43
4-C
16
13-14-C-16

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
13
14 I
49

# CONSTITUTIONES APOSTOLICÆ

## BREVIA, DECRETA, &c.

## PRO MISSIONIBUS SINARUM, TUNQUINI, &c.

BIBLIOTECA ROMA VITTORIO EMANUELE

*Ad uſum R. R. D. D. Epiſcoporum, Sacerdotumque à Summis Pontificibus, ab Eminentiſſimis D. D. Cardinalibus S. Congregationis de propaganda Fide reſpective in Orientem miſſorum.*

Juxta Exemplar Romæ.

PARISIIS,
Apud CAROLUM ANGOT, viâ Jacobæâ, ſub ſigno Leonis aurei.

M. DC. LXXVI.

*CUM PRIVILEGIO REGIS.*

# DECRETUM
## S. CONGREGATIONIS
Generalis de propaganda Fide,

*Habitæ die 7. Auguſti 1651.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

CUm in ultima præterita Congregatione fuerit tractatum de neceſſitatibus ſpiritualibus Anamiticæ Eccleſiæ quæ Tunchini & Cocincinæ regna comprehendit, & fuerit per Eminentiſſimos Patres mandatum ut ſcriptura quæ plenam informationem ſuper hac re continebat ad DD. Cardinales S. Congregat. tranſmitteretur, ut à quolibet Eminentiſſimo viſa perlectâ & examinatâ proprium votum unuſquiſque diceret. Hinc eſt quod iterum proponente Eminentiſſimo D. Cardinale Ludoviſio idem negotium, ſinguli Patres unanimi conſenſu fuerunt in voto eſſe preces porrigendas S. D. N. ut pro ſuâ Paſtorali curâ ac ſingulari Religionis zelo, dicta regna ac eorum convicinia in quibus novæ Chriſtianitates excreſcunt, auxiliis ſpiritualibus providere dignetur, ut fidelium ſoboles quæ in dies oriuntur muniis Paſtoralibus ac Sacramentis per proprios Epiſco-

pos confirmentur, ac religio ipſa magis ac tutius ſtabiliatur humiliter proponendo S. Sanctitati Electionem alicujus optimi viri in Patriarcham illarum vaſtiſſimarum mundi partium, ampliſſimorumque Regnorum & Provinciarum, cni adjungantur ad minus duo vel tres Archiepiſcopi, & duodecim Epiſcopi; quorum ſingulis titulus in partibus Infidelium cum adminiſtratione Provinciæ à ſupradicto Patriarchâ cuilibet aſſignetur. Et ſi ſanctitatis ſuæ beneplacitum proprium votis DD. Eminentiſſimorum Cardinalium prædictorum annuendo præſenti Decreto aſſentiri dignabitur, illudque confirmandum eſſe dixerit; iidem Eminentiſſimi Patres pro una dictâ quaque dignitate ex ſupradictis erigendis Sacerdotes & Religioſos omni exceptione majores S. S. humiliter proponent, ut pro ejus arbitrio quos magis idoneos judicaverit, eligat, conſtituat, & declaret ad majorem omnipotentis Dei gloriam fideique propagationem ac populorum ſalutem.

# DECRETUM
## S. CONGREGATIONIS
## DE PROPAGANDA FIDE.

*Quo Illuſtriſſimus D. Franciſcus Pallu Epiſcopus Heliopolitanus deſignatur Vicarius Apoſtolicus Tunchini cum adminiſtratione Provinciarum Imperii Sinici adjacentium, Iunan, Queicheu, Huguang, Guanſii, & Regni Laos.*

SACRA Congregatio de propagandâ Fide habita die 13. Maii 1658. audita relatione quorumdam Eminentiſſimorum à Sanctiſſimo Domino Noſtro ſpecialiter deputatorum deſuper negotio expeditionis Vicariorum Apoſtolicorum ad regna Sinarum, Cocincinæ, &c. cenſuit ad prædictum munus unius ex partis Vicariatibus proponi poſſe Sanctiſſimo Domino Franciſcum Pallu Preſbyrerum Gallum cum debitis facultatibus ; ita tamen ut iis nullo modo uti poſſit extra fines ſuæ Miſſionis ſeu Vicariatûs, & cum poteſtate

communicandi facultates Miſſionariorum, Sacerdotibus ad eam Miſſionem profecturis, quos S. Congregatio deſtinaverit, & non aliis: Illis vero quos in illis regionibus idoneos cognoverit, etiam ante approbationem S. Congregationis; ita ut quamprimum eandem de eorum nominibus & qualitatibus certiorari curet. Cumque Sanctiſſimus prædicta dignatus fuerit approbare in Audientiâ Secretarii, die 8. Junii: Eadem Sacra Congregatio particularis, die 16. Auguſti ejuſdem anni deſignavit prædictum D. Pallu pro regno Tunkint, cum adminiſtratione infra ſcriptarum Provinciarum adjacentium, videlicet Junam, Queicheu, Hugang, Succuem, Quamſii & Laos. DATUM Romæ 17. Auguſti 1658.

Cardinalis ANTONIUS Præfectus.

*Extant Decreta ſimilis formæ pro Illuſtriſſimis D. D. Petro Lambert Epiſcopo Beritenſi, & Vicario Apoſtolico Cocincinæ, & Ignatio Cotolendi Epiſcopo Metellopolenſi, & Vicario Apoſtolico Nanchini.*

# BREVE
## D.N. ALEXANDRI VII.

*Quo Illuſtriſſimus Epiſcopus Heliopolitanus deputatur Vicarius Apoſtolicus Tunkini.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ALEXANDER P. P. VII.

VENERABILIS Frater, Salutem & Apoſtolicam benedictionem. Super Cathedram Principis Apoſtolorum inſcrutabili divinæ Providentiæ arcano collocati, mentis noſtræ aciem per univerſas Chriſtiani orbis partes jugiter circumferimus, ut ſpirituali Chriſti fidelium ubicumque exiſtentium directioni & curæ, quantum nobis ex alto conceditur, ſalubriter conſulamus. Itaque Chriſti fidelibus in regno Tunchini, & infraſcriptis Provinciis adjacentibus, videlicet Junam, Queicheu, Hugang, Succuem, Quangſii, & Laos exiſtentibus, de idoneo Vicario Apoſtolico, qui eos in via Domini proſpere dirigat, providere volentes, aç de Catholicæ Religionis zelo, doctrinâ, prudentiâ, dexteritate, integritate, charitate, aliiſque virtutibus tuis plurimum in Domino confiſi, teque à quibuſvis ex-

communicationia, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, te in prædicto regno Tunchini cum adminiſtratione ſupra expreſſarum Provinciarum Vicarium Apoſtolicum, donec, & quo uſque à prædictorum Cardinalum Congregatione fuerit aliter mandatum aut diſpoſitum, authoritate Apoſtolica tenore præſentium facimus, conſtituimus & deputamus: Dantes tibi facultatem, ut ſi contingat aliquem ex Venerabilibus Fratribus, Petro Lambert Epiſcopo Beritenſi, Vicario Apoſtolico Cocincinæ, cum adminiſtratione infraſcriptarum Provinciarum, videlicet Cechiang, Pechien, Quantung, Chiamſi, Inſula Haynam, aliarumque inſularum à nobis conſtituto; nec-non Epiſcopo mox expediendo pro Vicariatu Nanchini in Sinâ cum adminiſtratione Provinciarum Pechuin, Xantii, Xantung, Coreæ &

Tartariæ, in itinere, vel poſtquam illuc pervenerint, morte, vel alio eventu deficere; tu ſi deficienti proximior fueris, poſſis etiam ad eas Provincias, quæ eidem deficienti Epiſcopo ſuberant, adminiſtrationem extendere, vel cum alio Epiſcopo novam diviſionem inire. Qua ratione eorum Chriſti-fidelium neceſſitatibus aptius conſultum videbitur, ne prorſus Paſtore deſtituti remaneant, donec per memoratam Cardinalium Congregationem, quam ſtatim de prædictis certiorem reddere curabis, aliter fuerit diſpoſitum. Ut autem in partibus prædictis Sacerdotum indigenarum ordinatio facilius peragi, atque ita Fides Catholica ibidem firmius benedicente Domino radicari valeat, tibi cum Chriſti fidelibus earumdem partium indigenis, uti Vicario Apoſtolico vigore præſentium pro tempore ſubditis, ut ipſi, licet idioma Latinum non intelligant: nihilominus dummodo illud legere norint, eiſque Canon Miſſæ ac formulæ Sacramentorum Eccleſiæ declarentur, ad omnes, etiam ſacros & Preſbyteratus Ordines, ſervatis alias ſervandis, promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare libere & licite poſſint & valeant, diſpen-

ſandi; nec-non recitationem Officii divini, Horarum ſcilicet Canonicarum eiſdem Chriſti-fidelibus in recitationem aliarum precum in eorum linguâ arbitrio tuo commutandi facultatem, pariter authoritate & tenore præſentis ad ſeptennium duntaxat concedimus & impartimur, ſalvâ ſemper in præmiſſis authoritate Congregationis prædictorum Cardinalium: nonobſtantibns præmiſſis, nec-non Apoſtolicis, ac in univerſalibus provincialibuſque Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus, Conſtitutionibus & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 9. Septembris 1659. Pontificatus noſtri anno 5. S. UGOLINUS.

*Extant Brevia ſimilis formæ pro Illuſtriſſimis Epiſcopis Berітenſi & Metellopolenſi.*

# DECRETUM
## SANCTI OFFICII ROMANI,

*Quo Illuſtriſſimo Epiſcopo Heliopolitano conceditur authoritas deputandi duodecim Sacerdotes cum facultate conſecrandi Calices.*

Feria 5. die 26. Februarii 1660.

IN Congregatione Generali ſanctæ Romanæ & univerſalis Inquiſitionis habitâ in Palatio Apoſtolico apud Sanctum Petrum, coram S. D. N. Alexandro divinâ Providentiâ Papa VII. ac Eminentiſſimis & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in totâ Republicâ Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Generalibus à ſancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis, relato Decreto ſacræ Congregationis de propagandâ Fide ad ſanctum Officium tranſmiſſo pro R. P. D. Epiſcopo Heliopolitano, Vicario Apoſtolico in regno Tunkini Sanctiſſimus Dominus noſter Alexander Papa VII. prædictus conceſſit ei authoritatem deputandi duodecim Sacerdotes cum facultate conſecrandi calices, patenas, &

altaria portatilia, cum oleis ab Epiſcopo benedictis, ubi non erunt Epiſcopi, vel diſtent per duas dietas, vel Sedes vacet.

JOANNES LUPUS Sanctæ Romanæ & univerſalis Inquiſitionis Notarius.

*Extant Decreta ſimilis formæ pro Illuſtriſſimis Epiſcopis Beritenſi & Metellopolenſi.*

# BREVE,

*QVO VENERABILIBVS Fratribus Franciſco Pallu Heliopolitano, & Petro Lambert Beritenſi, conceditur ei qui ſuperſtes fuerit Sacerdotem in Epiſcopum conſecrandi.*

ALEXANDER P.P. VII.

VENERABILES Fratres, Salutem & Apoſtolicam benedictionem. Onerosa Paſtoralis officii cura, quâ Eccleſiæ Catholicæ per univerſum orbem diffuſæ regimini ſuperni diſpoſitione conſilii præſidemus, animum noſtrum jugiter ſollicitat, ut animarum periculis, quantum cum Domino poſſumus, mature occurrere, & ſpiritualibus Chriſti-fidelium, præſertim in longinquis partibus degentium, utilitatibus proſpicere ſtudeamus. Aliàs ſiquidem te Frater Franciſce Epiſcopo Heliopolitane in Regno Tunkini & infraſcriptis Provinciis adjacentibus, videlicet Junam, Queicheu, Hugang, Succüem, Quangſii & Laos: Te vero Frater Petre Epiſcope Beritenſis in Cocincinâ, ac Provinciis Cechiam, Fochien, Quantung, Chiamſii, Inſula Haynam, aliiſque

inſulis, nec-non tunc in humanis agentem bonæ memoriæ Ignatium Cotolendi, dum vixit Epiſcopum Metellopolitanum, Nanchini in Sina, ac Provinciarum Pechim, Xanſii, Xantung, Honan, Xenſii, Coreæ, & Tartariæ reſpectivè Vicarios Apoſtolicos, donec & quo uſque à Congregatione venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſitorum aliter mandatum, aut diſpoſitum foret, authoritate Apoſtolicâ fecimus, conſtituimus & deputavimus: Dantes vobis & Domino Ignatio Epiſcopo facultatem, ut ſi contingeret aliquem ex vobis & eodem Ignatio Epiſcopo, in itinere, vel poſtquam illuc perveniſſetis, morte vel alio eventu deficere, ille veſtrum, qui deficienti proximior foret, poſſet etiam ad eas Provincias, quæ eidem deficienti Epiſcopo ſuberant, adminiſtrationem extendere, vel cùm alio Epiſcopo novam diviſionem inire; qua ratione eorum Chriſti-fidelium neceſſitatibus aptius conſultum videretur, ne prorſus Paſtore deſtituti remanerent, donec per memoratam Cardinalium Congregationem, quam ſtatim de prædictis certiorem reddi voluimus, aliter foret diſpoſitum. Ut autem in partibus

prædictis Sacerdotum indigenarum ordinatio facilius peragi, atque ita Fides Catholica ibidem benedicente Domino radicari valeret, tam vobis, quam prædicto Ignatio Epiſcopo, cum Chriſti fidelibus eorumdem partium indigenis, qui vobis & eidem Ignatio Epiſcopo uti Vicariis Apoſtolicis à nobis, ut prædicitur, deputatis reſpective ſubditi eſſent, ut ipſi, licet idioma Latinum non intelligerent; nihilominus, dummodo illud legere noſſent, eiſque Canon Miſſæ & formulæ Sacramentorum declararentur, ad omnes, etiam ſacros & Preſbyteratûs Ordines, ſervatis alias ſervandis, promoveri & promoti in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare libere & licite poſſent & valerent, diſpenſandi; nec-non recitationem divini Officii, Horarum videlicet Canonicarum, eiſdem Chriſti fidelibus in recitationem aliarum precum in eorum linguâ arbitrio veſtro commutandi, facultatem authoritate prædictâ ad ſept ennium duntaxat conceſſimus & impartiti ſumus, ſalva tamen in præmiſſis authoritate Congregationis prædictorum Cardinalium, & alias, pro ut in ternis noſtris litteris in ſimili formâ Brevis, binis quidem die 9. Septembris 1659. reliquis vero

die 20. Septembris 1660. reſpective expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur. Cum autem & ſicut nobis nuper relatum fuit, prædictus Ignatius Epiſcopus viam univerſis carnis ingreſſus fuerit: Si vero utriuſque vel alterius veſtrûm obitu quoque eveniente, Epiſcopi hinc denuo ad iſtas partes Vicariatum Apoſtolicum exercendi gratiâ mittendi eſſent, non ſolum maximæ difficultates ſuperandæ, graviſſimique labores exantlandi forent, ſed etiam grave periculum immineret, ne inter longas temporis moras, quas intercurrere neceſſe foret, grande illud opus directionis Chriſti fidelium iſthic degentium propagandæque Chriſtianæ Religionis à vobis laudabiliter incœptum omnino deperiret: Hinc eſt, quòd pro commiſſâ Nobis cœlitus gregis Dominici cura, memoratorum Chriſti fidelium periculis, & animarum ſaluti ſalubriter providere cupientes; ac de utriuſque veſtrum Fide, pietate, integritate, prudentiâ, charitate, paſtorali vigilantiâ, & Catholicæ Religionis zelo, plenam habentes in Domino fiduciam, veſtrumque ſingulares perſonas à quibus-

vis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione, vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, de prædictorum Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, illi ex vobis, qui alteri, quem præmori contigerit, ſuperſtes fuerit, ut unum ex Preſbyteris hinc vobiſcum ad iſtas partes profectis, quem in Domino magis idoneum, & tanto muneri exequendo aptiorem judicaverit, Eccleſiæ in partibus Infidelium conſiſtenti, quæ per obitum prædefuncturi ex vobis Paſtoris fuerit deſtituta ſolatio, in Epiſcopum & Paſtorem authoritate noſtrâ Apoſtolicâ præficere; eique ſic præfecto munus conſecrationis cum aſſiſtentia duorum aliorum Preſbyterorum, etiamſi non ſint Epiſcopi, nec in Eccleſiaſticâ dignitate conſtituti, ſi adfuerint; ſin minus etiam ſine illorum aſſiſtentiâ, ſervatis tamen, quantum locus & tempus permiſerint, cæremoniis in conſecratione Epiſcoporum adhiberi ſolitis, ac recepto prius ab illo, noſtro ac Romanæ Eccleſiæ

nomine fidelitatis debitæ ſolito juramento, impendere liberè & licitè poſſit & valeat, facultatem dictâ authoritate tenore præſentium tribuimus & impartimur: ac eundem Epiſcopum ſic ordinandum ex nunc, prout ex tunc, poſtquam ordinatus & conſecratus fuerit, ut prædicitur, Vicarium Apoſtolicum in partibus ſupradictis, loco illius ex vobis qui prior deceſſerit, cum omnibus & ſingulis facultatibus, ei per prædictas noſtras litteras attributis, donec tamen & quouſque à prædictâ Cardinalium Congregatione, aliter mandatum & diſpoſitum fuerit, authoritate & tenore ſupradictis deputamus, ſubſtituimus, & ſubrogamus: ſalva tamen pariter in præmiſſis authoritate dictæ Congregationis Cardinalium: quam de iiſdem præmiſſis ab alterutro veſtrûm ſuperſtite, quanto citius fieri poterit volumus fieri certiorem. Cæterum prædicto Epiſcopo, ut ipſe ad Eccleſiam, cui vigore præſentium præfectus fuerit, quandiu illa ab Infidelibus detinebitur, accedere & apud illam perſonaliter reſidere minime teneatur; itidem ex nunc pro ut ex tunc dictâ authoritate harum ſerie concedimus & indulgemus: Nonobſtan-

tibus Apoſtolicis ac in univerſalibus & provincialibus Conciliis, editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. DATUM Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 4. Februarii 1664. Pontificatus noſtri anno nono.

*Sumptum ex minutâ originali Brevium ſecretorum felicis recordationis Alexandri P.P. VII. Collatum concordat.*

*I.G. SLVSIVS.*

# BREVE,

*QVO CONCEDITVR VICARIIS ſuperſtitibus facultas conſecrandi Epiſcopum in locum defuncti D. D. &c.*

## ALEXANDER P.P. VII,

*Ad futuram rei memoriam.*

E Sublimi Sedis Apoſtolicæ ſpeculâ univerſas Chriſtiani orbis partes mentis oculis jugiter perluſtrantes, vigilantiam noſtram omni ſtudio ad illa convertimus, per quæ ſpiritualibus Chriſti fidelium quorumcumque; & præſertim eorum qui in remotiſſimis partibus degunt, utilitatibus ſalubriter conſultum iri arbitramur. Alias ſiquidem Nos per quaſdam noſtras in ſimili formâ Brevis die 20. Septembris 1660. expeditas litteras tunc in humanis agentem bonæ memoriæ Ignatium Cotolendi Epiſcopum Metellopolitanum, Vicarium Apoſtolicum Nankini in Sina, cum adminiſtratione Provinciarum Pechim, Xanſii, Xantung, Honan, Xenſii, Coreæ, & Tartariæ, donec & quouſque à Congregatione venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium

negotiis prapagandæ Fidei præpoſitorum, foret aliter mandatum & diſpoſitum, authoritate Apoſtolica fecimus, conſtituimus & deputavimus: dantes eidem Ignatio Epiſcopo facultatem, ut, ſi contingeret aliquem ex venerabilibus Fratribus Franciſco Pallu Epiſcopo Heliopolitano, Vicario Apoſtolico in regno Tunxini, & infraſcriptis Provinciis adjacentibus, videlicet Junam, Queicheu, Hugang, Succuen, Quangſii & Laos; ac Petro Lambert Epiſcopo Beritenſi Vicario Apoſtolico Cocincinæ cum adminiſtratione Provinciarum Cechiam, Fochiem, Camtung, Quiamſii, Inſulæ Haynam, aliarumque Inſularum prius à nobis per alias binas noſtras litteras, pariter in formâ Brevis, die 9. Septembris 1659. emanatas reſpective conſtitutis, in itinere, vel poſtquam illuc perueniſſent, morte vel alio eventu deficere, dictus Ignarius Epiſcopus, ſi deficiente proximior foret, poſſet etiam ad eas Provincias, quæ eidem deficienti Epiſcopo ſuberant, adminiſtrationem extendere, vel cum alio Epiſcopo novam diviſionem inire; qua ratione eorum Chriſti-fidelium neceſſitatibus aptius conſultum videretur, ne prorſus Paſtore deſtituti remaneant, donec per memoratam

Cardinalium Congregationem, quam ſtatim de prædictis certiorem reddi voluimus, aliter foret diſpoſitum. Ut autem in partibus prædictis Sacerdorum indigenarum ordinatio facilius peragi, atque ita Fides Catholica ibidem firmius benedicente Domino radicari valeret: Eidem Ignatio Epiſcopo cum Chriſti fidelibus earumdem partium indigenis ſibi uti Vicario Apoſtolico hujuſmodi pro tempore ſubditis, ut ipſi, licet idioma Latinum non intelligerent: nihilominus, dummodo illud legere noſſent, eiſque Canon Miſſæ ac formulæ Sacramentorum Eccleſiæ declararentur, ad omnes etiam ſacros & Preſbyteratûs Ordines, ſervatis aliàs ſervandis promoveri & promoti in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare liberè & licitè poſſent & valeant, diſpenſandi: nec-non recitationem Officii divini, Horarum ſcilicet Canonicarum eiſdem Chriſti fidelibus in recitationem aliarum precum in eorum lingua arbitrio ſuo commutandi facultatem dictâ authoritate ad ſeptennium duntaxat conceſſimus & impertiti ſumus. Et ſubinde nobis relato, quod prædictus Ignatius Epiſcopus viam univerſæ carnis ingreſſus fuerat: Nos de memoratorum Cardinalium conſilio per

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

alias noſtras etiam in forma Brevis, die 4. Februarii 1664. expediri litteras, illi ex prædictis Franciſco & Petro Epiſcopis, Vicariis Apoſtolicis, ut prædicitur, deputatis, qui alter eorum quem præmori contingeret, ſuperſtes foret, ut unum ex Preſbyteris, hinc unà cum illis ad partes prædictas profectis, quem in Domino magis idoneum, & tanto muneri exequendo aptiorem judicaret, Eccleſiæ in partibus Infidelium conſiſtenti, quo per obitum prædefunctum ex ipſius Paſtoris foret deſtituta ſolatio, in Epiſcopum & Paſtorem authoritate noſtrâ prædicta præficere, eique ſic præfecto munus conſecrationis cum aſſiſtentiâ aliorum duorum Preſbyterorum, etiamſi non eſſent Epiſcopi; nec in Eccleſiaſticâ dignitate conſtituti, ſi adeſſent, ſin minus etiam ſine illorum aſſiſtentiâ, ſervatis tamen, quantum locus & tempus permitterent, cæremoniis in conſecratione Epiſcoporum obſervari ſolitis, ac recepto prius ab illo, noſtro & Romanæ Eccleſiæ nomine fidelitatis debitæ ſolito juramento, impendere valeret, facultatem eâdem authoritate tribuimus. Ac eundem Epiſcopum ſic ordinandum ex tunc pro ut poſtquam ordinatus & conſecratus foret, ut

prædicetur : Vicarium Apoſtolicum in partibus ſupradictis loco illius, ex prædicto Franciſco & Petro Epiſcopis, qui prior deceſſiſſet, cum omnibus & ſingulis facultatibus ei per prædictas noſtras litteras attributis, donec tamen & quouſque à prædicta Cardinalium Congregatione aliter mandatum vel diſpoſitum foret, dictâ authoritate deputavimus, ſubſtituimus & ſuhrogavimus, ſalvâ tamen in præmiſſis authoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium, quam de eiſdem præmiſſis ab alterutro dictorum Franciſci & Petri Epiſcoporum ſuperſtite, quanto citius fieri poſſet volumus fieri certiorem; & alias pro ut quaternis litteris noſtris prædictis, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur. Cum autem ſicut prædicti Franciſcus & Petrus Epiſcopi per dilectum filium Preſbyterum, quem illinc ad nos miſerunt, nobis nuper exponi fecerunt, ipſi è re dominici gregis magnopere futurum exiſtiment, ſi ſupradicto Ignatio Epiſcopo defuncto ſucceſſor in Vicariatu Apoſtolico ei, ſicut prædicitur, demandato, conſtituatur: Noſque commiſſa nobis divinitus Paſtoralis Officii

cura Chriſtianæ Religionis , Catholicæque Fidei propagationi & animarum ſaluti, quantum nobis ex alto conceditur, providere volentes, ac de eorumdem Franciſci & Petri Epiſcoporum ſingulari fide, prudentiâ, integritate, charitate, induſtriâ, vigilantiâ, & Catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confiſi; & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, de conſilio Congregationis venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper negotiis ſpiritualibus regni Sinarum à nobis deputatæ, memoratis Franciſco & Petro Epiſcopis, ut unum ex prædictis Preſbyteris cum ipſis unâ ad partes ſupradictas, profectis, quem obeundo Vicariatus Apoſtolici hujuſmodi muneri magis idoneum in conſcientia judicaverint, Eccleſiæ Metellopenſi per obitum dicti Ignatii Epiſcopi ſolatio Paſtoris ad præſens deſtitutæ in Epiſcopum & Paſtorem authoritate

noſtra

noſtra Apoſtolica præficere, illique ſic præfecto munus conſecrationis cum aſ-ſiſtentia unius vel duorum aliorum Preſbyterorum, etiamſi non ſint Epiſco-pi, nec in Eccleſiaſtica dignitate conſtitu-ti, ſi adfuerint; ſin minus etiam abſque ejuſmodi aſſiſtentia ſervatis tamen, quan-tum tempus & locus permiſerint, cære-moniis in Epiſcoporum conſecratione adhiberi ſolitis, receptoque prius ab eo, noſtro & prædictæ Romanæ Eccleſiæ no-mine, fidelitatis debitæ ſolito juramento pariformiter impendere libere & licite poſſint & valeant, facultatem authoritate prædictâ tenore præſentium tribuimus ſi-militer & impartimur, eadem tamen lege, ut hac facultate non utantur, niſi quando eis permiſſum fuerit ingredi ea loca in quibus Vicariatum Apoſtolicum prædicto Ignatio Epiſcopo, ſicut ſupra dictum eſt, demandavimus. Quod ſi dicti Franciſcus & Petrus Epiſcopi propter locorum diſtantiam, vel aliud impedimentum, quo hujuſmodi Epiſcopi in locum prædicti Ignatii defuncti ordinatione inſimul con-venire nequiverint, totam hanc faculta-tem remanere volumus penes prædictum Petrum Epiſcopum Berytenſem, qui ſi tempore adventus præſentium litterarum,

ad illas partes de hoc ſæculo migraverit, eadem facultas penes memoratum Franciſcum Epiſcopum Heliopolitanum reſideat; ambobus autem ab hac luce ſubſtractis, hanc eandem facultatem ordinandi Epiſcopum dictæ Eccleſiæ Metellopolitanæ in locum ſupra dicti Ignatii defuncti, habeat ille Epiſcopus quem alter ſuperſtes ex iiſdem Franciſco & Petro Epiſcopis in vim prædictarum noſtrarum litterarum, die 4. Februarii 1664. emanatarum conſecraverit: Ac Epiſcopum vigore præſentium litterarum, ſicut præmittitur, ordinandum ex nunc, pro ut ex tunc poſtquam ordinatus conſecratus fuerit, Vicarium Apoſtolicum in partibus ſupradictis loco memorati Ignatii Epiſcopi cum omnibus, & ſingulis facultatibus quæ eidem Ignatio Epiſcopo per prædictas noſtras litteras quomodolibet attributæ fuerint, donec tamen & quo uſque à memorata Congregatione Cardinalium aliter mandatum, vel diſpoſitum fuerit, authoritate & tenore prædictis deputamus, pariter ac ſubſtituimus & ſubrogamus, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis authoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium, quam de his omnibus quæ earumdem præſentium litterarum vigore geſta fuerint, quanto

citius fieri poterit, ſimiliter volumus reddi certiorem. Demum novo Epiſcopo Metellopolitano, ſicut prædicitur, ordinando, ut ipſe ad Eccleſiam Metellopolitanam hujuſmodi, quandiu illa ab infidelibus detinebitur, accedere, & apud illam perſonaliter reſidere minime teneatur, dictâ authoritate earumdem tenore præſentium concedimus & indulgemus, nonobſtantibus omnibus & ſingulis illis quæ in ſupradictis litteris noſtris voluimus non obſtare; cæteriſque contrariis quibuſcumque. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 28. Februarii, anno 1665. Pontificatus noſtri anno decimo.

*Sumptum ex minutâ originali Brevium ſecretorum felicis recordationis Alexandri P.P. VII. Collatum concordat.*

*I. G. SLVSIVS.*

Digitized by Google

*FACULTATES CONCESSÆ A Sanctiſſimo Domino noſtro Domino Clemente divinâ Providentiâ Papa IX. R.P.D. Franciſco Epiſcopo Heliopolitano, Vicario Apoſtolico in Regno Tunkini cum adminiſtratione infraſcriptarum Provinciarum Chinæ Tunkini adjacentium, videlicet Iunam, Queicheu, Hugang, Succüen, Quamſii, & Regni Laos.*

1. CONFERENDI Ordines extra tempora, & non ſervatis interſtitiis, uſque ad Preſbyteratum incluſive, ſi Sacerdotum neceſſitas ibi fuerit.

2. Diſpenſandi in quibuſcunque irregularitatibus, exceptis illis, quæ vel ex bigamiâ verâ, vel ex homicidio voluntario proveniunt, & in his etiam duobus caſibus, ſi præciſa neceſſitas operariorum ibi fuerit; ſi tamen quoad homicidium voluntarium ex hujuſmodi diſpenſatione ſcandalum non oritur.

3. Diſpenſandi ſuper defectu ætatis unius anni ob operariorum penuriam, ut promoveri poſſint ad ſacerdotium, ſi alias idonei fuerint.

4. Diſpenſandi & commutandi vota ſimplicia in alia pia opera, & diſpenſandi

ex rationabili cauſâ in votis ſimplicibus Caſtitatis & Religionis.

5. Abſolvendi & diſpenſandi in quacunque ſimoniâ, & in reali, dimiſſis beneficiis & ſuper fructibus male perceptis, injunctâ aliquâ eleemoſynâ, vel ſalutari pœnitentiâ arbitrio diſpenſantis; vel etiam retentis beneficiis, ſi fuerint parochialia, & non ſint qui Parochiis præfici poſſint.

6. Diſpenſandi in tertio vel quarto conſanguinitatis & affinitatis ſimplici & mixto, & in ſecundo, tertio, & quarto mixtis; non tamen in ſecundo ſolo quoad futura matrimonia; quo vero ad præterita etiam in ſecundo ſolo, dummodo nullo modo attingat primum gradum cum his qui ab hæreſi, vel infidelitate convertuntur ad Fidem Catholicam; & in prædictis caſibus prolem ſuſceptam declarandi legitimam.

7. Diſpenſandi ſuper impedimento publicæ honeſtatis juſtitiæ ex ſponſalibus proveniente.

8. Diſpenſandi ſuper impedimento criminis, neutro tamen conjugum machinante, & reſtituendi jus petendi debitum amiſſum.

9. Diſpenſandi in impedimento cogna-

Digitized by Google

tionis ſpiritualis, præterquam inter levantem & leuatum.

10. Hæ vero diſpenſationes matrimoniales, videlicet ſexta, ſeptima, octava, & nona non concedantur, niſi cum clauſulâ, dummodo mulier rapta non fuerit, aut ſi rapta fuerit, in poteſtate raptoris non exiſtat, & in diſpenſatione tenor hujuſmodi facultatum inſeratur, cum expreſſione temporis ad quod fuerint conceſſæ.

11. Diſpenſandi cum Gentilibus & Infidelibus plures uxores habentibus, ut poſt converſionem & baptiſmum, quam ex illis maluerint, ſi etiam illa fidelis fiat, retinere poſſint, niſi prima voluerit converti.

12. Conficiendi olea ſacra cum Sacerdotibus quos potuerit habere, & ſi neceſſitas urgeat, etiam extra diem Cœnæ Domini.

13. Delegandi ſimplicibus Sacerdotibus poteſtatem benedicendi paramenta & alia utenſilia ad ſacrificium Miſſæ neceſſaria, ubi non intervenit ſacra unctio, & reconciliandi Eccleſias pollutas aquâ ab Epiſcopo benedictâ, & in caſu neceſſitatis etiam aqua ab Epiſcopo non benedictâ.

14. Largiendi ter in anno Indulgentiam plenariam contritis & confeſſis, ac ſacra Communione refectis.

15. Abſolvendi ab hæreſi & apoſtaſiâ à fide, & à ſchiſmate, etiam Eccleſiaſticos tam ſæculares, quam regulares, non tamen eos, qui ex locis fuerint, ubi ſanctum Officium exercetur, niſi in locis Miſſionum, in quibus impune graſſantur hæreſes, deliquerint; nec eos qui judicialiter abjurauerint, niſi iſti nati ſint, ubi impune graſſantur hæreſes, & poſt judicialem abjurationem illuc reverſi in hæreſim fuerint relapſi, & hos in foro conſcientiæ tantum.

16. Abſolvendi ab omnibus caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in Bullâ Cœnæ Domini contentis.

17. Concedendi Indulgentiam plenariam primo converſis ab hæreſi, atque etiam fidelibus quibuſcunque in articulo mortis, ſaltem contritis, ſi confiteri non poterunt.

18. Concedendi Indulgentiam plenariam in oratione Quadraginta horarum ter in anno indicendâ in diebus ei bene viſis, contritis, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis; ſi tamen ex concurſu populi & expoſitione ſanctiſſimi Sacramenti nulla pro-

babilis ſuſpicio ſit ſacrilegii ab Hæreticis & Infidelibus, aut Magiſtratum offenſum iri.

19. Lucrandi ſibi eaſdem Indulgentias.

20. Singulis ſecundis feriis non impeditis Officio novem lectionum, vel eis impeditis, die immediate ſequenti celebrando Miſſam de requiem in quocunque altari, etiam portatili liberandi animam ſecundum ejus intentionem à Purgatorii pœnis per modum ſuffragii.

21. Tenendi & legendi, non tamen aliis concedendi libros Hæreticorum vel Infidelium de eorum religione tractantium, ad effectum eos impugnandi & alios quomodolibet prohibitos, præter opera Caroli Molinæi, Nicolai Machiavelli, ac libros de Aſtrologia Judiciariâ; principaliter vel incidenter, vel alio quovis modo de ea tractantes; ita tamen, ut libri ex illis Provinciis non efferantur.

22. Præficiendi Parochiis regulares, eoſque ſuos deputandi Vicarios in defectu ſæcularium, de conſenſu tamen ſuorum Superiorum.

23. Celebrandi bis in die, ſi neceſſitas urgeat, ita ut in primâ Miſsâ non ſumpſerit ablutionem per unam horam ante auroram, & aliam poſt meridiem ſine miniſtro ſub Dio & ſub terrâ, in loco tamen decenti

etiamſi altare ſit fractum, vel ſine reliquiis Sanctorum & præſentibus Hæreticis, Schiſmaticis, Infidelibus & excommunicatis, & aliter celebrari non poſſit. Caveat vero ne prædictâ facultate vel diſpenſatione celebrandi bis in die, aliter quam ex graviſſimis cauſis & rariſſime utatur, in quo graviter ipſius conſcientia oneratur. Quod ſi hanc eandem facultatem alteri Sacerdoti juxta facultatem inferius apponendam communicare, aut cauſas eâ utendi alicui qui à ſancta Sede hanc facultatem obtinuerit, approbare viſum fuerit, ſerio ipſius conſcientiæ injungitur, ut paucis duntaxat, iiſque maturioris prudentiæ ac zeli, & qui abſolutè neceſſarii ſunt, nec pro quolibet loco, ſed ut gravis neceſſitas tulerit, & ad breve tempus eandem communicet, aut reſpective cauſas approbet.

24. Deferendi Sanctiſſimum Sacramentum occulte ad infirmos ſine lumine, illudque ſine eodem retinendi pro eiſdem infirmis, in loco tamen decenti, ſi ab Hæreticis aut Infidelibus ſit periculum ſacrilegii.

25. Induendi veſtibus ſæcularibus, ſi aliter vel tranſire ad loca ejus curæ commiſſa, vel in eis permanere non poterit.

26. Recitandi Roſarium vel alias preces, ſi Breviarium ſecum deferre non poterit, vel divinum Officium ob aliquot legitimum impedimentum recitare non valeat.

27. Diſpenſandi, quando expedire videbitur, ſuper uſu carnium, ovorum & lacticiniorum tempore jejuniorum & Quadrageſimæ.

28. Communicandi has facultates in totum vel in parte Sacerdotibus idoneis qui in prædictis Regnis & Provinciis laborabunt tam pro omnibus locis in iiſdem contentis, quam pro aliquibus eorum & ad tempus ſibi bene viſum, pro ut magis in Domino expedire judicauerit : nec-non eaſdem, quatenus opus fuerit, revocandi, ſive etiam moderandi tam circa illarum uſum, quam circa loca & tempus eaſdem exercendi. Quæ facultates etiam à Pro-Vicario ſeu Pro-Vicariis communicari poſſint, ſi difficilis erit recurſus ad Vicarium Apoſtolicum, exceptis illis quæ Ordinem Epiſcopalem & ſacrorum Oleorum uſum requirunt. Tempore vero obitus Vicarii, liceat eidem has facultates alteri communicare, ut ſede vacante, ſit qui poſſit ſupplere donec Sedes Apoſtolica certior facta, quod quamprimum fieri debebit

per delegatos, vel per unum ex eis alio modo provideat.

29. Et prædictæ facultates gratis, & ſine ulla mercede exerceantur, & ad annos quindecim conceſſæ intelligantur, nec iis ullo modo uti poſſit extra fines ſui Vicariatus.

*Feria 5. die 13. Iunii 1669.*

IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ & univerſalis Inquiſitionis habitâ in Palatio Apoſtolico apud Sanctam Mariam Majorem Sanctiſſimus Dominus noſter Clemens Papa IX. prædictus conceſſit ſupradicto R. P. D. Franciſco Epiſcopo Heliopolitano, Vicario Apoſtolico in regno Tunkini cum adminiſtratione infraſcriptarum Provinciarum Chinæ adjacentium, videlicet Junam, Queicheu, Hugang, Suecuen, Quangſii, & regni Laos ad quindecim annos proxime futuros. CARDINALIS BARBERINUS, & Franciſcus Riccardus Sanctæ Romanæ, & univerſalis Inquiſitionis Notarius.

# CLEMENS IX.

## *CONCEDIT LICENTIAM ordinandi indigenas abſque titulo, prorogat facultatem ad ſeptennium.*

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

ALIAS emanatum à fœlicis recordationis Alexandro P. P. VII. prædeceſſore noſtro litteræ in ſimili forma brevis, tenoris qui ſequitur, videlicet, Alexander Papa VII. ad futuram rei memoriam. Injuncti nobis cœlitus Paſtoralis officii ratio poſtulat, ut nihil à nobis deſiderari patiamur, quo Chriſtiana Religio, præſertim in longinquis partibus fœlicius in dies aſpirante atque adjuvante Domino valeat propagari. Alias ſiquidem Venerabiles Fratres Franciſcum Pallu Heliopolitanum, ac Petrum Lambert Beritenſem; nec-non tunc in humanis agentem bonæ memoriæ Ignatium Cotolendi Metellopolitanum Epiſcopos, Vicarios Apoſtolicos reſpective in partibus Sinarum ſub certis modo & formâ tunc expreſſis deputavimus. Ut autem in partibus prædictis Sacerdotum Indigena-

rum ordinatio facilius peragi, atque ita Fides Catholica ibidem firmius benedicente Domino radicari valeret, memoratis Franciſco, Petro & Ignatio Epiſcopis cum Chriſti fidelibus earumdem partium indigenis ſibi reſpective uti Vicariis Apoſtolicis hujuſmodi pro tempore ſubditis, ut ipſi, licet idioma Latinum non intelligerent, nihilominus, dummodo illud legere noſſent, eiſque Canon Miſſæ ac formulæ Sacramentorum Eccleſiæ declararentur; ad omnes etiam ſacros Preſbyteratus Ordines, ſervatis alias ſervandis promoveri & promoti in illis & in altaris miniſterio miniſtrare liberè & licitè poſſent & valerent diſpenſandi, nec-non recitationem Officii divini, Horarum ſcilicet Canonicarum Chriſti fidelibus in recitationem aliarum precum in earum linguâ arbitrio ſuo commutandi facultatem authoritate Apoſtolicâ ad ſeptennium duntaxat conceſſimus & impartiti ſumus., & alias, pro ut in ternis noſtris in ſimili formâ Brevis litteris, die 9. Septembris 1659. reſpective deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur. Cum

autem ſicut pro parte prædictorum Franciſci & Petri Vicariorum Apoſtolicorum, ut prædicitur, deputatorum nobis nuper expoſitum fuit dictum ſeptennium verſus finem jam labatur ; bona vero ſtabilia Sinenſium ad poſſidentes abſolute non ſpectent, ſed illorum Domini ſint Reges, qui dicta bona, quibus libitum eſt, vitâ durante concedunt, ac proinde ſuper ejuſmodi bonis perpetui patrimonii titulus pro ordinandis ad ſacros Ordines per eorum parentes, ſeu alias in illis partibus aſſignari non poſſit : Nos propagandæ firmiuſque radicandæ in illis partibus Catholicæ Fidei, quantum nobis ex alto conceditur, uberius conſultum eſſe cupientes, dictoſque Franciſcum & Petrum Epiſcopos, Vicarios Apoſtolicos ampliori favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum duntaxat præſentium conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum R. S. E. Cardinalium

ſuper negotiis regni Sinarum à nobis deputatorum conſilio, ſeptennium prædictum ad alios ſeptem annos à fine ejuſdem ſeptennii computandæ dictâ authoritate tenore præſentium prorogamus, extendimus & ampliamus. Præterea prædictis Franciſco & Petro, nec-non duobus aliis Epiſcopis per eos, ſeu eorum alterutrum, aut primum ab eorum altero ſuperſtite ordinatum reſpective vigore aliarum binarum noſtrarum ei in formâ brevis litterarum, die Februarii 1664. & die 28. Februarii proxime præteriti reſpective expeditarum, quarum tenores itidem pro plene & ſufficienter expreſſis haberi volumus conſecrandis quos pariter Vicarios Apoſtolicos in partibus prædictis per eaſdem litteras ſub certis modo & forma ibidem expreſſis deputavimus, ut ipſi tam reſiduo primodicti ſeptennii, quam aliis ſeptem annis per præſentes prorogatis durantibus Clericos memoratarum partium indigenas, etiam abſque titulo, ſervatis tamen alias tam ex ſacrorum Canonum, quam ex primodictarum noſtrarum litterarum præſcripto ſervandis, ad ſacros etiam Preſbyteratus Ordines promovere libere, & licite poſſint & valeant, facultatem, lapſis ſeptem annis per

præſentes litteras prorogatis illicô expiraturam authoritate & tenore prædictis concedimus & impartimur, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis authoritate Congregationis prædictorum Cardinalium, nonobſtantibus Apoſtolicis ac univerſalibus Provincialibus Conciliis, Editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. DATUM Romæ ſub annulo Piſcatoris apud Sanctam Mariam Majorem, die 13. Martii 1665. Pontificatus noſtri anno decimo. Nunc autem nos, ut Chriſtiana Religio in partibus prædictis ſolidius benedicente Domino ſtabiliri valeat, & commiſſo nobis divinitùs Apoſtolicæ ſervitutis muneri providere, dictoſque Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardi-

nalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum conſilio, facultates eiſdem Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis per præinſertas litteras à memorato Alexandro prædeceſſore ad ſeptennium prorogatas & de novo conceſſas, reſpective, ut prædicitur, ad alios ſeptem annos à fine dicti ſeptennii nnmerandos. ſervatâ tamen & ſalvâ in reliquis earumdem litterarum formâ & diſpoſitione, authoritate Apoſtolica tenore præſentium prorogamus pariter & extendimus, ac ampliamus, ſalvâ tamen in præmiſſis authoritate Congregationis eorumdem Cardinalium, nonobſtantibus omnibus & ſingulis illis, quæ in litteris præinſertis conceſſa ſunt nonobſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 13. Septembris 1659. Pontificatus noſtri anno tertio.

J. G. Slusius.

## *INDULGENTIA PLENARIA pro die Aſſumptionis B. Mariæ Virginis.*

CLEMENS P. P. IX.

UNIVERSIS Chriſti fidelibus præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Ad augendam fidelium religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus verè Pœnitentibus & Confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui quamcumque ex Eccleſiis tam erectis ſeu exſtructis, quam erigendis, ſeu exſtruendis in regnis Tunkini, Nankini, Cocincinæ, & Siami, aliiſque Sinarum & adjacentibus Provinciis, in quibus Vicarii Apoſtolici ab hac ſanctâ ſede deputati reperiuntur die feſto Aſſumptionis B. Mariæ Virginis immaculatæ, vel aliquâ aliâ die per eoſdem Vicarios Apoſtolicos in ſuis reſpectivè Vicariatibus, ſeu eorum provicarios, aut iis deficientibus, per Parochos locorum deſignanda à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordiâ, hæreſum extirpatione, ac ſanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias

ad Deum preces effuderint; plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus ad quindecim annos tantum valituris. Volumus autem, ut, ſi aliàs Chriſti fidelibus in quacunque alia anni die quamcumque ex dictis Eccleſiis, ſeu Capellam, vel altare in eâ ſitum viſitantibus aliqua alia Indulgentia perpetuò, vel ad tempus nundum elapſum duratura, etiam in erectione & quocumque alio modo quantumlibet privilegiato conceſſa fuerit, illa revocata ſit, pro ut illam per præſentes revocamus; vel ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid vel minimum detur, aut etiam ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint. Utque ipſarum litterarum transſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſticâ dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 13. Sept. 1669. Pontificatus noſtri anno tertio. Grati. Pro Deo etiam ſcriptura. J. G. Slusius.

# EX CONSTITUTIONE

# CLEMENTIS PP. IX.

*Quæ incipit, Animarum ſaluti paternæ charitate induti.*

Data die 8. Janvarii 1669. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

QUia à nonnullis dubitatum fuit an omnes indigenæ illarum Regionum oriundi, & naturales, & Chriſtianorum indigenarum & baptiſatorum filii, etiam in eorum infantia baptiſati, jure Neophyti appellari poſſint: Idcirco tenore earumdem præſentium decernimus & declaramus, omnes oriundos, ſeu naturales ſupradictarum omnium tam Orientalium quam Occidentalium partium, imo etiamſi Æthiopes, Angolani, vel quarumvis aliarum Tranſmarinarum regionum, etſi Chriſtianorum filii, & in infantia baptiſati; vel etiam intra ſe, vel cum Europeis mixtim progeniti ſint, ad conceſſionis hujuſmodi effectum, eſſe & intelligi debere Neophytos, dictoſque Presbyteros cum hujuſmodi, ut vel matrimonio con-

jungi, vel in jam contracto remanere poſſint, ſive eorum alter tantum, ſive etiam uterque inde oriundus, ac proprie indigena ſit in locis & alias ut ſupra, in quibuſcumque conſanguinitatis vel affinitatis gradibus jure Divino, ut ſupra, non prohibitis; primo excepto, & alias ut præfertur, gratis tamen diſpenſare poſſe concedimus & indulgemus. Quin etiam, quia de mixtim progenitis, quos Meſtiſos vocant, majus dubium eſſe accepimus cum iiſdem Meſtiſis, quos ſimiliter ad hunc effectum Neophytos cenſendos eſſe decernimus in gradibus & matrimoniis contractis & contrahendis prædictis, gratis tamen, dum modo non ita facile fiat, diſpenſare, &c.

# CLEMENS PAPA IX.

*Ad futuram rei memoriam.*

SPECULATORES Domus Iſraël, quæ eſt ſancta Dei Eccleſia, in terris à Domino conſtituti, ad illa præcipuè charitatis, atque vigilantiæ noſtræ Paſtoralis ſtudia convertimus, quæ Chriſtianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationem concernunt; ut illis certam atque prudentem, ex ſolita hujus ſanctæ Sedis Providentia, & rectitudine, normam tradamus; & ſublatis dubiis, atque Controverſiis, quæ inter Operarios in Vineam Domini miſſos, in eaque ſedulò laborantes, enaſci, illorumque labores, & laborum fructum turbare, vel impedire poſſent, omnia piè, ſanctèque (quantum Dominus donare dignatur) diſponere ſatagamus, quo optati ſurgant, benedicente Domino, fructus, ac ad maturitatem perducantur, ſanctaque Mater Eccleſia uberioribus, atque lætioribus indies gaudeat incremẽtis. Cùm itaque ſicut venerabilis frater Franciſcus Epiſcopus Heliopolitanus, Vicarius Apoſtolicus in Regno Tunchini, cum adminiſtratione Provinciarum Sinæ huic Regno adjacen-

tium, videlicet Junam, Queiκeu, Hucquang, Succüen, Quangſij, & Laos, à fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædeceſſore noſtro conſtitutus, & deputatus, tàm ſuo, quàm venerabilis pariter fratris Petri Epiſcopi Beriten. Vicarii Apoſtolici Cochinchinæ, cum adminiſtratione infraſcriptarum Provinciarum Sinæ, videlicet Cechiang, Fochien, Quantumg, Chiamſi, Inſulæ Haynan, & aliarum Inſularum, atque etiam Epiſcopi Metellopolitan. conſecrati, aut mox conſecrandi Vicarii Apoſtolici Nanchini in Sina, cum adminiſtratione Provinciarum Pechiin, Xanſii, Xantung, Honan, Xenſij, Coreæ, & Tartariæ ab eodem Alexandro Prædeceſſore pariter conſtitutorum, cum extenſione adminiſtrationis dicti Epiſcopi Metellopolitan. ad Civitatem Iuthiæ, totumque Siami Regnum à nobis nuper facta, nominibus, exponi fecit, quòd in dictis Regnis, & Provinciis reperiantur diverſorum Ordinum Religioſi, tàm à ſuis reſpectivè Superioribus generalibus, quàm à Congregatione venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Propagandæ fidei præpoſitorum, deſtinati, qui Miſſionibus ibidem ſub directione ſuorum reſpectivè Præpoſitorum, aut Præfecto-

rum

rum operam navant; eorumque nonnulli, ut neceſſarios Operarios multiplicarent, aliquos ex ferventioribus Neophytis, Catechiſtas effecerint, illoſque ſibi, ſuæque directioni quibuſdam votis adſtrinxerint: Prædicti verò Epiſcopi Vicarii Apoſtolici humiliter à nobis poſtulaverint, ut auctoritate nobis à Domino tradita, decernere, atque declarare dignaremur: Primò, an aliqua ſit inter Vicarios Apoſtolicos, & Regulares prædictos ſubordinatio, & in quibus hi ab illis dependere debeant? Secundò, an Catechiſtæ per vota Regularibus facta eximantur à Juriſdictione eorundem Vicariorum Apoſtolicorum? Nos attendentes eo potiſſimum fine in Sinam, Tunchinum, Cochinchinam, Siamum, & alia vicina Regna miſſos, ibique conſtitutos eſſe Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos, ut ex Chriſtianis indigenis, ſeu Incolis illarum partium inſtituerentur Clerici, & Sacerdotes, ac creſcente fide, fideliumque numero, diſciplinæ Eccleſiaſticæ uſus paulatim introduceretur; conſiderantesque ex independentia plurimorum Operariorum in iiſdem locis, præcipuè cùm ab hac ſancta Sede ſint remoti, oriri facilè poſſe diſſenſiones, rixas, diviſiones, & ſchiſmata, in Chriſtianæ Religionis de-

trimentum atque perniciem eruptura; niſi illis maturè occurratur: de memoratorum Cardinalium conſilio, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, quòd prædicti Epiſcopi Vicarii Apoſtolici ab omnibus, & ſingulis Religioſis cujuſlibet Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, in prædicta Regna, & Provincias, ſivè à ſuis Superioribus miſſi ſint, ſivè à nobis, aut à Congregatione eorumdem Cardinalium ſpecialiter deputati, exigere poſſint, & debeant ut ſuas Patentes, ſeu aliàs quaſcunque eorum miſſionis, deſtinationis, conſtitutionis, & deputationis litteras exhibeant, iiſque qui illas exhibere recuſaverint, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati prohibere, ne facultates ſibi per litteras hujuſmodi conceſſas exerceant: Ipſique Regulares licentiam exercendi ſuas facultates petere teneantur ab iiſdem Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis, quam ipſi denegare non debeant, niſi in caſu gravis cauſæ, dictæ Congregationi Cardinalium communicandæ. Porrò dicti Regulares in defectu Sacerdotum ſecularium, non ſolùm titulo charitatis, ſed etiam juſtitiæ, curam animarum teneantur exercere, & quate-

nus id facere recuſent, à Vicariis Apoſtolicis ad tale munus obeundum cogi poſſint. Quotieſcumque verò Regulares ſub titulo Miſſionariorum curam animarum exercebunt, ſubditi ſint, quoad functiones Parochiales, viſitationi, & correctioni Vicariorum Apoſtolicorum, aut Provicariorum eorumdem, juxta Conſtitutionem recol. me. Gregorii PP. XV. Prædeceſſoris pariter noſtri, quæ incipit: *Inſcrutabili Dei Providentia, &c.* Anno Incarnationis Dominicæ M. DC. XXII. Nonis Februarii editam. Nec ſine licentia eorundem Vicariorum Apoſtolicorum, & multò minùs contra eorum voluntatem liceat Regularibus ædificare, & aperire Eccleſias, in locis, ubi ipſi, vel alii Miſſionarii alterius Ordinis, ſeu Preſbyteri ſæculares ſimiliter Miſſionarii Eccleſias habent; ubi verò apertæ non ſunt, poſſint ad formam privilegiorum, & facultatum ipſis conceſſarum. Cùm autem præ multitudine Neophytorum in una Provincia, aut Civitate, vel præ nimia earum amplitudine unus, aut alter, qui eis præſunt Miſſionarii non ſufficiunt, aliique ſuppetunt Sacerdotes ſæculares, aut Religioſi, licet alterius Ordinis, quorum tamen ſubſidium nec illi quærunt,

nec oblatum recipiunt; tunc habito dun-taxat reſpectu ad Chriſtianorum neceſſitatem, poſſint & debeant Vicarii Apoſtolici prædicti Operarios multiplicare, Parochias dividere, aliaque ejuſmodi facere juxta præſcripta à Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis. Poſſint quoque iidem Vicarii Apoſtolici exigere à Regularibus rationem executionis piarum voluntatum, quatenus ad illas exequendas deputentur. Prætereà juxta Conſtitutionem recol. me. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri, quæ incipit: *Ex debito Paſtoralis officii, &c.* ſi fortè aliquæ controverſiæ inter Religioſos dictarum partium (quod Deus avertat) oriantur, memorati Vicarii Apoſtolici, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati, illas decidere, & terminare poſſint, & debeant. Si verò graviora quædam negotia occurrerint, ea ad nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros quanto citiùs ab iiſdem Vicariis Apoſtolicis referantur, ut quod in illis ſtatuendum fuerit, matura conſultatione adhibita, decernatur. Ad hæc quoad vota Catechiſtarum, ſtatuimus pariter, & ordinamus Votum obedientiæ, quo nonnulli Regulares eos obſtringunt, eiſdem non impedire ſui officii

exercitium, ſub directione dictorum Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque Provicariorum, nec iſtud impediri poſſe à Regularibus, tanquam eis, vigore dicti Voti Catechiſtæ omnimodè ſubditi ſint: quinimò Votum hujuſmodi in hac circumſtantia nullum eſſe declaramus. Volentes ab iiſdem Vicariis Apoſtolicis poſſe dictos Catechiſtas compelli, ut ſub eorum directione, & dependentia ſua munia exerceant. Et quatenus Regulares de facto adſtringerent Catechiſtas ad ſimilia Vota, & alias obligationes, quibus à Vicariis Apoſtolicis independentes remanerent, poſſe eoſdem Vicarios Apoſtolicos, publica ſignificatione, manifeſtare Regularibus, atque his intimare, ut abſtineant ab uſu, ſeu veriùs abuſu Catechiſtas Voto obedientiæ erga ſeipſos, privativè quoad Vicarios à Sede Apoſtolica deputatos, obſtringendi. Inſuper volumus ut ad Vicarios Apoſtolicos intra fines ſuorum Vicariatuum præcipuè ſpectet, maximè in curſu Viſitationis, ea inſpicere, quæ ſpectant ad fidem, bonos mores, & adminiſtrationem Sacramentorum Baptiſmi, Matrimonii, & aliorum; ad cultum Diurnum, ad preces publicas, ad Imaginum, Reliquiarumque cultum. Competat quo-

que dictis Vicariis Apoſtolicis facultas ſuper novis Miraculis , & Martyribus proceſſum inſtituendi, & ad memoratam Cardinalium Congregationem tranſmittendi; necnon circa obſervationem Feſtorum , Rituumque Eccleſiaſticorum , ſtatuendi quæcunque opportuniora videbuntur , ſecundùm Decreta Romanorum Pontificum , locorumque circumſtantias. Ac ad eoſdem Vicarios Apoſtolicos etiam ſpectet verificare , & publicare quaſcumque litteras Apoſtolicas , Conſtitutiones, & reſcripta Romanorum Pontificum, quæ locorum Ordinariis dirigi ſolent, Jubilæa quoque , Indulgentias , Sacrarumque Congregationum Ordinationes. Porrò unicuique memoratorum Epiſcoporum Vicariorum Apoſtolicorum ſex Notarios Apoſtolicos creandi , & inſtituendi facultatem dicta auctoritate harum ſerie tribuimus , & impertimur. Cœterum has omnes facultates dictis Vicariis Apoſtolicis ita elargimur , & concedimus, ut extra eorum limites excurrere ipſis nullo modo liceat , quod quidem omninò vetamus , & prohibemus : ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium , negotiis propagandæ fidei præpoſitorum. Man-

dantes propterea in virtute ſanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque noſtro, ſeu dictæ Cardinalium Congregationis arbitrio, imponendis pœnis, omnibus & ſingulis Regularibus prædictis, aliiſque quibuſlibet, ad quos ſpectat, & pro tempore quovis modo ſpectabit, ut omnia, & ſingula præmiſſa exactè, inviolabiliter, & inconcuſsè obſervent, & adimpleant. Ac decernentes eaſdem præſentes litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac memoratis Vicariis Apoſtolicis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſnffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, necnon, quatenus opus ſit quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jeſu, & Inſtitutorum, ac Ec-

cleſiarum , Monaſteriorum , Provinciarum, Conventuum, Domorum, Collegiorum, & Locorum Regularium quorumcumque etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Litteris Apoſtolicis quibuſvis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus etiam Jeſu, & Inſtitutis, ac Eccleſiis, Monaſteriis, Provinciis, Conventibus, Domibus, Collegiis, & Locis Regularibus, illorumque Superioribus, & perſonis quibuſcunque, ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque etiam derogatoriarum, derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac Conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas genera-

les idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficieuter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earundem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Septembris 1659. Pontificatus noſtri anno tertio.

J. G. SLUSIUS.

Loco † Sigilli Annuli Piſcatoris.

Digitized by Google

# CLEMENS PAPA IX.

*Ad futuram rei memoriam.*

IN excelſa ſedis Apoſtolicæ ſpecula meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundantiam conſtituti, vigilantiæ Noſtræ oculos per univerſas Chriſtiani Orbis partes jugiter circumferimus; & ſollicitis ſtudiis providere ſatagimus, ut Divinus cultus ubique floreat, populorum devotio excitetur, & foveatur, ac omnium Chriſti fidelium præſertim in remotiſſimis partibus degentium quieti; & animarum ſaluti opportunè conſulatur. Hoc conſilio ea, quæ pro ſalubri illorum directione à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, eorumque juſſu piè, prudenterque decreta atque conſtituta fuiſſe comperimus, ut firmiùs ſubſiſtant, & ſerventur exactiùs, Apoſtolici muniminis Noſtri patrocinio corroboramus, ac opportunè extendimus, ſicut ad omnipotentis Dei gloriam, Eccleſiæ honorem, ſpiritualemque eorundem Chriſti fidelium ædificationem, & conſolationem ſalubriter expedire in Domino arbitra-

mur. Dudum ſiquidem emanarunt à fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædeceſſore Noſtro litteræ in ſimili forma Brevis, tenoris qui ſequitur, videlicet: Alexander PP. VII. ad futuram rei memoriam. *Sa*croſancti Apoſtolatus officii, quo Divina diſponente Clementia Catholicæ Eccleſiæ regimini, meritis licet imparibus, præſidemus, ſollicitudo Nos monet, ut noxia quæcunque à Dominico Grege, quantum Nobis ex alto conceditur, removere ſtudeamus. Cùm itaque ad aures Noſtras devenerint querimoniæ Chriſti fidelium Goæ, atque in adjacentibus Inſulis degentium de nonnullis abuſibus Eccleſiaſticorum, eorum præcipuè penes quos ipſorum Chriſti fidelium ſpirituale regimen, ac cura reſidet: Nos prædictis abuſibus, quatenùs irrepſerint, quantociùs occurri, aut ſaltem præcaveri, ne illi in poſterum contingant, volentes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium ex Congregatione negotio propagandæ fidei præpoſita, quibus querimonias hujuſmodi diſcutiendas remiſimus, conſilio, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, præcipimus, & mandamus, ſedulò, inviolabiliter, & exactè ſervari

ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectar, & impoſterum ſpectabit, Decreta infraſcripta, videlicet : Primò, Caveant Parochi, aut Eccleſiaſtici quicunque, ſivè Sæculares, ſive Regulares, ne in poſterum ullo pacto cogant pauperes ad operas ſeu laborem impendendum pro ſuis Eccleſiis, non perſoluta juſta mercede, niſi id ſpontè & ex pietate præſtare voluerint, multoque minus audeant eos mulctare, qui renuerint. Secundò, Cum iis qui Sacro, aut Catecheſi doctrinæ Chriſtianæ non interfuerint (ſi mos ſit eos, ut ſupponitur, aliqua pœna mulctare) ea moderatione ſe gerant, ut nonniſi verè contumacibus & contemnentibus, eaque modica, nec crebro erogetur. Tertiò, Inſtruant populum omni qua decet lenitate, abſtinentes omninò à ferula, & à verbis indecentibus, maximè ſi cum mulieribus, Viris nobilibus, ſeu ætate provectis agatur. Quartò, Ad Seminarium (niſi ejus Inſtitutio ſeu fundatio obſtet) locus etiam iis, qai ex nobili ſunt genere & congrua (ni pauperes ſint) perſolverint alimenta, concedatur, ne à rectæ educationis beneficio prorsùs excludantur, habita tamen prudenti diſtinctione à reliquis, ut quieti conſulatur.

Quintò, Ad ſcientias addiſcendas, & Scholas quilibet admittatur, nullo habito nobilitatis, ſeu generis diſcrimine niſi ex propria aliqua culpa quis indignus cenſeatur. Sextô, Neophytos Deo ſub Religionis jugo ſervire volentes, ſine rationabili cauſa Regulares non reſpuant, ſed pari charitate omnes qui Spiritu Dei aguntur, & ad perfectionem anhelant. amplectantur. Septimò, Preſbyteri Sæculares doctrina & moribus idonei, à beneficiis curatis, & à quolibet alio Eccleſiaſtico munere, ſivè prædicationis, ſivè adminiſtrandi Sacramenta Pœnitentiæ minimè arceantur, attenta præſertim indigentia tot animarum millium, quibus longè impares ſunt pauci Regulares, illuc ex Europa adventantes. Octavò, Caveant itidem Parochi Sæculares & Regulares ullo modo ſeſe ingerere in rebus ſpectantibus ad politiam Sæcularem, nec ullum ad officia publica proponant, quamvis aptior cæteris videatur, nec unquum interſint Comitiiis, aut Conventibus ubi de rebus publicis agitur. Nonò, Ut majori cum gaudio Verbum Dei ſuſcipiatur, altiùſque radices agat, & fructum afferat, concionentur omninò Regulares pluries in anno idiomate vernaculo, &

patrio populorum, utque id ipſum facilius, & frequentiùs præſtetur, curet omninò Vicarius Capitularis, aut Superior qui fuerit, ut etiam Clerus ſæcularis ejus Regionis in Verbi Dei prædicatione exerceatur. Decimò, Deputet Vicarius plures ex Sacerdotibus ſæcularibus indigenis, quos idoneos repererit ad Confeſſiones excipiendas, quò faciliùs & libentiùs fideles Sacramentum Pœnitentiæ valeant frequentare, nec cogantur ſolis Regularibus, aut exteris ſeſe ſubjicere. Undecimò, Ut autem radicitùs evellatur abuſus, qui in prædictis Regionibus, ut præfatur, irrepſit, excipiendi Confeſſiones per Interpretem, aut lecto pœnitenti Catalogo peccatorum, ut nutibus innuat, ſi quæ fuerint ab eo commiſſa, diſtrictè præcipitur Vicariis Capitularibus (graviter etiam onerando conſcientiam ipſorum Regularium, & quorumcunque ad quos pertinet) ut in poſterum id nullo modo permittant, ſed ab iis tantùm audiantur Confeſſiones, qui illius idiomatis ſenſum ſufficienter percipiunt, & ad ipſorum numerum pro rei exigentia augendum promoveantur omninò Sacerdotes ſæculares ejus Regionis ad Confeſſiones fidelium patrio idiomate

excipiendas. Duodecimò, Cumque audiatur maximum Catholicorum numerum contra præceptum Domini, qui voluit debiles & claudos admitti, ſub prætextu ignobilitatis & rudioris ingenii rejici à Sacra Synaxi, id eadem Sacra Congregatio omnino vetat ac prohibet, niſi prorſus ejus myſterii ſint incapaces. Decimotertiò, Ægrotis morti proximis cujuſcunque ſint conditionis, quamvis in ſordido, ac vili degant loco aut tugurio, ſacrum Euchariſtiæ Viaticum deferatur, cùm apud Deum nulla ſit acceptio perſonarum, ac pro noſtra ſalute nec ſtabulum, nec Crucis ignominiam abhorruerit. Decimoquartò, Ne ob inſtructionis defectum, qui ſacro Baptiſmate initiantur immaculatam Chriſti legem prophanis ac gentilitiis inſtitutis ex ignorantia fœdent, ac idololatriam cum orthodoxa fide confundant, ut ſæpè inibi evenire enuntiatum eſt; caveant ii qui iiſdem inſtruendis incumbunt, ne in poſterum ullus ad Baptiſma admittatur, qui veterem hominem, ac gentilitios mores prorſus exutus, Chriſtum plenè non induerit, & in fide ſit ſufficienter inſtructus. Decimoquintò, Quoniam verò (ut Veritas ipſa docet) nemo poteſt venire ad

Chriſtum, niſi Pater cœleſtis eum traxerit, monentur Eccleſiaſtici tum Sæculares, tum Regulares, cœterique qui Ethnicorum converſionibus dant operam, ut illos non vexationibus, pollicitationibus, aut vi, ſed Verbi Dei prædicatione, & bonorum operum exemplo ad Baptiſmum inducant, perſcrutantes præcipuè diligenter, quo fine, & ſpiritu ducantur, qui baptizari poſtulant. Decimoſextò, Nihil prorſus, ne quidem ſub prætextu pietatis Parochi tàm Sæculares quàm Regulares à ſuis Parochianis quæſtuent, & ſi quid pro Feſtorum celebratione ſpontè ab iis tribuatur, integrè in eam cauſam inſumant, & quidquid ſupereſt, pauperibus ejuſdem Parochiæ diſpenſetur, ita ut quamvis minima aviditatis ſuſpicio à Viris Eccleſiaſticis abſit. Decimoſeptimò, Pro temporali regimine Confraternitatum exiſtentium in Eccleſiis Regularium deputentur in poſterum Officiales ſæculares, qui redituum adminiſtrationi incumbant, nullatenus Regularibus ea in re ſeſe ingerentibus. Decimooctavò, Cum Goæ, & in adjacentibus Inſulis vetitum ſit Ethnicis ritus gentilitios publicè exercere, diſtrictè prohibetur Eecleſiaſticis, ne eiſdem permit-

tant, & maximè (quod nefas eſt) turpis lucri gratia cadavera Ethnicorum inde aſportari, ut juxta prophanum eorundem ritum comburantur. Decimononò, Cadavera pauperum fidelium gratis omnino poſthac à Parochis ſepulturæ tradantur, nec ad extorquendam aut emendicandam à vicinis, vel affinibus eleemoſynam publicè exponantur. Vigeſimò, Diſtrictè prohibetur, ne Ethnicis nullo pacto permittatur in Eccleſiis ſacrificare, ſeriò Vicariis Capitularibus, injungendo, ut in contravenientes, & maximè ob lucrum, graviter animadvertant, curentque in poſterum ne Eccleſiis præficiantur Neophyti parum inſtructi. Vigeſimoprimò, Similiter Regularium Superiores ſedulo curent, ut Parochi extra Conventus in prædictis Regionibus commorantes Regularis obſervantiæ ſpecimen cunctis ubique præbeant, eoſque idcirco ad Clauſtra, & Regularem diſciplinam aliquando revocent, ne Regulari Inſtituto paulatim exoleſcente, dum aliis incumbunt, ſeipſos amittant, ac demum in deſtructionem potiùs quàm ædificationem Populorum miſſi videantur. Decernentes ita in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam

cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nonobſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac quatenus opus ſit, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Collegiorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutotum quorumcumque, & aliis quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earumdem præſentium tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in di-

gnitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis; eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Janvarii 1658. Pontificatus Noſtri anno tertio. *G. Gualterius.* Et ſubinde Congregatio tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei propoſita alia nonnulla decreta, die 22. Junii 1658. edidit tenoris ſequentis: videlicet: Ad melius & facilius occurrendum neceſſitatibus ſpiritualibus Chriſti fidelium in Indiis Orientalibus degentium, Sacra Congregatio de propaganda fide decrevit. Primò, Ut Parochi non naturales illarum partium, ſive Regulares, ſive Sæculares ſint, teneantur omnino habere apud ſe Capellanum natalibus & origine Indum pro Confeſſionibus audiendis, & diebus feſtis hortationibus ad Populum lingua vernacula habendis, ne tali auxilio deſtituti in ea, qua initiati ſunt, orthodoxa fide langueant, ac paulatim deficiant, iiſque pro ſuſtentatione & labore ubi Populus ipſe id ſponte non præſtiterit congruum ſuppeditent ſtipendium. Secundò, Præcepit

iiſdem Parochis, cœteriſque quarumcumque Eccleſiarum Superioribus, ut nedum Sacerdotes indigenas in eorum Eccleſiis celebrare volentes non arceant; verùm etiam perurbaniter accipiant, quo frequentius illuc redeant ad Omnipotenti Deo immolandum, ſentiantque Chriſtianam charitatem, ómnes æquis officiis amplexari. Tertiò, Ut verò fides adhuc in iis Regionibus pubeſcens litterarum alimento coaleſcat, & pueri reddantur idonei ad res Eccleſiaſticas percipiendas, iiſdem Parochis, & maximè Pagorum & Villarum injungit, ut eos, vel per ſe, vel per Capellanos naturales, ſi tales ipſi non ſunt, ultrà fidei Chriſtianæ rudimenta Grammatices etiam Inſtitutionem, cœteraſque Artes liberales quoad fieri poteſt, edoceant. Quartò, Decrevit, quoniam, ut auditum eſt, in Proceſſionibus ſolemnibus etiam Sanctiſſimi Corporis Chriſti ex Gentilium moribus ritus aliqui, ſive actus irrepſerunt, qui licet honoris & majori cultus gratia exhibeantur, Majeſtatem nihilominus Chriſtianæ Religionis non minimum dedecent, Sacra Congregatio vetuit, ne in poſterum permittantur, & arceatur omnino quidquid ludicri, aut minus gravis ſpeciem ali-

quam habuerit, nullo modo autem liceat Eccleſiaſticis, & præcipuè Regularibus, prætextu dignitatis, gradus, aut officii umbellam in iis geſtare, ſed quo majori præfulgeant dignitate, eo demiſſius Divinæ Majeſtati obſequium præſtare, alioſque Chriſtianos humilitatis exemplo præire nitantur. DATUM Romæ die 22. Julii 1658. Nunc autem Nos ſpiritualibus Chriſti fidelium non ſolum Goæ, & in Inſulis adjacentibus, ſed etiam in univerſis Indiarum Orientalium Regnis, Provinciis, & Regionibus degentium neceſſitatibus, proſperiſque in via Domini progreſſibus paſtorali ſollicitudine, atque charitate ſalubriter conſulere cupientes (de Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum conſilio) Litteras Alexandri Prædeceſſoris, & ſubinde emanata Decreta præinſerta, omniaque, & ſingula in eis reſpectivè contenta, & expreſſa, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia & ſingula ad omnia Indiarum Orientalium Regna, Provincias, & Regiones exten-

...mus & ampliamus, ibique locum habere decernimus, ac per quaſcumque perſonas etiam Regulares cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, Goæ, & in Inſulis adjacentibus, ac in univerſis Indiarum Orientalium Regnis, Provinciis, & Regionibus hujuſmodi, nunc, & pro tempore degentes, cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ exiſtant, ad unguem inviolabiliter, & exactè obſervari eadem auctoritate harum ſerie itidem perpetuò præcipimus, volumus, & mandamus. Decernentes pariter ita in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus omnibus & ſingulis illis, quæ memoratus Alexander Prædeceſſor in ſuis litteris præinſertis voluit non obſtare, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii

publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Septembris 1669. Pontificatus noſtri anno tertio.

J. G. Slusius.

Loco † Sigilli Annuli Piſcatoris.

CLEMENS

# CLEMENS PAPA IX.

*Ad futuram rei memoriam.*

SOllicitudo Paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholicæ per univerſum Orbem diffuſæ regimini per ineffabilem divinæ Sapientiæ atque Clementiæ abundantiam præſidemus, Nos ſtimulat, ut ea, quæ Chriſtianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi remoram vel impedimentum injicere, ac in Virorum in ſortem Domini vocatorum, & præſertim Religioſorum, qui ſemetipſos abnegarunt, & mundana omnia contempſerunt, ut Chriſtum lucrifacerent, ejuſque obſequiis mundo corde, & mente tranquilla unicè intenderent, honeſtatis gloriæ maculam ponere poſſent, ſalubri ſanctione è medio tollere, atque radicitùs evellere ſtudeamus. Dudum ſiquidem fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædeceſſor noſter, conſiderans per ſacros Canones, Conciliorum decreta, & Conſtitutiones Apoſtolicas omnibus Religioſis, ac etiam aliis perſonis Eccleſiaſticis, præſertim in ſacris Ordinibus conſtitutis, mercaturam, & negotiationes ſæculares diſtrictè prohiberi, ac

valdè damnoſum, indecorum & indecens exiſtere hujuſmodi perſonas divino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacroſanctum Chriſti Domini Evangelium deſtinatæ ſunt, mercaturæ, & negotiationibus hujuſmodi ſe immiſcere, aut operam dare, per quandam ſuam in ſimili forma Brevis die 22. Februarii 1633. emanatam Conſtitutionem, inter alia, Religioſis omnibus cujuſcunque Ordinis & Inſtituti tam non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jesu, eorumque ſingulis tam tunc in Inſulis, Provinciis, Regionibus, & Regnis Indiæ Orientalis, ac Chinæ, & Japonum exiſtentibus, quàm in futurum ad illa mittendis, omnem & quamcumque mercaturam, ſeu negotiationem quocumque modo ab eis fieri contingeret, ſive per ſe, ſive per alios, ſive proprio, ſive Communitatis nomine, directè, ſive indirectè, aut quovis alio prætextu, cauſa, vel colore, interdixit, & prohibuit ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna ipſo facto incurrenda, ac privationis vocis activæ & paſſivæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quarumcumque, & inhabilitatis ad ea, ac inſuper amiſſionis mercium, & lucrorum ex eis factorum,

quæ omnia à Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes exiſterent, reſervanda eſſent ad uſum Miſſionum, quas eædem Religiones habebant, & in futurum habituræ erant, in Indiis prædictis, & non in alios uſus: Ac eiſdem Superioribus diſtrictè præcepit ſub eiſdem pœnis, ut in hoc invigilarent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procederent, ſublata eiſdem facultate hujuſmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris quantumvis minimum, remittendi, aut condonandi, & aliàs prout in dicta Urbani Prædeceſſoris Conſtitutione, cujus tenorem præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberiùs continetur. Cùm autem (ſicut non ſine graviſſimo animi noſtri dolore accepimus) multi ex iiſdem Religioſis, & perſonis Eccleſiaſticis, propriæ profeſſionis, injunctique ſibi graviſſimi miniſterii immemores, ab ejuſmodi mercatura, & negotiationibus ſæcularibus non abſtineant, ſed ſeſe à debita prædictæ Conſtitutionis Urbani Prædeceſſoris obſervatione ſub variis prætextibus, coloribus, & ſubterfugiis eximere conati fuerint, & ſatagant de præſenti, in deplorandam animarum

ſuarum perditionem; perniciosſum quoque exemplum, & ſcandalum plurimorum: Nos ſalutaribus Doctoris Gentium præceptis edocti, quòd nemo militans Deo implicat ſe negotiis ſæcularibus, ut ei placeat, cui ſe probavit, tam grande, tamque extioſum ab Eccleſia Dei malum Apoſtolici zeli vigore propellere, ſcandalorumque inde naſcentium occaſiones recidere, ac ſaluti animarum, & Chriſtianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi, quantum Nobis ex alto conceditur, ſalubriter conſulere, omnemque lucrorum mundanorum ſpem perſonis cœleſti militiæ adſcriptis, præſertim ad Infidelium converſionem, & Evangelii prædicationem deſtinatis, & in futurum deſtinandis, quas ſicut bonos Chriſti milites laborare, & miniſterium ſuum honorificare oportet, ut eò ſtudioſiùs, ac impenſiùs adſpirante ſuperni favoris auxilio horrea Domini novis ſemper frugibus locupletare ſatagant, omninò adimere decrevimus. Itaque ſacris Canonibus, ac Decretis, & Conſtitutionibus prædictis inhærentes, illaque, & præſertim memoratam Urbani Prædeceſſoris Conſtitutionem in iis, quæ præſentibus litteris non adverſantur, approbantes, & innovantes,

& circa præmiſſa de novo diſponentes, & ſtatuentes : Motu proprio , ac ex certa ſcientia , & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnibus & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis tam ſæcularibus , quàm Regularibus , cujuſcumque ſtatus , gradus , conditionis , & qualitatis, ac cujuſvis Ordinis, Congregationis , & Inſtituti , tam Mendicantium quàm non Mendicantium , etiam Societatis Jesu , & earum cuilibet, quæ ad Inſulas, Provincias, & Regna Indiarum Orientalium , & præſertim in Provinciam Societatis Jesu de Japone nuncupatam , ac in partes Americæ tam Auſtrales, quàm Septentrionales à Sede Apoſtolica , vel Congregatione venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum , aut ab earum Superioribus ſub nomine Miſſionariorum , aut quovis alio titulo pro tempore miſſæ fuerint, aut in illis partibus quomodolibet morabuntur , ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ , & officiorum, dignitatum , & graduum quorumcumque per eas obtentorum , & inhabilitatis ad illa , & alia quæcumque in poſterum obtinenda , nec-non amiſſionis

mercium & lucrorum omnium ipſo facto incurrendis, ac aliis Noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, vel prædictæ Cardinalium Congregationis arbitrio imponendis pœnis, tenore præſentium diſtrictè prohibemus pariter & interdicimus, nè mercaturis, & negotiationibus ſæcularibus hujuſmodi quovis prætextu, titulo, colore, ingenio, cauſa, occaſione, & forma, etiam ſemel, per ſe, aut mediantibus miniſtris, ſeu aliis perſonis ſubſidiariis, directè, vel indirectè, tam nomine proprio, quàm ſuarum reſpectivè Religionum, ſeu Congregationum, aut Societatum, etiam Jesu, vel aliorum quorumlibet, & aliàs quovis modo, & qualitercumque ſe ingerant, vel immiſceant. Ac ex nunc prout ex tunc, & è contra poſtquam caſus evenerit, merces, & lucra quæcumque, quæ ex hujuſmodi mercaturis, & negotiationibus provenerint, & provenient, in uſus & commodum pauperum, Hoſpitalium, Seminariorum Eccleſiaſticorum, ac Operariorum, (non tamen Religionum, Congregationum, & Societatum, etiam Jesu, ſeu Inſtituti eorum, qui in præmiſſis, vel circa ea deliquerint) ſed aliorum non delinquentium, harum ſerie applicamus, qui

teneantur conſignare merces, & lucra hujuſmodi locorum Ordinariis, ſeu eorum Vicariis in ſpiritualibus generalibus, aut Officialibus, vel Apoſtolicis Vicariis, ſeu Provicariis: Sic verò tanquam dictæ Sedis Delegati illa ut præfatur, & non in alios uſus diſtribuere, & erogare debeant; ſuper quibus eorum conſcientiam diſtrictè oneramus. Et quia in præmiſſis, & circa ea delinquentes, ut plurimùm, prætextu neceſſitatis pro eorum Miſſionibus ſe excuſare præſumunt; excuſationes hujuſmodi eis, eorumve cuilibet nullo modo ſuffragari poſſe, vel debere decernimus & declaramus. Inſuper eiſdemmet cenſuris & pœnis innodamus, & innodatos fore declaramus Superiores immediatos, ac Provinciales, & Generales prædictorum Ordinum, Congregationum, & Societatum, etiam Jesu, qui eorum reſpectivè ſubditos in præmiſſis, vel circa ea, etiam pro unica vice quomodolibet delinquentes, ſaltem per amotionem illorum à locis commiſſi per eos delicti non puniverint. A ſententia verò excommunicationis hujuſmodi per Superiores, vel alium, ſeu alios quoſcumque, etiam quavis facultate ſuffultos, nemo ex prædictis delinquentibus abſolvi poſſit, præterquam

in mortis articulo conſtitutus, niſi lucris hujuſmodi priùs reſtitutis. Decernentes eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet pretendentes, & alii quilibet cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, preeminentiæ, & dignitatis, ſeu aliàs ſpecifica & individua mentione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas ipſæ preſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juſta, pia, & privilegiata cauſa, colore, pretextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas apertionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium

intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter & inconcuſsè obſervari: Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generalem, & Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Cameræ præſidentes Clericos, Theſaurarium generalem, Commiſſarium, alioſque Officiales, & Miniſtros, necnon S. R. E. prædictæ Camerarium, ſeu Procamerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, cæteroſque quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, in quavis cauſa & inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari & definiri debere, ac irritum &

inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contingerit attentari. Non obſtant. quoad ea quæ præſentibus adverſantur, prædicta Urbani Prædeceſſoris, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris pariter Noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, ita ut vigore præſentium etiam ultra duas, pluresve dietas quilibet in Judicium trahi poſſit, & piæ mem. Pij IV. & Pauli V. aliorumque Romanorum Pontificum etiam Prædeceſſorum Noſtrorum ſuper ſpoliis Cameræ prædictæ applicandis, ac ejuſdem Pij IV. Prædeceſſoris de gratiis qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus in ipſa Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis & regiſtrandis, itaut præſentes litteras ibidem præſentari, regiſtrari, & inſinuari nunquam neceſſe ſit, necnon quatenus opus ſit, de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, cæteriſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac dictæ Cameræ, & Provinciarum, Regnorum, Regionum, Ordinum, Congrega-

tionum, Inſtitutorum, Societatum, etiam Jeſu, Domorum, & Collegiorum quorumcumque, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, facultatibus, licentiis, & litteris Apoſtolicis quibuſvis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jesu, eorumque Superioribus, & perſonis etiam particularibus, & aliis quibuſcumque, etiam ſpeciali nota dignis, & de neceſſitate Juris vel facti omninò exprimendis etiam cum facultate eligendi poſteriorem datam, quam nemini adverſus eaſdem præſentes litteras ullo modo ſuffragari unquam poſſe ſtatuimus, & decernimus, ac ſub aliis quibuſcumque verborum tenoribus & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac Conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrariam præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis,

etiamſi per illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia aliqua exquiſita forma ad hoc ſervan. foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum; nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur & inſererentur, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum eſſe & cenſeri, illaque nemini adverſus præſentes litteras ſuffragari volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterùm volumus, & expreſsè mandamus, ut eædem præſentes litteræ, ſeu earum exempla, etiam impreſſa, notificentur & intimentur omnibus & ſingulis Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jesu, hujuſmodi Superioribus Generalibus, & Procuratoribus generalibus, ad hoc ut eorum, & prædictorum Religioſorum eis reſpectivè ſubditorum nominibus illas acceptent, & earum exempla

tranſmittant ad illos cum arctiſſimis præceptis eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, plenariè & integrè, ac verè, realiter, & cum effectu exequendi & obſervandi. Ac inſuper quibuſlibet locorum Ordinariis, eorumque Officialibus, ſeu Vicariis in Spiritualibus generalibus, ac Apoſtolicis, & Capitularibus Vicariis amplam & liberam concedimus, & imperimur facultatem præſentes litteras in locis eorum cujuſlibet reſpectivè Juriſdictionis publicandi, ad hoc ut illarum ignorantia allegari nequeat, & allegata minimè ſuffragari debeat. Et quia difficile foret, præſentes litteras originales ubique oſtendi & publicari, volumus pariter & decernimus illarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eandem prorsùs in Judicio & extra ubique locorum fidem haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus litteris, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Junij 1669. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

J. G. Slusius.

*Pro Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis apud Sinas Confirmatio & innovatio Brevium Alexandri VII. & Clementis IX. & Decretorum Congregationis de Propaganda Fide ad eorum favorem emanatorum.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

DECET Romanum Pontificem, quem Eccleſiæ Catholicæ, per univerſum Orbem diffuſæ, regimini, cum poteſtatis plenitudine præpoſuit Altiſſimus, ac æqui bonique ſupremum Aſſertorem in terris conſtituit, ea quæ à Prædeceſſoribus ſuis, & hac ſancta Sede Apoſtolica, ad Chriſtianæ Religionis, & Orthodoxæ Fidei, præſertim in remotiſſimis ab eadem Sede locis, propagationem, animarumque pretioſi unigeniti Dei Filii Domini noſtri Jesu Chriſti ſanguine redemptarum ſalutem, felicemque fidelium in via mandatorum Domini directionem, prudenti, ſalubrique conſilio, ac illo, qui ſecundùm ſcientiam eſt, Pontificiæ charitatis zelo emanarunt, ut firma atque illibata perſiſtant, nec temerariis quorun-

dam, qui quærunt quæ ſua ſunt, non quæ Jesu Chriſti, auſibus violentur, Apoſtolici muniminis præſidio corroborare, ac à perverſis quorumcumque calumniantium conatibus tueri, ne meſſis, quam fideles Operarii ab eadem Sancta Sede miſſi plantarunt, & rigarunt, inimico ſuperſeminante zizania, detrimentum accipiat, ſed, benedicente, atque incrementum largiente Domino, ad perfectæ finem perveniat maturitatis, & horrea Dominica uberrimo fructu locupletet. Dudum ſiquidem fel. rec. Alexander PP. VII. Prædeceſſor noſter, de tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, per ternas, quas in ſimili forma Brevis, litteras, binas quidem die 9. Septembris 1659. reliquas verò die 20. Septembris 1660. reſpectivè expeditas, Venerabiles Fratres Franciſcum Pallu, Epiſcopum Heliopolitanum in Regno Tunchini, cum adminiſtratione infraſcriptarum Provinciarum, videlicet Junam, Queicĸeu, Huquang, Succüen, Quangſii, & Laos, ac Petrum Epiſcopum Berytenſem, Cocincinæ, cum adminiſtratione harum Provinciarum, nempe Cechiang, Fochien, Quantung, Chiamſii,

Inſulæ Hainam, aliarumque Inſularum; nec-non tunc in humanis agentem bo. mem. Ignatium Cotolendi Epiſcopum Metellopolitanum Nanchini in Sina, cum adminiſtratione Provinciarum infra expreſſarum, videlicet, Pechin, Xanſii, Xantung, Honan, Xenſii, Coreæ, & Tartariæ Vicarios Apoſtolicos reſpectivè donec, & quouſque à præfatorum Cardinalium Congregatione fuiſſet aliter mandatum, aut diſpoſitum, auctoritate Apoſtolica fecit, conſtituit, & deputavit; ac ipſis Franciſco, Petro, & Ignatio Epiſcopis dedit facultatem, ut ſi contingeret aliquem ex ipſis in itinere, vel poſtquam illuc perveniſſent, morte, vel alio eventu deficere, deficienti proximior poſſet etiam ad eas Provincias, quæ eidem deficienti Epiſcopo ſuberant, adminiſtrationem extendere, vel cum alio Epiſcopo novam diviſionem inire, qua ratione illorum Chriſti fidelium neceſſitatibus aptiùs conſultum videretur, ne prorſus Paſtore deſtituti remaneant, donec per memoratam Cardinalium Congregationem, quæ ſtatim de prædictis certior reddi deberet, aliter fuiſſet diſpoſitum. Ut autem in partibus prædictis Sacerdotum indigenarum ordinatio faci-

liùs peragi, atque ita Fides Catholica ibidem firmiùs, benedicente Domino radicari valeret, eiſdem Franciſco, ac Petro, & Ignatio Epiſcopis, cum Chriſti fidelibus, earundem partium indigenis, ſibi uti Vicariis Apoſtolicis reſpectivè vigore prædictarum litterarum pro tempore ſubditis, ut ipſi licet idioma Latinum non intelligerent, nihilominus, dummodò illud legere noſſent, eiſque Canon Miſſæ, ac Formulæ Sacramentorum Eccleſiæ declararentur, ad omnes, etiam Sacros, & Preſbyteratus Ordines, ſervatis aliàs ſervandis, promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris miniſterio, miniſtrare liberè & licitè poſſent, & valerent, diſpenſandi: nec-non recitationem Officii Divini, Horarum videlicet Canonicarum, eiſdem Chriſti fidelibus in recitationem illarum Precum, in eorum Lingua, ipſorum Epiſcoporum arbitrio commutandi, facultatem ad ſeptennium duntaxat pariter conceſſit, & impertitus eſt: ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium. Et ſubinde cùm eidem Alexandro Prædeceſſori relatum fuiſſet, quòd prædictus Ignatius Epiſcopus viam univerſæ carnis ingreſſus fuerat, ſi verò utriuſque

vel alterius ex dictis Franciſco, & Petro Epiſcopis, obitu quoque eveniente, Epiſcopi hinc denuò ad partes prædictas mittendi eſſent, non ſolùm maximæ difficultates ſuperandæ, graviſſimique labores exantlandi forent, ſed etiam grave periculum immineret, ne inter longas temporis moras, quas intercurrere neceſſe foret, grande illud opus directionis Chriſti fidelium illic degentium, propagandæque Chriſtianæ Religionis ab iiſdem Franciſco, & Petro Epiſcopis laudabiliter inceptum omninò deperiret; ipſe Alexander Prædeceſſor, de præfatorum Cardinalium conſilio, per alias ſuas pariter in forma Brevis litteras, die 4. Februarii 1664. emanatas, illi ex prædictis Franciſco, & Petro Epiſcopis, qui alteri, quem præmori contingeret, ſuperſtes foret, ut unum ex Preſbyteris unà cum ipſis ad eaſdem partes profectis, quem in Domino magis idoneum, & tanto muneri exequendo aptiorem judicaviſſet, Eccleſiæ in partibus Infidelium conſiſtenti, quæ per obitum prædefuncturi ex ipſis Paſtoris fuiſſet deſtituta ſolatio, in Epiſcopum & Paſtorem auctoritate Apoſtolica præficere, eique ſic præfecto munus conſecrationis, cum aſſiſtentia

aliorum duorum Presbyterorum, etiamſi non eſſent Epiſcopi, nec in Eccleſiaſtica dignitate conſtituti, ſi adeſſent, ſin minus, etiam ſine illorum aſſiſtentia, ſervatis tamen, quantum locus & tempus permitterent, cæremoniis in conſecratione Epiſcoporum adhiberi ſolitis, ac recepto priùs ab illo ejuſdem Alexandri Prædeceſſoris, & Romanæ Eccleſiæ nomine, fidelitatis debitæ ſolito juramento, impendere, liberè & licitè poſſet & valeret, facultatem dicta auctoritate tribuit & impertitus eſt. Ac eundem Epiſcopum ſic ordinandum, & tunc prout poſtquam ordinatus, & conſecratus fuiſſet, ut præfatur, Vicarium Apoſtolicum in partibus ſupradictis, loco illius ex prædictis Franciſco & Petro Epiſcopis, qui prior deceſſiſſet, cum omnibus & ſingulis facultatibus ei per litteras primo dictas attributis, donec tamen & quouſque à prædicta Cardinalium Congregatione aliter mandatum, aut diſpoſitum fuiſſet, eadem auctoritate deputavit, ſubſtituit, & ſubrogavit, ſalva tamem pariter in præmiſſis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium, quam de iiſdem præmiſſis ab alterutro eorundem Franciſci, & Petri Epiſcoporum ſuperſtite, quanto-

citiùs fieri poſſet, voluit fieri certiorem. Cæterum prædicto Epiſcopo, ut ipſe ad Eccleſiam, cui vigore harum litterarum præfectus fuiſſet, quamdiu illa ab Infidelibus detineretur, accedere, & apud illam perſonaliter reſidere minimè teneretur, dicta auctoritate indulſit. Ac poſtmodum cùm prædicti Franciſcus, & Petrus Epiſcopi per Preſbyterum, quem illinc miſerant, dicto Alexandro Prædeceſſori exponi feciſſent, quòd ipſi è re Dominici gregis magnopere futurum exiſtimabant, ſi ſupradicto Ignatio Epiſcopo defuncto ſucceſſor in Vicariatu Apoſtolico, ei, ſicut præfatur, demandato conſtitueretur; idem Alexander Prædeceſſor, de conſilio Congregationis tunc exiſtentium ejuſdem S. R. E. Cardinalium, ſuper negotiis ſpiritualibus Regni Sinarum ab eo deputatæ, per alias ſuas ſimiliter in forma Brevis, die 28. Februarii 1655. expeditas litteras memoratis Franciſco & Petro Epiſcopis ut unum ex prædictis Preſbyteris, cum ipſis unà ad partes ſupradictas profectis, quem obeundo Vicariatus Apoſtolici hujuſmodi muneri magis idoneum in conſcientia judicaviſſent, Eccleſiæ Metellopolitanæ per obitum dicti Ignatii Epiſcopi ſolatio Paſtoris tunc deſtitutæ

in Epiſcopum & Paſtorum auctoritate Apoſtolica præficere, illique ſic præfecto munus conſecrationis, cum aſſiſtentia unius vel duorum aliorum Preſbyterorum, etiamſi non eſſent Epiſcopi, nec in Eccleſiaſtica dignitate conſtituti, ſi adeſſent, ſin minus, etiam abſque ejuſmodi aſſiſtentia, ſervatis tamen pariter, quantum locus & tempus permitterent, cæremoniis in conſecratione Epiſcoporum adhiberi ſolitis, receptoque priùs ab illo fidelitatis debitæ juramento prædicto, pariter impendere liberè & licitè valerent, facultatem auctoritate prædicta tribuit ſimiliter, & impertitus eſt; ea tamen lege, ut hac facultate non uterentur, niſi quando eis permiſſum fuiſſet ingredi ea loca, in quibus Vicariatum Apoſtolicum prædicto Ignatio Epiſcopo, ſicut ſupradictum eſt, demandaverat. Quòd ſi dicti Ftanciſcus, & Petrus Epiſcopi, propter locorum diſtantiam, vel aliud impedimentum, pro hujuſmodi Epiſcopi in locum prædicti Ignatii defuncti ordinatione, in ſimul convenire nequirent, totam hanc facultatem remanere voluit penès prædictum Petrum Epiſcopum Berytenſem, qui ſi tempore adventus ultimo dictarum litterarum ad illas partes de hoc

æculo migraviſſet, eadem facultas penes memoratum Franciſcum Epiſcopum Heliopolitanum reſideret : ambobus autem ab hac luce ſubſtractis, hanc eandem facultatem ordinandi Epiſcopum dictæ Eccleſiæ Metellopolitanæ, in locum ſupradicti Ignatii defuncti, haberet ille Epiſcopus, quem alter ſuperſtes ex iiſdem Franciſco & Petro Epiſcopis, in vim præfatarum litterarum, die 4. Februarii 1664. emanatarum, conſecraviſſet : ac Epiſcopum vigore ultimarum Alexandri Prædeceſſoris litterarum hujuſmodi, ſicut præmittitur, ordinandum ex tunc prout poſtquam ordinatus fuiſſet, Vicarium Apoſtolicum, in partibus ſupradictis, loco memorati Ignatii Epiſcopi, cum omnibus & ſingulis facultatibus, quæ eidem Ignatio Epiſcopo per prædictas litteras quomodolibet attributæ fuerant, donec tamen, & quouſque à memorata Congregatione Cardinalium aliter mandatum, vel diſpoſitum fuiſſet, auctoritate prædicta deputavit pariter, ac ſubſtituit, & ſubrogavit, ſalva ſimiliter in præmiſſis auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium, quam de iis omnibus, quæ earundem ultimarum litterarum vigore geſta fuiſſent, quanto citiùs etiam

voluit reddi certiorem. Demum novo Epiſcopo Metellopolitâno, ſicut præfatur, ordinando, indultum non accedendi ad Eccleſiam Metellopolitanam hujuſmodi quamdiu illa ab Infidèlibus detineretur, nec apud illam perſonaliter reſidendi, pariformiter conceſſit, & alias prout in prædictis Alexandri Prædeceſſoris litteris, quarum omnium & ſingularum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur. Et ſucceſſivè accepto per rec. mem. Clementem PP. IX. Prædeceſſorem pariter Noſtrum, quòd Civitas Juthia, vulgò Siam, præcipuum eſſet emporium totius Regni Siami, & ad illam continuus eſſet concurſus diverſarum Nationum, tam vicinarum, quàm longinquarum, quibus Rex dicti Regni, ut ad eam libentius confluerent, & ibidem ſecurius commorarentur, liberum Religionis, & Sectarum quarumlibet exercitium conceſſerat, ac nomine prædictorum Epiſcoporum Vicariorum Apoſtolicorum ad Regna Sinarum, Tunchini, & Cocincinæ deſtinatorum, dicto Clementi Prædeceſſori expoſito, quòd ipſi, ob arduas difficultates ingrediendi fines ſuorum

rum

rum Vicariatuum, Sedem in dicta Civitate fecerant, Eccleſiam ſeu Capellam erexerant, & in converſionem Infidelium tam ſuorum Vicariatuum, quàm aliarum Nationum incubuerant, Seminarium quoque inſtituerant, cupiebantque propterea Epiſcopo Metellopolitano Vicario Apoſtolico ad Sinas conſecrato, ſeu mox conſecrando, extentionem adminiſtrationis ſui Vicariatus ad dictum Regnum Siami, & Civitatem Juthienſem, benignè concedi; idem Clemens Prædeceſſor ſupplicationibus eorum nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, de memoratorum Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum conſilio, prædicto Epiſcopo Metellopolitano adminiſtrationem ſui Vicariatus ad Regnum Siami, & Civitatem Juthienſem hujuſmodi, auctoritate Apoſtolica extendit, quouſque ingredi in Sinas idem Epiſcopus Metellopolitanus poſſet, cum obligatione tamen dictum ingreſſum diligenter procurandi; & eo caſu facultatem quoque eidem conceſſit Provicarium ibidem conſtituendi, donec aliter per Sedem Apoſtolicam proviſum fuiſſet. Ut autem prædicti Epiſcopi Vicarii Apoſtolici apud Sinas, ac in Tunchino, & Cocincina reſpectivè aucto-

ritate Apoſtolica deputati, injuncta ſibi munera ad Chriſti fidelium illarum partium utilitatem, adjuvante Domino, faciliùs exequi valerent, dictus Clemens Prædeceſſor, ex commiſſi ſibi cœlitus Sacroſancti Apoſtolatus officio, providere volens, eiſdem Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis cum Neophytis ſuorum reſpectivè Vicariatuum quocumque, ſeu quibuſvis (non tamen primo) Conſanguinitatis, vel affinitatis gradibus, vel aliàs conjunctis, ſeu ſe attinentibus, ut matrimonium inter ſe contrahere, ſeu in eo etiam ſcienter contracto remanere, valerent, dicta auctoritate, gratis tamen diſpenſandi, & eos qui in gradibus prohibitis hujuſmodi matrimonium, etiam ſcienter, contraxiſſent, ab exceſſibus & excommunicationis, aliiſque cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ea de cauſa incurſis, in utroque foro gratis pariter abſolvendi, ac prolem inde ſuſceptam & ſuſcipiendam legitimam decernendi, facultatem ad viginti annos tantùm duraturam: quam ipſi Epiſcopi Vicarii Apoſtolici ſuis reſpectivè Provicariis, ſecundùm datam ſibi à Domino prudentiam, communicare poſſent, eadem auctoritate conceſſit, & impertitus eſt, & alias prout in binis ipſius

Clementis Prædeceſſoris pariter in forma Brevis litteris, die 4. & die 11. Julii 1669. reſpectivè expeditis, plenius etiam continetur. Ac demum idem Clemens Prædeceſſor alias, in ſimili forma Brevis, litteras conceſſit tenoris qui ſequitur, videlicet: Clemens PP. IX. *Ad futuram rei memoriam.* Speculatores domus Iſraël, quæ eſt ſancta Dei Eccleſia, in terris à Domino conſtituti, ad illa præcipuè charitatis, atque vigilantiæ noſtræ Paſtoralis ſtudia convertimus, quæ Chriſtianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationem concernunt; ut illis certam atque prudentem, ex ſolita hujus ſanctæ Sedis providentia, & rectitudine, normam tradamus; & ſublatis dubiis, atque Controverſiis, quæ inter Operarios in Vineam Domini miſſos, in eaque ſedulo laborantes, enaſci, illorumque labores, & laborum fructum turbare, vel impedire poſſent, omnia piè, ſanctèque (quantum Dominus donare dignatur) diſponere ſatagamus, quo optati ſurgant, benedicente Domino, fructus, ac ad maturitatem perducantur, ſanctaque Mater Eccleſia uberioribus, atque lætioribus in dies gaudeat incrementis. Cùm itaque ſicut Venerabilis Frater Franciſcus Epiſco-

pus Heliopolitanus, Vicarius Apoſtolicus in Regno Tunchini, cum adminiſtratione Provinciarum Sinæ huic Regno adjacentium, videlicet Junam, Queicκeu, Hucquang, Succüen, Quangſii, & Laos; à fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædeceſſore Noſtro conſtitutus, & deputatus, tàm ſuo, quàm Venerabilis pariter fratris Petri Epiſcopi Beritenſis Vicarii Apoſtolici Cochinchinæ, cum adminiſtratione infraſcriptarum Provinciarum Sinæ, videlicet Cechiang, Fochien, Quantumg, Chiamſi, Inſulæ Haynan, & aliarum Inſularum, atque etiam Epiſcopi Metellopolitani conſecrati, aut mox conſecrandi Vicarii Apoſtolici Nanchin in Sina, cum adminiſtratione Provinciarum Pechin, Xanſii, Xantung, Honan, Xenſii, Coreæ, & Tartariæ ab eodem Alexandro Prædeceſſore pariter conſtitutorum, cum extenſione adminiſtrationis dicti Epiſcopi Metellopolitani ad Civitatem Juthiæ, totumque Siami Regnum à Nobis nuper facta, nominibus; Nobis exponi fecit, quòd in dictis Regnis, & Provinciis reperiantur diverſorum Ordinum Religioſi, tam à ſuis reſpectivè Superioribus generalibus, quàm à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardi-

nalium, negotiis propagandæ fidei præpoſitorum, deſtinati, qui miſſionibus ibidem, ſub directione ſuorum reſpectivè Præpoſitorum, aut Præfectorum operam navant; eorumque nonnulli, ut neceſſarios Operarios multiplicarent, aliquos ex ferventioribus Neophytis, Catechiſtas effecerint, illoſque ſibi, ſuæque directioni quibuſdam Votis adſtrinxerint: prædicti verò Epiſcopi Vicarii Apoſtolici humiliter à Nobis poſtulaverint, ut auctoritate Nobis à Domino tradita, decernere, atque declarare dignaremur. Primò, an aliqua ſit inter Vicarios Apoſtolicos, & Regulares prædictos ſubordinatio, & in quibus hi ab illis dependere debeant? Secundò, an Catechiſtæ per vota Regularibus facta eximantur à Juriſdictione eorundem Vicariorum Apoſtolicorum? Nos attendentes eo potiſſimum fine in Sinam, Tunchinum, Cochinchinam, Siamum, & alia vicina Regna miſſos, ibique conſtitutos eſſe Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos, ut ex Chriſtianis indigenis, ſeu Incolis illarum partium inſtituerentur Clerici & Sacerdotes, ac creſcente fide, fideliumque numero, diſciplinæ Eccleſiaſticæ uſus paulatim introduceretur; conſiderantesque ex independentia plurimo-

rum Operariorum in iiſdem locis, præcipuè cùm ab hac ſancta Sede ſint remota, oriri facilè poſſe diſſenſiones, rixas, diviſiones, & ſchiſmara, in Chriſtianæ Religionis detrimentum, atque perniciem eruptura, niſi illis maturè occurratur: de memoratorum Cardinalium conſilio, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, quòd prædicti Epiſcopi Vicarii Apoſtolici ab omnibus, & ſingulis Religioſis cujuſlibet Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, etiam Societatis Jeſu; in prædicta Regna, & Provincias, ſive à Nobis, aut à Congregatione eorumdem Cardinalium ſpecialiter deputati, exigere poſſint, & debeant, ut ſuas Patentes, ſeu alias quaſcunque eorum miſſionis, deſtinationis, conſtitutionis, & deputationis litteras exhibeant, iiſque qui illas exhibere recuſaverint, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati, prohibere, ne facultates ſibi per litteras hujuſmodi conceſſas exerceant; ipſique Regulares licentiam, exercendi ſuas facultates, petere teneantur ab iiſdem Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis, quam ipſi denegare non debeant, niſi in caſu gravis cauſæ, dictæ Congregationis Cardinalium communicandæ. Porrò dicti Regulares in defectu Sacerdotum ſecularium, non ſo-

lùm titulo charitatis, ſed etiam juſtitiæ, curam animarum teneantur exercere, & quatenus id facere recuſent, à Vicariis Apoſtolicis ad tale munus obeundum cogi poſſint. Quotieſcumque verò Regulares ſub titulo Miſſionariorum curam animarum exercebunt; ſubditi ſint, quoad functiones Parochiales, viſitationi, & correctioni Vicariorum Apoſtolicorum, aut Provicariorum eorumdem, juxta Conſtitutionem recol. mem. Gregorii PP. XV. Prædeceſſoris pariter Noſtri, quæ incipit: *Inſcrutabili Dei providentia, &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1622. Nonis Februarii editam. Nec ſine licentia eorumdem Vicariorum Apoſtolicorum, & multò minus contra eorum voluntatem liceat Regularibus ædificare, & aperire Eccleſias, in locis, ubi ipſi, vel alii Miſſionarii alterius Ordinis, ſeu Presbyteri ſeculares ſimiliter Miſſionarii, Eccleſias habent, ubi verò apertæ non ſunt, poſſint ad formam privilegiorum, & facultatum ipſis conceſſarum. Cùm autem præ multitudine Neophytorum in una Provincia, aut Civitate, vel præ nimia earum amplitudine unus, aut alter, qui eis præſunt, Miſſionarii non ſufficiunt, aliique ſuppetunt Sacerdotes ſeculares, aut Religioſi, licet alterius Or-

dinis, quorum tamen ſubſidium nec illi quærunt, nec oblatum recipiunt, tunc habito duntaxat reſpectu ad Chriſtianorum neceſſitatem, poſſint, & debeant Vicarii Apoſtolici prædicti Operarios multiplicare, Parochias dividere, aliaque ejuſmodi facere, juxta præſcripta à ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis. Poſſint quoque iidem Vicarii Apoſtolici exigere à Regularibus rationem executionis piarum voluntatum, quatenus ad illas exequendas deputentur. Præterea juxta Conſtitutionem recol. mem. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris pariter Noſtri, quæ incipit: *Ex debito Paſtoralis officii, &c.* ſi fortè aliquæ controverſiæ inter Religioſos dictarum partium (quod Deus avertat) oriantur, memorati Vicarii Apoſtolici, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati, illas decidere, & terminare poſſint, & debeant. Si verò graviora quædam negotia occurrerent, ea ad nos, & Romanos Pontifices Succeſſores noſtros, quanto citius ab iiſdem Vicariis Apoſtolicis referantur, ut quod in illis ſtatuendum fuerit, matura conſultatione adhibita, decernatur. Ad hæc quoad Vota Catechiſtarum, ſtatuimus pariter, & ordinamus, Votum obedientiæ, quo nonnulli Regulares eos ob-

ſtringunt, eiſdem non impedire ſui officii exercitium, ſub directione dictorum Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque Provicariorum, nec illud impediri poſſe à Regularibus, tanquam eis, vigore dicti Voti, Catechiſtæ omnimodè ſubditi ſint, quinimò Votum hujuſmodi in hac circunſtantia nullum eſſe declaramus. Volentes ab iiſdem Vicariis Apoſtolicis poſſe dictos Catechiſtas compelli, ut ſub eorum directione, & dependentia, ſua munia exerceant. Et quatenus Regulares de facto adſtringerent Catechiſtas ad ſimilia Vota, & alias obligationes, quibus à Vicariis Apoſtolicis independentes remanerent, poſſe eoſdem Vicarios Apoſtolicos, publica ſignificatione, manifeſtare Regularibus, atque his intimare, ut abſtineant ab uſu, ſeu verius abuſu, Catechiſtas Voto Obedientiæ erga ſeipſos, privativè quoad Vicarios à Sede Apoſtolica deputatos, obſtringendi. Inſuper volumus ut ad Vicarios Apoſtolicos intra fines ſuorum Vicariatuum præcipuè ſpectet, maximè in curſu Viſitationis, ea inſpicere, quæ ſpectant ad fidem, bonos mores, & adminiſtrationem Sacramentorum Baptiſmi, Matrimonii, & aliorum. Competat quoque dictis Vicariis Apoſtolicis facultas ſuper

novis Miraculis, & Martyribus proceſſum inſtituendi, & ad memoratam Cardinalium Congregationem tranſmittendi; nec-non circa obſervationem Feſtorum, Rituumque Eccleſiaſticorum, ſtatuendi quæcunque opportuniora videbuntur, ſecundùm Decreta Romanorum Pontificum, locorumque circunſtantias. Ac ad eoſdem Vicarios Apoſtolicos etiam ſpectet verificare, & publicare quaſcumque litteras Apoſtolicas, Conſtitutiones, & Reſcripra Romanorum Pontificum, quæ locorum Ordinariis dirigi ſolent, Jubilæa quoque, Indulgentias, ſacrarumque Congregationum Ordinationes. Porrò unicuique memoratorum Epiſcoporum Vicariorum Apoſtolicorum ſex Notarios Apoſtolicos creandi, & inſtituendi facultatem dicta auctoritate harum ſerie tribuimus, & impertimur. Cæterum has omnes facultates dictis Vicariis Apoſtolicis ita elargimur, & concedimus, ut extra eorum limites excurrere ipſis nullo modo liceat, quod quidem omninô vetamus, & prohibemus: ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium, negotiis propagandæ fidei præpoſitorum. Mandantes proptereà in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub in-

dignationis noſtræ, aliiſque noſtro, ſeu dictæ Cardinalium Congregationis arbitrio, imponendis pœnis, omnibus, & ſingulis Regularibus prædictis, aliiſque quibuſlibet, ad quos ſpectat, & pro tempore quovis modo ſpectabit, ut omnia, & ſingula præmiſſa exactè, inviolabiliter, & inconcuſsè obſervent, & adimpleant. Ac decernentes eaſdem præſentes litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac memoratis Vicariis Apoſtolicis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, ſicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec-non, quatenus opus ſit, quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jeſu, & Inſtitutorum, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Provinciarum, Conventuum, Domorum,

Collegiorum, & Locorum Regularium quorumcumque, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apoſtolicis quibuſvis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, etiam Jeſu, & Inſtitutis, ac Eccleſiis, Monaſteriis, Provinciis, Conventibus, Domibus, Collegiis, & Locis Regularibus, illorumque Superioribus, & perſonis quibuſcumque, ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac Conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quavis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda

foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſùs fides in Judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Septembris 1659. Pontificatus Noſtri anno tertio. Præterea ad favorem ſupradictorum Epiſcoporum Vicariorum Apoſtolicorum emanarunt à prædicta Congregatione Cardinalium, negotiis propagandæ fidei præpoſitorum, diverſis reſpectivè temporibus varia Decreta, quibus inter alia eiſdem tribus Vicariis Apoſtolicis data fuit facultas cõmunicandi eorum facultates pro Japonia alicui ex propriis Miſſionariis, poſt,

quam tamen idioma illius Regni caluiſſet, vel etiam aliis Sacerdotibus probis, etiamſi ex ſociis eorum non eſſent; ac collocandi eorum miſſionem alibi, quàm in locis ſibi aſſignatis, poſtquam tamen omni ſpe cecidiſſent proſequendi propriam, necnon Clericali charactere inſigniendi, & ad omnes, etiam Sacros Ordines promovendi Chriſtianos Epiſcopatuum ab Hæreticis, Mahumetanis, & Gentilibus occupatorum, præſertim S. Thomæ, Malacæ, & Japoniæ, abſque dimiſſoriis Ordinariorum, attenta difficultate ad eos recurrendi, & prædicto Petro Epiſcopo Berytenſi conceſſa fuit adminiſtratio Regnorum Cambaiæ, & Ciampæ, aliaque ipſis Vicariis Apoſtolicis reſpectivè conceſſa, & indulta fuerunt, prout in ipſis Decretis, quorum, ac binarum priorum dicti Clementis Prædeceſſoris litterarum præfatarum tenores, etiam veriores, & datas, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac itidem de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, pleniùs continetur. Cùm autem ſicut non ſine graviſſimo animi Noſtri dolore ad Noſtri pervenit Apoſtolatus auditum, nonnulli variis ęquivocationibus, tergiverſationibus, & ſubterfugiis, variiſque prætextibus, &

frivolis rationibus mentem, & intentionem hujus ſanctæ Sedis Apoſtolicæ, circa miſſionem memoratorum Vicariorum Apoſtolicorum, vimque, & effectum ſupradictarum litterarum eludere conati fuerint; quinimò eorum aliqui eo væſaniæ, atque temeritatis proruperint, ut easdem litteras Apoſtolicas falſas, & confictas, aut ſubreptitias, vel obreptitias eſſe, dictoſque Vicarios Apoſtolicos ſe in loca ſuarum miſſionum, & alia eis reſpectivè commiſſa intruſiſſe, falsò aſſerere, ac ejuſmodi falſis impoſturis Chriſti fideles illarum partium ſeducere, ac in falſam hujuſmodi credulitatem inducere, deteſtabili, pernicioſoque auſu præſumpſerint, non ſine graviſſima divinæ Majeſtatis offenſa, fidelium ſcandalo, ac ſalutis animarum, & Infidelium ad fidei Catholicæ veritatem converſionis, cui eadem ſancta Sedes dictos Vicarios Apoſtolicos deſtinavit, detrimento: Hinc eſt quòd Nos ex commiſſæ Nobis divinitùs Apoſtolicæ ſervitutis munere equivocationes, tergiverſationes, ſubterfugia, & prætextus hujuſmodi penitùs, & omninò è medio tollere, & temerariorum audaciam compeſcere, atque reprimere, necnon animarum ſaluti, & Chriſti fidelium quieti, fideique

Catholicæ prædictæ propagationi, quantum Nobis ex alto conceditur, proſpicere cupientes, habita ſuper præmiſſis cum particulari Congregatione Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis propagandæ fidei præpoſitorum, deliberatione matura, de illorum conſilio, & unanimi aſſenſu, ac motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulas dictorum Alexandri & Clementis Prædeceſſorum litteras, ſupra expreſſas, ab ipſis Alexandro & Clemente Prædeceſſoribus reſpectivè, verè, & realiter, ac ſumma maturitate, prudentia, & Apoſtolico zelo emanaſſe, nec falſitatis, nullitatis, ſubreptionis, vel obreptionis, aliove quocumque vitio, vel defectu ullo modo laborare, tenore prҿſentium declaramus, & atteſtamur; ac eaſdem litteras Alexandri & Clementis Prædeceſſorum, omnes & ſingulas, necnon prædicta, & alia quæcumque Decreta dictæ Congregationis Cardinalium, negotiis progagandæ fidei præpoſitorum, ad favorem præfatorum Epiſcoporum Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque Miſſionariorum, quomodolibet emanata, cum omnibus & ſingulis in eis

reſpectivè contentis & expreſſis, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, harum ſerie approbamus, & confirmamus, & innovamus, illiſque omnibus, & ſingulis inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus; ac omnes & ſingulos Juris & Facti, & ſolemnitatum quarumcumque, tam ex Juris communis, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, aut quorumcumque privilegiorum, & indultorum Apoſtolicorum, ſive ſtatutorum, ordinationum, uſuum, & conſuetudinum quarumlibet, etiam immemorabilium, præſcripto, aut aliàs quomodolibet in ſimilibus, etiam de neceſſitate obſervandarum, & alios quoſlibet, etiam quantumnis magnos, ac formales, & ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis principaliter, vel acceſſoriè, antecedenter, vel conſequenter, aut concomitanter, vel aliàs quovis modo intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi poſſent, ad majorem, & abundantiorem cautelam, ac quatenus opus ſit, penitùs, & omninò ſupplemus, & ſanamus, ac tollimus & abolemus. Decernentes eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd

quilibet, etiam cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, ſeu aliàs ſpeciali & individua mentione, & expreſſione digni, in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis juſta, juridica, legitima, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium, conſenſus, aliovè quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, ac ſubſtantiali, & incogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas reſtitutionis in integrum, apertionis oris, aliudvè quodcumque Juris, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio,

vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes, ac præfatas Alexandri & Clementis Prædeceſſorum, litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Vicariis Apoſtolicis prædictis, eorumque Miſſionariis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſsè obſervari, ſicque, & non aliter, in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtoli Auditores, ac S. R. E. prędictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſvè quoſlibet, quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis auctoritate judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea Venerabilibus fratribus Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis; & aliis Indiarum, aliarumque partium Orientalium Ordinariis, ſeu eorum Officialibus,

vel Vicariis in ſpiritualibus generalibus, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, Generalibus, aliiſque Superioribus Regularibus; ut præſentes litteras, ſeu earum exempla, etiam impreſſa, in ſuis quiſque Provinciis, Civitatibus, Diœceſibus, Capitulis, Monaſteriis, Conventibus, & Collegiis, Diſtrictibus, Juriſdictionibus, reſpectivè, omni mora, & dilatione, omnique tergiverſatione poſtpoſitis, ſolemniter publicari, ac a ſuis reſpectivè ſubditis inviolabiliter obſervari curent & faciant: Non obſtantibus piæ memoriæ Bonifacii PP. VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis, ita ut vigore præſentium, etiam ultra duas, pluresvè dietas, quilibet in judicium trahi poſſit, ac quatenus opus ſit, Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon quorumcumque Regnorum, Provinciarum, Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, Societatum, etiam Jeſu, Domorum, Conventuum, Monaſterio-

rum, Collegiorum, & Locorum, aliiſvè quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, etiam eiſdem Regnis, Provinciis, Ordinibus, Congregationibus, Societatibus etiam Jeſu, Inſtitutis, Domibus, Conventibus, Monaſteriis, Collegiis, & Locis, eorumque Superioribus, & perſonis etiam particularibus, & aliis quibuſcumque etiam ſpeciali nota dignis, & de neceſſitate Juris, vel Facti omninò exprimendis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis mentis atteſtationes, reſtitutivi, & poſteriorem datam eligendi facultatem concedentibus, quam nemini contra præſentes litteras ſuffragari poſſe decernimus, ac derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis dictis, irritantibuſque, & aliiſque decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, ſeu ad quorumvis Regum, & Principum, aut quavis alia mundana, vel Eccleſiaſtica dignitate fulgentium inſtantiam, eorumvè intuitu, vel

contemplatione, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, emanatis, ac etiam pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, iteratis, & innovatis, necnon omnibus & & ſingulis illis, quæ in ſupradictis Alexandri & Clementis Prædeceſſorum litteris conceſſa ſunt, obſtare. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus ſpecialiter, & expreſsè, ac pleniſſimè, & ampliſſimè derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterùm volumus ut eædem præſentes litteræ, ſeu earum exempla, etiam impreſſa,

notificentur, & intimentur ſingulis Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, eiſque harum ſerie diſtrictè præcipimus, & mandamus, ut ipſas præſentes litteras tam ſuo, quàm ſuorum reſpectivè ſubditorum, ſeu inferiorum nomine acceptent, actumque acceptationis hujuſmodi in ſcriptis reddant, & exempla hujuſmodi pluribus viis quantocitiùs fieri poterit, tranſmittant ad eoſdem ſuos ſubditos, ſeu inferiores cum arctiſſimis præceptis eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta, plenariè & integrè, ac verè & realiter, & cum effectu in omnibus, & per omnia exequendi, & obſervandi. Et quia difficilè foret præſentes litteras originales ubique oſtendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus illarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eandem prorsùs fidem in judicio, & extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. De-

cembris 1673. Pontificatus noſtri Anno quarto.

J. G. Slusius.

Clemens

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

APOSTOLATUS officium quod inſcrutabilis divinæ Sapientiæ atque bonitatis altitudo humilitati noſtræ committere dignata eſt, ſalubriter exequi adjnvante Domino, jugiter ſatagentes, illa quæ à Catholicis Antiſtitibus in partem ſollicitudinis noſtræ vocatis pro fœlici Dominici gregis ſibi commiſſi regimine, ac Chriſtianæ Religionis Catholicæque fidei propagatione & progreſſu, prudenti, providâque pietate ſalubriter conſtituta & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma atque ſtabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio libenter roboramus. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit Venerabilis Frater Petrus Epiſcopus Beritenſis Vicarius Apoſtolicus in Tunchino aliiſque Sinarum partibus ab hac S. Sede Apoſtolica deputatus, quod ipſe pro fœlici salubrique Chriſti fidelium earumdem partium Curæ ſuæ Paſtorali commiſſorum in via mandatorum, directione ac Chriſtianæ fidei & Religionis propagatione, piorumque operum progreſſu & incremento, Sy-

nodum in Tunchino die 14. Februarii 1670. celebravit, multaque in illâ Statuta, Decreta, & Ordinationes edidit, quæ nuper à particulari Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum reviſa ſunt, tenoris qui ſequitur.

Ex quo datum eſt nobis in Tunkinenſe Regnum ingredi, id unum præ animo habuimus, ut majorem Dei gloriam ac Infidelium converſionem promoveremus. Cum autem inter varia, quæ ſuppetebant, media, maximè præ cæteris conducere videretur Synodi celebratio, Convocavimus eos omnes quorum conſiliis in præſenti negotio uti poſſemus. Die igitur 14. Februarii M. DC LXX. coram nobis Petro Lambert Dei & Apoſtolicæ Sedis gratia Epiſcopo Beritenſi Vicario Apoſtolico Sinarum, Tunchini, & juxta Brevia Sanctiſſimi Domini noſtri Papæ Alexandri VII. data die 9. Septembris 1659. die 4. Februarii 1664. 13. Martii 1665. convenerunt Venerabiles ac dilectiſſimi Magiſtri Franciſcus Deydier in ſacra Theologia Doctor & Vicarius noſter Generalis in hocce regno, Jacobus de Bourges, Gabriel Bouchard Baccalaureus Sorbonicus

Miſſionarii Apoſtolici, Benedictus Vanchieu natus an. 54. Joannes Vanhoc natus an. 46. Martinus natus an. 68. Antonius Vanhoc natus an. 56. Philippus Vannhum natus an. 52. Simon Kien natus an. 60. Jacobus Vanhiu natus an. 46. Vitus Vantui natus an. 30. Vito Vantrou natus an. 46. Omnes antea per plures annos in hoc Regno Catechiſtarum officiis functi, nunc vero ad Sacrum Preſbyteratus ordinem promoti, ut maximæ hujus Eccleſiæ neceſſitati ſuccurrant; de quorum conſilio ſolitis precibus ad Deum fuſis, ardentiuſque imploratâ Spiritus ſancti gratiâ in Pago Diughieu Provinciæ Kinam conſtitutiones ſequentes edidimus.

1. Humillimæ agentur gratiæ Sanctiſſimo Domino noſtro Papæ, quod ſingulari beneficio huic naſcenti Eccleſiæ Epiſcopum dignatus ſit concedere.

2. Diplomata ac privilegia nobis à S. Sede conceſſa jam antea, nempe 1. Octobris proximè elapſi in urbe Regiâ præſente Patre Dominico Fuciti Societatis Jeſu lecta, & à præcipuis Catechiſtis & Chriſti fidelibus admiſſa in Parochiis intra Miſſarum ſolemnia & Conventibus Chriſtianorum quam primùm promulgabuntur; Itemque declarabitur

omnibus; quod nullus Sacerdos ſive ſæcularis, ſive Regularis qualiſcumque ſit poſſit in hoc Regno Tunchini à peccatis abſolvere ſine noſtrâ, aut Vicarii noſtri Generalis approbatione, quæ quidem, ubi opus fuerit, revocari poſſit juxta Breve Clementis IX. Datum 13. Septembris 1669. quod incipit, (Speculatores) quo omnibus ſive ſæcularibus, ſive Religioſis, etiam Societatis Jeſu prohibuit, ne abſque Vicariorum Apoſtolicorum licentia ullum Sacramentum adminiſtrarent in locis dictorum Vicariorum Apoſtolicorum curæ commiſſis.

3. Quia hoc Regnum in quinque Provincias dividitur, Adminiſtratio Provinciæ Nagheam commiſſa eſt Magiſtro Martino, cujus ſedes ordinaria erit Parochia Langeau, quique à prædicta Parochia ad limites uſque Provinciæ Thanghoa Eccleſias omnes gubernabit. Magiſter vero Leo Vantrou ſedem habebit in Parochia Kilan, & à prædicta Parochia ad limites uſque Berreæ & Cocincinæ Eccleſias omnes adminiſtrabit. Magiſter Philippus Nhieri curam geret Provinciæ Superioris Tranghoa, & ordinariam ſedem habebit in Parochia Ke-ſo. Magiſter Vitus Vantri Provinciam infe-

riorem Tranghoa reget : ejus ordinaria ſedes erit Parochia Van-no. Magiſter Simon Kien adminiſtrabit partem Provinciæ inferioris Meridionalis, quæ ad Occidentem vergit, ſedemque ordinariam ſtatuet in Parochia Tuinh-kien. Provincia vero Meridionalis quæ Orientem ſpectat, erit ſub directione Magiſtri Joannis Van-hoe, qui ſedem ordinariam figet in Parochia Kien-Lao. Provinciæ Orientis & Septentrionis, uti reliquis minores, Magiſtro Antonio Van-hoe commiſſæ ſunt, ejus ordinaria ſedes erit Parochia Keman. Magiſter Jacobus Vankiu præficitur Provinciæ Superiori Meridionali, & Provinciæ Orientis, quæ pauciores, quam aliæ, Eccleſias continent, ſedemque ordinariam ſtabiliet in Parochia Ker-Veu. Demum Magiſter Benedictus Vanhien duas urbis Regiæ Parochias, nempe Reſurrectionis & Nativitatis diriget.

4. Quoniam prædicti Sacerdotes officium Catechiſtæ exequi deinceps non poterunt, vices Magiſtri Benedicti ſuſcipiet Antonius Cam-Dingh; vices Magiſtri Joannis Ignatius Tai; Magiſtri Martini, Coſmas Hao; Magiſtri Antonii Jacobus Cau-gen; Magiſtri Philippi Paulus Van-hugen; Magiſtri Simonis Benedictus

Vantai; Magiſtri Jacobi Michaël Do; Magiſtri Viti Thadeas Li-tanh: Magiſtri vero Leonis Ægidius Van-phueng. Porro omnes hi Catechiſtæ ad minores Ordines jam promoti ſunt.

5. Nullus in hoc Regno ad Catechiſtæ munus admittetur, niſi prius diligenti examine præmiſſo, par huic officio à nobis, aut Vicario noſtro Generali habitus fuerit, patenteſque litteras ad id acceperit, & Profeſſionem fidei emiſerit.

6. Catechiſtæ prædictis Provinciarum ſuarum Adminiſtratoribus; hi vero nobis aut Vicario noſtro Generali de rebus omnibus ad Religionem ſpectantibus, quæ in ſingulis Provincis contigerint, rationem reddent.

7. Singulis Eccleſiiis, ubi fuerit ſufficiens Chriſtianorum numerus, præficietur aliquis Eccleſiaſticus, ſi fieri poſſit, alioquin Laïcus, qui majori virtutum ac doctrinæ merito inter cæteros præfulſerit, ut diebus Dominicis ac feſtivis publicis preces agere, ac cæteris invigilare valeat.

8. Prædicti Præpoſiti de ſeipſis, ac de Chriſtianis ſibi commiſſis rationem Catechiſtis exhibebunt: Hi vero de ſeipſis

ac pariter de Præpoſitis illis Laïcis Adminiſtratori Provinciæ , intra cujus limites extiterint.

9. Uno quoque vertente anno Conventus Synodalis fiet coram nobis, aut Vicario noſtro Generali, ad quem vocabuntur Adminiſtratores, & in eo de rebus Religionis tractabitur.

10. Juxta formam primitùs in Eccleſia ſervatam, in commune conferentur omnia bona, proventus & eleemoſynæ, quæ ſponte à fidelibus ad hunc effectum offerentur, in uſum & ſuſtentationem Miniſtrorum Eccleſiæ, puerorum in Seminario inſtituendorum, & pauperum.

11. Singularum Provinciarum Eleemoſynæ apud Admiuiſtratores aſſervabuntur ipſorum conſilio in ejuſdem Provinciæ neceſſitates convertendæ: quibus, ſi quod collatum eſt minus ſufficiat, de communi Theſauro præſtabitur.

12. Si quid ſub anni finem ex Eleemoſynis ſuperfuerit, in ęrarium commune deferatur, de noſtro vel Vicarii noſtri Generalis conſilio in ſumptus neceſſarios pro communi Chriſtianorum bono inſumendum.

13. Ne Adminiſtratores nimium negotiis temporalibus occupati, ſpiritualibus

minus intendant, in unaquaque Provincia duo ſaltem aderunt, qui de Adminiſtratorum conſiliio neceſſaria coemant, aut ab aliis recipiant, quibus etiam rationem reddere teneantur.

14. Qui huc uſque bonorum communium curam habuit, eandem in poſterum adminiſtrabit.

15. Nos cum Vicario noſtro Generali id potiſſimum agemus, ut piè inſtituantur in Seminario, quos, poſt rite peracta probationis exercitia ad Eccleſiaſticum ſtatum à Deo vocari intelligemus.

16. Quilibet Adminiſtrator in id ſollicitius incumbet, ut pueros ad pietatem & mores optimos inſtituat, mittatque in Seminarium quos Clericatus Ordine dignos cenſebit, ut ibidem foveantur juxta Conſtitutiones quas Juthiæ jam pridem pro Miſſionariis noſtris edidimus, & Romæ ſunt impreſſæ atque approbatæ.

17. Adminiſtratores omnes ſtudeant uniformes eſſe in vita, moribus, doctrina, inſtructione, & pietatis officiis juxta eaſdem Conſtitutiones, memores ſe à divinâ largitate in ordinem Diſcipulorum Chriſti aſſumptos, adeoque fundamenta eſſe hujus Eccleſiæ, Dei honorem & Eccleſiæ decus præ manibus habere, deni-

que poſteris vivendi formam & exemplar extituros.

18. Ibidem Adminiſtratores non minimam quoque ſollicitudinem gerent erga virgines & viduas, quæ continentiam ſervare, divino cultui ſe mancipare, in communi vitam agere ſponte elegerint.

19. Cum antequam huc adventaſſet Vicarius noſter Generalis, plures abuſus nati ſunt ignorantiâ impedimentorum matrimonia dirimentium, Statuimus, ut ſingulis menſibus impedimenta affinitatis, aut cognationis tum naturalis, tum ſpiritualis, legaliſque; nec non alia quæ matrimonia contrahenda prohibent, aut contracta reſcindunt in Chriſtianorum Conventibus promulgentur.

20. Quoniam inſuper Eccleſiæ præcepta propter ignorantiam, hactenus à fidelibus obſervata minimè fuerunt, ſimiliter ſtatuimus, ut ſingulis Dominicis in Eccleſiis Parochialibus & aliis Conventibus declarentur.

21. Adminiſtratores, Catechiſtæ, & Præpoſiti hortabuntur Chriſtianam plebem, ut ſtrictam vitam & anguſtam Evangelii viam ſequatur ac ſervet, illi commendantes uſum meditationis, quam ſaltem diebus feſtivis publicè in Eccleſia

peragat, in ea maximè recolendo præcipua fidei noſtræ myſteria.

22. Cùm plures Chriſtiani propoſitis contra Religionem Edictis metu pœnæ paruerint, ſatis ſibi ſufficere rati, ſi fidem intus corde tenerent: Statutum eſt, ut in exhortationibus & prædicationibus, ſæpius edoceantur fideles quando teneantur Chriſtianam fidem exterius ore confiteri, reddentes vota quæ ſolemniter in Baptiſmate diſtinxerunt labia eorum; & ita qui priùs promiſſis non ſteterunt, pœnitentiam agant, & omnes in poſterum, ſi nova perſecutionis procella ingruerit, Chriſtianam fidem cum bonorum ac vitæ periculo immaculatam ſervent Domino noſtro Jeſu Chriſto, qui nos adeo dilexit, ut totum ſanguinem pretioſum pro nobis fuderit in Cruce.

23. Cum experientia didicerimus nullo modo fideles abhorrere ab unctionibus in Baptiſmo fieri præſcriptis, volumus ut in ejus adminiſtratione ſemper adhibeantur, niſi eas omittere neceſſitas compellat.

24. Nullus Miſſionarius ſive ſæcularis, ſive Regularis, commercium in hoc Regno, ſive directè, ſive indirectè exercere poterit ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ. Nobis aut Vica-

rio noſtro Generali reſervatæ, ad præſcriptum Conſtitutionum Urbani VIII. & Clementis IX.

25. Nullus Religioſus valide abſolvere poterit à caſibus contentis in Bulla Cœnæ, nec ab iis caſibus qui ab Ordinariis locorum reſervati ſunt vi privilegiorum ſuo Ordini ante Concil. Tridentin. conceſſorum, aut vi Confirmationum, quas poſt prædictum Concil. obtinere potuerint, cum hæc omnia revocata ſint Decreto S. Gongregationis de propaganda fide dato die 17. Novemb. an. 1638. approbato à Sanctiſſimo Domino noſtro Papa Urbano VIII. Nec etiam poterunt à prædictis caſibus abſolvere vi privilegiorum Bullæ Cruciatæ juxta reſponſiones Eminentiſſimorum PP. S. Inquiſitionis Generalis nobis factas die 20. Junii an. 1665.

26. Nullus Religioſus uti poterit privilegiis Ordini ſuo conceſſis, quæ ſunt in præjudicium authoritatis Parochorum locorum ubi fuerint, juxta reſponſum Congregationis deputatæ à Sanctiſſimo Domino noſtro Papa Innocentio X. ſuper controverſias ortas inter Dominum Epiſcopum Angelopolitanum & PP. Societatis ad tertium dubium ab iiſdem PP. propoſitum an. 1648.

27. Nullus Religioſus Patrinus eſſe poterit in Baptiſmo aut Confirmatione.

28. Nullus Religioſus Sacramentum Confirmationis adminiſtrare poterit, quicumque tandem caſus occurrat, nulluſque Superior domuüm Religioſarum ſubditis ſuis minores Ordines conferre, altaria & calices conſecrare præſumet; etſi contrarium ſentiat P. Antonius Quintanaduenas Societatis Jeſu cum aliquibus ejuſdem Societatis PP. quam ſententiam falſam & temerariam declaravimus in cenſurâ noſtrâ datâ Juthiæ pridie Kalend. Junii an. 1666. & Romæ approbata anno 1671.

29. Si diſſentiones oriantur inter fideles, dirimentur ab Adminiſtratoribus cujuſque Provinciæ, aut ab aliis quos ipſi Adminiſtratores eligent, quorum judicium ſi quis iniquum ſibi ſentiat, nos aut Vicarium noſtrum Generalem appellet, ut illius juri conſulatur.

30. Difficultates omnes de Doctrinâ, Religione, Sacramentis, & caſibus conſcientiæ, per Nos aut Vicarium noſtrum Generalem diſſolventur, in rebus autem gravioribus conſulenda erit Apoſtolica ſedes.

31. Omnes enixè precabuntur Deum Optimum Maximum: tum privatis ora-

tionibus, tum maximè in ſacroſancto Miſſæ ſacrificio, ut omnibus Miſſionariis Spiritum charitatis infundat, quatenus ſinguli certatim animarum ſaluti ferventer incumbant.

32. Reliquiæ SS. Juliani & Meliti ad nos Româ rranſmiſſæ cum patentibus litteris, quatenus ſic poſſint venerationi fidelium exponi, debito cum honore aſſervabuntur: Sancti Juliani quidem in Eccleſia Reſurrectionis: S. vero Meliti in Eccleſia Nativitatis urbis Regiæ.

33. Juxta Conſtitutiones Juthiæ jam pridem præſctiptas aſſumptus eſt in Patronum hujus Regni digniſſimum Sanctiſſimæ Virginis Sponſus B. Joſeph. Nullum igitur abſque illius implorato ſubſidio gravioris momenti in iis quæ religionem ſpectant, negotium unquam ſuſcipietur.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Epiſcopus præmiſſa, quò firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos piis ejuſdem Petri Epiſcopi Votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eumque ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunica-

tiónis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus extiterit ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes: Supplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, *de memoratorum Cardinalium conſilio Synodum à Domino Petro Epiſcopo & Vicario Apoſtolico celebratam, ut præfertur, omniaque & ſingula in eâ edita Statuta, Ordinationes, & Decreta inſerta; authoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos Iuris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint: ſupplemus.* Salvâ tamen ſemper in præmiſſis authoritate Congregationis prædictorum Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes Litteras ac Synodum in eaque edita Statuta, Ordinationes & Decreta præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque

ſpectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter & inconcuſsè obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & delegatos, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & alios quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit atentari, nonobſtantibus Apoſtolicis ac in Univerſalibus, Provincialibuſque ac Synodalibus Conciliis, editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus; nec-non quatenus opus ſit, quarumvis Eccleſiarum, Ordinum, Congregationum, Societarum etiam Jesu, Inſtitutorum, Provinciarum, Conventuum, Collegiorum, Monaſteriorum, & locorum piorum quorumcumque aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis & Litteris Apoſtolicis, Eccleſiis, Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, etiam Jesu, Inſtitutis, Provinciis,

Conventibus, Collegiis, Monaſteriis, & locis piis quibuſcumque, illorumque Superioribus & Perſonis quibuſlibet, ſub quibuſcunque verborum tenoribus & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriis derogatoriarum, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis decretis etiam motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu ad quarumcumque perſonarum, etiam Regum & Principum, ſeu aliàs quacunque mundana vel Eccleſiaſtica poteſtate fulgentium inſtantiam, & alias quomodolibet in genere vel in ſpecie in contrariorum præmiſſorum conceſſis, & quantiſlibet vicibus confirmatis, innovatis & approbatis: Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua ac de verbo ad verbum; non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliquâ aliâ exquiſita forma ad hoc ſervãda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter

& expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earundem præſentium litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur ubique, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo piſcatoris, die 23. Decembris 1673. Pontificatus noſtri anno quarto. Et inferius.

J. G. Slusius.

Digitized by Google

*Conſtitutio ſuper Miſſionibus Religioſorum ad Iaponiam, & alias Regiones Indiarum Orientalium.*

# URBANUS PP. VIII.

*Vniverſis Chriſti fidelibus præſentes litteras inſpecturis, Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.*

EX debito Paſtoralis officii ſaluti animarum, & Fidei Catholicæ propagationi proſpicientes, ea, quæ providè à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris propterea ordinata fuerunt, ſi ſubinde experientia doceat, ea mutatione indigere, libenter immutamus, aliaſque diſponimus, pro ut ad Fidei Catholicæ propagationem, & animarum ſalutem hujuſmodi conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Aliàs ſiquidem fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædeceſſor noſter certis tunc expreſſis cauſis adductus, per ſuas in ſimili forma Brevis litteras ſub dat. die 28. Janvarii 1585. Pontificatûs ſui anno 13. omnibus Patriarchis, & Epiſcopis, cujuſvis Provinciæ Chinæ, & Japonis, ſub interdicti Eccleſiaſtici, & ſuſpenſionis ab

ingreſſu Eccleſiæ, & Pontificalium exer-
citio; aliàs verò Sacerdotibus, Clericis,
& Miniſtris Eccleſiaſticis tàm ſæculari-
bus, quàm cujuſvis Ordinis regularibus,
cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, &
conditionis exiſterent, ſub excommuni-
cationis majoris pœnis ipſo facto incur-
rendis interdixit, & inhibuit, ne ad ea-
rum Regiones, & Provincias Japonicas
Evangelii prædicandi, vel doctrinam Chri-
ſtianam docendi, aut Sacramenta admi-
niſtrandi, aliaque munia Eccleſiaſtica ob-
eundi cauſa, ſine ſuæ, & Sedis Apoſtoli-
cæ expreſſa licentia proficiſci auderent.
Poſt modum autem rec. mem. Clemens
Papa VIII. ſimiliter Prædeceſſor noſter,
accepto quod tàm Chinæ, & Japonum,
quàm aliæ illius vicinæ, & adjacentes In-
ſulæ, Regiones & Provinciæ, ac finiti-
ma Regna Indiæ Orientalis ampliſſima, &
populis refertiſſima erant, & pro tantâ
animarum multitudine ad Fidem Catho-
licam traducenda, & ſpiritualibus ali-
mentis fovenda, plures operarii, ac Mi-
niſtri neceſſarii erant, quàm ex ſola reli-
gioſorum ſocietate Jesu haberi poterant,
omnibus & ſingulis Mendicantium Ordi-
num Magiſtris, ſeu Prioribus generalibus
tunc, & pro tempore exiſtentibus indul-

ſit, ut cùm neceſſitas poſtulaſſet, quoſlibet Ordinis ſuæ ſpectatæ vitæ, & eruditionis Religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & miniſteria idoneos, & utiles fore in Domino judicarent, per Luſitaniam duntaxat, & ſuſceptâ inde navigatione, in Indias, & Civitatem Goan, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere, & tàm ipſi ſic tranſmittendi, quàm alii ſupradictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundum à ſuis Magiſtris, Miniſtris, vel Prioribus generalibus, ſeu aliis Superioribus electi, & approbati, tàm ad Japonicas prædictas, quàm ad alias proximas, & adjacentes etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis inſulas, Regiones, & Provincias accedere poſſent. Cæterùm omnibus, & ſingulis Religioſis cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis & conditionis eſſent, ſub excommunicationis majoris, à qua non niſi à Romano Pontifice, præter quam in articulo mortis abſolvi poſſent; nec-non privationis vocis tàm activæ, quàm paſſivæ, ac dignitatum, adminiſtrationum, & officiorum quorumcumque; nec-non inhabilitatis ad illa, &

alia in poſterum obtinenda, ac exercenda pœnis ipſo facto abſque ulla declaratione incurrendis interdixit, & prohibuit, nec ex Inſulis Philippinis nuncupatis, ſive qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habebantur parte ad illas pertinente, in Japonicas, & alias illis proximas, adjacentes & finitimas Inſuſulas, Provincias & Regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum eis, vel ſuis Ordinibus à dicto Clemente, & Romanis Pontificibus prædeceſſoribus ſuis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis in genere, vel in ſpecie, etiam ſuper facultate prædicandi verbum Dei per univerſum mundum eatenenus conceſſorum, ſeu in poſterum etiam concedendotum, approbandorum & innovandorum, niſi in illis de prohibitione hujuſmodi, & interdicto ſpecialis, & ſpecifica, & expreſſa mentio, cum ſufficienti derogatione fieret, aut quovis alio prætextu, & quæſito colore proficiſci, & tranſire auderent, vel præſumerent; & ſi qui eatenus, vel in poſterum ſecus facerent poſtquam moniti eſſent, ſtatim ſubeiſdem, pœnis omni mora, & excuſatione ceſſante, ad dictas Inſulas Philippinas, vel alias

partes Indiarum Occidentalium reverti, & redire omninò tenerentur, & ad id per quoſcumque Judices Eccleſiaſticos ſub eiſdem & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli poſſent: Et ſubinde fel. rec. Paulus Papa V. ſimiliter Prædeceſſor noſter accepto, experientia compertum eſſe; quod prohibitio accedendi ad Indias, & Civitatem Goam, aliàs quàm per Luſitaniam, nec qui ſperabatur ex eo fructum pertulerat, neque Catholicæ Fidei propagationis negotio utilis fuerit; & propterea ut tantum opus Dei ſublato omni impedimento, liberè peragi poſſet, providere volens, omnibus & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum capitibus, tunc & pro tempore exiſtentibus, ut cum neceſſitas poſtularet, quoſlibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis Religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos, & utiles fore in Domino judicaſſent, ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentium, etiam per aliam viam, quam per Luſitaniam in Japonicas, & alias illis proximas adjacentes, & finitimas inſulas, Provincias & Regiones prædictas,

ſervata in reliquis dictarum litterarum Clementis Prædeceſſoris forma in omnibus, & per omnia, & non aliter, tranſmittere liberè, & licitè valerent, indulſit, & aliàs prout in Gregorii, & Clementis, ac Pauli V. Prædeceſſorum prædictorum litteris deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur. Cùm autem experientia plurium annorum compertum fuerit, ordinationes in prædictis litteris contentas non ſufficere, eaſque aliqua proviſione indigere, ut in prædictas Inſulas, & Regna felicius, ac facilius ſacroſanctum Chriſti Domini Evangelium prædicari & propagari poſſit, ac valeat: Nos pro officii noſtri debito poſt habitam cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus negotio propagandæ Fidei per univerſum Mundum præpoſitis maturam deliberationem, præfati Pauli prædeceſſoris noſtri litteris inhærentes, omnibus & ſingulis Religionum cujuſcumque Ordinis, aut Inſtituti, etiam Societatis Jesu Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupentur Ordinum capitibus nunc, & pro tempore exiſtentibus, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus,

mus, & indulgemus; ut cum eis expedire viſum fuerit, quoſlibet ſuarum Religionum, Ordinum, & Inſtituti Religioſos, quos ætate, vita, moribus, & ſcientia idoneos eſſe ad Miſſiones judicaverint, ad prædictas Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quàm per Luſitaniam, liberè & licitè mittere poſſint, ac valeant, ſervata tamen in reliquis præfatarum litterarum Clementis Prædeceſſoris noſtri forma in omnibus & per omnia & non aliter. Nec-non quoſcumque Eccleſiaſticos, & Religioſos cujuſcumque Ordinis & Inſtituti, tam non Mendicantem, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & ſæculares Religioſorum, ut præfertur, mittendi ad Inſulas, Provincias, Regiones & Regna prædicta, acceſſum hujuſmodi impedientes, excommunicationis latæ ſententiæ vinculo innodamus. Religioſos verò, ut ſupra mittendos, ac etiam miſſos, & in prædictis, locis nunc degentes plurimum in Domino hortamur, ut in docendo populos, & præſertim de recenti ad Fidem Chriſtianam converſos, uniformes ſint, nec ob doctrinæ diverſitatem, præſertim in materiis moralibus Neophyti illi ali-

quod ſcandalum patiantur. Et quia in hac re Generalium præfatorum curam & vigilantiam plurimum profuturam arbitramur, eiſdem injungimus, ut prædictos ſuos Religioſos ad ſervandam prædictam conformitatem ſæpius adhortentur. Ut autem id facilius ſuccedat, præfati Religioſi in inſtruendis populis prædictorum locorum Indiæ Orientalis Cathechiſmum Romanum, & Doctrinam Chriſtianam parvam, & magnam bon. mem. Roberti S. R. E. Cardinalis Bellarmini nuncupati, in linguas prædictorum populorum translatas, & impreſſas ſi fieri poterit, omninò adhibeant. Quoniam autem, ſicut non ſine animi dolore intelleximus, in Japone à plurimis annis contra Chriſtianos, & præſertim Religioſos, acerrima perſecutio fuit commota, eaque uſque ad præſens perdurat & viget, omnibus, & ſingulis Chriſtianis nunc in Japone exiſtentibus, & pro tempore futuris, ut à quibuſvis Sacerdotibus, ut ſupra à Generalibus eorum illùc miſſis, ac mittendis, quorum copiam habere poterunt; Sacramenta (ordinem tamen Epiſcopalem non requirentia) etiam parochialia, durante præſertim rerum ſtatu, ſuſcipere liberè, & licitè valeant, concedimus pa-

riter, & indulgemus. Cæterùm quia à ſacris Canonibus, Conciliorum Decretis ac Apoſtolicis Conſtitutionibus, omnibus Religioſis, ac etiam aliis Eccleſiaſticis, præſertim in ſacris Ordinibus conſtitutis, mercatura, & negociationes ſæculares diſtrictè prohibentur, ac valdè damnoſum, indecorum, & indecens exiſtit, hujuſmodi perſonas divino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum ſacroſanctum Chriſti Domini Evangelium deſtinatæ ſunt, præfatis mercaturæ, & negociationibus ſe immiſcere, aut operam dare, prædictorum ſacrorum Canonum, ac Decretorum, Conſtitutionumque Apoſtolicarum diſpoſitioni inhærentes, auctoritate Apoſtolica earumdem tenore præſentium Religioſis omnibus cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti, tàm non Mendicantium, quam Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, eorumque ſingulis tàm in prædictis locis nunc exiſtentibus, quàm in futurum ad illa mittendis, omnem & quamcumque mercaturam, ſeu negociationem, quocumque modo ab eis fieri contingat, ſive per ſe, ſive per alios, ſive proprio ſive communitatis, nomine directè ſive indirectè, aut quovis alio prætextu, cauſa,

aut colore, interdicimus & prohibemus ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna ipſo facto incurrenda, ac privatione vocis activæ, & paſſivæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quarumcumque, etiam inhabilitatis ad ea, & inſuper amiſſionis mercium, & lucrorum ex eis factorum, quæ omnia à Superioribus Religioſorum, ex quibus delinquentes exiſtent, reſervanda erunt ad uſum Miſſionum, quæ eædem Religiones habent, & habituræ ſunt in futurum in prædictis Indiis, & non in alios uſus; eiſdem Superioribus diſtrictè præcipientes ſub eiſdem pœnis, ut in hoc invigilent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procedant, ſublata eiſdem facultate hujuſmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus & lucris, quantumvis minimum remittendi, aut condonandi. Quòd ſi fortè aliquæ controverſiæ inter Religioſos dictarum Religionum, (quod Deus avertat,) oriantur, Epiſcopi locorum prædictorum pro tempore exiſtentes, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati, illas decidant, & terminent. Si verò graviora quædam negotia occurrerint, ea ad Nos, & Romanos Pontifices Succeſſores noſtros quanto citius ab eiſdem Epiſcopis

referantur, ut quod in illis ſtatui, ac decerni debeat, maturâ conſultatione adhibita, provideri poſſit, ſicque volumus & ordinamus. Decernentes præſentes litteras validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores; ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea univerſis & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac cæteris Eccleſiarum, & locorum etiam Regularium Prælatis per univerſum Orbem conſtitutis, ut præſentes litteras in ſuis quiſque Provinciis, Civitatibus, Dioceſibus, Capitulis, & Juriſdictionibus ab omnibus inviolabiliter obſervari, & quoties ab Ordinum prædictorum Religioſis requiſiti fuerint ſolemniter publicari curent, & faciant. Non obſtantibus interdicto, & prohibitionibus, ac litteris dictorum præ-

**deceſſorum, aliiſque præmiſſis, nec-non** Apoſtolicis, ac in Synodalibus, Provincialibus, & Univerſalibus Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Conſtitutionibus de una, & duabus dietis, ita quod vigore præſentium, etiam ultra duas dietas quilibet trahi poſſit; nec-non prædictæ Societatis Jesu, aliarumque Religionum, Provinciarum, & Regionum prædictarum juramento, confirmatione Apoſtolica vel quævis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſtitutionibus, Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apoſtolicis, illis eorumque Prælatis, Superioribus, & perſonis, etiam particularibus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, ac aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in genere, vel in ſpecie ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas ge-

nerales idem importantes mentio ; ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenore hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice ſpecialiter, & expreſsè in quantum noſtris prohibitioni & interdicto, aliiſque præmiſſis adverſentur, harum ſerie derogamus ac derogatum eſſe, & cenſeri, neque illa eis ullatenus ſuffragari volumus, & declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Declarantes etiam ac decernentes facultatem eligendi poſteriorem datam quibuſvis Ordinibus, Societatibus, etiam Jesu nuncupatis, & aliis quibuſcumque, etiam ſpeciali nota dignis conceſſam, nemini adverſus præſentes noſtras litteras poſſe unquam ſuffragari. Et quia difficile foret, præſentes litteras ubicumque uſus venerit, oſtendi & publicari. Volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici, vel alicujus dictarum Religionum Sectetarii ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel cujuſvis ex Generalibus prædictis ſigillo munitis, eadem prorſus Fides in

judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Februarii 1633. Pontificatus Noſtri anno decimo.

M. A. Maraldus.

*CONFIRMATIO ET EXTENSIO Conſtitutionis Urbani VIII. ſuper facultate accedendi ad partes Orientis per aliam viam, quàm per Luſitaniam.*

*Pro Epiſcopis & Vicariis Apoſtolicis in dictis partibus Orientis.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

INIUNCTI nobis cœlitus Paſtoralis officii ratio poſtulat, ut ea quæ à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris pro temporum conditione provide conſtituta fuerunt, ſi mutatis rerum circunſtantiis fini per eos piè intento impedimentum adferre cognoſcimus, immutare ſtudeamus; ſicut ad Catholicæ Fidei propagationem & animarum ſalutem expedire in Domino arbitramur. Dudum ſiquidem fœl. rec. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas litteras inter alia indulſerat omnibus & ſingulis Mendicantium ordinum Magiſtris, ſeu Prioribus Generalibus, tunc & pro tempore exiſtentibus, ut cum neceſſitas poſtulaſſet, quoſlibet Ordinis ſui ſpectatæ

vitæ & eruditionis Religioſos, quos ad officia & miniſteria prædicandi Evangelium, vel Doctrinam Chriſtianam docendi & Sacramenta adminiſtrandi, aliaque munia Eccleſiaſtica obeundi idoneos & utiles fore in Domino judicarent, per Luſitaniam duntaxat & inde navigatione ſuſceptâ in Indias & Civitatem Goan, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere; & tam ipſi ſic tranſmittẽdi, quam alii ſupradictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundam à ſuis Magiſtris, Miniſtris, vel Prioribus Generalibus, ſeu aliis Superioribus electi & approbati tam ad Japonicos, quam ad alias Provincias, & adjacentes etiam Chinæ & finitimorum Regnorum & Terræ fermæ Indiæ Orientis Inſulas, Regiones & Provincias accedere poſſent. Et fœl. mem. Paulus PP. V. etiam Prædeceſſor noſter (accepto) quod experientia compertum eſſet, prohibitionem accedendi ad Indias & Civitatem Goan; alias quam per Luſitaniam, eum qui ſperabatur, fructum minimè protuliſſe, nec Catholicæ Fidei propagationis negotio utilem fuiſſe: Et propterea ut tantum opus Dei, ſublato omni impedimento liberè

peragi poſſet, providere volens, itidem per quaſdam ſuas litteras omnibus & ſingulis Ordinibus Mendicantium Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus Generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus, tunc & pro tempore exiſtentibus, ut cum neceſſitas poſtularet quoſlibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ & eruditionis Religioſos quos nimirum ad prædicta officia & munia idoneos & utiles fore in Domino judicaſſent, ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes, etiam per aliam viam, quàm per Luſitaniam in Japonicas, & alias illis Provincias adjacentes & finitimas Inſulas, Provincias & Regiones prædictas, ſervata in reliquis dictarum litterarum Clementis Prædeceſſoris forma, in omnibus, & per omnia & non aliter, tranſmittere liberè & licitè valerent, pariter indulſerat. Piæ memoriæ Urbanus PP. VIII. ſimiliter Prædeceſſor noſter conſiderans experientia plurimorum annorum compertum fuiſſe ordinationes in præfatis litteris contentas non ſufficere, eaſque aliqua proviſione indigere, ut in ipſis Inſulis & Regionibus fœlicius ac facilius ſacroſanctum Chriſti Domini Evangelium prædicari & propagari poſſet, poſt ha-

G vj

bitam cum tunc exiſtentibus S. R. E. Cardinalibus negotio propagandæ Fidei per univerſum mundum præpoſitis maturam deliberationem præfati Pauli Prædeceſſoris litteris inhærens omnibus & ſingulis Religionum cujuſcumque Ordinis, aut Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus tunc & pro tempore exiſtentibus auctoritate Apoſtolica conceſſit & indulſit, ut cum eis expedire viſum foret quoſlibet ſuarum Religionum, Ordinum & Inſtituti Religioſos quos ætate, vita, moribus, & ſcientia idoneos eſſe ad Miſſiones judicaſſent; ad præfatas Inſulas, Provincias, Regiones & Regna Indiæ Orientis, etiam per alias vias, quam per Luſitaniam liberè & licitè mittere poſſent & valerent, ſervata tamen in reliquis prædictarum litterarum Clementis Prædeceſſoris forma in omnibus & per omnia; nec-non quoſcunque Eccleſiaſticos & Religioſos cujuſcumque Ordinis & Inſtituti tam Mendicantium, quam non Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & ſæculares Religioſorum, ut præfertur, mittendorum ad Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna ante dicta

acceſſum hujuſmodi, impedientes excommunicationis latæ ſententiæ vinculo innodavit, ac pleraque alia conſtituit, pro ut in ipſius Urbani Prædeceſſoris litteris deſuper in ſimili forma Brevis die 20. Febr. 1633. quarum tenores, ac præfatorum Clementis & Pauli Prædeceſſorum litterarum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus, uberius continetur. Cum autem ſicut Venerabiles Fratres Epiſcopi Vicarii Apoſtolici auctore Apoſtolica deputati in partibus Orientis commorantes nobis nuper exponi fecerunt, non minus ipſis ac Præſbyteris ſæcularibus & Laïcis ad eaſdem partes miſſis & mittendis quam Religioſis ſupradictis difficile, ac Catholicæ fidei propagationi inutile ſit iter & navigationem ad Indias Orientales & partes Sinarum per Luſitaniam ſuſcipere, eiſque aliæ viæ longe faciliores ac expeditiores pateant, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere & ut infrà indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ſpecialem ipſis Epiſcopis & Vicariis Apoſtolicis gratiam facere volentes & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpen-

ſionis , & interdicti , aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel caſu latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium duntaxat conſequendum , harum ſerie abſolventes & abſolutas, fore cenſentes , hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de præfatæ Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiationi propagandæ fidei præpoſitorum conſilio præfatas Urbani Prædeceſſoris litteras auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus & innovamus; ipſaſque litteras ad eoſdem Epiſcopos & Vicarios Apoſtolicos nec-non Sacerdotes ſæculares, & Laïcos tam miſſos quam in poſterum mittendos in Chinam, Cocincinam, Tunchinum, Siam, & alia Loca, Inſulas, Provincias Reges & Regna Indiarum & aliarum partium Orientis , ita ut ipſi & eorum quilibet illuc per alias quaſcumque vias ſibi bene viſas, quam per Luſitaniam proficiſci liberè pariter & licite poſſint & valeant, nec per Luſitaniam hujuſmodi tranſire, aut navigationem inde ſuſcipere ullo modo teneantur, ſervatâ tamen cæteroqui prædictarum Cle-

mentis Prædeceſſoris litterarum forma auctoritate & tenore præfatis extendimus & ampliamus: Ac quoſcumque Eccleſiaſticos & Religioſos cujuſcunque Ordinis & Inſtituti, tam non Mendicantium, quàm Mendicantium etiam Societatis Jeſu, & ſęculares, Epiſcoporum & Vicariorum Apoſtolicorum, nec-non Sacerdotum ſæcularium & Laïcorum tam miſſorum, quadam impoſterum mittendorum, ut præfertur, ad Chinam, Cocincinam, Tunchinum, Siam & alia loca & Inſulas, Provincias, Regiones & Regna Indiarum & aliarum partium Orientis hujuſmodi acceſſum quomodolibet impedientes excommunicationis latæ Sententiæ vinculo pari formiter innodamus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus & per omnia pleniſſimè ſuffragari & ab eis reſpective inviolabiliter & inconcuſsè obſervari: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos & cauſarum Palatii Apoſtoli Auditores & alios quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functu-

ros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea univerſis & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac cæteris Eccleſiarum & locorum etiam Regularium Prælatis per univerſum Orbem conſtitutis, ut præſentes litteras in ſuis quiſque Provinciis, Civitatibus, Diœceſibus, Capitulis & Juriſdictionibus ab omnibus inviolabiliter obſervari, & quoties à præfatis Epiſcopis & Vicariis Apoſtolicis, nec-non Sacerdotibus ſæcularibus & Laïcis tam miſſis, quam mittendis, ut præfertur, ſeu eorum aliqui fuerint requiſiti, ſolemniter publicari curent & faciant. Nonobſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, nec-non omnibus & ſingulis illis quæ memoratus Urbanus Prædeceſſor in ſuis præfatis litteris voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica con-

ſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus noſtri Anno quarto.

J. G. SLUSIUS, &c.

*PRO EPISCOPIS VICARIIS Apoſtolicis apud Sinas &c. Prorogatio facultatis ordinandi Indigenas illarum partium, etiam abſque titulo, cum Indulto eis commutandi Officium divinum.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

ALias emanarunt à fœl. rec. Alexandro PP. VII. Prædeceſſore noſtro litteræ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet: Alexander PP. VII. Ad futuram rei memoriam. Injuncti nobis cœlitus Paſtoralis officii ratio poſtulat, ut nihil à nobis deſiderari patiamur, quo Chriſtiana Religio præſertim in longinquis partibus fœlicius in dies adſpirante atque adjuvante Domino valeat propagari. Alias ſiquidem Venerabiles Fratres Franciſcum Pallu Heliopolitanum, & Petrum Lambert Beritenſem, nec-non tunc in humanis agentem bon. mem. Ignatium Cotolendi Metellopolitanum Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos reſpective in partibus Sinarum ſub certis modo & forma tunc expreſſis deputavimus. Ut au-

tem in partibus prædictis Sacerdotum indigenarum ordinatio facilius peragi, atque ita fides Catholica ibidem firmius benedicente Domino radicari valeret, memoratis Franciſco ac Petro & Ignatio Epiſcopis cum Chriſti fidelibus earundem partium indigenis ſibi reſpectivè, uti Vicariis Apoſtolicis hujuſmodi pro tempore ſubditis, ut ipſi, licet idioma Latinum non intelligerent, nihilominus dummodo illud legere noſſent, eiſque Canon Miſſæ ac formulæ Sacramentorum Eccleſiæ declararentur, ad omnes etiam Sacros & Præbyteratus Ordines, ſervatis aliàs ſervandis promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare liberè & licitè poſſent & valerent, diſpenſandi: Nec non recitationem Officii divini. Horarum ſcilicet Canonicarum, eiſdem Chriſti fidelibus in recitationem aliarum precum in eorum lingua arbitrio ſuo commutandi facultatem auctoritate Apoſtolica ad ſeptennium duntaxat conceſſimus & impartiti ſumus, & aliàs pro ut in ternis noſtris in ſimili forma Brevis litteris die 10. Septembris 1659. & die 20. Septembris 1660. reſpectivè de ſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis

haberi volumus, uberius continetur. Cum autem ſicut pro parte præfatorum Franciſci & Petri Vicariorum Apoſtolicorum, ut præfatur deputatorum nobis nuper expoſitum fuit dictum ſeptennium verſus finem jam labatur, bona vero ſtabilia Sinenſium ad poſſidentes abſolute non ſpectent, ſed illorum domini ſunt Reges, qui dicta bona, quibus libitum eſt, vita durante concedunt, ac proinde ſuper hujuſmodi bonis perpetui Patrimonii titulus pro Ordinandis ad Sacros Ordines per eorum parentes ſeu alios in illis partibus aſſignari non poſſit. Nos propagandæ firmiuſque radicandæ in eiſdem partibus Catholicæ Fidei, quantum nobis ex alto conceditur conſultum eſſe cupientes, dictoſque Franciſcum & Petrum Vicarios Apoſtolicos amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E.

Cardinalium ſuper negotiis ſpiritualibus Regni Sinarum à nobis ſpecialiter deputatorum conſilio ſeptennium præfatum ad alios ſeptem annos à fine ejuſdem ſeptennii computandos dicta authoritate tenore præſentium prorogamus, extendimus, & ampliamus. Præterea præfatis Franciſco & Petro, nec-non aliis duobus Epiſcopis, per eos, ſeu eorum alterum, aut primum ab eorum altero ſuperſtite ordinatum reſpective vigore aliarum binarum noſtrarum etiam in formæ Brevis litterarum die 4. Februarii 1664. & die 28. Febr. proxime præteriti reſpective expeditarum, quarum tenores itidem pro plene & ſufficienter expreſſis haberi volumus, conſecrandis, quos pariter Vicarios Apoſtolicos in partibus prædictis per eaſdem litteras ſub certis modis & forma ibidem expreſſis deputavimus, ut ipſi tam reſiduo primodicti ſeptennii, quam aliis ſeptem annis per præſentes prorogatis durantibus Clericos memoratarum partium Indigenas etiam abſque titulo, ſervatis tamen alias tam ex Sacrorum Canonum, quam ex primodictarum noſtrarum litterarum præſcripta ſervandis, ad Sacros & Preſbyteratus Ordines pomovere licite & liberè poſſint & valeant, facul-

tatem elapſis ſeptem annis per præſentes litteras prorogatis illicò expiratarum auctoritate & tenore præfatis concedimus & impartimur; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis Prædictorum Cardinalium. Non obſtantibus Apoſtolicis ac in univerſalibus Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus cæteriſque contrariis quibuſcumque. DATUM Romæ apud ſanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Martii 1665. Pontificatus noſtri anno 10. Et ſubinde fœl. memor. Clemen. PP. IX. & Prædeceſſor noſter facultatem eiſdem Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis per præ inſertas litteras à memorato Alexãdro Prædeceſſore ad ſeptennium prorogatas & de novo conceſſas reſpective ad alios 7. annos pariter auctoritate extendit & prorogavit, & aliàs pro ut in ipſius Clemens prædictis litteris pariter in formâ Brevis die 13. Octobris 1669. de ſuper expeditis, qnarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo & inſerto haberi volumus, uberius continetur. Nunc autem nos ut Chriſtiana Religio & Catholica fides Domino benedicente in partibus prædictis firmius ſtabiliuſque ſo-

lidari & latius propagari valeant, pro commiſſa nobis cœlitus Paſtoralis Officii cura, ſalubriter providere ac ſupradictos Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & Interdicti aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, de pari Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiis prædictæ fidei præpoſitorum conſilio, eaſdem facultates quæ dictis Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis per præinſertas litteras à præfato Alexandro Prædeceſſore ad ſeptennium prorogatæ, & de novo conceſſæ, ac ad alios 7. annos à dicto Clemente Prædeceſſore per ſuas præfatas litteras prorogatæ fuerunt, reſpective ut præfatur, ad aliud ſeptennium à fine eorundem ſeptem annorum à Clemente Prædeceſſore prorogatorum computandum, quo & reſiduo temporis, ut præfertur, prorogati durantibus, ipſi Epiſcopi Vicarii Apoſtolici, illis quos ad Sacros Ordines

Ordines vigore facultatum hujuſmodi promoverint, etiam recitationem Officii divini, horarum videlicet Canonicarum in alias preces per eos diebus ſingulis recitandas eorum arbitrio authoritate noſtra Apoſtolica commutare, libere pariter & licite poſſint & valeant, ſervata tamen & ſalva in reliquis remanente earundem Alexandri & Clementis Prędeceſſorum litterarum formâ & diſpoſitione, dicta auctoritate harum ſerie prorogamus pariter & extendimus & ampliamus, ſalva tamen in præmiſſis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Nonobſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis nec non omnibus & ſingulis illis quæ in prædictis Alexandri & Clementis Prædeceſſorum litteris conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. de Octobris 1673. Pontificatus noſtri anno 4.

J. G. Slusius, & ſupra Sigillatum die Sigillorum.

DILECTIS FILIIS
*Inquiſitoribus Civitatis Goæ.*

# CLEMENS PAPA X.

DILECTI Filii ſalutem in Domino. Cum ad aures noſtras non ſine magno mœroris ſenſu pervenerit hujus S. Sedis Adminiſtros in partes Orientales ab eadem miſſos ab iſtius Inquiſitionis Tribunali, ejuſdemque Officialibus male habitos ac divexatos vehementer fuiſſe, mirati enimvero de eo magnopere ſumus: Cum enim ſacroſanctæ Inquiſitionis munus unicè ſit impedimenta omnia removere, quæ in Eccleſia Dei Fidei Chriſtianæ integritati, conſervationi, ac propagationi obeſſe poſſent, alienum profectò ab iſtius Tribunalis inſtituto nobis viſum fuit, id quod adverſus prædictos hujus S. Sedis Operarios ad propagandam Catholicam Fidem, in Aſiam Orientalem ab eadem miſſos Officiales veſtri, ac præſertim Commiſſarius Siami perpetrarunt. Ut enim nobis expoſitum fuit, abſque ulla authoritate ipſi competente injurioſè procedere auſus eſt contra Venerabilem Fratrem Petrum Epiſcopum Berytenſem Vi-

carii Apoſtolici munere inſignitum, illum ſcilicet aſtringendo ad oſtenſionem Diplomatum, eoque renuente, ut pote huic S. Sedis immediate ſubjecto, non modo ſacroſanctæ Inquiſizioni rebellem, verum etiam ſuſpectum in fide declarando demumque mandando cunctis fidelibus, ut nullam cum illo conſuetudinem haberent; Imo ab ejuſdem & Miſſionariorum colloquio omnino recederent, affixâ ſuper hoc, magno cum Chriſtianorum omnium ſcandalo ac fidei detrimento, Eccleſiarum foribus ſententiâ: Ex quo factum eſt, ut alter Inquiſitionis Goanæ Officialis Miſſionarium in illas Regiones ab hac S. Sede miſſum Camboiæ laborantem ſub hæreſeos prætextu Miſſionis loco ejectum, ad urbem Macaenſem tranſportari juſſerit, ubi ab ejuſdem Inquiſitionis Commiſſario in carcerem ignominiosè detruſus, in eoque per quinque menſes detentus, in carceres demum Inquiſitionis Goanæ tranſvectus fuit, uti alteri Miſſionario paulo ante contigerat maximo cum Chriſtianorum damno, qui Miſſionariorum auxilio privati dæmonis incurſibus patent, hoſtiſque infenſiſſimi dolis nullo ſuffragante expoſiti ſunt. Etſi autem nullatenus noſtrum in animum indu-

cere poſſumus de mandato iſtius Tribunalis talia peracta eſſe, nec Officialium inferiorum culpam in caput refundendam cenſeamus; ab ea tamen omninò vos excuſare profecto nequimus, dum nullam à vobis Commiſſario Siami pro injuria prænominato Epiſcopo Berytenſi illatâ irrogatam pœnam, nec ſecutam cæterorum Officialium iſtius Inquiſitionis, qui in Officio deliquerunt, uti par erat, remotionem animadvertimus. Quare pro commiſsâ nobis à Domino noſtro Jesu Chriſto supremâ Eccleſiæ ſuæ præſidentia, ut omnia impoſterum fidei propagandæ impedimenta removeamus, Vicarios omnes Apoſtolicos eorumque Miſſionarios jam miſſos, nec-non ad Sinas, in Cocincinam, Tunchinum, Siamum, Camboiam, aliaque loca Orientis in dies mittendos ab Inquiſitionis Goanæ Juriſdictione in iis Regionibus, quæ temporali Regis Portugalliæ Dominio non ſubſunt, prorſus immunes declaramus, vobis Apoſtolica authoritate mandantes, ut à quovis ejuſdem actu ſive per vos, ſive per inferiores Officiales ſub quocumque prætextu, colore, aut privilegio adverſus ipſos exercendo penitus abſtineatis Hujus S. Sedis voluntati, ſecus agentes magno

cum filialis erga eandem obſervantiæ veſtræ dedecore adverſaturi : perpensâ vero ſingulari pietate veſtra nullo modo id contingere poſſe, pro certo habentes. Vobis interim, Dilecti Filii, Apoſtolicam benedictionem paternè prorſus impertimur. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Novembris 1673. Pontificatus noſtri anno 4.

*PRO VICARIIS APOSTOLICIS, eorumque Miſſionariis in Indiis Orientalibus & partibus Sinarum, &c. Exemptio à Iuriſdictione Inquiſitionis Goanæ.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

SOLLICITUDO Paſtoralis Officii, quo Eccleſiæ Catholicæ per univerſum Orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus nos admonet, ut ea quæ Catholicæ Fidei propagationi impedimentum afferre poſſunt, è medio tollere, & operarios in vinea Domini ſtrenue utiliterque laborantes ab indebitis gravaminibus atque moleſtiis, quantum cum Domino poſſumus, tueri ſtudeamus. Cum itaque (ſicut non ſine gravi animi noſtri dolore accepimus) Venerabiles Fratres Epiſcopi Vicarii Apoſtolici in Indiis Orientalibus & partibus Sinarum ab hac S. Sede Apoſtolica deputati eorumque Miſſionarii varias vexationes à dilectis filiis Commiſſariis, aliiſque Officialibus, ſeu Miniſtris Officii Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem in Civitate Goana,

auctoritate Apoſtolica inſtituti acceperint & paſſi, ac eorum aliqui à Miſſionum locis amoti, & in carcere detenti fuerint, in grave ſancti operis converſionis Infidelium, ac propagationis Catholicæ Fidei, cui dictæ Sedis auctoritate deſtinati ſunt, præjudicium & detrimentum. Nos ejuſmodi malis anſam & occaſionem in futurum præcidere cupientes, eoſdem Vicarios Apoſtolicos eorumque Miſſionarios tam miſſos, quam mittendos, & eorum quemlibet à quacumque Juriſdictione Inquiſitorum Commiſſariorum, Judicum, aliorumve quorumlibet Officialium & Miniſtrorum dicti Officii Inquiſitionis hæreticæ pravitatis in ea parte tantum, in qua chariſſimus in Chriſto filius noſter Portugalliæ & Algarbiorum Rex illuſtris temporaliter non dominatur, ſcilicet in China, Cocincina, Tunchino, Siam, Camboggia, & aliis locis quæ memoratis Vicariis Apoſtolicis commiſſa, & partibus Infidelibus ſubjecta ſunt, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium eximimus, & plenarie liberamus, ac exemptos & liberatos dictæque Juriſdictioni minime obnoxios eſſe & fore decernimus & declaramus diſtrictè prohibentes Inquiſitoribus præfatis, &

per ipſos omnibus eorum Commiſſariis ac Miniſtris & Officialibus, ne impoſterum ullum Juriſdictionis actum in dictos Vicarios Apoſtolicos, & eorum Miſſionarios exercere audeant quovis modo, ſeu præſumant. Ac decernentes ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac Vicariis Apoſtolicis & Miſſionariis prædictis in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſſe obſervari, ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictos Inquiſitores, & alios quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Nonobſtantibus Apoſtolicis ac in Conciliis etiam Univerſitatibus, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus;

H v

nec non dicti Inquiſitionis Officii, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alias roboratis, Statutis, Conſuetudinibus, Privilegiis quibuſcumque, Indultis, & litteris Apoſtolicis, eidem Inquiſitionis Officio illiuſque Inquiſitoribus, Commiſſariis, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis quibuſlibet, ſub quibuſcunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam & derogatoriarũ derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis irritantibuſque & aliis Decretis etiam motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitueine, ſeu ad quarumcumque perſonarum, etiam Regia aliave qualibet mundana vel Eccleſiaſtica poteſtate fulgentium inſtantiam, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum in genere vel in ſpecie conceſſis, ac pluries & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio ſeu quævis alia expreſſio aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret,

tenores hujuſmodi præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſe ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earundem præſentium litteratum tranſſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis ac ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur ubique, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent oſtenſæ vel exhibitæ. DATUM Romæ apnd S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Decembris 1673. Pontificatus noſtri anno 40.

J. G. Slusius.

Digitized by Google

*VENERABILI FRATRI Archiepiſcopo Goæ, ſeu dilectis filiis ejuſdem Cathedralis Capitulo.*

# CLEMENS PAPA X.

VENERABILIS Frater, ſeu dilecti filii, ſalutem, &c. Cùm per litteras ab Indiis Orientalibus ad nos tranſmiſſas acceperimus à vobis utriuſque Officialibus ſubreptitias declaratas eſſe Pontificias Bullas Epiſcopis Gallis ab hac S. Sede in Indias Orientales immediatè miſſis indultas; nec-non quoſdam Miniſtros veſtros Siami degentes contumelioſè præſertim egiſſe contra Epiſcopum Beritenſem, non ſolum ipſum cogendo ad Bullas exhibendas, ac ſi Capitulo, non vero huic S. Sedi immediatè ſubjectus fuiſſet, ſed etiam excommunicando & ducenta nummorum pœnâ mulctando Chriſtianos omnes qui cum eo conſuetudinem haberent, prætermittere nullo modo potuimus quin conceptum prædictis de cauſis intimum dolorem per has litteras vobis explicaremus, ſimulque ſignificaremus adeo incredibilia nobis viſa eſſe quæ de illatis à Miniſtris veſtris Miſſionariis

Apoſtolicis vexationibus accepimus, ut niſi proborum virorum teſtimonio ab omni ſuſpicione alieno comprobata fuiſſent, nullatenus adduci potuiſſemus, ut illis fidem præſtaremus. Quia vero facile nobis perſuademus vos atque Officiales veſtros veritatis potius ignorantiâ, quàm ex inobedientia erga ſanctā hanc Sedem talia perpetraſſe, omnimodè ſperamus fore, ut intellectâ Bullarum ab hac ſancta Sede in favorem Vicariorum Apoſtolicorum eorumque Miſſionariorum emanatarum veritate; nec-non perſpicue hac ſuper re apparente ſententiâ noſtrâ, omnia impoſterum ad laudem Dei Eccleſiæque Orientis utilitatem cedant. Prædictos quocirca Epiſcopos Gallos eorumque Miſſionarios huic ſanctæ Sedi immediate ſubjectos declarantes, vobis Apoſtolica authoritate præcipimus, ut ſub graviſſimis pœnis, ac præſertim Officii privatione, ſupradictis Officialibus prohibeatis, ne impoſterum adverſus prænominatos Vicarios Apoſtolicos, eorumque Miſſionarios actum ullum Juriſdictionis extra Dominium temporale Regis Portugalliæ exercere audeant: Sed illos tanquam ab hac Sancta Sede immediate dependentes peculiari re-

verentia proſequantur, piiſque eorum conatibus eâ, quâ par eſt, charitate præſto ſint. Meliora interim de veſtrâ erga Pontificias Bullas obſervantiâ à prædictis Apoſtolicis prorſus expectantes, Fraternitati tuæ, ſeu vobis dilectis filiis, Apoſtolicam Benedictionem ex animo impertimur. DATUM Romæ ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Novembris 1673. Pontificatus noſtri anno quarto.

[illegible]

Digitized by Google

*EPISCOPOS INDIARVM non poſſe in Vicarios Apoſtolicos exercere actus Iuriſdictionales.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam,*

CHRISTIANÆ Religionis Catholicæque fidei propagationis opus, quod Venerabiles Fratres Epiſcopi Vicarii Apoſtolici apud Orientis regna ex hujus S. Sedis Apoſtolicæ mandato laudabiliter ſuſceperunt & fœliciter proſequuntur, quantum nobis ex alto conceditur, promovere, ipſorumque Vicariorum Apoſtolicorum quieti conſulere & pia eorum ſtudia confovere cupientes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum ſuper rebus Sinarum deputatæ conſilio, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium Declaramus, *Venerabiles etiam Fratres Epiſcopos Indiarum aliarumque partium Orientis, eorumque Miniſtros & Officiales non poſſe nec debere exercere actus Iuriſdictionales ſupra prædictos Vicarios Apoſtolicos tanquam delegatos S. Sedis*

*prædicta, eorumque Operarios in Provinciis ſibi aſſignatis:* Sed eiſdem Vicariis delegatis Apoſtolicis in prædictis Provinciis juriſdictionem privatè quoad omnes competere, donec aliter fuerit à Congregatione eorumdem Cardinalium declaratum: Porrò contraventores eo ipſo in pœnas excommunicationis & indignationis noſtræ incurriſſe cenſeri: Ipſas verò præſentes litteras ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari. Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque judices ordinarios & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere; ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obſtantibus Apoſtolicis ac in univerſalibus Provincialibuſque ac Synodalibus conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordina-

tionibus. Nec-non quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus cæteriſque quibuſcumque contrariis. Volumus autem ut earumdem præſentium litterarum tranſſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Junii 1674. Pontificatus noſtri anno 5.

J. G. SLUSIUS & Sigillatum.

*PRO EPISCOPIS VICARIIS Apoſtolicis apud Sinas, &c. Prohibitio ne quiſquam emendicet vel acceptet litteras Vicariatus pro exercenda Iuriſdictione in locis eis commiſſis.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

ILLIUS qui Charitas eſt & Deus pacis vices licet immeriti gerentes in Terris in eam præcipue curam ſollicitis ſtudiis incumbimus, ut ea quæ pacem Chriſtianam, ſine qua non bene colitur pacis auctor, lædere ac diſſidiorum & Schiſmatum inter Chriſti fideles præſertim in longinquis ab hac S. Sede partibus degentes cauſam præbere noſcuntur, oportunæ proviſionis miniſterio recidere atque amovere ſatagamus. Cum itaque ſicut non ſine gravi animi noſtri moleſtia ad aures noſtras pervenit, inter Chriſtianos Tunchinenſes, Cocincinenſes, & alios variæ diviſiones & Schiſmata ſint exorta, quibus Eccleſiæ Orientis pax & concordia multis ab hic annis plurimum labefactata reperitur: Nos ut priſtina eidem Eccleſiæ

pax reddatur atque tranquillitas, de ſalutari remedio providere cupientes de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis prædictæ fidei præpoſitorum conſilio, omnibus & ſingulis Eccleſiaſticis & ſæcularibus cujuſcumque ſtatus, gradus & conditionis, nec-non omnibus & ſingularibus cujuſlibet Religionis, Congregationis, Ordinis & inſtituti, etiam Societatis Jeſu: Ne ſub quovis prætextu, colore, cauſa, vel occaſione, aut vigore cujuſcumque privilegii vel Indulti à Sede Apoſtolica emanati, ab ullo Primate, Archiepiſcopo, Epiſcopo, Capitulo, Gubernatore, Adminiſtratore, Viſitatore, Vicario vel alio quocumque litteras deputationis in Vicarium Generalem vel foraneum ſeu, ut aiunt, de Vara, Viſitatorem, vel alterius cujuſcunque tituli & dignitatis pro exercenda quocunque modo vel titulo juriſdictione in locis quæ Venerabilibus Fratribus Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis in China, Tunchino, Cochincina, Siam, Camboggia aliiſque Sinarum & Orientis præſentibus ab eadem S. Sede deputata & commiſſa ſunt, ſeu fuerint in futurum, emendicare, nec etiam oblatas accipere, vel illis quovis modo uti audeant quo-

modolibet ſeu præſumant, ſub excommunicationis latæ Sententiæ pœna per eos ipſo facto incurrenda auctoritate Apoſtolica tenore præſentium diſtricte prohibemus & interdicimus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſſe obſervari. Sicque & non aliter ac in præmiſſis per quoſcumque judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & alios quoſlibet quacunque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis ac in univerſalibus Provincialibuſque ac Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, ac quarumcumque Eccleſiarum etiam Metropolitanarum & Primatialium, Ordinum, Congregationum,

**Religionum, & inſtitutorum, etiam Societatis Jeſu, Provinciarum, Conventuum,** Collegiorum & aliorum locorum prædictorum quorumlibet, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus privilegiiſque, & indultis quoque & litteris Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis, Ordinibus, Congregationibus, Religionibus & inſtitutis, etiam Societati Jeſu, Provinciis, Conventibus, Collegiis, & locis piis, illorumque reſpective Præſulibus, Prælatis, Superioribus & perſonis aliiſque quibuſlibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis ac inſolitis clauſulis irritantibuſque & aliis decretis, etiam motu proprio & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad quarumcumque perſonarum, etiam Regia aut Archiepiſcopali aut Primatiali aliave qualibet Eccleſiaſtica vel mundana dignitate & poteſtate fulgentium inſtantiam ſeu earum contemplationem, vel alias quomodolibet in genere vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries ac quantiſcumque vicibus confirmatis,

matis iteratis ; approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica & expreſſa ac individua ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur præſentibus pro plene & ſufficienter inſertis & expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earumdem præſentium litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Decembris 1673. Pontificatus noſtri anno 4.

J. G. SLUSIUS, &c.

## *PRO VICARIIS APOSTOLICIS apud Sinas eorumque Miſſionariis.*

### *Indultum celebrandi Miſſam capite tecto.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

ROMANUS Pontifex in Cathedra Principis Apoſtolorum cum poteſtatis plenitudine à Domino conſtitutus, ſacrorum Canonum rigorem juſtis & rationabilibus ex cauſis interdum temperat & relaxat, ſicut ad ædificationem Chriſti fidelium, fideique Catholicæ propagationem ſalubriter expedire arbitratur. Dudum ſiquidem fœl. record. Paulo Papa V. Prædeceſſori noſtro pro parte tunc exiſtentium Clericorum Regularium Societatis Jeſu in florentiſſimo & ampliſſimo Sinarum Regno commorantium, ac inibi converſioni illarum Gentium operam dantium expoſito, quod cum in illis regionibus divino auxilio non parvum oſtium Evangelicæ prædicationi apertum eſſet, converſioni autem animarum non modicum præberet impedimentum, quod ſacro-ſan-

ctum Miſſæ ſacrificium tecto capite celebrari non poſſet; plurimum expediebat ejuſmodi impedimentum amoveri, ut innumerabilium populorum, qui Deum nundum noverant, converſioni oportunè conſuleretur; Idem Paulus Prædeceſſor: tunc & pro tempore exiſtentibus dictæ Societatis Jeſu Regularibus in dicto regno Sinarum converſioni illarum Gentium operam dantibus & aliis Catholicis Sacerdotibus ibi exiſtentibus, ut quo uſque à Sede Apoſtolica aliter declaratum non fuiſſet in ſacroſancti Miſſæ ſacrificii celebratione caput contectum habere poſſent ſub certis modo & forma tunc expreſſis auctoritate Apoſtolica conceſſit & Indulſit, & aliàs pro ut in ipſius Pauli Prædeceſſoris litteris deſuper in ſimili forma Brevis die 27. Junii 1615. expeditis quarum tenorem præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſo & inſerto haberi volumus, plenius continetur. Nunc autem nos Infidelium in dicto Regno ac adjacentibus illi partibus exiſtentium converſionem & animarum ſalutem pari Apoſtolicæ charitatis zelo, quantum nobis ex alto conceditur, promovere cupientes, ac Venerabilis Fratris Petri Lambert Epiſcopi Beritenſis Vicarii Apoſtolici in eiſ-

dem Sinarum aliiſque adjacentibus regionibus ab hac S. Sede deputati, votis favorabiliter annuere volentes; eumque à quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis & interdicti aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequentium, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſuplicationibus eius nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, matura deliberatione præhabita cum particulari Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. C. Cardinalium negotiis prædictæ fidei præpoſitorum, graviſſimis ex cauſis & de ejuſdem Congregationis Cardinalium conſilio, præfato Petro Epiſcopo, cæteriſque Vicariis Apoſtolicis in Tunchino, China, Cocincina, Siamo, aliiſque Sinarum & adjacentium Regionum, Provinciarum, & Regnorum partibus nunc & pro tempore ab eadem Sede deputatis, illorumque Miſſionariis in Sacro Præſbyteratus Ordine conſtitutis, ut quo uſque à dicta Sede aliter declaratum non fuerit, in eiuſdem ſacroſancti Miſſæ ſacrificii celebratione caput contectum pileo tamen non

communi & vulgari quo utuntur paſſim ordinarie, ſed alio hujus ſacri myſterii proprio, ejuſque coloris cujus ſunt paramenta cætera, & ſi id commodè fieri non poterit, ſaltem illo, quo uti ſolent in Prædicatione verbi Dei & aliis Sacris functionibus habere libere & licite poſſint & valeant, dicta auctoritate tenore præſentium concedimus ſimiliter & indulgemus. Nonobſtantibus Apoſtolicis ac in univerſalibus Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earumdem præſentium litterarum tranſſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus noſtri Anno 4.

J. G. Slusius.

*DILECTIS FILIIS Sacerdotibus, Catechiſtis & Chriſtianis Tunchini & Cocincinæ.*

# CLEMENS PAPA X.

DILECTISSIMI filii, ſalutem, &c. Præcipua enimvero voluptate in Domino nos affecerunt Vicariorum Apoſtolicorum litteræ, per quas diſertè accepimus eximiâ vos cum reverentia hujus S. Sedis mandatis obtemperaſſe, prædictoſque Vicarios Apoſtolicos tanquam proprios & veros Paſtores à fœlic. recor. Alexandro VII. & Clemens IX. Prædeceſſoribus noſtris immediatè miſſos lubentiſſime agnoviſſe. Meritas quocirca filiali in hanc S. Sedem obſervantiæ veſtræ ob præſtitam prædictorum Prædeceſſorum noſtrorum Bullis debitam obedientiam laudes rependentes, etiam atque etiam vos hortamur, ut religioſos hoſce ſenſus inviolabiliter animo teneatis, ſemperque vos Orthodoxæ matri veſtræ obſequentes filios exhibeatis. Quia vero ex eiſdem Vicariorum Apoſtolicorum litteris intelleximus, quoſdam Catechiſtas & Chriſtianos hujus S. Sedis voluntati reſtitiſſe, nec ipſius man-

datis obtemperare, ſupradictoſque Vicarios Apoſtolicos tanquam Paſtores agnoſcere noluiſſe, anxios ſcilicet hærentes, neſcienteſque quiſnam eſſet verus Paſtor ob dubium generatum per publicationem in Tunchino factam Brevis ab Alexandro VII. anno 1664. P. Marino Societate Jeſu conceſſi, etſi nobis perſuadeamus eos in ejuſmodi renitentia non diu permanſiſſe, agnitáque veritate, ut cæteri fecerunt Chriſtiani hujus S. Sedis mandatis paruiſſe, Vicarioſque Apoſtolicos tanquam veros & ſolos Paſtores ab hac S. Sede miſſos agnoviſſe. Tamen, ut cuilibet dubio, quod in poſterum renaſci poſſet, occurramus, omnibus Sacerdotibus, Catechiſtis & Chriſtianis notum facimus, prænominatum Alexandrum VII. Prædeceſſorem noſtrum in conceſſione ſuppoſiti Brevis P. Marino, nec-non in favorem aliorum P. Societatis Jeſu factâ nullomodo prætendiſſe, nullatenuſque voluiſſe conceſſam ab hac S. Sede Vicariis Apoſtolicis Sinarum, Tunchini, Cocincinæ & aliorum locorum authoritatem minuere, nihilque ipſorum juriſdictioni detrahere, nec dicto P. Marino cæteriſque Societatis Jeſu P. ullam juriſdictionem ab ipſis Vicariis Apo-

ſtolicis independentem tribuere, ſed ſolummodo prædictum Prædeceſſorem noſtrum per prænominatum Breve in animo habuiſſe, P. Marinum cæteroſque Societatis Jeſu Prædicatores tanquam antiquos Miſſionarios vobis commendare, ut veſtræ ſaluti ſub directione & dependentiâ Vicariorum Apoſtolicorum facilius & utilius incumberent. Quare depoſito omni dubio perſpectæ pietatis veſtræ partes fuerint, abſque metu & anxietate, Vicariis Apoſtolicis eorumque Miſſionariis tanquam veris & ſolis Paſtoribus ab hac S. Sede ad veſtram ſalutem procurandam, voſque ad eandem aſſequendam bene dirigendos immediatè miſſis parere, ipſorumque monitis fidem dare. Quod ſi (quod Deus avertat) aliqui inter vos fuerint, qui aliter vobis perſuaſerint voſque à debita huic S. Sedi, Vicariiſque Apoſtolicis obedientiâ avertere ſtuduerint; ſcitote nullatenus ipſis à vobis præbendas aures; ſed potius tanquam hujus S. Sedis voluntati rebelles habendos ac rejiciendos eſſe. Agite vero unicè in Domino, dilecti filii, adverſus perſecutionum procellas, induite vos armaturâ fidei, memores eſtote non niſi legitime certantibus repoſitam eſſe coronam, nec pro-

miſſam æternam ſalutem niſi illis, qui uſque in ſinem perſeveraverint. Veſtros ubi ob oculos talia poſueritis, hujus S. Sedis expectationi utique reſponderitis, quæ de veſtrâ ſalute adeo ſollicita eſt, ut ad eandem procurandam Epiſcopos atque operarios ſuos per innumera penè marium ac Terrarum incommoda ad vos miſit, animarumque veſtrarum lucrum præcipua inter incrementa reponit. Propitium interim faventemque bonorum omnium Authorem Deum vobis, Dilecti filii enixè precamur atque Apoſtolicam Benedictionem ex omni cordis noſtri ſenſu impertimur. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Novembris 1673. Pontificatus noſtri anno 4.

*PRO CHRISTI FIDELIBVS ac Catechiſtis in partibus Sinarum, Indulgentia Plenaria in duobus Feſtis SS. Ioſeph & Franciſci Xaverii, & die admiſſionis ad Officium Catechiſtarum ad quindecim annos.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

AD augendam fidelium Religionem & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti: Omnibus & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus curæ Venerabilium Fratrum Epiſcoporum, Vicariorum Apoſtolicorum in partibus Sinarum, aliiſque vicinis Regnis, Regionibus & locis à Sede Apoſtolica deputatorum commiſſis, vere pœnitentibus, & confeſſis ac ſacra communione refectis qui aliquam Eccleſiam, Capellam, vel Oratorium à prædictis Vicariis Apoſtolicis, ſeu eorum pro-Vicariis deſignandam vel deſignandum in ſancti Joſephi & ſancti Franciſci Xaverii Feſtis diebus à primis Veſperis, uſque ad occaſum ſolis Feſtorum hujuſmodi, annis ſin-

gulis devote viſitaverint ; & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam; ac Catechiſtis in illis partibus prima die eorum admiſſionis ad Officium Catechiſtarum hujuſmodi per eoſdem Vicarios Apoſtolicos, ſeu eorum Pro-Vicarios faciendæ, qui ſimiliter vere pœnitentes & confeſſi, ac ſacra Communione refecti oraverint, ut præfatur, itidem plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus ad quindecim annos tantum valituris. Volumus autem quod ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint eo ipſo. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 23. Decembris 1673. Pontificatus noſtri anno quarto.

J. G. Slusius.

*PRO EPISCOPIS VICARIIS Apoſtolicis apud Sinas.*

*Exemptio à Iuriſdictione Ordinariorum.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

IN Apoſtolicæ dignitatis faſtigio cum poteſtatis plenitudine à Domino conſtituti, ad ea per quæ Catholicæ Fidei, Chriſtianæque Religionis propagatio, præſertim in remotiſſimis ab hac S. Sede partibus fidelium Operariorum in vinea Domini ſtrenue laborantium ſtudiis per Dei gratiam ad optatum finem perduci valeat propenſis ſtudiis intendimus, & Paſtoralis Officii noſtri partes paterna charitate deſuper interponimus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam & animarum ſalutem expedire in Domino arbitramur. Itaque contentiones quæ inter Venerabiles Fratres Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos apud Sinas ab hac S. Sede Apoſtolicæ deputatos, & Ordinarios Indiarum aliarumque Orientalium partium oriri poſſent è medio tollere cupientes,

de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum ſuper rebus Sinarum deputatæ conſilio, eoſdem Vicarios Apoſtolicos ab omnimoda Juriſdictione omnium Ordinariorum in Provinciis ſibi aſſignatis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium eximimus ac plenarie liberamus, ac exemptos, liberatos dictæque Juriſdictioni minime obnoxios eſſe & fore decernimus & declaramus, reſervata tamen dictæ Congregationi Cardinalium facultate aliter decernendi. Decernentes eaſdem præſentes litteras, firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac Vicariis Apoſtolicis prædictis in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac ab illis ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum inviolabiliter & inconcuſſe obſervari. Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & alios quoſlibet quacumque præeminentia & auctoritate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri

debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoque quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Nonobſtantibus Apoſtolicis ac in Univerſalibus Provincialibuſque ac Synodalibus Conciliis, Editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus; nec-non quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earumdem præſentium litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra illud ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. DATUM Romæ

apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 7. Junii 1674. Pontificatus noſtri anno quinto.

J. G. Slusius, cum ſigillo.

*PRÆCEPTUM EPISCOPIS Indiarum & aliarum partium Orientis, ac Regularibus eorumque Superioribus ſuper ſtricta obſervantiâ Conſtitutionum Apoſtolicarum & Decretorum Congregationis de propaganda Fide,*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam.*

QUONIAM ea quæ ex ſolita hujus S. Sedis Apoſtolicæ rectitudine atque æquitate provide ſapienterque emanarunt, & in dies prout juſtitiæ ratio exigit & propagandæ ſolidandæque Fidei Catholicæ ſuadet utilitas pie prudenterque emanant, ab omnibus Chriſti fidelibus, & præſertim à Catholicis Antiſtibus in partem ſollicitudinis Apoſtolicæ vocatis, ac ab illis, qui votorum religioſorum nexu Dei Eccleſiæque obſequiis arctius devincti ſunt, inviolabiliter obſervari oportet: Nos, quibus licet immeritis & tanto oneri imparibus Eccleſiæ ſuæ. ſanctæ curam commiſit Altiſſimus, debitæ Apoſtolicorum decretorum obſervationi, quantum nobis ex alto conceditur, providere cu-

pientes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſitorum ſuper rebus Sinarum deputatæ conſilio, Venerabiles Fratres Epiſcopos Indiarum aliarumque partium Orientalium, harum ſerie paterne monemus, eiſque ac etiam Regularium Superioribus, & eiſdemmet Regularibus, etiam Societatis Jeſu, auctoritate Apoſtolica in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus & mandamus, ut omnes Conſtitutiones Apoſtolicas & decreta Congregationis eorumdem Cardinalium ſub pœnis arbitrio ejuſdem Congregationis imponendis quoad omnes, & quoad Regulares, etiam Societatis Jeſu, eorumque Superiores præfatos, etiam privationis vocis activæ & paſſivæ ipſo facto incurrendæ ſtricte ac inconcuſſe & inviolabiliter obſervent. Decernentes præſentes litteras ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, alioſque quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes &

functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Nonobſtantibus Apoſtolicis ac in Univerſalibus Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, Editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus; nec-non, quatenus opus ſit, dictæ Societatis Jeſu, aliarumque Congregationum & Ordinum quorumcumque & aliis quibuſlibet etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, ma-

nu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 7. Junii 1674. Pontificatus noſtri anno quinto.

J. G. SLUSIUS, cum ſigillo.

## *PRO EPISCOPIS ET VICARIIS Apoſtolicis in partibus Orientalibus.*

*Extentio Conſtitutionis Vrbani VIII. ad impedientes exercitium eorum Iuriſdictionis, &c.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad futuram rei memoriam,*

CUM dudum fœl. rec. Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas in ſimili formâ Brevis litteras, die 22. Februarii 1633. emanatas, quarum initium eſt (Ex debito, &c.) in quibus ſuper Miſſionibus Religioſorum ad Japoniam & alia Regna Indiarum Orientalium multa ſalubriter conſtituit, quoſcumque Eccleſiaſticos & Religioſos cujuſcumque Ordinis & Inſtituti tàm non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & Sæculares, Religioſorum mittendorum ad Inſulas, Provincias, Regiones & Regna earumdem Indiarum acceſſum impedientes excommunicationis latæ ſententiæ vinculo innodavit, & alias, prout in eiſdem litteris,

quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, plenius continetur. Et ſicut pro parte Venerabilium Fratrum Epiſcoporum & Vicariorum Apoſtolicorum in partibus Orientis commorantium nobis nuper expoſitum fuit, nonnulli propriæ ſalutis immemores, ipſorum Epiſcoporum & Vicariorum Apoſtolicorum Juriſdictionem, ſeu illins exercitium impedire audeant, ſeu præſumant. Nos ejuſmodi temeritatem opportuna ſanctione cohibere, dictoſque Epiſcopos & Vicarios Apoſtolicos ſpeciali favore proſequi, ac in piis ſalubribuſque eorum ſtudiis ad Dei gloriam & Chriſtianæ Religionis Catholicæque Fidci incrementum paterno affectu confovere cupientes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel earum latis, ſi quibus quomodoliber innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis

inclinati : de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum ſuper rebus Sinarum deputatæ conſiliò, præfatas Urbani Prædeceſſoris litteras etiam contra impedientes exercitium Juriſdictionis dictorum Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque operariorum in Provinciis ſibi à S. Sede aſſignatis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus & ampliamus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſſe obſervari; ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores alioſve quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Nonobſtantibus Conſtitu-

tionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; nec-non omnibus & ſingulis illis quæ memoratus Urbanus Prædeceſſor in ſuis ſupradictis litteris voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earumdem præſentium litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis ac ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent oſtenſæ vel exhibitæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Junii 1674. Pontificatus noſtri anno quinto.

J. G. SLUSIUS, cum Sigillo.

BREVE.

# BREVE,

*QVO PROHIBETVR Miſſionariis cujuſcunque Ordinis, &c. imprimere libros tractantes de materia Miſſionis ſine approbatione ſacræ Congregationis de propaganda Fide.*

# CLEMENS PAPA X.

*Ad perpetuam rei memoriam.*

CREDITÆ nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut ſi quos abuſus in Eccleſiâ Dei pullulare atque invaleſcere noſcamus, eos opportunæ Sanctionis ſarculo recidere atque è medio tollere ſtudeamus. Cum itaque, ſicut accepimus, licet alias Congregatio venerabilium Fratrum noſtrorum ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium juſtis de cauſis vetuiſſet, ne quis ſine ipſius licentiâ typis evulgaret libros & ſcripta, in quibus aliquo pacto de Miſſionibus ageretur; nihilominus multi, vel ignari quid eadem Congregatio decreverit, vel temerè ejus decretum tranſgredientes, ſcripta edant & libros ſæpè falſa & inepta continentes, non ſine piorum & doctorum hominum offenſione. Nos

his aliiſque gravibus cauſis adducti de memoratorum Cardinalium conſilio, authoritate Apoſtolicâ tenore præſentium iterum prohibemus, ne quis cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis, etiam Regularis cujuſvis Ordinis, Congregationis, inſtituti, & Societatis etiam Jeſu, licet is eſſet de quo ſpecifica & individua mentio facienda foret, ſine licentiâ in ſcriptis Congregationis eorumdem Cardinalium, quam in Operis initio imprimere teneatur, libros & ſcripta in quibus de Miſſionibus, vel de rebus ad Miſſiones pertinentibus agitur, per ſe, vel per alium edat, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, à quâ nemo à quoquam præterquam à nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtiturus abſolvi poſſit, ac privationis Officii, ac vocis activæ & paſſivæ, nec-non Operum ſuppreſſionis pœnis ipſo facto incurrendis. Hoc autem denuntiari volumus omnibus & ſingulis Superioribus Generalibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, inſtituti, & Societatis etiam Jeſu, qui ſub iiſdem pœnis & ipſi præſentes litteras ſervent, & à ſubditis ſuis curent omnino ſervari. Ac præcipimus ſub pœnâ privationis vocis activæ & paſſivæ, ut quoli-

bet anno teneantur Superiores prædicti eaſdem præſentes litteras, ſive earum tenorem in Capitulis legere, ſeu legi curare; ne aliquis ſub prætextu ignorantiæ ſe excuſare poſſit. Decernentes ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, nec de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium, ſeu habere prætendentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, ac individuam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci ullo modo poſſe. Sic & non aliter in præmiſſis per quoſcumque judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici ac ſanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentiâ & poteſtate fungentes & functuros, ſublatâ eis & eorum cuilibet quâvis aliàs judicandi & interpretandi facultate & authoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam qua-

bo ad verbum ; non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervandá foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil pœnitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur & infererentur, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſticâ dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent oſtenſæ vel exhibitæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Aprilis 1673. Pontificatus noſtri anno tertio.

J. G. Slusius.

# CLEMENS PAPA IX.

*Ad futuram rei memoriam.*

CVM (ſicut accepimus) civitas Juthia, vulgò Siam, ſit præcipuum emporium totius Regni Siam; & ad illam ſit continuus concurſus diverſarum Nationum tàm vicinarum, quàm longinquarum, quibus Rex dicti regni, ut ad illam libentiùs confluant & ibidem ſecurius commorentur, liberum Religionis & Sectarum quarumlibet exercitium conceſſit; & ſicut Venerabiles Fratres Epiſcopi Vicarii Apoſtolici ad Regna Sinarum; Tunchen, & Cocincinæ deſtinati Nobis exponi fecerunt, ipſi ob arduas difficultates ingrediendi fines ſuorum Vicariatuum ſedem in dicta civitate intereà fixerint, Eccleſiam ſeu Capellam ibidem erexerint, & in converſionem Infidelium tàm ſuorum Vicariatuum, quàm aliarum Nationum incubuerint, Seminarium quoque inſtituerint, cupiantque propterea Epiſcopo Metellopolitano Vicario Apoſtolico, apud Sinas conſecrato, ſeu mox conſecrando, extenſionem adminiſtrationis ſui Vicariatus ad dictum Regnum Siam;

& civitatem Juthienſem à Nobis benignè concedi. Nos eorumdem Vicariorum Apoſtolicorum votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommnicationis, ſuſpenſionis & interdictionis, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei prępoſitorum, qui hæc omnia, aliaque ponderarunt, & accuratè perpenderunt conſilio, memorato Epiſcopo Metellopolitano adminiſtrationem ſui Vicariatus ad Regnum Siam & civitatem Juthienſem hujuſmodi auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus quouſque ingredi in Sinas idem Epiſcopus Metellopolitanus potuerit cum obligatione tamen dictum ingreſſum diligenter procurandi; & eo caſu facultatem quoque eidem concedimus, Provicarium ibi-

dem conſtituendi, donec aliter per Sedem Apoſtolicam proviſum fuerit. Decernentes eaſdem præſentes litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſimè ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nonobſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quibuſvis etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. DATUM Romæ apud

S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 4. Julii 1669. Pontificatus noſtri anno tertio.

J. G. Slusius.

# CLEMENS PAPA IX.

*Ad futuram rei memoriam.*

UT Venerabiles Fratres Epiſcopi Vicarii Apoſtolici apud Sinas, ac in Tunchino, & Cocincina reſpectivè auctoritate Apoſtolica inſtituti, & deputati injuncta ſibi munera ad Chriſti fidedelium illarum partium utilitatem adjuvante Domino facilius exequi valeant, ex commiſſi Nobis cœlitus ſacroſancti Apoſtolatus Officio providere volentes, eiſdem Epiſcopis, Vicariis Apoſtolicis cum Neophytis ſuorum reſpectivè Vicariatuum quocumque, ſeu quibuſvis (non tamen primo) conſanguinitatis, vel affinitatis gradibus, vel aliàs conjunctis, ſeu ſe attinentibus, ut matrimonium inter ſe contrahere, ſeu in eo etiam ſcienter contracto remanere valeant, auctoritate noſtra Apoſtolica gratis tamen diſpenſandi, & eos qui in gradibus prohibitis hujuſmodi matrimonium etiam ſcienter contraxerint, ab exceſſibus, & excommunicationis, aliiſque cenſuris & pœnis Eccleſiaſticis ea de cauſa incurſis in utroque foro gratis pariter abſolvendi, ac prolem indè

ſuſceptam, & ſuſcipiendam legitimam decernendi, facultatem ad viginti annos tantùm duraturam quam ipſi Epiſcopi Vicarii Apoſtolici ſuis reſpectivè Provicariis ſecundum datam ſibi à Domino prudentiam communicare poſſint, dicta auctoritate tenore præſentium concedimus, & impartimur. Nonobſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Julii 1669. Pontificatus noſtri anno tertio.

J. G. SLUSIUS.

# SERENISSIMO
# REGI SIAM.
## CLEMENS PAPA IX.

SERENISSIME REX, Salutem & lumen divinæ gratiæ. Inclitum iſtud Regnum favoris, Celſitudinis Tuæ temporibus ſpectatiſſimè florere libenter audimus; Quin eximio voluntatis ſtudio Juſtitiam, Clementiam, & alias Regii animi virtutes amplectimur, quibus conſtantis famæ teſtimonio, Chriſtianæ Fidei cultoribus, & religioſæ pietatis inſtituta profitentibus, nedum æquum te præbere, ſed etiam favere didicimus. Harum equidem egregiarum laudum in hac Urbe inſignis præco præ cæteris nuper extitit Venerabilis Frater Epiſcopus Heliopolitanus, quem Nos æternæ ſalutis univerſarum Gentium procurandæ zelo ferventem volentem, & poſtulantem iſthuc in præſenti remittimus. Is enim, præter alia præclara, quâ potentiæ viriumque tuarum, quâ mentis præcelſæ decora, rem nobis maximè gratam & acceptam enarravit.

Siquidem aſſeruit à Celſitudine Tuâ Venerabili Fratri Epiſcopo Berythenſi atque ſibi conceſſum fuiſſe ſolum & materiem Eccleſiæ, domuſque conſtruendæ, aliaſque non obſcuras præcipuæ benignitatis animique propenſi ſignificationes impertitas, qualibus homines noſtri (quamvis multo adhinc tempore aditum in Regiam Civitatem iſtam habuerint) nunquam antea frui conſueverint. Sacros igitur hos ambos Præſules & cæteros in Provinciis tuis Catholicæ Religionis noſtræ viros, authoritate, juſtitia & clementiâ tuâ ab inimicorum & improborum hominum injuriis defendi, ac omnibus in rebus protegi, & juvari ſummopere petimus. Idem Epiſcopus Heliopolitanus exigua munera quædam, ſed ingentis erga te benevolentiæ ac exiſtimationis noſtræ pignora, reddet; Teſtabitur etiam quàm enixis & aſſiduis precibus adeamus omnipotentem Deum, ut Celſitudinem Tuam (veritatis divinæ luce planè cognitâ) diu in terris, & æternum in cœlo regnare velit. Quod nunc etiam ab ejus infinitâ bonitate & miſericordiâ, toto ex corde flagitare non deſinimus. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, 24. Auguſti 1669. Pontificatus noſtri anno tertio.

# QUÆSITA MISSIONARIORUM

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

## CHINÆ SEU SINARUM S. Congregationi de progaganda Fide exhibitæ, cum reſponſis ad ea.

*Decreto ejuſdem Sacræ Congregationis approbatis.*

INfra-scriptæ propoſitiones à ſacra Congregatione de propaganda Fide ad ſanctum Officium tranſmiſſæ fuerunt à Patribus qualificatoribus ejuſdem ſancti Officii qualificatæ ut ſuprà.

1. Utrum Chriſtiani Sinenſes ſint obligandi ad obſervantiam juris poſitivi, quantum ad jejunia, confiteri ſemel in anno, communicare, feſta ſervare eo modo quo obligantur Indi in nova Hiſpania, & in Inſulis Philipinarum juxta diſpoſitionem Papæ Pauli III. pro Indis Occidentalibus & Meridionalibus.

Cenſuerunt Jus poſitivum Eccleſiaſticum de jejuniis abſolutè obligare Chinenſes Chriſtianos, & à Miſſionariis hoc eſſe illis enuntiandum: attenta vero Regionum

& perſonarum qualitate , locum eſſe ſi Sanctiſſimo placuerit, diſpenſationi, quæ fuit alias à fœlicis recordationis Paulo III. Indis conceſſa, qua obtenta ſatagant Miſſionarii ſanctæ Matris Eccleſiæ pietatem illis patefacere, quibus ea quæ univerſim indixit magna ex parte benignè remittit & indulget.

Cenſuerunt etiam præfatos Chinenſes obligari ad ſacramentalem Confeſſionem ſemel in anno & Miſſionarios hujuſmodi obligationem debere eis notificare.

Idem prorſus cenſuerunt quoad ſacram Communionem ſemel in anno ſumendam, quò vero ad executionem tempore ſtatuto, hoc eſt in Paſchate id eſſe intelligendum, niſi legitimum adſit impedimentum aut grave periculum immineat. Curandum tamen ut infra duos vel tres menſes, ante vel poſt, Paſchati proximos, quatenus ſine diſcrimine fieri poſſit, ſin minus alio quovis tempore infra decurſum unius anni à Paſchate inchoandi omnino communicent.

Demum cenſuerunt Chinenſes ad fidem converſos teneri omnino Feſta ſervare, Miſſionarios etiam teneri hoc eis notificare, locum tamen eſſe, ſi Sanctiſſimus annuat, limitandi eis numerum dierum

Feſtorum, juxta formam privilegii à Paulo III. Indis conceſſi.

2. Utrum in prædicto Regno miniſtri Evangelici pro nunc ſaltem in ſacramento Baptiſmi poſſint abſtinere ab imponendo mulieribus oleum ſanctum Catechumenorum, ſputum in auribus & ſal in ore, inſuper & non adminiſtrare eiſdem mulieribus ſacramentum Extremæ-unctionis: & ratio dubitandi eſt; quia Chinenſes magno zelo ducuntur erga uxores, filias, & alias mulieres & ſcandalum ſument ex hujuſmodi actionibus.

Cenſuerunt & ſacramentalia in Baptiſmo mulierum eſſe adhibenda, & Extremam-unctionem eſſe mulieribus conferendam, nec ſufficere motivum in dubitatione expreſſum ut Miſſionarii quantum in ſe eſt ab his abſtineant. Curandum ergo ut tam ſalubres ritus & cæremoniæ introducantur & obſerventur, ac Miſſionarii tali circunſpectione illa adminiſtrent, homineſque talibus inſtruant documentis, ut ab omni ſuſpicione inhoneſtatis liberentur.

3. In præfato Regno lege ſtabilitum eſt ut in mutuo triginta pro centum accipiantur abſque reſpectu lucri ceſſantis aut damni emergentis. Quæritur utrum Chi-

nenſibus ſit licitum pro pecuniarum ſuarum mutuo, licet non interveniat lucrum ceſſans aut damnum emergens prædictam, pro centum triginta quantitatem lege Regni taxatam accipere: Et cauſa dubitationis eſt, quia in recuperanda pecunia eſt aliquod periculum, ſcilicet quod qui accipit mutuatum, fugiat vel quod tardet in ſolvendo, vel quod neceſſarium ſit coram Judice repetere. vel propter alia hujuſmodi.

Cenſuerunt ratione mutui immediatè & præcisè nihil eſſe accipiendum ultra ſortem principalem, ſi vero aliquid accipiant ratione periculi probabiliter imminentis, prout in caſu non eſſe inquietandos, dummodo habeatur ratio qualitatis, periculi & probabilitatis ejuſdem ac ſervata proportioue inter periculum, & id quod accipitur.

4. In univerſo Chinarum regno domus publicas uſuris deputatas res eſt uſitata, in quibus uſurarii publici facto ſub pignorum cautione pecuniam ſuam ſumpto lucro ad uſuram dare ſolent, ea tamen conditione ut pro uno ducato ſingulis tantum menſibus quid accipiant, & ſi tantis elapſis annis pignorum Dominus pro iiſdem recuperandis pignoribus ſoluta prin-

cipali pecunia cum lucro non redierit, actionem & Dominium, quod habebat in ſuis pignoribus illico amittat. Iſtæ autem domus reipublicæ neceſſariæ ſunt, & quamvis uſurarii vitam uſurariam dimittere velint, à non deſiſtendo à prædictis uſuris Judicis authoritate compelluntur.

Quæritur utrum ſi hujuſmodi uſurarii converti velint ad fidem, poſſint baptizari manendo in ſuo ſtatu uſurario propter cauſam ſupradictam; vel quidnam in tali caſu agendum ſit.

Cenſuerunt Chinenſes in ſtatu uſurario permanentes baptizari non poſſe, ſi vero Judicis authoritate compellantur ad proprias pecunias mutuandas, poſſe aliquid accipere etiam recepto pignore ultra ſortem principalem, tum ratione oneris quod ſubire coguntur, tum ratione curæ in cuſtodia pignorum, lucri quoque ceſſantis & damni emergentis, tempore autem præſtituto, ſi ex venditione pignorum aliquid ſuperſit ſorti principali & lucro ex cauſis prædictis juſtè acquiſito, Domino pignoris eſſe reſtituendum.

5. Utrum prædictorum uſurariorum filii, ſi quando in hæreditatibus eorum ſuccedunt jam Chriſtiani exiſtunt, tenean-

tur ad reſtitutionem eorum, quæ pater ex uſuris accepit in toto vel in parte, juxta male acceptorum exceſſum, & ſi hujuſmodi uſurariorum filii hæredes jam Christiani à republica vel à judice compellantur ad publicas uſurarum domus patrum aperiendas & ſuſtentandas, quid in hoc caſu miniſtri Evangelici pro ſanandis iſtorum conſcientiis facere debent.

Cenſuerunt filios hæredes uſurariorum teneri à Patribus ex uſuris illicitè acquiſita reſtituere certis quidem Dominis, ſi certi ſint, ſin minus juxta regulas à Doctoribus traditas, actualem vero reſtitutionem à doctis, piis, & prudentibus viris eſſe dirigendam. Quoad ſecundam partem hujus dubitationis jam reſponſum eſt in ſuperiori reſolutione.

6. In populis & civitatibus illius Regni mos eſt imponendi quaſdam diſtributiones quæ à populis vicinis exiguntur, ut in Paſcha novi anni, in ſacrificiis & dæmoniorum ſuorum idololatriis & invitationibus ac conviviis in eorumdem templis præparatis ſimulque in feſtivitatibus, aliiſque indifferentibus pro populi lætitia demonſtrationibus expendantur. Quæritur utrum Chriſtianis ac Miniſtris eorum

à quibus etiam tanquam à populis vicinis exiguntur, licitum ſit pro nunc ſaltem pro hujuſmodi rebus contribuere; nam ſi Chriſtiani ad hoc non contribuerint, aliquis tumultus contra Chriſtianos inter Gentiles fiet.

Cenſuerunt poſſe Chriſtianos Chinenſes pecunias contribuere, dummodo per hujuſmodi contributiones non intendant ad actus Idololatricos concurrere ſuppoſita cauſa quæ narratur in dubio, præſertim præmiſſa ſi commodè fieri poteſt proteſtatione, quod impoſita tributa præſtant in ordine tantum ad populi lætitiam, & ad actus indifferentes, vel ſaltem cultui Religionis Chriſtianæ non repugnantes.

7. In omnibus illius Regni Civitatibus & Villis templa cuidam Idolo, Chin hoam dicto erecta ac dicata reperiuntur, quod fingunt Sinenſes eſſe protectorem regentem & cuſtodem Civitatis, ſtabilitaque regni lege ordinantur, ut omnes gubernatores Civitatum & Villarum quos mandarinos vocant, quando regiminis poſſeſſionem aſſumunt, & anni decurſu bis in menſe ſub pœna privationis ab officio templa adeant præfata, ibique ante dicti Idoli altare proſtrati genibus flexis,

capite uſque ad terram inclinato Idolum illud adorent ac venerentur, eidem candelas, odoramenta, flores, carnes, vinumque in ſacrificium offerant, & cum ſui regiminis poſſeſſionem accipiunt ante prædictum idolum jurant de rectè adminiſtrando, & ſi contra fecerint ſe ſubmittunt ſupplicio ab idolo infligendo, ſimulque ab illo petunt modum & normam bene gubernandi, & alia hujuſmodi.

Quæritur utrum attenta iſtius gentis fragilitate tolerari poſſit pro nunc quod tales Gubernatores Chriſtiani deferant quandam Crucem, quam occultè inter altaris idoli flores, vel in manibus propriis reponant, & facere, intentione non ad idolum, ſed ad crucem directâ omnes illas genuflexiones, reverentias & adorationes ante altare illud exterius tantum & fictè omnem cultum interius & in corde ad crucem dirigendo, quia ſi hujuſmodi Gubernatores cogantur ad hoc non faciendum, prius apoſtatabunt à fide quam relinquant officium regiminis.

Cenſerunt nullatenus licere Chriſtianis hujuſmodi actus publicos, cultûs aut reverentias tribuere idolo prætextu vel intentione crucis, quam vel manu geſtant, vel in altari inter flores abſcondunt.

8. In prædicto Regno habent Chinenſes quemdam Magiſtrum in Philoſophia morali litteratum, qui olim diſceſſit à vita vocatum Cum fû-Cû, qui ob doctrinam, regulas, documenta adeo in toto Regno acceptus eſt, ut tam Reges quam omnes alii cujuſcumque conditionis & gradus ſint, eum ſibi proponant imitandum & ſequendum ſaltem quo ad ſpeculativûm & tanquam ſanctum venerantur & laudant, in omnique Civitate & Villa præfato magiſtro templa ſunt erecta: Gubernatores vero bis in anno tenentur in ejus templo ſolemne ſacrificium offerre, Sacerdotis ipſimet gerentes officium, & ſine ſolemnitate in anni decurſu bis in menſe, concurruntque cum illo aliqui ex litteratis pro adminiſtratione eorum, quæ in tali ſacrificio offerunt, quæ quidem ſunt ſus unus integer mortuus, capra una integra, candelæ, vinum, flores, odores. Item omnes litterati quando accipiunt gradum debent ingredi templum iſtius magiſtri, & facere genuflexiones, & offerre ante ejus Altare ex candelis & odoribus. Totus iſte cultus, ſacrificium & reverentia ſecundum omnium illarum gentium formalem intentionem dirigitur in gratiarum actionem pro bonæ ipſius relictis doctrinæ

documentis, atque ut ab eo impetrent ex ipſius meritis optimi ingenii fœlicitatem, ſapientiæ & intellectus.

Quæritur utrum Gubernatores qui Chriſtiani ſint vel fuerint, & litterati, vocati & coacti poſſint ingredi præfatum templum, facere tale ſacrificium, vel aſſiſtere hujuſmodi ſacrificiis, vel facere genuflexiones ante illud, vel accipere aliquid de idolotitis, & oblationibus *illis*, maxime quia putant illi infideles, quod quicumque manducaverit ex talibus idolotitis habebit progreſſum magnum in ſuis litteris & gradibus, & ſi portantes Crucem in manibus poſſint licitè hoc facere, eo modo quo dubitationi ſuperiori dictum eſt, quia ſi hoc illis prohibetur, erit tumultus in populo, Miniſtri Evangelici in exilium mittentur, converſio animarum impedietur & extinguetur.

Cenſuerunt non licere, nec poſſe aliquo prætextu contento in dubio Chriſtianis permitti.

9. Inviolabilis obſervantiæ mos eſt apud Chinenſes tanquam doctrina à ſupradicto Magiſtro Cum, Fû, Cû, tradita quod in omnibus Chinæ populis templa conſtructa habeant avis & progenitoribus ſuis defunctis dicata, & in unoquo-

que

que eorum ; omnes qui ejuſmodi familiæ ſunt, bis in anno congregantur ut præfatis ſuis progenitotibus ſolemnia ſacrificia faciant magno cæremoniarum apparatu, & in Altari multis candelis, floribus & odoribus adornato imaginem ſive effigiem parentis, vel avi defuncti collocant, in quo ſacrificio invenitur, & qui facit Sacerdotis officium & Miniſtri illius, offeruntque carnes, vinum, candelas, odoramenta, capita caprarum. Hoc autem ſacrificium ex communi illarum gentium intentione dirigitur, ut præfatis eorum progenitoribus gratias reddant, honorem & reverentiam exhibeant ob beneficia ab eis accepta, & ob illa quæ ab eis accipere ſperant : unde ante altare proſtrati deprecationes multas faciunt, poſtulantes ſanitatem, longam vitam, abundantiam fructuum, filiorum multiplicationem, proſperitatem magnam, & ut ab omnibus adverſitatibus liberentur. Quod quidem ſacrificium in domibus ſuis & in ſepulchris, mortuorum etiam fit, minore tamen ſolemnitate.

Quæritur utrum Chriſtiani fictè & exterius tantum ut ſupradictum eſt, poſſint aſſiſtere hujuſmodi ſacrificio, vel exercere aliquod miniſterium in illo cum

Infidelibus commixti ſive in templo, ſive in domo vel ſepulchro, publicè vel privatim, vel quônam modo hoc poterit permitti Chriſtianis illis, nè ſi omninò prohibeantur hoc facere, fidem perdant, (vel ut melius dicam) avertant ſe ab actionibus exterioribus Chriſtianorum.

Cenſuerunt Chriſtianis Chinenſibus nullatenus licere ficte vel exterius aſſiſtere ſacrificiis in honorem progenitorum neque eorum deprecationibus, aut quibuſcumque ritibus ſuperſtitioſis Gentilium erga ipſos, multò minus licere circa præfata miniſterium aliquod exercere.

10. Chinenſes Chriſtiani aſſeverant quod in oblationibus ſupradictis ſolummodo intendunt progenitoribus ſuis defunctis illam exhibere reverentiam & illa offerre, ac ſi iiſdem viventibus exhiberentur, & in memoriam tantum ac reverentiam progenituræ & generationis, & ſi illi vivi extitiſſent, eadem illis præſentarent ut illis oblatis veſcerentur, vel ſuſtentarentur, & ea offerunt abſque alia intentione, vel rogativarum ſpe cum ſciant illos mortuos eſſe earumque animas in inferno ſepultas.

Quæritur utrum ſi hæc inter Chriſtianos tantummodo fierent abſque alio

Gentilium conſortio, in templis, domibus, vel ſepulchris ponendo & collocando aliquam crucem in altari præfatorum defunctorum, dirigendo ad illam ſuam intentionem; ita tamen quod progenitoris imagini nihil tribuant niſi honorem & reverentiam filialem, quam ſi vivi extitiſſent illis comeſtibilibus & odoriferis rebus exhiberent, ut ſic populo ſatisfaciant; unde hoc eſt quod quæritur utrum hoc pro nunc, ut inconvenientia evitentur, tolerari poſſit.

Cenſuerunt conſequenter ad ea quæ ſuperius dicta fuerunt, præmiſſa non poſſe ſalvari ſive per appoſitionem crucis, ſive propter abſentiam Gentilium, ſive per intentionem Gentilium actus de ſe illicitos & ſuperſtitioſos ad cultum veri Dei dirigentem.

11. Ad memoriam Progenitorum ſuorum conſervandam utuntur Sinenſes quibuſdam tabellis in quibus nomina ſuorum Defunctorum ſcripta ſunt, quas vocant animarum ſedes, exiſtimantes animas Defunctorum venire & aſſiſtere in illis tabellis ad recipiendum ſacrificia & oblationes & præfatæ tabellæ ſunt collocatæ in propriis Altaribus cum Roſis, Candelis, Lampadibus & odoramentis &

coram ipſis tabellis genuflexiones, orationes & deprçcationes faciunt expectantque auxilium ab illis defunctis concedendum in ſuis neceſſitatibus & laboribus. Quçritur an Chriſtianis licitum ſit omnibus Gentilitiis ſuperſtitionibus & erroribus poſtpoſitis, uti pro nunc præfatis tabellis, illaſque inter Domini Sanctorumque imagines & in eodem altari collocatas habere vel in alio ſeparato loco cum ornatu ſupradicto, ad hoc ut Gentilibus ſatisfaciant, vel poſſint facere ſupradictas deprecationes & ſacrificia cum intentione ſupradicta.

Cenſuerunt omnino non licere habere illas tabellas in vero & proprio altari majoribus dicato, multò minùs deprçcationes & ſacrificia eis offerre, licet occulta & ficta intentione.

12. Quando in illo Regno aliquem mori contingit, ſive Chriſtianus ſit, ſive Gentilis pro inviolabili more habetur in domo defuncti quoddam altare præparare, in eodemque imaginem defuncti ſeu tabellam ſupradictam collocare cum ornatu odorum, florum & candelarum, retroque Cadaver feretro incluſum ponere, omnes autem qui ad condolendum domus illas ingrediuntur, coram præparato

altari & defuncti imagine, ter vel quater genuflectunt humi ſe proſtrantes capitibus uſque ad terram demiſſis, aliquas ſecum candelas aſportantes & odoramenta, ut in præparato illo altari coram defuncti imagine conſumentur & comburantur.

Quæritur utrum licitum ſit Chriſtianis & præcipuè miniſtris S. Evangelii attento mutuæ benevolentiæ ſigno & amoris ſupradicta facere, maximè quando defuncti ſunt ex nobilioribus populis.

Cenſuerunt, poſito quod menſa parata ſit quædam tabula, non autem verum & proprium altare, ſi cætera continentur intra limites obſequii Civilis & Politici eſſe toleranda.

13. Quæritur utrum catechumenis paratis jam ad baptiſmum ſuſcipiendum debeant miniſtri declarare & apertè & in ſingulari docere eſſe illicita ſacrificia & omnia ſupradicta, quamvis ex hoc ſequantur inconvenientia, ſcilicet deſiſtere à ſuſceptione baptiſmatis, perſecutiones, mors, vel exilium Miniſtrorum Evangelicorum.

Cenſuerunt Miniſtros Evangelicos teneri docere ſacrificia omnia præterquam ſoli Deo eſſe illicita, cultum dæmonum &

idolorum eſſe relinquendum & quæcumque hujuſmodi cultum concernunt, eſſe falſa & Chriſtianæ fidei repugnantia: ad ſingularia verò deſcendendum prout in Catechumenis ingenii promptitudo, aut ruditas exiget aliiſque circonſtantiis, conſuetudinibus ac periculis perſpectis.

14. Chinarum ſermone hæc, vox, *Xing* idem eſt quod ſanctus, ſancta, ſanctum & in libris doctrinæ Chriſtianæ à quibuſdam ſancti Evangelii Miniſtris prælo mandatis reperitur iſta Vox *Xing* ad nominandam ſanctiſſimam Trinitatem, Chriſtum Dominum, beatam Mariam & cæteros Sanctos. Quæritur utrum quando in præfatis libris ſe offert occaſio ut nominetur Magiſter Chinarum Cum, fû-Cû, vocatus, vel mandatum Regis Chinarum vel cæteri Reges, qui communiter in illo Regno ut ſancti reputantur, cum ſint Infideles & Idololatræ, poſſimus ne & ſit licitum nobis Chriſti miniſtris nominare ſupradictos hoc nomine (Xing.)

Cenſuerunt non poſſe aliquid firmari circa vocem hanc niſi præhabita cognitione idiomatis ejuſque veræ ac propriæ ſignificationis. Cæterum ſi eadem vox in Regno Chinarum habet latitudinem poſſe Miniſtros ea uti, ſi verò reſtringitur

ad ſignificandam veram & perfectam ſanctitatem nullatenus poſſe.

15. In multis templis Idolorum illius Regni invenitur una tabula deaurata & collocata ſupra unam menſam vel altare & omnibus ornamentis candelarum, rozarum, odoramentorum munita & ornata, qua in tabula ſcriptæ ſunt litteræ vel characteres ſequentes, Hoam ty ván ſúy, van Van Suy, hoc eſt, Vivat Rex Sinarum ad multa annorum millia & ante præfatam tabulam mos eſt inter illos Idololatras ſacrificare bis vel ter in anno, & facere genuflexiones in honorem & reverentiam illius. Quæritur ſi Miniſtri Chriſti Domini poſſimus in noſtris Eccleſiis collocare hujuſmodi altare cum tabula & circunſtantiis prædictis, & hoc ante altare ubi Sacerdotes Dei ſacrificant oblationem immaculatam.

Cenſuerunt excluſis ſacrificiis & altari verè & propriè dicto, cætera quæ redolent tantummodo cultum civilem aut poſſunt ad illum reduci, poſſe permitti.

16. Quæritur ſi in illo Regno licebit Chriſtianis orare & ſacrificium facere Domino Deo noſtro pro ſuis defunctis, qui in ſua Infidelitate ab hac vita diſcedunt.

Cenſuerunt ſi verè in Infidelitate decedunt omnino non licere.

17. Si tenemur Prædicatores Evangelii prædicare in illo Regno Chriſtum crucifixum & oſtendere ejus ſanctiſſimam Imaginem, maximè in Eccleſiis noſtris. Cauſa dubitationis eſt quod Gentiles ſcandalizantur ex tali prædicatione & oſtenſione & judicant maximam eſſe ſtultitiam.

Cenſuerunt nulla prudentia aut prætextu differendam eſſe doctrinam Paſſionis poſt baptiſmum, ſed omnino præmittendam; ad actualem verò prædicationem Chriſti crucifixi licet non teneantur Miniſtri Evangelici in ſingulis concionibus, ſed ad proponendum verbum Dei ac divina myſteria prudenter & opportunè & ad illa pro Catechumenorum captu explicanda, non tamen à Paſſionis Dominicæ ſermonibus abſtinere tenentur ea ratione quod Gentiles inde ſcandalum ſumant ac ſtultitiam putent.

Cenſuerunt etiam conveniens eſſe ut in Eccleſiis imagines habeantur Chriſti crucifixi: & ideò curandum ut quoad opportunè fieri poteſt exponantur.

Romæ ex Typographia ſacræ Congregationis de propaganda fide, 1645.

# DECRETUM
## S. CONGREGATIONIS
### De propaganda Fide, habitæ
*Die 12. Septembris 1645.*

REFERENTE Eminentiſſimo Domino Cardinale Ginetto ſupraſcripta quæſita una cum reſponſis & reſolutionibus Congregationis Theologorum ad eorum quæſitorum examen ſpecialiter inſtitutæ, Sacra Congregatio Eminentiſſimorum D. D. Cardinalium de propaganda Fide præfata reſponſa & reſolutiones approbavit & eâdem Congregatione ſupplicante Sanctiſſimus D. noſter ad conſervandam uniformitatem in prædicatione ejuſque praxi omnibus & ſingulis Miſſionariis cujuſcumque Ordinis, Religionis & Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, in Regnis Sinarum aut Chinæ pro tempore exiſtentibus, vel extituris ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ ſanctitati ſuæ & ſanctæ Sedi Apoſtolicæ Specialiter reſervatæ, diſtrictè præcipiendo mandavit, quatenùs præfata reſponſa & reſolutio-

nes diligenter obſervent, illiſque in praxi utantur ac ab aliis ad quos pertinebit obſervari & praticari faciant donec Sanctitas ſua vel ſancta Sedes Apoſtolica aliud ordinaverit.

# RESPONSA
## S. CONGREGATIONIS
### UNIVERSALIS INQVISITIONIS
### A SS. D. N. ALEXANDRO VII. APPROBATA.

## AD QVÆSITA

*Miſſionariorum Soc.* I E S V *apud Sinas*

Anno Domini 1656.

AB aliquibus in Regno Sinarum Miſſionariis propoſita fuerunt anno 1645. Sacræ Congregationi de Propaganda fide infraſcripta, & alia quamplurima Quæſita, quæ Sacræ Congregationi Supremæ & Univerſalis Inquiſitionis de mandato Sanctiſſimi tranſmiſſa, ſingula fuerunt à Theologis qualificatoribus qualificata, & unicuique ſuum reſponſum adaptatum in hunc qui ſequitur modum.

Et primo: Vtrum Chriſtiani Chinenſes ſint obligati ad obſervantiam juris poſitivi quantum ad jejunia; confiteri ſemel in anno, & communicare, feſta ſervare

eo modo, quo obligantur Indi in nova Hiſpania, & in Inſulis Philippinarum, juxta diſpoſitionem Papæ Pauli III. pro Indis Occidentalibus, & Meridionalibus.

Cenſuerunt, jus poſitivum Eccleſiaſticum de jejuniis abſolutè obligare Chinenſes Chriſtianos, & à Miſſionariis hoc eſſe illis enunciandum: Attentâ verò Regionum, & Perſonarum qualitate locum eſſe (ſi Sanctiſſimo placuerit) diſpenſationi, quæ fuit aliàs à fœlicis recordationis Paulo III. Indis conceſſa, qua obtenta ſatagant Miſſionarii S. M. E. Pietatem illis patefacere, quibus ea, quæ in univerſum indixit, magna ex parte benignè remittit, & indulget.

Cenſuerunt etiam præfatos Chinenſes obligari ad Sacramentalen Confeſſionem ſemel in anno, & Miſſionarios hujuſmodi obligationem debere eis notificare.

Idem prorſus cenſuerunt quoad ſacram Communionem ſemel in anno ſumendam: Quo verò ad executionem tempore ſtatuto, hoc eſt in Paſchate, id eſſe intelligendum, niſi legitimum adſit impedimentum, aut grave periculum immineat. Curandum tamen ut infrà duos, vel tres menſes, ante, vel poſt, Paſchati proximos, quatenus ſine diſcrimine fieri poſſit, ſin

minus alio quovis tempore infrà decurſum unius anni à Paſchate inchoandi omnino communicent.

Demum cenſuerunt Chinenſes ad fidem converſos teneri omninò feſta ſervare, Miſſionarios etiam teneri hoc eis notificare, locum tamen eſſe ( ſi Sanctiſſimus annuat ) limitandi eis numerum dierum feſtorum juxtà formam Privilegii à Paulo III. Indis conceſſi.

Secundo : Utrùm in prædicto Regno Miniſtri Evangelici pro nunc ſaltem in Sacramento Baptiſmi poſſint abſtinere ab imponendo mulieribus Oleum ſanctum Catechumenorum, ſputum in auribus, & ſal in ore. Inſuper & non adminiſtrare eiſdem mulieribus Sacramentum Extremæ-Unctionis. Et ratio dubitandi eſt, quia Chinenſes magno zelo ducuntur erga Uxores, filias, & alias mulieres, & ſcandalum ſument ex hujuſmodi actionibus.

Cenſuerunt, & Sacramentalia in Baptiſmo mulierum eſſe adhibenda, & Extremam-Unctionem eſſe mulieribus conferendam ; Nec ſufficere motivum in dubitatione expreſſum, ut Miſſionarii ( quantum in ſe eſt ) ab his abſtineant : Curandum ergo, ut tam ſalubres Ritus, & cæremoniæ introducantur, & obſerventur,

ac Miſſionarii tali circunſpectione illa adminiſtrent, hominesque talibus inſtruant documentis, ut ab omni ſuſpicione inhoneſtatis liberentur.

Octavo: In prædicto Regno habent Chinenſes quendam Magiſtrum in Philoſophia Morali litteratum, qui olim diſceſſit à vita, vocatum Kum fû eû, qui ob Doctrinam, Regulas, & Documenta, adeo in toto regno acceptus eſt, ut tam Reges, quam omnes alii cujuſcumque conditionis, & gradus ſint, ſibi proponant imitandum, & ſequendum, ſaltem quoad ſpeculativum, & tanquam ſanctum venerantur, & laudant, in omnique Civitate, & Villa præfato Magiſtro Templa ſunt erecta: Gubernatores verò bis in anno tenentur in ejus Templo ſolemne ſacrificium offerre, Sacerdotis ipſimet gerentes officium, & ſine ſolemnitate in anni decurſu bis in menſe, concurruntque cum illo aliqui ex Litteratis pro adminiſtratione eorum, quæ in tali ſacrificio offerunt, quæ quidem ſunt, Sus unus integer mortuus, Capra una integra, Candelæ, vinum, flores, odores, &c.

Item omnes Litterati quando accipiunt gradum, debent ingredi Templum iſtius Magiſtri, & facere genuflexiones, & of-

ferre ante ejus Altare ex candelis, & odoribus. Totus iſte cultus, ſacrificium, & reverentia, ſecundum omnium illarum Gentium formalem intentionem dirigitur in gratiarum actionem pro bonæ ipſius relictis Doctrinæ documentis, atque ut ab eo impetrent ex ipſius meritis, optimi ingenii fœlicitatem, ſapientiæ & intellectus: Quæritur utrum Gubernatores qui Chriſtiani ſunt, vel fuerint, & litterati, vocati, & coacti poſſint ingredi præfatum templum, facere tale ſacrificium, vel aſſiſtere hujuſmodi ſacrificio, vel facere genuflexiones ante Altare illud, vel accipere aliquid de Idolothytis, & oblationibus illis, maximè quia putant illi Infideles, quod quicumque manducaverit ex talibus Idolotitis, habebit progreſſum magnum in ſuis litteris, & gradibus, & ſi portantes Crucem in manibus poſſint licitè hoc facere, eo modo, quo dubitationi ſuperiori dictum eſt, quia ſi hoc illis prohibetur, erit tumultus in populo, Miniſtri Evangelii in exilium mittentur, & converſio animarum impedietur, & extinguetur.

Cenſuerunt non licere, nec poſſe aliquo pretextu contento in dubio Chriſtianis permitti.

Nono: Inviolabilis obſervantiæ mos eſt apud Chinenſes tanquam doctrina à ſupradicto Magiſtro Kùm fù eù tradita, quod in omnibus Chinæ populis, templa conſtructa habeant Avis, & Progenitoribus ſuis defunctis dicata, & in unoquoque eorum omnes, qui ejuſmodi familiæ ſunt, bis in anno congregantur, ut præfatis ſuis Progenitoribus ſolemnia ſacrificia faciant magno cæremoniarum apparatu, & in Altari multis candelis, floribus, & odoribus adornato, imaginem, ſive effigiem parentis, vel Avi defuncti collocant, in quo ſacrificio invenitur, & qui facit Sacerdotis officium, & Miniſtri illius, offeruntque carnes, vinum, candelas, odoramenta, capita caprarum, &c. Hoc autem ſacrificium ex communi illarum gentium intentione dirigitur, ut præfatis eorum progenitoribus gratias reddant, honorem, & reverentiam exhibeant, ob beneficia ab eis accepta, & ob illa, quæ ab eis accipere ſperant: Unde ante altare proſtrati deprecationes multas faciunt poſtulantes ſanitatem, longam vitam, abundantiam fructuum, filiorum multiplicationem, proſperitatem magnam, & ut ab omnibus adverſitatibus liberentur: Quod quidem ſacrificium in

domibus ſuis, & in ſepulchris mortuorum etiam fit, minore tamen ſolemnitate. Quæritur utrum Chriſtiani fictè, & exterius tantum, ut ſupra dictum eſt, poſſint aſſiſtere hujuſmodi ſacrificio, vel exercere aliquod Miniſterium in illo, cum Infidelibus commixti, ſive in Templo, ſive in domo, vel ſepulchro, publice, vel privatim, vel quonam modo hoc poterit permitti Chriſtianis illis, ne, ſi omnino prohibeantur hoc facere, fidem perdant, vel ut melius dicam, avertant ſe ab actionibus exterioribus Chriſtianorum.

Cenſuerunt Chriſtianis Chinenſibus nullatenus licere fictè, vel exterius aſſiſtere ſacrificiis in honorem progenitorum, neque eorum deprecationibus, aut quibuſcumque Ritibus ſuperſtitioſis Gentilium erga ipſos, multo minus licere circa præfata, Miniſterium aliquod exercere.

Cæterum cum Miſſionarii Societatis Jesu in prædicto Regno tunc temporis auditi non fuerint anno elapſo 1655. eidem Sacræ Congregationi de Propaganda Fide prædicta quatuor quæſita propoſuere, cum ex facti diverſitate, quæ unicuique quæſito eſt appoſita, &c. Res ad eandem Sacram Congregationem ſupremæ, & Univerſalis Inquiſitionis jubente

ſanctiſſimo Domino noſtro remiſſa. Eadem ſacra Congregatio auditis qualificatorum votis in ſequentem ſententiam reſpondit.

Primo quæritur: Utrùm Miſſionarij novis, Chriſtianis quam primùm baptizantur, debeant intimare jus poſitivum tanquàm obligatorium ſub peccato mortali, quantùm ad jejunia, feſta ſervare, & confiteri ſemel in anno, ac communicare.

Dubitandi ratio circa Jejunium eſt, quia Sinæ inde ab infantia ter comedere conſueverunt, ad quod levitas cibi cogit. Præfecti verò jejuni Tribunalia adire deberent, quæ frequentant ab octava matutina ad ſecundam poſt meridianam, quod illis eſſet omnino impoſſibile.

Circa feſta, Confeſſionem, & Communionem dubitandi ratio eſt, quia maxima Chriſtianorum pars laborare debet, ut victum lucretur, & ſæpè coguntur Chriſtiani ab Infidelibus Præfectis, feſtis diebus ſubire varios labores. Ipſi Præfecti Chriſtiani tribunalia frequentare debent etiam diebus, qui apud nos feſti ſunt, ſub pœna privationis officii.

Miſſionarii ſunt pauci numero, Regnum eſt vaſtiſſimum; ideò quamplures Chriſtiani Miſſam audire diebus feſtis, confi-

**teri ſemel in anno, & communicari non poſſunt.**

Sacra Congregatio juxta ea, quæ ſuperius propoſita ſunt, cenſuit: Jus poſitivum Eccleſiaſticum quoad jejunia, obſervationem feſtorum, Sacramentalem Confeſſionem, & Communionem ſemel in anno, eſſe à Miſſionariis Sinenſibus Chriſtianis notificandum, ut obligatorium ſub peccato mortali, poſſe tamen ſimul explicare cauſas, propter quas excuſantur fideles ab obſervatione Præceptorum; ſi Sanctiſſimo placuerit, poſſe concedi Miſſionariis facultatem diſpenſandi in caſibus particularibus tantùm eorum arbitrio.

**Secundo quæritur: Utrum omnia ſacramentalia in Baptiſmate fœminarum adultarum adhibenda ſint: Quæritur iterùm: Utrùm ſufficiat fœminis petentibus tantùm Extremæ-Unctionis ſacramentum conferre.**

Quæritur iterùm: Num etiam petentibus negandum, cum incommoda, & pericula Chriſtianitatis totius prudenter futura prævidentur.

Ratio dubitandi eſt, incredibilis apud Sinas fœminarum modeſtia, zelus, & laudabilis earum ab omni virorum, non ſo-

lùm congreſſu, ſed, & aſpectu fugâ, quâ in re, niſi magna adhibeatur à Miſſionariis cautela, ſcandalum ingens Sinis datur, totaque Chriſtianitas evidentiſſimo periculo poſſet exponi.

Sacra Congregatio juxta ea, quæ ſuperius propoſita ſunt cenſuit: Ex gravi neceſſitate proportionata poſſe omitti quædam ſacramentalia in Baptiſmate fœminarum, ac etiam poſſe omitti ipſum ſacramentum Extremæ-Unctionis.

Tertio quæritur: Num accipiendorum graduum cæremoniam, quæ fit in Aula Confucij, Chriſtiani litterati licitè agere valeant. Nam nullus intervenit ſacrificulus, vel ex Idolatria ſecta Miniſtellus, nihil omninò fit ab Idololatris inſtitutum, ſed ſoli ſtudioſi, & Philoſophi conveniunt. Confucium tanquam Magiſtrum ſuum agnoſcentes, civilibus, ac Politicis Ritibus ex ſua prima inſtitutione ad merum cultum civilem inſtitutis.

Omnes enim graduandi ſimul Aulam Confucii ingrediuntur, in qua eos expectant Cancellarii Doctores, ac Examinatores; ibi ſimul omnes ante nomen Philoſophi nihil omnino offerendo illas faciunt cæremonias, & inclinationes more Sinico, quas omnes Diſcipuli faciunt ſuis

Magiſtris vivis, atque ità cognito Philoſopho Confucio pro Magiſtro, gradus accipiunt à Cancellariis, ac diſcedunt. Præterea Aula illa Confucii Gymnaſium eſt, & non Templum propriè dictum, nam clauſa omnibus eſt præterquam ſtudioſis.

Sacra Congregatio juxta ea, quæ ſuperius propoſita ſunt, cenſuit permittendas Sinenſibus Chriſtianis prænominatas cæremonias, quia videtur cultus eſſe merè Civilis, & Politicus.

Quarto quæritur: Num cæremoniæ, quæ ſunt ex Philoſophorum placitis circa defunctos, Chriſtianis permitti poſſint, prohibendo quidquid ſuperſtitioſum acceſſit.

Quæritur iterùm num Chriſtiani ſimul cum Infidelibus conſanguineis eaſdem licitas cæremonias facere poſſint.

Quæritur iterùm, num adeſſe poſſint Chriſtiani, præcipuè facta fidei proteſtatione, quando Infideles etiam ſuperſtitioſa peragunt, non cooperando, aut auctoriſando, ſed quia valdè notaretur, ſi conſanguinei tunc abeſſent, & eſſent inimicitiæ cauſa, ac odii: Sinæ nullam divinitatem animabus defunctorum concedunt, nihil ab illis ſperant, aut petunt,

Triplex eſt modus; quibus defunctos ſuos honorant. Primus eſt: cum aliquis moritur, ſive Chriſtianus ſit, ſive Gentilis pro inviolabili more habetur in domo defuncti quoddam Altare præparare, in eodemque Imaginem defuncti, ſeu Tabellam collocare, in qua ejus nomen ſcriptum eſt, cum ornatu odorum, florum, & Candelarum, retroque Cadaver Pheretro incluſum ponere. Omnes autem qui ad condolendum domos illas ingrediuntur coram præparata tabula, & defuncti imagine ter, vel quater genuflectunt, humi ſeſe proſternentes capitibus uſque ad terram demiſſis, aliquas ſecum candelas aſportantes, & odoramenta, ut in præparato illo Altari, ſeu potius tabula coram defuncti imagine conſumentur, & comburantur.

Secundus modus eſt, qui fit bis in anno, in avorum, & primogenitorum ſuorum aulis, ità Sinæ vocant, & non templa, hoc enim *Tſu* tang ſonat, quæ verè familiarum memoriæ, vel monumenta ſunt, has ſoli habent Magnates, aut ditiores conſanguinitates, in eis nullus ſepelitur mortuus, ſed in montibus. Sola ergo intus nobilioris Proavi imago, deinde ſupra gradus alios aliis altiores diſpo-

ſitæ ſunt tabellæ ad palmi altitudinem in quibus omnium in illa familia defunctorum nomina, qualitas, ſexus, ac ætas inſcripta ſunt, dieſque mortis etiam infantium, & puellarum. In hac ergo Aula bis in anno conſanguinei omnes conveniunt, ex quibus ditiores offerunt carnes, vinum, candelas, odoramenta; pauperiores autem qui has Aulas habere non poſſunt, defunctorum ſuorum tabellas domi ſervant, vel in loco particulari, vel etiam ſuprà Altare, ubi ſanctorum Imagines, qui ob loci, ac domus parvitatem alium locum non habent, quas tamen nec venerantur, nec illis offerunt quidquam, ſed ex defectu alterius loci ibi ſunt: cæremoniæ enim illæ ſupradictæ à Sinis non fiunt, niſi in Aula defunctorum, quam ſi non habent, etiam cæremonias omittunt.

Tertius modus eſt, qui fit ad mortuorum ſepulchra, quæ omnia in montibus ſunt extrà mœnia juxta Regni leges. Ad hæc filii, aut affines accedunt ſemel ſaltem in anno circa initium Maij, Herbas, ac gramina circa ſepulturas nata eradicant, purgant, plorant, deinde ejulantur, genuflexiones, ut in primo modo dictum eſt, faciunt, cibos coctos, vinumque diſponunt: Mox finitis lacrymis edunt, ac bibunt.

Sacra Congregatio juxta ea, quæ ſuperius propoſita ſunt, cenſuit poſſe tolerari Sinas converſos adhibere dictas cæremonias erga ſuos defunctos, etiam cum Gentilibus, ſublatis tamen ſuperſtitioſis. Poſſe etiam aſſiſtere tantùm cum Gentilibus, quando agunt ſuperſtitioſa, præſertim facta fidei proteſtatione, & ceſſante periculo ſubverſionis, & quando aliter odia, & inimicitiæ vitari non poſſint.

Feria v. die 23. Martii 1656.

*IN Congregatione Generali ſanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico apud ſanctum Petrum coram Sanctiſſimo D. N. D. Alexandro divina providentia Papa VII. ac Eminentiſſimis & Reverendiſſimis DD. ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana adverſus hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à ſancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.*

*Facta relatione ſupraſcriptorum Quæſitorum, una cum reſponſis, & reſolutionibus ſacræ Congregationis, Sanctiſſimus D. N. Alexander Papa VII. prædictus præfata reſponſa, & reſolutiones approbavit.*

Joannes Lupus S. Romanæ,
Loco † ſigilli. & Univerſalis Inquiſitionis
Not. &c.

Feriâ quartâ 13. Novembris 1669.

*IN CONGREGATIONE Generali ſanctæ Romanæ, & Vniverſalis Inquiſitionis habitâ in Conventu ſanctæ Mariæ ſuper Minervam coram Eminentiſſimis & Reverendiſſimis Cardinalibus in totâ Republicâ Chriſtianâ contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à ſanctâ Sede Apoſtolicâ ſpecialiter deputatis.*

LECTO memoriali dato pro parte Fratris Joannis Pollanco Ordinis Prædicatorum Miſſionarij Apoſtolici apud Sinas & aliorum Miſſionariorum ejuſdem Ordinis ibidem in Prædicatione Evangelicâ collaborantium; in quo ſupplicabat ſacræ Congregationi, ut dignaretur declarare an ſubſiſtat & in ſuo robore permaneat præceptum & Mandatum ſub pœnâ Excommunicationis latæ ſententiæ Sanctitati ſuæ & ſanctæ Sedi ſpecialiter reſervatæ, de obſervantiâ reſponſorum & reſolutionum factarum die 12. Septembris 1645. in ſacrâ Congregatione de propagandâ fide, & eâdem ſupplicante à ſanctæ memoriæ Innocentio X. approbatum? Et an juxta in iiſdem dubiis expoſita ab omnibus & ſin-

gulis Miſſionariis cujuſcunque Ordinis, Religionis, & inſtituti, etiam Societatis Jeſu in Regnis Sinarum aut Chinæ pro tempore exiſtentibus vel extituris in praxi diligenter obſervanda ſint; donec Sanctitas ſua, vel Sedes Apoſtolica aliud ordinaverit; nonobſtante alio Decreto à ſacrâ Congregatione ſancti Officij emanato ſub die 23. Martij 1656. ſuper aliquibus quæſitis propoſitis à Patribus Societatis Jeſu apud Sinas Miſſionariis diverſimode, & cum alijs circumſtantiis conceptis: Eminentiſſimi Patres declaraverunt Decretum ſacræ Congregationis de propagandâ fide, datum ſub die 12. Septembris 1645. ſecundum tunc expoſita in dubiis, eſſe in ſuo robore, neque per Decretum ſacræ Congregationis ſancti Officij latum ſub die 23. Martij 1656. fuiſſe circumſcriptum, ſed omnino ſecundum quæſita, circumſtantias, & omnia in dictis dubiis expreſſa eſſe ſervandum, ut jacet; quemadmodum ſervandum declaravit Decretum ſacræ Congregationis ſancti Officij latum, ut ſuprà, 23. Martij 1656. juxta quæſita, circumſtantias & omnia in eis expreſſa.

*Feriâ quartâ vigeſimâ ſupradicti menſis Novembris 1669. factâ relatione per Illuſtriſ-*

*ſimum & Reverendiſſimum D. Hieronymum Caſanata Aſſeſſorem ſancti Officij SS. D. N. D. Clementi divinâ Providentiâ PP. 9. Sanctitas ſua approbavit.*

Franciſcus Richardus S. Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

# DECRETUM

## PRO DISPENSANDO *in diſparitate cultus, die 23. Ianv. 1669. in Congregatione S. Officii Romani.*

RElata Sanctiſſimo D.N.D. Clementi divina providentia Papæ IX. inſtantia R.P. D. Epiſcopi Heliopolis, Vicarii Apoſtolici in Regno Sinarum, remiſſa à S. Congregatione de propaganda Fide: Sanctitas ſua conceſſit eidem Vicario Apoſtolico facultatem per annos quindecim proxime futuros, diſpenſandi ſuper impedimenta diſparitatis cultus, gravibus tamen ex cauſis in ſingulis caſibus, in quibus diſpenſandum erit, & in locis tantum ubi ſunt plures Infideles quam Chriſtiani; ita ut in eo matrimonio poſtmodum (quatenus abſque contumelia Creatoris fieri poſſit) contrahentes remanere libere & licite valeant, prolesque exinde ſuſcipiendas legitimas decernendi, ſuper quibus ejuſdem Vicarii conſcientia oneratur & prædictæ diſpenſationes concedantur gratis.

Franciſcus Riccardus S. Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

# DUODECIM DUBIA JAPONICA CUM EORUM RESPONSIS à Theologis Romæ conſultis.

## JUSSU EMINENTISSIMORUM ſacræ Congregationis de propagandâ fide.

*Dubium primum.*

1. SE ſia lecita ſecondo l'vſo del Giapone dar denari in preſto à venti e trenta per cento, con aſſicurar, o non aſſicurare il Capitale?

R. Nihil ratione mutui preciſe exigi poſſe titulos lucri, in damno emergente, lucro ceſſante, ſocietate negociationis, aut obligatione pretio æſtimabili & vendibili conſtitui debere, quantitatem lucri, communi æſtimatione definiendam minore ſemper proventu cum adeſt ſecuritas, quæ & ipſa pretio redimi poteſt. Super his monendos & inſtruendos contrahentes, & publica authoritate præſcribendam formam contractibus.

*Dubium ſecundum.*

2. Se a quelli che ſi vogliano battezare, prima de battezargli s'ha da trattar della reſtitutione di quello che ingiuſtamente poſſedono: o pure s'ha da tacere ſin al tempo che ſi confeſſaranno?

R. Omnino proponi debere baptizandis obligationem reſtitutionis exequendam, ſi fieri poſſet, ante baptiſmum, neque reſervati poſt factum, ſic oſtendente Chriſti Domini inſtitutione & Eccleſiæ antiquo ritu, ita vt oppoſitum fidei inferat injuriam, ſanctitati Eccleſiæ & divinis Sacramentis.

*Dubium tertium.*

3. Se ſi poſſa dar licenza, e inſegnare alli Chriſtiani, che lecitamente poſſono vendere poluere e munitioni à heretici che guerregiano contra li Catholici?

R. Licere, dum non conſtet de abuſu contra Catholicos.

*Dubium quartum.*

4. Se ſi poſſa dar licenza à Chriſtiani di fabricar i Tempii, o altari agli Idoli, o vero formar l'iſteſſi Idoli, acciò non ſiano eſiliàti, o privati de loro beni?

R. Non licet cooperari ad ædificanda Templa, vel altaria Idolorum, vel eorum ſtatuas conficere.

*Dubium quintum.*

5. Se gli Chriſtiani congiunti in matrimonio Sacramentale poſſono, rinegando l'altro la fede, e non potendo con eſſo cohabitare ſine contumeliâ Creatoris; contrahere altri matrimonij, non tenendo gli Giaponeſi il matrimonio per indiſſolubile?

R. Contractum matrimonij divinâ inſtitutione eſſe indiſſolubilem, & habere inter Fideles ſuperadditam rationem Sacramenti, quâ illius vinculum indiſſolubiliter conſecratur; nihil igitur obſtare errorem Japonenſium, & negative reſponderi.

*Dubium ſextum.*

6. Se ceſſando la perſecutione ſi puo dar licenza à Giaponeſi non ordinati di predicar publicamenti nella Chieſa, e gli pulpiti?

R. Miniſterium verbi nunquam licere non habentibus manuum impoſitionem, niſi ex Romani Pontificis commiſſione.

*Dubium ſeptimum.*

7. Se gli Chriſtiani che ſervono a gli Gentili poſſono accompagnar fin al Tempio de gli Idoli, e iui aſſiſtere à i riti de Gentili, ſenza intentione di riverirgli Iſteſſi Idoli, ma ſolo per non parer ſcorteſi, e

non eſſer conoſciuti per Chriſtiani, e per non perder la gratia de' loro Padroni: E il medeſimo delle perſone libere per timor di non eſſer conoſciuti per Chriſtiani vanno alli deti Tempij, e iui fanno quello che fanno altri?

R. Seruos poſſe exhibere Dominis obſequium ciuile, ſiue in Templo, ſiue extra; liberos vero, etſi non teneantur ad manifeſtandam fidem, niſi cum expedit; nunquam tamen facere poſſe, vnde merito Infideles judicari poſſunt, etiam per ſolum acceſſum ad Templum Idoli, aut aliam quamlibet rationem.

*Dubium octauum.*

8. Si fuor del caſo di neceſſita s'ha da fidar à Laïci Giaponeſi il catechizar & il battezare?

R. Non licere parari viam ad Hierarchiæ Eccleſiaſticæ ſubuerſionem.

*Dubium nonum.*

9. Se mentre dura le perſecutione in ſuo rigore, e mancamento di Miniſtri s'ha da publicare il decreto del matrimonio del S. Concilio di Trento & altre obligationi particolari; e ſe oue è ſtato publicato innanzi della perſecutione, baſta queſta cauſa per dichiarare che il decreto non obliga?

R. Ubi non eſt publicatum, differendam eſſe publicationem ad congruum tempus; vbi vero publicatum fuit, obligare, niſi interueniat ineuitabilis neceſſitas.

*Dubium decimum.*

10. Se s'hanno da battezare gli Infideli che non ſono ſufficiente mente inſtrutti né principali miſterij della noſtra ſanta fede, reſervando l'inſtruttione dopo il bateſimo?

R. Nec debere, nec poſſe fieri ſine graviſſima culpâ, ad minus, baptiſantis,

*Dubium vndecimum.*

11. S'hauendo commodita, s'ha da miniſtrar il bateſimo colli Sacramentali; O pure ſi pono tralaſciar per evitar l'horrore che ſogliono cauſare né Giaponeſi l'Vntione, e l'inſufflatione, e l'vſo della ſaliva.

R. Omnino ſeruandos eſſe tam ſalubres Eccleſiæ ritus, & delicatos, qui horrent, indignos cenſeri qui intra Eccleſiam admittantur. Sacerdotes vero, qui ut abjiciant, his rationibus nituntur, animaduertere debere, quod illis ipſis, hæretici aduerſus Eccleſiam Catholicam proprios tueantur errores.

*Dubium duodecimum.*

12. Se per la medema cauſa, e per non eſſer de neceſſita l'eſtrema Vntione, e la

Confirmatione, s'hanno da tralaſciare?

R. Indignam eſſe reſponſione petitionem, cum Magiſter Eccleſiæ Chriſtus hæc inſtituerit Sacramenta pro omnibus; denique verbum Crucis ad tempus non eſſe occultandum ad evitandum Infidelium ſcandalum, & cujuſcunque prudentiæ prætextu; ſed oportere ſine erubeſcentiâ prædicari non ſolum Chriſti poſteriores glorias, ſed etiam Paſſiones, vt Princeps Apoſtolorum dicit, concinente Doctore Gentium, cum ait, Prædicamus Chriſtum crucifixum, Iudæis quidem ſcandalum, Gentibus autem ſtultitiam; & iterum. Placuit Deo per ſtultitiam prædicationis ſalvos facere credentes.

Notandum Theologis à ſacra Congregatione de propagandâ Fide deputatis & Congregatis; id eſſe præfixum ut ſingulis propoſitis quæſtionibus eligerent in omnibus mitiores ſententias, dummodo contineant doctrinam tutam, & ſeveritatem Eccleſiaſticæ diſciplinæ, puritatemque fidei Romanæ non reſolvant.

# DUBIA DE MATRIMONIO JAPONUM.

DAlla ſacra Congregatione del S. Offitio ſono ſtate pigliate alcune riſolutioni ſopra i dubij propoſti da Monſig. Veſcouo d' Heliopoli circa i Matrimonij de gl'Infedeli, e perche queſti le bramaua in forma autentica, vi furono per ordine dell'EE. VV. à queſt' effetto rimandate.

Non hanno giudicato Però quei SS. Cardinali che ſimili riſolutioni eſcono con autentico del S. Offitio, onde per quel' che riguarda l'autorita neceſſaria ſi ſupplicano l'EE. VV. di farle publicare come definitioni di queſta ſacra Congregatione.

*Dubia de Matrimonio.*

1. Suppono primo quod Japones ab antiquis temporibus liberè Uxores repudiant, aliaſque ducunt nulla cognita perſeverandi obligatione.

2. Suppono inter eas, quas uxores vocant, & Concubinas, magnum eſſe diſcrimen, licet concubinæ filij ad nutum parentum in bona paterna admittantur. Hoc ſuppoſito quæritur primò Utrum hujuſ-

di connubia, quæ Japones more patrio contrahunt, non cognita obligatione ſupradicta; imò potius generali quadam apprehenſione ducti; ſcilicet, quod liceat plures vxores ducere ſucceſſivè, vera ſint.

Ad primum ſacra Congregatio dixit non expedire, vt res definiatur, ſed tradantur deinceps Miſſionarijs vna cum facultatibus ſolitis copiæ Brevium ſanct. mem. Pij V. & Greg. XIII. quæ habentur in alio Breve ſanct. me. Pauli V. die IV. Maij 1616. vt in fine, & in alijs caſibus recurrant ad Sedem Apoſtolicam.

*Quæritur* 2. quando alter conjugum, experiendi animo Matrimonium contraxiſſe aſſeverat, & ſi mores ſimiles ſint, perſeverandi, & ſi diſſimiles repudiandi, interrogatus tamen num ille animus experiendi ſit circa vxorem ducendam in Matrimonium, nec ne, vel potius poſt ductam repudiandi, vel non, & neſcit ſuum animum aperire, vtrum ejuſmodi conjugium verum ſit Matrimonium.

*Quæritur* 3. ſi Gentilis adhuc viuente vxore poſt vnum, vel plura repudia facta cum altera vxore, bona fide ad baptiſmum accederet, ita tamen, quod ſi admoneas, potius baptiſmum, quam vxorem dimittat; vtrum talis ad baptiſmum admitti

poſſit, ſuppoſito, quod ſi ejuſmodi homines non admittantur, majori adultorum parti, qui cum hoc impedimento accedunt, ſalvationis janua erit omnino clauſa.

Ad ſecundum & tertium ut ad primum.

*Quaritur* 4. An Chriſtianus, qui bona fide vxorem repudiauit, quam ante Concilij publicationem in vxorem duxit, & cum ſupradicta matrimonium in facie Eccleſiæ petit, nullum faciens ſcrupulum in Confeſſione de repudio prioris, imò licet admoneatur, vt ad priorem accedat, id nulla ratione faciet: Utrum hujuſmodi matrimonium in facie Eccleſiæ celebrari poſſit, ſuppoſito quod ſcandalum aliquod oriatur ſi alijs adminiſtretur, & alijs denegetur.

Ad quartum: clarius proponatur.

*Quaritur* 5. An is qui ſecum animo ſtatuerat vxorem ſine perſeverandi obligatione ducere, imò ſi duxerit ad libitum ejus eſſe illam repudiare, cum tamen matrimonium contraxit, nec hujuſmodi intentionis, nec generice ſit recordatus, ſed abſolutè more patrio contraxit, an hoc ſit vere matrimonium.

Ad quintum vt ad primum.

*Quaritur* 6. Suppoſito, quod in Japonia

in magnum converſionis impedimentum erit, diſparitatis cultus, impedimenti publicatio, præſertim quia homines in dignitate conſtituti raro Chriſtiani fiunt, ſi ſciant ſibi non licere ad libitum quoſque maluerint filios in matrimonium copulare; an licitum ſit hoc impedimentum non publicare ſed diſſimulare, & interim quod non publicatur, qui bona fide cum hoc impedimento occulto contrahunt, an verè matrimonium contrahant, vel potius ipſo facto, ſit irritum, ita quod comperta veritate ab invicem ſejungi poſſint.

Ad ſextum poſſe concedi facultatem diſpenſandi in impedimento diſparitatis cultus juxta Decretum ſanctiſſimi Domini noſtri latum die 23. Janvarii 1669.

*Quæritur* 7. An publicatio Tridentini circa matrimonium differri debeat in locis, ubi de novo converſio eſt facta, donec magis ſint in fide firmati & in locis ad quos Patres pervenire difficile eſt, aut ob loci diſtantiam, aut quia ab illius Domino Gentili Patres ſunt in exilium miſſi.

Ad ſeptimum poſſe concedi dilationem publicationis Decreti Concilii Tridentini.

*Quæritur* 8. In locis in quibus Decretum Tridentinum circa matrimonium publicatum eſt, an poſſint fideles viciſſim matri-

monium contrahere ſine Parochi præſentia, cum aut ob maximam diſtantiam, aut ob exilium illis locis adeſſe nequeant, & an conjugia illa vera ſint & ſine peccato fiant.

Ad octavum Miſſionarii exequantur Decretum ſacræ Congregationis Concilii ad Epiſcopum Tricarienſem circa matrimonia Batavor ut infra.

*Quæritur* 9. An qui in propria Parochia Concilii Decretum circa matrimonium audivit, poſſit in aliis locis, in quibus non eſt publicatum Decretum ſine Parocho matrimonium contrahere.

Ad nonum licere juxta Decretum ejuſdem S. Congregationis Concilii, modo non fiat in fraudem.

*Quæritur* 10. An ut verè Concilii Decretum dicatur publicatum, neceſſe ſit in omnibus Eccleſiis Vicorum, quæ inter ſe valdè proximè ſint publicetur, cum & aliqui vici ob incolarum commoditatem duas Eccleſias habeant.

Ad decimum eſſe neceſſariam publicationem in ſingulis, & ſolis Parochiis juxta Decretum ſacri Concilii Tridentini ſeſſ. 24. c. 1. de reform. matrimonii.

*Quæritur* 11. Cum in aliquo dominio perpaucæ Eccleſiæ ſint, cum tamē impoſterum

multæ ſint erigendæ, an publicato Decreto Concilii in illis paucis Eccleſiis in toto dominio cenſeatur publicatum, vel potius in quolibet vico, in quo deinceps Eccleſia erigenda eſt, congregatis Chriſtianis in aliqua domo decenti, ut ſolet fieri in Miſſæ celebrationibus, ibi fieri debeat publicatio, ita quod interim, cum in ſingulis vicis non ſit publicatio poſſint ſine Parocho, & teſtibus matrimonium contrahere.

Ad undecimum ſufficere publicationem jam factam, niſi novi accedant populi, & incolæ, & pro eis novæ erigantur Parochiæ.

Feria quinta die 26. Martii 1611.

*IN GENERALI CONGREGATIONE ſanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habitâ in Palatio Apoſtolico apud ſanctum Petrum coram Sanctiſſimo Domino noſtro Paulo V. divina providentia Papa, & Reverendiſſimis dominis Cardinalibus adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Generalibus, à ſanctâ Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.*

PATRUM Societatis Jeſu morantium in Regno Sinarum vulgò la China, qui dant operam converſioni Gentium illarum lecto memoriali, ſanctiſſimus Dominus noſter Papa conceſſit eis, ac aliis Catholicis Sacerdotibus, ut in celebratione Miſſæ poſſint habere caput contectum, cum in illa Regione detecto capite manere, vel operari, non ſit reverentia, ſed irreverentia, & ſcandalum generet, non devotionem. Curabunt tamen dicti Patres; ac alii Sacerdotes in Miſſæ celebratione non uti pileo communi & vulgari, ſed alio proprio, & ejus coloris, cujus ſunt paramenta cætera, & ſi id commode fieri non poterit, ſaltem utentur pileo, quo uti ſolent in prædicatione verbi Dei, & aliis

actionibus ſacris, non illo quotidiano, quo utuntur ordinariè, quam conceſſionem ſanctus Dominus noſter Papa intendit & declarat durare donec aliter non fuerit declaratum à ſancta Sede.

Item permiſit Sanctitas ſua eiſdem Patribus, ut poſſint transferre ſacra Biblia in linguam Sinarum, non tamen vulgarem, ſed eruditam & literatorum propriam, illiſque ſic tranſlatis uti, & ſimul mandat ut in tranſlatione Bibliorum adhibeant ſummam & exquiſitam diligentiam, & tranſlatio fideliſſima ſit, ac in eâdem lingua Sinarum poſſint à Sinis celebrari divina officia Miſſarum & horarum Canonicarum.

Denique permiſit ut in eadem linguâ eruditâ Sinarum poſſint à Sinis Sacramenta miniſtrari, & aliæ Eccleſiæ functiones peragi, dummodo ſint legitimè promoti ad ſacros Ordines, & ab habente auctoritatem reperti idonei, & admiſſi ad dictas functiones Eccleſiaſticas faciendas, in quibus ſe conformare teneantur ritui ſanctæ Romanæ Eccleſiæ: Ita tamen, ut ſi unquam contingat in illis partibus conſtitui Epiſcopum, vel Epiſcopos, ex hâc permiſſione non cenſeatur præjudicatum muneri & juriſdictioni Epiſcopali.

Andreas de Pettinis S. Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

Feriâ quartâ die 5. Julij 1673.

*IN GENERALI CONGREGATIONE S. R. & Vniverſalis Inquiſitionis habitâ in Conventu S. Mariæ ſuper Minerva coram EE. & RR. DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Repub. Chriſtiana, contra hæreticam pravitatem Generalibus à S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.*

CUm nonnulli Sæculares & Regulares variis in locis inſtituerint Confraternitates mancipiorum Matris Dei dictas Italicè, Delli ſchiavi della Madre di Dio & catenulas diſtribuant Confratribus & Conſororibus brachiis & collo circumponendas atque geſtandas, ut eo ſigno Beatiſſimæ Virgini ſe mancipatos eſſe profiteantur, Imagines quoque & numiſmata catenatos ſodales exprimentia divulgent, & libellos in quibus eiſdem Confraternitatibus regulas præſcribunt, uſum hujuſmodi mancipatus & munerum commendantes, S. Congregatio hunc abuſum aliàs diverſis in locis ſpecialibus edictis à ſe prohibitum conſiderans nonnullorum ſtudio & operâ creſcere magis in dies, Univerſali edicto abolendum eſſe decrevit. Quare omnibus & ſingulis Chriſti fidelibus utriuſque ſexus tam Re-

gularibus, quàm ſæcularibus ſupradictarum Catenularum uſum diſtricte interdicit, Regularibus quidem ſub pœna activæ & paſſivæ vocis ipſo facto incurrenda, cæteris vero ſub pœnis gravibus ſuorum Ordinariorum arbitrio infligendis, Societates quocumque nomine appellentur quarum inſtitutum in eo mancipatu præcipuè verſatur, damnat & extinguit. Illis vero ſocietatibus quæ ritum aliquem, aut quodcunque aliud ad mancipatum ejuſmodi pertinens adhibuerint, præcipit, ut ſub iiſdem pœnis id ſtatim reijciant, libellos demum, Imagines & numiſmata quæ ante dicta ſunt, damnat vetatque ſub pœnis in Indice librorum prohibitorum latis in eos qui libros vetitos retinent aut divulgant, ut novus hic B. Virginis mancipatus omnino aboleatur, contrariis quibuſcunque nonobſtantibus.

Franciſcus Ricardus S. Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

*Anno Nat. D. N. I. C. 1673. die vero menſe Iulij, Indictione Pontificatus autem ſanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. D. Clementis divina providentiâ Papæ X. anno ejus 4. ſupradictum Edictum ſeu Decretum affixum & publicatum fuit ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ de Vrbe ac Palatij S. Officij ejuſdem urbis per me Ioan. Antonium Bertarelli ejuſdem S. D. Papæ ac S. Inquiſitionis Curſorem.*

## *DECRETA CONGREGATIONIS particularis ſuper negotiis Miſſionum Sinarum, Tunkini, & Cocincinæ,*

Habitæ die 13. Januarii 1665.

1. AD ſupplicationem Domini Jacobi de Bourges, Miſſionarii ad regnum Cocincinæ, nomine Epiſcopi Beritenſis Vicarii Apoſtolici ad idem regnum, ut eadem Miſſio extendatur ad regna quoque Camboïæ, & Ciampæ ſuo Vicariatui proxima: Sacra Congregatio attentâ vicinitate locorum ad prædicta regna, ſi aliis Vicariis Apoſtolicis non fuêre jam aſſignata, extendi eandem juriſdictionem prædicti Vicarii Apoſtolici benignè reſpondit, & extentionem petitam conceſſit.

2. Petente eodem tàm ſuo, quàm aliorum Miſſionariorum & Vicariorum Apoſtolicorum nomine: An Sacerdotes in China, Cochinchina, & Tunkino, attentâ penuriâ vini in dictis regnis poſſint ad manuum caliciſque purificationem inter Miſſarum ſolemnia, uti duntaxat aquâ non commixto vino, & humiliter petenti dictam licentiam, ſacra Congregatio affirmative reſpondendo benigne conceſſit.

3. Cum in terris Infidelium multi repe-riantur fideles Sacerdotum operâ deſtituti, qui ſæpe ad Miſſionarios iter ad Provincias ſibi aſſignatas proſequentes recurrunt, abſolutionem à caſibus reſervatis, aut diſpenſationem aliquam petentes. Ad petitionem D. Jacobi de Bourges Miſſionarii ad Cocincinam, & attentâ talium Chriſtianorum neceſſitate benigne declaravit Miſſionarios præfatos in dictis caſibus uti poſſe ſuis facultatibus in ſolamen dictorum Fidelium, eorum tamen conſcientiam onerando, ut facultatibus præfatis utantur ſolum in caſu neceſſitatis, non autem tanquam Miſſionarii.

4. Exponente eodem Jacobo de Bourges Chriſtianos plurimos Epiſcopatuum ab Hæreticis, Mahumetanis, & Gentilibus occupatorum in alias Provincias bella & perſecutiones fugiendo profectos eſſe & proficiſci, & præſertim ex Epiſcopatibus ſancti Thomæ, Malacæ & Japoniæ; & petente, ut attentâ difficultate recurrendi ad Vicarios generales ſeu Gubernatores dictarum Diœceſium pro dimiſſoriis, liceat Vicariis Apoſtolicis Chinæ, Cocincinæ, & Tunchini, eos, ſi eccleſiaſticam vitam amplecti velint, ſine dimiſſoriis Clericali caractere inſignire, & ad omnes

etiam ſacros Preſbyteratus quoque Ordines promovere; Sacra Congregatio petitam facultatem concedendam cenſuit & benigne conceſſit.

5. Petendo an Miſſionarii ad Chinam, Cocincinam, & Tunkinum deſtinati abſque approbatione Vicariorum ſeu Gubernatorum Epiſcopatuum Indiæ poſſint excipere fidelium confeſſiones cum ſolâ approbatione Parochi; Sacra Congregatio affirmative reſpondit.

6. Petente an liceat Miſſionariis partem ſui viatici in Corallum convertere, & illud ſecum ferre majoris commoditatis gratiâ; Et an dicta ratio ſit contra decreta mercimoniam Miſſionariis interdicentia; Sacra Congregatio reſpondit poſſe per modum permutationis in hac ſpecie tantum.

7. Proponente an validæ ſint abſolutiones à caſibus reſervatis & ab hæreſi, quæ dantur à Regularibus miſſis in Indias à ſuis Superioribus; Sacra Congregatio inhærens decreto hujus ſacræ Congregationis 3. Octobris 1638. edicto à ſanctæ memoriæ Urbano VIII. confirmato & approbato; reſpondit, Regulares vi privilegiorum præcisè non poſſe tales abſolutiones dare, & obſervandum eſſe decretum

prædictum ſuprà enuntiatum.

8. Exponente eodem, magnam eſſe varietatem inter feſtos dies obſervari ex præcepto ſolitos in Indiis Orientalibus, & illos qui item ex præcepto obſervari ſolent Romæ; & humiliter petente ut decreto aliquo generali ſtatuatur quos feſtos dies obſervare debeant fideles in China, Cochinchina & Tunkino: Sacra Congregatio reſpondit eos teneri ad obſervantiam illorum feſtorum, quæ ſunt de præcepto juxta Kalendarium Romanum, & præcepit, ut conſtitutio ſanctæ memoriæ Urbani VIII. ab iiſdem ſervetur.

.9 Petente D. Jacobo de Bourges Miſſionario ad Cocincinam, ſuo & Vicariorum Apoſtolicorum nomine, ut generali decreto ſtatuatur, quos dies jejuniorum obſervare teneantur fideles in Chinâ, Cocincinâ, & Tunkino; Sacra Congregatio præcipiendo reſpondit eos teneri jejunia juxta ritum Romanum ſervare.

10. Petente an Chriſtianis, ne abſtinendo ab operibus ſervilibus diebus Feſtis ſeſe manifeſtent Infidelibus, liceat ob metum perſecutionis incurrendæ vacare iiſdem operibus feſtis diebus; Sacra Congregatio reſpondit licere ex causâ adductâ: ſecluſo tamen ſcandalo.

11. Petente

11. Petente an Chriſtianis in Chinâ, Cocincinâ, & Tunkino commorantibus permitti poſſit uſus comeſtionis pinguedinis porcinæ Feria ſexta & Sabbato, & tempore Quadrageſimæ ſtante penuria olei & butiri in dictis regionibus, & quatenus affirmative reſpondeatur, petente facultatem cùm iis hac in parte diſpenſandi; Sacra Congregatio reſpondit facultatem petitam concedendam eſſe, cum nonnullis conditionibus exprimendis iis perſonis, quas ſacra Congregatio de propaganda fide proponet & Sanctiſſimo ſupplicandum eſſe.

11. Petente an liceat Chriſtianis in dictis regnis Chinæ, Cocincinæ, Tunkini comedere ova & lacticinia diebus jejuniorum, & Quadrageſimæ, uti fit in Indiis ex introductâ conſuetudine Bullæ Cruciatæ, etiam ſi illic bulla renovata non fuerit; Sacra Congregatio cenſuit licere in jejuniis extra Quadrageſimam, niſi adſit conſuetudo in contrarium: In Quadrageſimâ vero etiam licere, ſi alii cibi non ſuppetant ad explendam famem & reficiendas vires ſine gravi ſumptu & incommodo.

# DECRETA CONGREGATIONIS
*Particularis à Sanctiſſimo Domino noſtro ſpecialiter deputatæ ſuper rebus Sinarum & Indiarum Orientalium.*

*Habitæ die* 14. *Decembris* 1668.

CUm ſacro-ſanctum Euchariſtiæ Sacramentum à Chriſtianis infirmis expetitur.

1. Quæritur an Miſſionariis in prædictorum infirmorum domibus ſacrificium Miſſæ celebrare liceat?

Sacra Congregatio reſpondit non licere.

2. An hoc procedat etiam cum mortis periculum urget, ſed viaticum ſaltem occulte deferri poteſt?

Non licere.

3. An licitum ſaltem ſit quando neque publice, neque occulte deferri poteſt?

Sacra Congregatio reſpondit tali caſu licere, vel in domo infirmi, vel ſaltem in viciniori domo, ſi locus decens ſit, ne infirmus viatico privetur.

*Die* 14. *Decembris* 1668.

Cum D. Epiſcopus Beritenſis Vicarius Apoſtolicus in Cocincinâ Siami commorans in gratiam quorumdam Chriſtiano-

rum Cocincinenſium, quorum multi ibidem Sacramentum Baptiſmi ſuſceperant, Eccleſiam ſeu Capellam ædificaverit; cum idem Epiſcopus & Miſſionarii Vicarios Apoſtolicos ſecuti, conceſſis ſibi à ſacra Congregatione facultatibus ibi cum eiſdem uſi fuerint, eaſque exercuerint, revocatum eſt in dubium à nonnullis eorum an id licuerit, cum regnum Siami intra Vicariatuum fines non comprehendatur, & de cætero facultatum exercitium extra dictos limites vetitum ſit? Quamobrem ſupplicatur, ut quod Eccleſiam aperuerint, ſacra Congregatio approbet, & quæ cum dictis Chriſtianis ſuis facultatibus utendo geſſerunt, tanquam valida confirmet, authoritatemque impoſterum libere ibidem exercendi dictas facultates & licentiam benigne concedat.

Quoad primam partem, quod Eccleſiam inſtituerint, Sacra Congregatio approbavit. Quoad ſecundam, reſpondit ſupplicandum eſſe Sanctiſſimo, ut pro confirmatis & approbatis habeat ea quæ Vicarii Apoſtolici & eorum Miſſionarii ante annum 1664. in eodem regno intra facultatum ſibi à Sacra Congregatione conceſſarum limites geſſerunt: Quæ vero intra earundem facultatum limites

poſt annum dictum 1664. geſta ſunt, Sacra Congregatio declarat approbatione & confirmatione non indigere, quoniam eo tempore in vim decreti Congregationis facultas ipſis tributa fuit alibi propriam Miſſionem collocandi, poſtquam omni ſpe ceciderint proſequendi propriam.

Quibus relatis per Secretarium Sacræ Congregationis Sanctiſſimo Domino noſtro, Sanctitas ſua reſolutionem ſacræ Congregationis approbavit, & confirmavit in Audientiâ habitâ die 20. Decembris 1668.

2. Quoniam nonnulli Chriſtiani variis temporibus in regnum Siami appellentes, accedente illius Regis licentiâ in quibuſdam Campis ipſis à Rege ſpecialiter aſſignatis Eccleſiam ſeu Capellam conſtruxerunt, in quâ olim Parochus à Vicario Malacenſi conſtituebatur ad illorum Chriſtianorum regimen: Et quoniam dictâ Eccleſiâ deſtructâ Vicarius Malacæ in locum ultimi Parochi defuncti alium ſubſtituere noluit, atque Patres Dominicani & Societatis Jeſu ibidem commorantes functiones parochiales & curam paſtoralem in propriis Eccleſiis ſupra prædictos exercuerunt ſine ullâ dicti Vicarii licen-

tiâ: Idcirco quæritur an Vicarii Apoſtolici eorumque Miſſionarii poſſint quoque ipſi in eorum Eccleſiâ ſeu Capellâ quatuor aut quinque milliaribus à dictis Campis diſſitâ, ſacramenta adminiſtrare dictis Chriſtianis, & in eorum gratiam ſuis uti facultatibus, abſque eo quod debeant licentiam à dictis Regularibus petere?

Sacra Congregatio reſpondit licere, præterquam in feſtis Paſchalibus, ſi tamen Regularibus parochialia jura vere competant.

*Die 22. Martii 1669.*

Cum aliquando contingat ut Vicarii Apoſtolici eorumque Miſſionarii, ſive inter eundum ad ſuas Miſſiones, ſive in Europam inter redeundum, morari cogantur in locis quibuſdam in quibus ſunt Parochi conſtituti, & Chriſtiani ibidem commorantes à dictis Vicariis & Miſſionariis Sacramentorum adminiſtrationem petunt.

1. Quæritur in dicto caſu in locis tantum Infidelium dominio ſubditis an poſſint annuere Chriſtianorum petitioni, & cum ſolâ licentiâ Parochi, abſque approbatione Ordinariorum, quos propter diſtantiam loci adire non licet, Sacramenta adminiſtrare?

2. An hoc ipſum eiſdem liceat abſque licentiâ eorumdem Parochorum, caſu taſu tamen gravis & urgentis neceſſitatis?

3. An dictis caſibus, ſaltem in foro interno poſſint facultatibus uti à Sacra Congregatione conceſſis?

Sacra Congregatio reſpondit.

Ad primum, poſſe tantum adminiſtrare, quæ Parochus poteſt.

Ad ſecundum, non poſſe, ſed tamen in caſu gravis & urgentis neceſſitatis facultas conceditur.

Ad tertium, ut ad proximum.

*Die 22. Martii 1669.*

Quoniam ab unâ parte in Brevibus Vicariorum Apoſtolicorum conceſſis caſu mortis adminiſtratio Provinciarum defuncto commiſſarum, ſuperſtiti ſeu ſuperſtitibus demandatur: Et ab aliâ parte in facultatibus à Sacra Congregatione ſancti Officii unicuique Vicariorum dictorum pariter expeditis, in caſu quoque mortis facultas datur nominandi alium, eique authoritatem tribuendi, ut dictas facultates exerceat pro tèmpore in eiſdem expreſſo, donec à Sacra Congregatione aliter proviſum fuerit, oriri poteſt in ſubſtitutis à defunctis Vicariis prætentio, ſe non modo facultates Miſſionarii, ſed

ſub alterius Principis ditione?

Sacra Congregatio dictis dubiis mature perpenſis, & conſultis deſuper Theologis reſpondendum cenſuit. Ad primum negative. Ad ſecundum affirmative; videlicet eos, qui exiſtentes in locis Regi Portugalliæ ſubjectis ibidem Bullam Cruciatæ obtinuerint, poſſe frui illius privilegiis, etiam in locis eidem Regi non ſubjectis, præterquam privilegiis eſus carnium & lacticiniorum.

*Die 7. Maii 1669.*

Quoniam iteratis per ſacram Congregationem decretis exercitium Pontificalium extra Diœceſes Epiſcopis ejuſdem ſacræ Congregationis aſſignatas prohibetur: Quærit Epiſcopus Heliopolitanus an dicta decreta intelligenda ſint vim ſuam habere intra fines Europæ tantum: An vero etiam extendantur ad alia loca, perquæ tranſeundum erit, cum ad ſuas Eccleſias proficiſcuntur?

Sacra Congregatio reſpondit dicta decreta prohibentia dictum exercitium Pontificalium extendi ad omnia loca, etiam extra fines Europæ.

Quoniam vero dictus Epiſcopus Heliopolitanus ſacræ Congregationi humiliter expoſuit, ſe in Indiis Orientalibus

adminiſtrando ſacramentum Confirmationis, & ſacra olea, quorum maxima erat in illis partibus penuria, conſecrando, Chriſtianos illos & Eccleſiaſticos plurimum juvaſſe; idemque addidit ſe inter redeundum tàm in Inſulâ ſancti Laurentii, quam aliis in locis reperturum Chriſtianos in eiſdem neceſſitatibns conſtitutos, & nominatim ſubditos Regis Galliæ; quibus omnibus nec commode, nec convenienter operam ſuam & functiones Epiſcopales negare poterit: Idcirco ſupplicat ut dictis decretis pro hac vice derogando, ipſi facultas exercendi Pontificalia extra Europam in itinere ſaltem benigne concedatur. Cujus precibus ſacra Congregatio annuens ſupplicandum cenſuit Sanctiſſimo Domino Noſtro, ut geſta per dictum Epiſcopum alioſque Vicarios Apoſtolicos hac in parte convalidet, & facultatem ei concedat exercendi Pontificalia extra fines Europæ in locis, per quæ in itinere verſus ſuum Vicariatum tranſeundum erit, dummodo in dictis locis Epiſcopi non fuerint, & dominio Infidelium ſint ſubjecta, nec propterea ab incœpto itinere ceſſare.

Quo decreto per Secretarium relato Sanctiſſimo Domino Noſtro in Audientiâ,

die 29. Maii 1669. Sanctitas ſua geſta per Vicarios convalidavit & confirmavit, non-obſtante prædicto decreto ſeu decretis, & facultatem petitam conceſſit.

*Die 7. Maii 1669.*

Quoniam in Litteris Patentibus pro Miſſionariis qui Vicarios Apoſtolicos comitati ſunt expeditis, unicuique eorumdem Miſſionariorum injunctum eſt cui ex Vicariis pareant, & quonam in Vicariatu ſervire debeant; Et quoniam Epiſcopus Heliopolitanus aſſerit hujus mandati praxim difficillimam eſſe, attento quòd & aeris temperies, aliæque rationes efficere poſſunt, ut Miſſionarius in Provinciâ ſibi deſtinatâ commode reſidere queat, & demum quoniam prudentia & Dei obſequium nonnunquam poſtulare poſſunt, ut Vicarii quempiam ex Miſſionariis dimittant, qui in alio Vicariatu operam cum fructu collocet: Idcirco Epiſcopus Heliopolitanus ſupplicat pro facultate eiſdem Vicariis concedendâ, operâ Miſſionariorum indifferenter in ſuis Vicariatibus utendi.

Sacra Congregatio, attentâ locorum diſtantiâ, & ne Miſſionarii aut otioſe, aut ſine fructu in Vicariatibus ſibi aſſignatis degant, ut iidem Vicarii dictos Miſſio-

narios in Europam remittere cogantur; aliosque exinde evocare magnis cum expenſis, facultatem petitam concedendam cenſuit, hac tamen adjunctâ conditione, ut ſimiles mutationes non fiant abſque causâ, & ut quotieſcunque accidunt certioretur ſacra Congregatio.

*Die 13. Auguſti 1669.*

Cum D. D. Epiſcopus Beritenſis Vicarius Apoſtolicus Cocincinæ, & Epiſcopus Heliopolitanus Vicarius Apoſtolicus Tunkini, aliiſque Miſſionarii ad regna Sinarum & Indias Orientales vota ab ipſis emiſſa ſacræ Congregationis judicio ſubmiſerint: Et eadem Congregatio, auditis Theologis ad id ſpecialiter convocatis, laudavit quidem zelum ipſorum & deſiderium ſublimioris perfectionis; ipſa tamen vota (quidquid ſit de illis ſigillatim & in ordine ad ſingulares perſonas conſideratis) collective ſumpta & reſpective eorum qui ad Miſſiones deſtinati ſunt, juſtis de cauſis improbanda & irritanda cenſuit, & de facto improbat & irritat, & hoc decretum ab illis præcipit obſervari.

Relato per Secretarium ſupradicto Decreto Sanctiſſimo Domino noſtro, Sanctitas ſua illud approbavit & mandavit à Vicariis Apoſtolicis in eorum Miſſionibus

obſervari. In Audientiâ die 6. Septembris 1669.

*Die 13. Auguſti 1669.*

Relata inſtantia R. D. Epiſcopi Heliopolitani, ut Miſſionarii qui tam ipſum, quam alios Vicarios Apoſtolicos ad regna Sinarum ab hac ſancta Sede miſſos ſecuti ſunt & in futurum ſequentur, concedatur facultas celebrandi ſacro-ſanctum Miſſæ ſacrificium ſuper altari portatili in itinere tam eundo ad ſuas Miſſiones, quam ab eis redeundo, & in locis Infidelium, ac ubi Eccleſiæ apertæ non inveniuntur; Ne diutius beneficio & ſolatio ſpirituali hujus ſacrificii deſtituti remaneant, & ad hoc, ut tali medio Chriſti fidelibus, qui in prædictis locis Infidelium reperiuntur, adjutorio eſſe poſſint. Eminentiſſimi Patres cenſuerunt ſupplicandum Sanctiſſimo Domino Noſtro, ut gratiam petitam concedere ſuâ benignitate dignetur.

Quo Decreto relato per Secretarium Sanctiſſimo Dnmino Noſtro, Sanctitas ſua precibus ſupradictis annuendo facultatem petitam conceſſit.

*De uſu Medicinæ Miſſionariis concedendo.*

DIe 28. Novembris 1641. in Palatio Eminentiſſimi Spada cum Reverendis Theologis, &c. fuit Congregatio particularis ſuper uſu Medicinæ Miſſionariis apud Æthiopes permittendo. Et collatis opinionibus convenerunt omnes in iſtis concluſionibus: Primò, in caſu neceſſitatis prædictos Æthiopiæ Sacerdotes Miſſionarios diſpenſatione non indigere, & poſſe mederi: Secundò, extra neceſſitatem uſum Medicinæ non licere, nec iis eſſe concedendum, ſaltem generaliter, propter indecentiam & ſanctorum Canonum prohibitionem. Tertiò, in caſibus ſingularibus, ob Miſſionis aliquod ſpirituale commodum diſpenſationem ſuper prædicto Medicinæ uſu poſſe concedi, concurrentibus hiſce conditionibus, ut videlicet Miſſionarius ſit in arte Medicinæ peritus, ut eam gratis exerceat, ut abſque inciſione & aduſtione operetur, ut loco, ubi Miſſionarius degit, non ſint Medici & Chirurgi laïci, vel ſint Hæretici, aut Hebræi.

Die 5. Aprilis 1674.

*IN CONGREGATIONE particulari de propaganda Fide habitâ ſuper rebus Synarum, fuerunt relata infra-ſcripta quæſita.*

1. QUæritur utrum poſſint Vicarii Apoſtolici eorumque Miſſionarii uti privilegiis ſuis erga ſubditos alterius Diœceſis, qui ad dictos Vicarios Apoſtolicos ab Ordinariis mittuntur ordinandi.

2. Quæritur utrum poſſint Vicarii Apoſtolici eorumque Miſſionarii uti privilegiis ſuis erga ſubditos, qui ſunt multum ab Ordinariis ſuis diſtantes, & quos habent Vicarii Apoſtolici poteſtatem ordinandi abſque litteris dimiſſoriis Ordinariorum, ſicuti ſunt ſubditi Epiſcopatuum Malacæ, Meliapor, & aliorum, qui ſunt ſub poteſtate Hæreticorum & Infidelium.

3. Quæritur quid cenſendum ſit de abſolutionibus Religioſorum & aliorum Miſſionariorum datis abſque licentiâ Vicariorum Apoſtolicorum aut eorum Provicariorum in locis dictorum Vicariorum Apoſtolicorum curæ à S. Sede & S. Congregatione commiſſis; hæ videntur omnino invalidæ, quia Clem. IX. in ſua Bulla quæ

incipit ( Speculatores ) omnes Miſſionarios, etiam regulares, etiam Societatis Jeſu Vicariis Apoſtolicis penitus ſubjecit.

4. Quæritur, Cujus ſit doctrinam, ſeu regendarum animarum rationem, in quâ omnes Operarios Evangelicos uniformes eſſe oportet, præfinire. Hoc decernere videtur abſolute neceſſarium quia unuſquiſque Miſſionarius pro arbitrio ſuo Chriſtianos regit: unde oritur magna diverſitas inter ipſos Miſſionarios, quæ Neophitos nullo modo ædificat.

5. Quæritur, cujus ſit Catechiſtas & privatarum Eccleſiarum Curatores eligere?

6. Quæritur. Utrum Miſſionarii ſupradictos Catechiſtas & Curatores inconſultis Vicariis Apoſtolicis, aut eorum Provicariis, & abſque eorum licentia inſtituere poſſint, & ſi inſtitutio illa à ſupradictis Miſſionariis facta valeat.

7. In Tunquino Religioſi Miſſionarii abſque ulla licentia Vicariorum Apoſtolicorum, aut eorum Provicariorum ſe ſe ſæpiſſime ut Viſitatores conferunt ad Parochias, quarum Sacerdotes Tunchinenſes à Vicariis Apoſtolicis aut eorum Provicariis Parochi conſtituti ſunt, & ad Provincias, quarum iidem Sacerdotes

ſunt adminiſtratores eaſque perluſtrant tanquam poteſtatem habentes : Quo præmiſſo quæritur quomodo ſupradicti Sacerdotes Tunchinenſes legitime conſtituti à Vicariis Apoſtolicis aut eorum Provicariis ſupradictorum locorum Parochi & Adminiſtratores ſe ſe gerere debeant cum ſupradictis Religioſis, quando ijdem Religioſi prædictas Parochias & Provincias tanquam poteſtatem habentes perluſtrant ; cum tamen nullam habeant à Vicariis Apoſtolicis aut Provicariis; id faciendi poteſtatem.

8. Idem quæritur reſpectu Cocincinæ & aliorum locorum Vicariis Apoſtolicis à S. Sede commiſſorum, quando ijdem Religioſi Parochias & Provincias Sacerdotibus Indianis legitime commiſſas abſque ſupradicta licentiâ perluſtrant.

*Reſolutiones.*

Ad primum, annuerunt duntaxat reſpectu Ordinandorum, qui ſuorum Ordinariorum dimiſſorias exhibeant.

Ad 2. Gaudeant impetratis.

Ad 3. Servetür Conſtitutio S. memoriæ Clementis IX. etiam ſub pœnis privationis vocis activæ & paſſivæ atque Miſſonariatus Officii.

Ad 4. Utantur tantum facultatibus jam ſibi conceſſis.

Ad 5. Proviſum ante conſtitutione S. M. Clementis IX. incipientis, Speculatores ſub §. Volumus, ac à Decreto Congregationis habitæ 28. Janvarii 1669. ſub numero 3.

Ad 6. Detur Decretum emanatum in Congregatione habita ſub dicta die nu. 4.

Ad 7. & 8. Regularibus Miſſionariis nullam facultatem in Provinciis & locis aſſignatis Vicariis Apoſtolicis ſine iſtorum licentia competere; ideoque illi non poſſunt nec viſitare, nec ſe ſe conferre ad Parochias, in quibus Sacerdotes Tunchinenſes & Cocincinenſes conſtituti ſeu deputati ſunt ab ejſdem Vicariis vel eorum Provicariis, minuſque ullam prorſus auctoritatem exercere ſupradictarum Parochiarum annexa ſeu dependentia, & Sacerdotes, ut præfertur, deputatos vel conſtitutos, ſed hujuſmodi Viſitationes, correctiones & quoſcumque alios actus ad memoratos Vicarios Apoſtolicos eorumque Provicarios ſpectare & pertinere, Patres Eminentiſſimi Decreverunt.

J. Cardinalis Altieri Præfectus.

Locus ſigilli S. Congregationis.

F. Archiepiſcopus Sydonienſis Secretarius.

*PETRVS LAMBERT Dei & ſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratia Epiſcopus Berythenſis ac Vicarius Apoſtolicus Cocincinæ, Laos, Tunquin, Inſulæ Haynam aliarumque Inſularum; nec-non Imperii Tartariæ &c. juxta breve S.D.N. Alexandri VII. datum Romæ 9. die Septembris anno 1659. Vniverſis Chriſti Fidelibus præſentes litteras inſpecturis, ſalutem in Domino.*

CUm expoſitum nobis fuiſſet à Magiſtro Franciſco Deidier Doctore Theologo ac Miſſionario Apoſtolico ſibi nuper Epiſtolam à P. Ludovico Fragoſo ex familia ſancti Dominici miſſam eſſe, à quo incuſabatur erroris, eâ videlicet causâ, quòd adminiſtrantibus nobis ſancti Chriſmatis Sacramentum, præfatum Religioſum ſe ſe in Patrinum offerentem pro officio ſuo commonuiſſet, hoc ei per ſacros Canones non licere, miſſum pariter quemdam Theologiæ librum magni apud pleroſque in Indiâ nominis auctore Antonio de Quintana Düenas è Societate Jeſu, qui typis mandatus eſt Hyſpali in Hiſpania anno 1643. cujus una auctoritas totum erat hujuſcemodi correptionis fundamen-

tum; ait enim 2. tractatu ſingulari 8. omnes religioſos atque etiam ſanctimoniales poſſe in ſacramento Confirmationis fieri Patrinos. Verum præter hanc opinionem alias nimium periculoſas dum legendo percurreret, ſibi occurriſſe, qualis eſt inter reliquas ea quæ in 2. tract. 5. & 6. ſingularibus docet, quod omnes Religioſi poſſunt ſacramentum Confirmationis impertire Fidelibus, Minoreſque Ordines Regularibus ſibi ſubditis conferre in Indiâ Occidentali & Orientali alijſve Infidelium terris exiſtentibus; idque vi Bullarum Leonis X. & Adriani VI. quas Religioſi ſancti Franciſci principaliter quidem, omnibus tamen per privilegiorum communicationem indultas eſſe contendit. Et quoniam hæc opinio falſa eſt, ut Bullas ſummorum Pontificum inſpicientibus patet; illa vero Decretis Conciliorũ ſanctiſque Canonum Conſtitutionibus & Eccleſiæ conſuetudini repugnat, ſibi operæ pretium videri, ut noſtrum ſuper his propoſitionibus ſenſum aperiremus, ne quis probabilites ratus ſequi eas forte præſumeret. Nos, quis ex debito Paſtoralis Officij tenemur juxta monitum Apoſtolicum attendere doctrinæ, tam juſtæ poſtulationi annuentes, prædictas ſummorum Pon-

tificum Bullas attente legimus, in quarum altera reperitur, quod privilegium confirmandi Religioſis S. Franciſci, ſed duobus ſolummodo nominatim in eâ expreſſis ad eorum vitam, alijſve quatuor ab ipſis aut à Miniſtro Generali deputandis conceſſum eſt. In alterâ vero quam Adrianus VI. Carolo V. Romanorum Regi pro terris ejus ditioni ſubditis dedit, legitur quod mendicantibus, prçſertim Fratribus Minoribus omnimodam authoritatem ſuam in utroque foro, poteſtatemque exercendi actus Epiſcopales indulſerit, exceptis tamen eis actibus, qui requirunt Ordinem Epiſcopalem. Tum pari diligentiâ ſecundi Tractatus ſingulari 5. & 6. quorum tranſſcripta apud nos manent perlegimus, in quibus ille Autor affirmat omnes Regulares qui mutuâ gaudent privilegiorum communicatione, habere per prædictas Bullas poteſtatem confirmandi cunctos Fideles, ſuoſque ſubditos minoribus Ordinibus initiandi in Indiâ Orientali aut Occidentali, aut in aliis Infidelium Terris exiſtentes, quantumvis adſint Epiſcopi; modo per duas Dietas ſive per duos dies tunc à loco ubi fuerint ipſi, diſtent, ſecus Epiſcopalia per Epiſcopos debent exerceri, niſi urgeat neceſſitas, qualis eſſet, inquit,

Confirmationis adminiſtratio pro moribundis, benedictio ſacrorum vaſculorum aut veſtium quibus neceſſario & brevi indiget Eccleſiâ ut decenter divina celebrentur, reconciliatio Eccleſiæ urgens, ne priventur Fideles ſacris Officiis, & ſimilia arbitrio boni viri. Vidimus præterea tum ſacros Canones, quibus cautum eſt, ne Religioſi Patrini fiant, tum ſingulare Octavum 21. ejuſdem Tractatus, quod tranſcribi pariter curavimus, ubi aſſeritur, omnes Religioſos ac Sanctimoniales poſſe ſine cauſa, ſine culpâ, ſine Superiorum aut Ordinariorum licentiâ eſſe in Confirmatione Patrinos: atque omnibus & ſingulis maturo pro rei gravitate judicio diſcuſſis & examinatis prædictam propoſitionem, quæ ſingulariter 5. & 6. tract. 2. continetur, falſam & temerariam condemnamus. Alteram vero quæ ejuſdem tractatus ſingulari 8. habetur, ſacroſanctis Canonibus univerſaliſque Eccleſiæ conſuetudini contrariam declaramus. Atque adeo in futurum providentes ſtatuimus nullum Regularem cujuſvis Ordinis, in Patrinum eorum qui confirmandi ſint in locis curæ noſtræ creditis eſſe admittendum. Ut vero præſens Judicium neminem lateat, Mandamus ut quam pri-

imum ad omnia Juriſdictionis noſtræ loca tranſmittatur, univerſiſque qui fuerint Religioſis, aliiſve quorum intereſt, aut intereſſe poterit, ſignificetur. DATUM Juthiæ in civitate Regia Regni Sian in Regione Concincinatum pridie Kalend. Junii anno 1666.

*Die 3. Septembris 1671.*

IN Congregatione generali ſanctæ, Romanæ & Inquiſitionis habitâ in Palatio Montis Quirinalis coram ſanctiſſimo D. N. D. Clemente divinâ providentiâ Papa X. ac Eminentiſſimis & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in totâ Republicâ Chriſtianâ contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à ſanctâ Sede Apoſtolicâ ſpecialiter deputatis.

Factâ ſummariâ relatione querimoniarum Epiſcopi Berythi Vicarii Apoſtolici Cocincinæ contentarum in Scripturis remiſſis à Sacrâ Congregatione de propagandâ fide ad ſanctum Officium contra fratrem Ludovicum Fragoſo Ordinis Prædicatorum Luſitanum Commiſſarium ſancti Officii in Regno Siami; ex quo idem Epiſcopus eum ſuo publico Edicto cenſu-

ravit opiniones Antonii Quintanæ Dueñas Societatis Jeſu.

*Prima.* Quod Regularibus in virtute ſuorum privilegiorum liceat adminiſtrare ſacramentum Confirmationis.

2. Quod Regularibus liceat eſſe Patrinos in ſacramento Confirmationis : Nec non Edicti publicati per dictum fratrem Ludovicum Fragoſo Commiſſarium ſancti Officii, in quo declarat ſuſpectum de fide prædictum Epiſcopum, prohibendo ſub graviſſimis pœnis, ne aliquis communicet cum ipſo; unde orta ſunt in Curiâ Regis Siam graviſſima ſcandala; ſupplicat igitur idem Epiſcopus, ut corrigatur temeritas dicti Fragoſo Commiſſarii ſancti Officii, & ut fiat declaratio Vicarios Apoſtolicos non ſubjacere Tribunali Inquiſitionis.

Sanctiſſimus, auditis votis, dixit juſte per Epiſcopum Berythi damnatum fuiſſe propoſitionem, ſcilicet omnes Religioſos ac Sanctimoniales poſſe ſine causâ, ſine culpâ, ſine ſuorum Superiorum aut Ordinariorum licentiâ eſſe in Confirmatione Patrinos.

2. Juſtè per eundem Epiſcopum Berythi tanquam falſam & temerariam damnatam fuiſſe propoſitionem; ſcilicet omnes religioſos

gioſos poſſe ſacramentum Confirmationis cunctis Fidelibus, minoreſque Ordines Regularibus ſibi ſubditis conferre in Indiis Orientalibus & Occidentalibus, aliiſque Infidelium terris; idque in virtute Bullarum Leonis X. & Adriani VI. nam infra damnata fuit, niſi ex alio ſpeciali privilegio, quam ex illis Leonis & Adriani prædictorum Pontificum Regularibus conceſſum fuerit.

Et ut honori & dignitati Epiſcopi Berythi Vicarii Apoſtolici delegati conſulatur, & ſcandalum tam Fidelium, quam Infidelium tollatur, Sententiam à Commiſſario Inquiſitionis Goæ contra Epiſcopum prædictum prolatam declaravit nullam, & juſſit ut declaratio affigatur in iiſdem valvis in quibus Sententia fuit affixa.

Et inſuper mandavit, ne amplius Inquiſitor Goæ utatur operâ Fratris Ludovici Fragoſo in cauſis ſancti Officii, ſed compellat eum recedere ab eis partibus.

Et de omnibus certioretur per Breve Epiſcopus Berythi.

Breve præfatum unà cum copiâ ſummarii relati mittatur Nuntio Luſitaniæ,

qui agat cum Inquiſitoribus illius Regni, ut mandent Inquiſitori Goæ obſervari contenta in præſenti Decreto & Brevi juxta illorum tenorem, & obtentis litteris pro paritione dictorum Ordinum tranſmittat Breve Epiſcopo Berythi.

Procuret habere reſponſum, & certioret de executione.

# CLEMENS PAPA X.

*VENERABILI FRATRI PETRO Epiſcopo Berythi.*

VENERABILIS Frater, ſalutem, &c. Cœleſtibus & Apoſtolicis conſiliis incitamur, ut pro omnium Eccleſiarum ſtatu impigro vigilemus affectu, ut ſi quid uſquam reprehenſioni inveniatur obnoxium, celeri ſollicitudine, aut ab ignorantiâ, aut præſumptionis uſurpatione revocemus. Lectis ſiquidem litteris tuis, cæteriſque documentis jam pridem per te ad ſacram Congregationem noſtram de Fide propagandâ tranſmiſſis, quibus narrabas, quod cùm zelo religionis adductus Theologicâ cenſurâ notaveris

duas propoſitiones ab Antonio Quintana Duegna Preſbytero Societatis Jeſu typis mandatas in libro ab eodem Preſbytero de rebus ad moralem Theologiam ſpectantibus impreſſo; in quarum primâ aſſeritur, omnes religioſos ac ſanctimoniales poſſe ſine causâ, ſine culpâ, ſine Superiorum ſuorum aut Ordinariorum licentiâ eſſe in Confirmatione Patrinos. In Alterâ vero, omnes religioſos poſſe ſacramentum Confirmationis cunctis Fidelibus, Minoreſque Ordines Regularibus ſibi ſubditis conferre in Indiis Orientalibus & Occidentalibus, aliiſque Infidelium terrris vi Bullarum Leonis X. & Adriani VI. quidam Frater Ludovicus Fragoſus præſbyter Ordinis Prædicatorum & prætenſus Commiſſarius dilecti filii Inquiſitoris Goæ contra hæreticam pravitatem in Regno Siami abſque ullâ juriſdictione, imo auſu temerario, te, qui Epiſcopali caractere inſignitus; Nobiſque & huic ſanctæ Sedi immediate ſubditus exiſtis, tanquam Tribunali ſancti Officii rebellem & de fide ſuſpectum à Fidelium conſortio & communicatione ſeparaverit; cujus quidem temeritati provide occurrere ſatagentes, habito conſilio, reque mature diſcuſsâ

in Congregatione ſancti Officii cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus in tota Republicâ Chriſtianâ generalibus Inquiſitoribus declaravimus juſte fuiſſe per te notatam primam ex prænotatis propoſitionibus, tanquam contrariam ſacris Canonibus univerſalique Eccleſiæ conſuetudini; pariterque juſte notatam alteram tanquam falſam & temerariam, niſi & aliis ſpecialibus privilegiis, quam ex enumeratis Leonis X. & Adriani VI. prædeceſſorum noſtrorum Regularibus in prædictis Indiis & locis Infidelium conceſſa fuerit facultas, Confirmationis ſacramentum cunctis Fidelibus, & Ordines minores Regularibus ſubditis conferendi. Imò, ut honori & dignitati tuæ, & puſillorum ſcandalo conſuleretur, Sententiam prædictam per Fratrem Ludovicum Fragoſum prætenſum Commiſſarum ſancti Officii contra te latam invalidam atque nullius momenti fore & eſſe pariter declaravimus. Atque, ut hujus noſtræ declarationis, irritationis, atque annihilationis tenor omnibus Fidelibus pateat atque innoteſcat; Volumus, ut ſtatim atque harum noſtrarum Litterarum ſcripta ad manus tuas pervenerint, earum

tranſſumptum in ejſdem met valuis Eccleſiarum aliiſque locis affigi facias, in quibus injuſte & invalide excommunicationis per dictum Fratrem Ludovicum latam ſententiam affixam fuiſſe perceperis. Inſuper mandavimus dilectis filiis contra hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Luſitaniæ, ut dilecto filio Inquiſitori Goæ noſtris verbis injungant, ne amplius operâ prædicti Fratris Ludovici Fragoſi in rebus ad Tribunal ſancti Officii pertinentibus utatur; imò eidem Fratri Ludovico arctè præcipiat, ut quatenus adhuc in locis Regni Siami reperiatur, ab illis recedere cogat, nec eum ad dicti Regni loca accedere, aut redire permittat, de quorum executione dicti Inquiſitores Luſitaniæ Nos quam primum certiorent. Hæc omnia hiſce noſtris litteris tibi duximus denuntianda, ut ſalvâ dignitate tuâ, illam proſequaris in animarum converſionem viam, quam hactenus ſectatus es. Neve offendiculis & ſcandalis iſtis, quæ generis humani hoſtis piorum Sacerdotum conatibus interponere ſtudet, commotus animi fervorem tui relaxes; ſed noſtris potius paternis monitis incitatus, ferventius in Fidei Catholicæ propagatione deſudes, ut ubi multa quidem Meſſis eſt,

Deo adjuvante, Operariorum paucitas minime noceat. Tibique interim; Venerabilis Frater, Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 11. Septembris 1671. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

*EMINENTISSIMI DOMINI Cardinalis Antonii Barberini S. Congregationis de propaganda Fide, Præfecti Epiſtola conſolatoria nomine ejuſdem ſanctis Congregationis ad Illuſtriſſimum & Reverendiſſimum Dominum Petrum Lambert Epiſcopum Berythenſem.*

ILluſtris & Reverendiſſime Domine uti Frater. Gratiſſime atque jucundiſſime appulerunt ad ſacræ hujus Congregationis manus litteræ tuæ menſe Septembri 1669. conſcriptæ, quæ de progreſſu Religionis Catholicæ in Tunchino & Cocincina, de Sacerdotibus Indigenis à te ad Sacros Ordines promotis, de eorum demum dotibus animi, zelo & laboribus enarras, ſummopere exhilararunt omnium noſtrûm mentem, & animum. Hortamur itaque te in Domino Jeſu Chriſto illam in curam pronus incumbas, ut ex Indigenis quamplurimi & quamoptimi Sacerdotes initientur ut creſcat per dignos operarios Domini vinea in ultimis Orientis partibus per tot labores & expenſas plantata; idque tibi perſuadeas, tuos illos tuorumque conatus & labores, Chriſtianorum illorum ſtatum, conditionem & ca-

lamitates tantopere ſanctiſſimo Domino noſtro & S. hujus Congregationis Patribus cordi eſſe, ut nihil illis jucundius accidere poſſit, quam cum vobiſcum recte agi intelligit; nihil vero acerbius, quam cum vos affligi ulla ratione percipit. Veſtris itaque gaudiis communicamus, ſed veſtris quoque fletibus non minus libenter comploramus: Et quoniam Regionum longinquitas impedimento eſt, quominus prompta malis remedia admoveri hinc valeant; reliquum eſt ut vos orationibus & Verbi Dei prædicationi inſtantes æqui bonique conſulatis, quæ ſive per Epiſcopum Heliopolitanum Confratrem tuum digniſſimum, ſive per veſtros Procuratores, & ab hac ſancta Sede ſcribuntur & exponuntur & religioſe obſervetis S. Matris Eccleſiæ Romanæ mandata & juſſa, ne in varios labyrinthos incidatis, in quos inimici hominis aſtutia pertrahere nititur eos, qui Apoſtolicæ Sedis conſilia non expectantes, aut, quod eſt pejus, negligentes, ſuæ mentis documenta tanquam ducem ſequuntur. Vos vero non ſic, ſed ſecuti eſtis monita ſalutis veſtræ, quæ ab hac ſancta Sede emanarunt, & reportabitis finem obedientiæ veſtræ animarum veſtrarum ſalvationem, & æternæ in cœ-

lis gloriæ præmium, modo in inchoato opere, ſalubriter in eodem, uti ſperamus & exhortamur, generoſe conſtanterque perſeveraveritis uſque ad finem. Quæ tibi vero tuiſque in iſta Miſſione ſociis hic ſcribimus, eadem Populis quoque tuæ tuorumque curæ ab hac S. Sede commiſſis exponas, exoptamus, ut una vobiſcum & ipſi intelligant quæ ſint miſericordiæ viſcera in ſummo Pontifice, Eminentiſſimis hiſce Patribus, & ſacra Sede Apoſtolica univerſa. Exhilarate itaque mentem noſtram expoſitione ſtatus & conditionis rerum veſtrarum, & occaſionem porrigite nobis ſic de vobis bene merendi, ut & obedientiam ſanctæ Eccleſiæ prompti exhibeatis, & juſſa non gravatim exequamini & agnoſcatis ſanctam Romanam Eccleſiam omnibus omnia fieri, dolentibus condolere, lætantibus collætari, indigentibus & afflictis opitulari, ſi poſſit; compati, ſi non poſſit; & cœleſti ſponſo commendare filios, quos aut difficulter parturit, aut ægrè enutrit, & gemere ſi eoſdem preſſos periculis cernat, quibus eruendo ſe imparem agnoſcat. Hæc eloquere & exhortare, & plebi Dei continenter expone, ut intelligant nullum illos Patrem aut Matrem majori dilectione

compleɑi, quam illos, voſque omnes S. Sedes Apoſtolica proſequatur. Tibi vero & tuis omnibus, plebi tibi commiſſæ ſummus Pontifex peramanter ſanɑam Apoſtolicam benediɑionem impertitur; noſque tibi & Miſſionariis & Populo univerſo fauſta quæque & fœlicia à Domino comprecamur. Romæ 27. Aprilis 1671. Amplitudinis tuæ, Uti Frater Cardinalis Antonius Barberinus Præfeɑus. S. Archiepiſcopus Cæſareæ Secretarius.

## *Lettera del Eminent. Card. Altieri à Illuſtr. Veſcovo di Berito.*

ILluſtre e Reverendiſſimo Monſignore come fratello, E benignamente condeſceſa la ſantita di noſtro Signore di far gratia coſi à v. ſ. come à gl, altri Vicarii Apoſtolici ſuoi colleghi di poter communicare à Claudio-gayme Miſſionario in Bantam nell iſola di Java, o ad altri ſuoi ſucceſſori tutte quelle facolta delle quali pûo aver biſogno e per il ſuo eſercitio, e per l. ajuto ſpirituale di quell, anime ſanando colla pieneſſa della ſua poteſta quel ſi ſia di fetto ſpecial-mente quello di non eſſer queſt, Iſola compreſa ne i termini della Miſſione coſi dilei come de gl, altri veſcovi e Vicarii Apoſtolici di coſti; ſi vaglia di queſto aviſo oportunamente, ed il Signore la proſperi. Roma 2. Octob.1673. di V.S come fratello P. Card. Altieri Prefetto, &c. Urbano Cerri proſegretario.

# CAPITA

QUIBUS IN RELATIONIBUS Miſſionum Miſſionariorum eſt ſatisfacere diſtincte reſpondendo ſingulis eorum.

*Magnitudo & qualitas Miſſionis.*

1. QUæ ſit longitudo & latitudo Provinciæ ſeu Miſſionis, & quot dierum ſpatio percurritur, ſeu quot milliaria Italica ſeu leucas contineat quibuſve Provinciis vicina?

2. An Regio ſit montuoſa, an aſpera; an verò plana & facilis, quæ à Miſſionariis percurratur?

3. An ſit rebus ad victum neceſſariis abundans? an è contra ſterilis, infœcunda, & multis indigens quæque ſit conditio aëris, ſaluber, an gravis & inſalubris?

4. An cives & exteri illic degentes fruantur pace? an verò bellorum motibus & militum incurſionibus & vexationibus perturbentur, & maximè Chriſtiani?

5. An ſit ibi cum exteris commercium & mercatura, quo facilius & abſque ſuſpi-

cione queant Miſſionarii quaquaverſum diſcurrere & Chriſtianis ibi opitulari?

6. Cui principi Regio obediat, quove idiomate opus ſit, ut quis ab incolis intelligatur, & cum iis agere queat?

7. An Religionis Catholicæ exercitium, adminiſtratio Sacramentorum, prædicatio verbi Dei Fidelibus atque etiam Infidelibus ibi permittatur, & quibus conditionibus & legibus?

8. Quæ ſint Miſſiones atque Diœceſes viciniores, ex quibus, cum opus poſtulaverit, promptius haberi poſſit opportunum auxilium, & qua difficultate atque facilitate regioni ſubveniatur?

9. Quæ ſint loca, & quod ſit ſingulorum locorum nomen, ad quæ Miſſio & Provincia extenditur?

10. Quis horum locorum ſit dignior, & quis opportunior ex quo neceſſitatibus ſpiritualibus illorum Chriſtianorum ſubſidia ſubinde mittantur?

11. Quæ ſit ſedes eorum qui provinciam in civilibus regunt,

12. Quibus in locis ſit liberior ſecuriorque uſus Religionis & Miſſionalium functionum exercitium, & ſingula loca nominentur cum ſuis difficultatibus atque commodis hac in parte, ideoque inter ea

recenſendum in ſingulis exprimatur?

13. Quis ſit familiarum Catholicarum numerus?

14. An inter Catholicos quiſpiam ſit magnæ notæ, magni zeli, qui ſua authoritate, cum opus fuerit poſſit rei Chriſtianæ opem ferre?

15. An illa in regione ſive provincia, ſit ulla Eccleſia Cathedralis & reſidentia Epiſcopi, ſive an ibi vel in quo loco viciniori fundari poſſit ſi abeſt?

16. Quos reditus habeat, & quæ inde Epiſcopo emolumenta proveniant, ſeu an fundari reditus poſſit & quo pacto?

17. An menſa Epiſcopalis habeat ſeu habere poſſit redditus ſtabiles, & quos, quo in ſtatu ſint, & quæ ſit eorum conditio?

18. An ſit domus Epiſcopalis; quæ & an ſit permiſſum in ea commorari liberè ac paſtoralem curam exercere?

19. Qua vigilantia & cura vacet functionibus ſacris Epiſcopus ſi quis adeſt, an populis ſit gratus, & quantæ apud eos auctoritatis, & an ſit ſolitus in ſua reſidentia manere?

20. An ingerat ſe rebus politicis & tractet negotia ſtatus, quæ omnino ſunt aliena à ſuo officio & cura ei commiſſa,

& à Sacræ Congregationis mente.

21. Quem ritum ſequuntur illius Religionis Catholici, an ſit approbatus ab Eccleſia, & ſi approbatus, an errores & abuſus irrepſerint?

22. An ſit error in fide & abuſus in Religionis exercitio, & quæ?

23. An & quæ ſit præcipua cauſa & origo talium errorum & abuſuum?

24. Quod remedium quæve ratio iniri poteſt ut ſimiles errores atque abuſus eradicentur?

25. Quæ ſit ſecta Infidelium, ſive etiam ſchiſmaticorum?

26. Qui ſint eorum ritus & errores?

27. An inter eos ſit quiſpiam cæteris doctior, & quo pacto adduci poſſit ad agnitionem veritatis ad amplectandam fidem, & ad favendum benevolè Catholicis?

28. An ſit liber quiſpiam eorum errores continens & docens, cujus hic notitia non habeatur? & quacumque demum lingua ſcriptus ſit huc mittatur, cum primum tuto fieri poterit, ut refellatur: ſi liber haberi nequit procuretur illius tranſſumptum & huc mittatur.

29. An ſit liber cujuſpiam Catholici in illis partibus magni nominis & famæ,

quem hic non habeamus ? ſimiliter huc tranſmittatur uſui Eccleſiæ futurus.

30. Quæ & quot ſint Eccleſiæ Catholicorum ſive in urbibus, ſive ruri, & in agris locisque deſertis ? Item quæ & ubi ſint Eccleſiæ ſchiſmaticorum?

31. Si in agris collocatæ quantum diſtent ab urbibus & locis cultis ?

32. Qui ſit ſingularum Eccleſiarum titulus, & cui Sancto dedicantur ?

33. An in illis animarum cura exerceatur nec-ne ?

34. Quis curam habet, quis ſacra adminiſtret & Officia divina decantet ? quæ loci decentia ?

35. An Eccleſiæ ſint ex ſaxo aliave materia conſtructæ ?

36. Quæ ſit illius præſens conditio & ſtatus ?

37. Huc mittatur Catalogus ſupellectilis ſacræ illiusque conditio, maximè ex qua materia confecti calices.

38. An ſanctiſſimum Sacramentum palam cum lampade, accenſa & decenter aſſervetur ? An verò clam & qua decentia ?

39. An conſerventur olea ſacra & qua decentia ?

40. An Catholicæ Eccęſiæ habeant an-

nexam habitationem domumque quam is incolat qui illarum curam habet?

41. An habeant ullos reditus proprios, quo pacto fundatos & ſtabilitos?

42. An ſint bona illarum ſtabilia? an mobilia, an certa, an incerta, quos annuatim fructum rependant?

43. An ipſæ Eccleſiæ bona ſua poſſideant? an vero ab Infidelibus & Schiſmaticis occupata & uſurpata detineantur, an ratione aliqua poſſint recuperari?

44. Quis ſit numerus Sacerdotum & operariorum ſacrorum, diſtinguanturque ſæculares à regularibus, Miſſionarii ab his qui Miſſionarii nequaquam ſunt?

45. Quibus ſpeciatim in locis unuſquiſque eorum reſideat, & quam longè ab invicem ſeu Metropoli abſint & quo verſus?

46. An & ſub cujus obedientia Regulares vivant? quod ſit inſtitutum & religionis quam profitentur nomen & titulus?

47. An habeant Conventus plenos? an verò hoſpitia duntaxat?

48. Quæ ſit Conventuum ſeu hoſpitiorum conditio, diſtantia, ſitus?

49. Quis ſit Religioſorum numerus? Sacerdoteſque à Laïcis diſtinguendi.

50. Quæ ſit munditics & decor Eccleſiæ quam habent?

51. An Choris diviniſque Officiis intenti ſint? an alio diſtrahantur & quibus rebus & exercitiis, ſeu domi, ſeu foris, ſeu ruri, ſeu in urbe occupentur?

52. An communem vitam agant, & Religioſum inſtitutum perfectè obſervent? an ſeparatim habitent? an in eadem domo, & ſub eodem tecto?

53. An boni malive nominis ſive apud Fideles, ſive apud Infideles? & ſigillatim de uno quoque id ſpecificetur.

54. An habeant reditus & quos? an vivant ex eleemoſynis, aut quavis aliena ratione?

55. An quidquam juſtè ſive injuſtè, ſeu exigunt, ſeu recipiunt ex adminiſtratione Sacramentorum, & quodnam ſit?

56. Diſtinctiſſimè ſcribatur nomen, ætas, patria, doctrina, pietas, vitæ bonæ, malæque exempla eorumdem ſingulorum in individuo maximè, qui ſint quieti, tranquilli, pacifici, moderati, & modeſti, & qui inquieti, factioſi, ignei, turbulenti, à Clero averſi, & privilegiorum pertinaces & obſtinati deffenſores, & propugnatores: In primis vero qui negotiis ſæcularibus aut politicis ſe immiſcent, & hæc

in ſingulis diligenter notanda & ſcribenda.

57. Ex quo tempore quivis ex illis in illa Miſſione Conventu hoſpitiove verſatur?

58. Quanto fructu laboret in illa Provincia, loco & Miſſione, & quibus occupationibus detinetur?

59. An otioſus in reſidentia deſideat, nec ad remotiora loca & magis incommoda applicata ſollicitudine ut debet ſe extendat, ut miſeris illis qui longe abſunt opem ferat, quoties in anno hæc loca peragrat?

60. Eadem de Præfecto & Superiori illius Miſſionis ſcribenda, & maximè quo zelo quaque prudentia munus ſuum obeat.

61. Quam ſit gratus tam Religioſis ipſis quam ſæcularibus?

62. Eadem relatio danda eſt de Preſbyteris ſæcularibus, Clericiſque illis in partibus exiſtentibus, enarrandaque nomen, patria, ætas, ſtudia, litterarum, omneſque dotes animi corporiſque, maxime ſi quieti an inquieti.

63. An habeant reditus, ſeu patrimoniales, ſeu Eccleſiaſticos?

64. Qui ſint eorum mores, quæ talenta, quibus rebus apti, quibus inepti?

65. Quibus rebus inpræſentiarum occupatur, & quibus olim detentus & quo modo tunc ſe geſſerit?

66. An ſit S. Congregationis Miſſionarius, & quo in loco commoratur?

67. Quanto fervore & ſtudio munus ſuum obeat & exerceat?

68. An frequenter viſitet loca ſuæ Miſſionis ut miſeris opem ferat?

69. Quis illius ſit zelus erga fidei propagationem & ſalutem animarum?

70. Quanta ſit prudentia & diſcretione inter agendum, maximè cum Infidelibus, & quam ſit gratus & acceptus, & quam ingratus & moleſtus?

71. An ſeſe ingerat negotiis politicis, tantoperè à S. Congregatione prohibitis, etiam ſi id faciat ſpecie boni?

72. An in muneris ſui exercitio duci ſe patiatur ſtudio partium, an acceptatione perſonarum, an factionibus, an ſit lucri avidus, an commoda privataſque rationes ſpectet?

73. Si qui illius religionis ſint Preſbyteri abſentes, detur exacta notitia nominis, ætatis, talentorum, ubinam ſint, quoque modo occupati?

74. Si in Miſſione atque Provincia deprehendantur juvenes in habitu clericali,

ſive etiam ſæculari, qui mores, genium, & inclinationes ad munia Eccleſiaſtica præ ſe ferant, modo promoveri poſſint ad ſacrum Preſbyteratus ordinem, & cum fructu in ſalutem animarum impendi, ſcribatur huc ætas, patria, parentes, & dotes ſingulorum.

75. An & ubi ſtuduerint & quantum in litteris profecerint?

76. An ipſorum patria ſub Principis infidelis ditione ſit?

77. An in quopiam Miſſionis loco ſit, ſeu eſſe poſſit Monaſterium quodpiam Monialium, quod ſit illius inſtitutum, & ſub cujus cura ſit?

78. An obſervent perfectam clauſulam & vitam communem degant?

79. An emittant vota Religioſa, an vero locus ſit merum (quod vocant) Conſervatorium, hoc eſt mulierum ſæcularium pia Congregatio?

80. Detur denique notitia rerum præteritarum ad fidem ſpectantium, maxime quæ circa fidem propagandam geſtæ fuerunt à viginti aut triginta annis proximè retroactis.

81. An ab illo tempore ullus progreſſus factus ſit, & ſi factus, & ſi nunc quoque fiat, & quis; quave ratione fieri poſſit

major, ſi vero res in deterius ierit, cauſam mali indicet.

82. Conſiderentur diligentiſſimè neceſſitates, indigentiæ ſpirituales & quibus rebus opus habent Infideles & Miſſio; quæque neceſſitates & remedia poſſint admoveri & diſtinctiſſimæ enarrentur modi & rationes, quibus obviam malis eatur, quibus accepta damna reſarciantur & fidei augmentum atque propagatio promoveatur.

83. Zelus quoque Miſſionarii proximas & vicinæ Miſſionis loca complectatur: ut quis ſit in illis fidei & rerum ad religionem ſpectantium ſtatus; & neceſſitatum Regionis, ut exactam mittat relationem ad ſacram Congregationem; qui ſi animadverterit rationem januamque patentem, qua introduci aut dilatari poſſit Evangelii prædicatio, maxima ad ſacram Congregationem ſinceritate ſcribat, & modos ſuggerat, quibus facile res executioni mandetur.

## *ANIMADVERSIONES.*

OMnibus hiſce interrogationibus ſigillatim uti numeris ſuis notantur, reſpondendum eſt, ſed omnes eas notitias

oportet eſſe extra judiciales: Neque enim ea eſt mens hujus Sacræ Congregationis, ut hinc conceſſa cenſeatur facultas ulla ſeu Viſitatoris Officium auctoritatemque exercendi, neque quemquam examinandi, neque ullum juriſdictionis actum exercendi in perſonas hic expreſſas. Verum ea eſt mens & Sacræ Congregationis intentio, ut Miſſionarius ſecreto & abſque ſtrepitu ullo, tanquam aliud agens ſe ſreddat de his rebus certiorem & earumdem poſtmodum veritatem Romam ſinceriſſime conſcribat.

Poſtquam quis in Miſſionem appellit, res has adamuſſim reſciat & reſcribat, & ſingulis reſponſionibus præcisè reſpondeat, ne una quidem particula prætermiſſa. At verò ſequentibus annis relationes quas annuatim Sacra Congregatio ab Epiſcopis & Miſſionariis poſtulat, non neceſſe eſt eſſe tam amplas, cum jam primis relationibus innotuerint, ſed ſcribatur quæ mutatio ſit facta & quid novi ſit inſecutum; præſertim ſi de perſonis ſit ſermo, non modo ut perſpiciat an eorum iidem diverſique ſint mores, talenta, exercitia, munia, verum etiam an quiſpiam novus ſupervenerit, ut illius quoque mores & conditio dignoſcantur.

Et

Et quamquam in his interrogationibus deProvinciâ dumtaxat Miſſionarii propria mentio fiat, noverit tamen multo gratiſſimum Sacræ Congregationi futurum ſi ſcribat ea quoque omnia quæ noviſſe potuerit etiam in provinciis Miſſionibuſque ſuæ proximis.

Quidquid porro his interrogationibus inſertum continetur, progreſſum Miſſionis & profectum ſpiritualem animarum dumtaxat ſpectat, neque alius eſt ſacræ Congregationis ſcopus. Quapropter quemadmodum ab una parte ſeveriſſimè & rigoroſiſſimè prohibet ſuis Miniſtris ſeſe negotiis ſæcularibus, maxime ad res politicas pertinentibus, immiſcere: Ita ingratiſſimæ futuræ ſunt illi relationes illæ Miſſionariorum, quibus res hujuſmodi immixtæ fuerint: Abſtineant ergo hujuſmodi vel leviter attingere.

Verumtamen cum notitia ſitus regionum, morum, conſuetudinum, quibus in iis Regionibus vivitur, plurimum conducere poteſt, ſive ut introducantur, ſive ut conſerventur operarii Evangelici: quoties abeſt periculum perſecutionis, ſuſpicionum & timorum eorum qui reſpublicas adminiſtrant, non fuerit alienum res ſequentes diligenter conſcribere.

P

1. Deſcribendus eſt ſitus Provinciæ, Urbis & Miſſionis, cum ſuis limitibus & vicinis, locorumque diſtantiis ab omni parte, ſive ad Orientem, ſive ad Occidentem, ſive ad Septentrionem, ſive ad Meridiem.

2. Quam ſit Regio, Miſſio, Urbs & Provincia vicina mari, an ſit Mediterranea, quæ ſint loca præcipua ejuſdem, qui montes, quæ flumina, qui lacus inſigniores, ſi quæ poteſt fieri aut haberi ulla delineatio geographica, mittatur, neque refert ſi pulchrè & affabrè picta ſit, modo diligens & accurata ſit & locorum ſitum diſtantiamque appoſitè denotans.

3. Quoties vero inter narrandum incidit Miſſionarius in nomen urbis locique cujuſpiam Provinciæ, non omittat deſcribere & declarare illius nomen & ſitnm ut ſupra.

4. An loca ſint in plano poſita? an in montibus mediis? an in cacumine?

6. An ſit portus, an commercium vigeat, an eo exteri magno numero conveniant?

# DE ETHNICOR. MATRIMONIIS *quando ad Fidem convertuntur.*

# PIVS PAPA V.

*Ad futuram rei memoriam.*

ROmani Pontificis æqua & circunſpecta prudentia, ne ea quæ pro ſalutis Indorum noviter ad fidem converſorum, & convertendorum directione ſanciri debent & terminari, alicujus dubitationis ſcrupulo ſubjaceant, declarationibus & aliis opportunis conſuevit providere remediis. Cum itaque, ſicut accepimus, Indis in ſua infidelitate manentibus plures permittantur uxores, quas ipſi etiam leviſſimis de cauſis repudiant: hinc factum eſt, quod recipientibus baptiſmum permiſſum ſit manere cum ea uxore, quæ ſimul cum marito baptizata exiſtit. Et quia ſæpe numero contingit illam non eſſe primam conjugem; Inde tam Miniſtri, quam Epiſcopi graviſſimis ſcrupulis torquentur, exiſtimantes illud non eſſe verum matrimonium; ſed quia duriſſimum eſt ſeparare eos ab uxoribus cum quibus ipſi Indi baptiſmum ſuſceperunt, maximè quia dif-

ficillimum foret primam conjugem reperire: Ideo nos ſtatui dictorum Indorum paterno affectu benignè conſulere; atque ipſos Epiſcopos & Miniſtros hujuſmodi ſcrupulis eximere volentes, motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut Indi (ſicut præfertur) baptizati, & in futurum baptizandi cum uxore, quæ cum ipſis fuerit baptizata, & baptizabitur remanere valeant, tanquam cum uxore legitima, aliis dimiſſis, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus matrimonium hujuſmodi inter eos conſiſtere, ſicque per quoſcumque Judices à Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere: Et ſi ſecus ſuper his à quocumque quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum ac inane decernimus, nonobſtantibus quibuſvis Apoſtolicis atque in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. DATUM Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Auguſti 1571.

*DAMNATIO CONTRACTVVM Societatis, ſecuritatem capitalis, aut certam reſponſionem, aut aliter uſurariam pravitatem continentium.*

# SIXTVS EPISCOPVS.

*Servus ſervorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

DEteſtabilis avaritiæ ingluvies, & inſatiabilis lucrandi cupiditas malorum omnium radix, uſque adeo excæcat mortalium mentes, ut multi nimis avide lucro inhiantes, in laqueos & inſidias diaboli miſere incidant; irrepit enim verſutè & callidè antiquus humani generis hoſtis per varios dolos & fallacias, & incautos homines quæſtus dulcedine captos ac delinitos opprimit, atque eo perducit, ut ſeipſos in uſurarum voraginem, Deo hominibuſque odioſam, ſacris Canonibus damnatam, & Chriſtianæ charitati contrariam, fœde immergant, & dum vanas & terrenas divitias quærunt, veras ac cœleſtes amittant, ſicuti nuper cum magno dolore audivimus, hoc malum in quaſdam provincias pervaſiſſe. Nam multi ſpe-

cioſum & honeſtum Societatis nomen ſuis fœneratitiis contractibus prætexendo, hoc quaſi colore & fuco, mercatoribus, opificibus, negotiatoribus, & aliis perſonis ſuper eorum mercibus, officinis, tabernis pannariis, aliiſque rebus ac bonis, pecunias ſuas, aut alias res, ſocietatis nomine conferunt; vel greges, armenta, aut certa animalia agricolis, ſeu terrarum cultoribus, paſtoribus, aliiſque ruſticis, ſeu quibuſvis perſonis dant in ſocietatem ſive ad ſoccidam, ut vocant, eâ conditione, ut ſors ipſa, ſeu caput, quod vulgo dicitur capitale, tam pecuniarum quam animalium & rernm, ſalvum ſemper & integrum exiſtat pro eo, qui non induſtriam aut operas, ſed pecunias, animalia, aut res hujuſmodi in ſocietatem confert, utque omne periculum & damnum ab altero ſocio recipiente ſuſtineatur, contra æquitatem & ſocietatis juſtitiam diverſimode paciſcuntur; eoſdemque ſocios cum quibus contrahunt, plerumque pauperes & egenos, ſuoque labore & induſtria victitantes, ad ſortem ſeu capitale reſtituendum, quicumque tandem caſus, & rerum eventus conſequatur, pacto & obligatione obſtringunt, ſimulque etiam certam lucri quantitatem & ſummam, veluti

tot pro quolibet centenario, in ſingulos annos aut menſes per alterum ſocium, durante ſocietate ſolvendam, præfiniunt ac præſcribunt; eamque ſummam & quantitatem non ſubductis rationibus accepti & expenſi, quod in codices ſeu tabulas ſocietatis referri ſolet, neque facto calculo vel computo, pro ipſius lucri vel damni modo variabilem, ſed laborem & curam computandi & calculandi ſe invicem remittere & renuntiare aſſerentes, quovis tempore certam conſtituunt.

§. 1. Proinde nos, qui hoc potiſſimum munus, noſtræque paſtoralis ſollicitudinis maxime proprium arbitramur, ut gregem dominicum fidei noſtræ creditum ab omni offenſione, & æternæ vitæ diſcrimine tutum, in viam ſalutis, cœleſti gratiâ adjutrice dirigere nitamur, hujuſmodi morbi contagionem antequam in communem fidelium perniciem latius ſerpat, quantum Deo favente poſſumus, tollere cupientes, de attributæ nobis Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine hac noſtrâ perpetuò valiturâ conſtitutione damnamus & reprobamus omnes & quoſcumque contractus, conventiones & pactiones poſt hac ineundos, ſeu ineundas, per quos ſeu quas cavebitur perſonis, pecunias, ani-

malia, aut quaſlibet alias res ſocietatis nomine tradentibus, ut etiamſi fortuito eaſu quamlibet jacturam, damnum, aut amiſſionem ſequi contingat, ſors ipſa ſeu capitale ſemper ſalvum ſit, & integrum à ſocio recipiente reſtituatur, ſive ut de certâ quantitate vel ſummâ in ſingulos annos aut menſes, durante ſocietate reſpondeatur. Statuimuſque hujuſmodi contractus, conventiones, & pactiones, uſurarios & illicitos poſt hac cenſeri debere; atque in poſterum non licere iis qui pecunias vel animalia, aut alias res in ſocietatem tradent, de certo lucro, ut præfertur, percipiendo, inter ſe paciſci & concordare; neque etiam, ſive ad certum ſive ad incertum lucrum convenerint, ſocios qui ea recipient, ad ſortem ſeu capitale ſalvum & integrum, ubi illud caſu ſortuito perierit, vel amiſſum erit, reddendum, quovis pacto aut promiſſione ſibi obligare: Ac ne de cætero ſocietates ineantur ſub hujuſmodi pactis & conditionibus, quæ uſurariam pravitatem ſapiunt, diſtricte interdicimus & prohibemus.

§. 5. Sed potius cuncti noverint ſocietates hujuſmodi, cum in poſterum unus pecuniam, animalia aut alias res & bona, alter vero operam vel induſtriam confert,

purè, ſincerè, bonâ fide ſicut decet, juſtis & æquis conditionibus & pactis, ſecundum juris diſpoſitionem, & ſine ullâ prorſus fraude, palliatione, aut uſurariæ pravitatis labe aut ſuſpicione, ineundas ſeu contrahendas eſſe; Ita ut non ad certam ſummam aut quantitatem, ab omni periculo & damno, ut præfertur immunem, lucri nomine perſolvendam, neque ad capitale, ſi caſu fortuito perierit, reſtituendum, ſocius accipiens teneatur. Si verò finitâ ſocietate ipſum capitale extat, ei qui illud in ſocietatem contulerit, reſtituatur, niſi ſocio recipienti fuerit communicatum, aut aliter inter ipſos contrahentes, fructus, expenſas & damna in commune conferant, prout æquum & juſtum fuerit, ſibi communicent atque dividant.

§. 5. Decernentes, ſi qui contractus, conventiones, & pactiones in futurum contra noſtram hujuſmodi prohibitionem de facto initi fuerint, nullam ex eis, tanquam per hanc eandem conſtitutionem noſtram, damnatis & reprobatis, etiamſi juramento, aut in forma cameræ Apoſtolicæ, vel alias quomodolibet roborati fuerint, obligationem civilem aut naturalem oriri, nullamque actionem realem aut perſonalem, aut Judicis officium, neque aliud

quodcumque jus cuiquam competere, neque quoad ſortem, ſeu capitale integrum recuperandum, quod caſu fortuito perierit, aut amiſſum erit, neque quoad certas ſummas & quantitates in ſingulos annos aut menſes lucri ſocialis nomine promiſſas.

§. 4. Si qui vero in poſterum ſub prædictis conditionibus & pactis contrahere temerè præſumpſerint, aut prætextu ſimilium contractuum, conventionum, & pactionum ſocietatis nomine initorum, qui hucuſque durant, ad exactionem dictæ ſortis, ſeu capitalis, ſive illius pretii & valoris, poſtquam illud in toto vel in parte caſu fortuito perierit, aut amiſſum ſit, aut certæ ſummæ vel quantitatis annuæ, aut menſtruæ ſibi promiſſæ in futurum, procedere auſi fuerint, eos univerſos & ſingulos in pœnas contra manifeſtos uſurarios & fœneratores, à ſacris Canonibus & Conciliis generalibus latas & promulgatas, eo ipſo incurrere, & contra illos uti manifeſtos uſurarios & fœneratores, viâ juris, aliiſque opportunis remediis procedi poſſe & debere.

§. 5. Sicque ab omnibus cenſeri, & ita quoad præmiſſa univerſa & ſingula per quoſcumque Judices & Commiſſarios,

quâvis authoritate fungentes, etiam cauſarum palatii Apoſtolici auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublatâ eis & eorum cuilibet, quâvis aliter judicandi & interpretandi facultate & authoritate, ubique judicari & definiri debere, nec-non irritum & inane, ſi ſecus ſuper his per quoſcumque quâvis authoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Mandamus vero univerſis & ſingulis locorum Ordinariis, per quaſcumque provincias & regna Chriſtiani orbis conſtitutis, & quibuſvis noſtris & ſedis Apoſtolicæ, etiam de latere Legatis ac Vicelegatis, cæteriſque officialibus, præſertim provinciarum & locorum ſtatus noſtri Eccleſiaſtici, ut in ſuis quiſque civitatibus, Diœceſibus, Provinciis, & Locis præſentem noſtram conſtitutionem publicari, & inviolatè obſervari curent, & contra perſonas, quæ in futurum, præter & contra prohibitionem hanc noſtram paciſci, aut exigere auſæ fuerint, tanquam publicos uſurarios & fœneratores per viam accuſationis vel denunciationis, aut inquiſitionis, & ex mero officio, prout eis videbitur procedant, reoſque culpabiles repertos condignis pœnis, ut ſupra dictum eſt, afficiant; invocato etiam, ſi opus

fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

§. 7. Nonobſtantibus quarumcumque civitatum, provinciarum & locorum, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis & litteris Apoſtolicis, quorumcumque tenorum exiſtant, ſive per modum conſtitutionis & legis perpetuæ quomodolibet conceſſis, etiam ſæpius approbatis & innovatis; quæ omnia nolumus cuiquam de cætero ſuffragari.

§. 8. Ut autem præſentes litteræ ad omnium notitiam deducantur, neve aliquis earum ignorantiam prætendere valeat, volumus ut illæ in valvis baſilicarum principis Apoſtolorum de urbe, & S. Joann. Lateranen. & Cancellariæ Apoſtolicæ, atque in acie campi Foræ, per aliquem ex noſtris curſoribus de more publicentur, dimiſſis & affixis earum exemplis, in acie & valvis prædictis.

§. 9. Earumque tranſumptis, etiam impreſſis, notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud, ubique gentium & locorum habeatur quæ eiſdem originalibus haberetur, ſi eſſent exhibi-

tæ vel oſtenſæ. Nulli ergo, &c.

DATUM Romæ apud Sanctum Marcum, anno incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſexto, 12. Kal. Novembris, Pontificatus noſtri anno ſecundo.

*Anno à Nativitaee Domini 1586. indictione 14. die vero 25. menſis Octobris, Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Sixti divinâ Providentiâ Papæ V. anno ejus 2. retroſcripta litteræ Apoſtolicæ, lectæ & publicatæ fuerunt, & per aliquod temporis ſpatium dimiſſæ, in portis ſeu valvis baſilicarum S. Ioannis Lateranen. & S. Petri Principis Apoſtolorum de urbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie campi Floræ, per nos Claudium Mongeat, & Nicolaum Gagliettum ſanctiſſimi D. noſtri Papæ CVRSORES.*

***Alex. Parabiacus mag. Curs.***

*DAMNATIO CONIUGIORUM per Eunuchos & Spadonos contractorum & contrahendorum.*

# SIXTUS PAPA V.

*Venerabili Fratri Epiſcopo Novarien. noſtro & Sedis Apeſtolicæ in regnis Hiſpaniarum nuntio.*

CUm frequenter in iſtis regionibus Eunuchi quidam & Spadones, qui utroque teſte carent, & ideo certum ac manifeſtum eſt, eos verum ſemen emittere non poſſe, quia impura carnis tentigine, atque immundis complexibus cum mulieribus ſe commiſcent, & humorem forſan quemdam ſimilem ſemini, licet ad generationem, & ad matrimonii cauſam minime aptum effundunt, matrimonia cum mulieribus, præſertim hunc ipſum eorum defectum ſcientibus contrahere præſumant, idque ſibi licere pertinaciter contendant, & ſuper hoc diverſæ lites & controverſiæ, ad tuum & Eccleſiaſticum forum deducantur, requiſivit à nobis fraternitas tua quid de hujuſmodi connubiis ſit ſtatuendum.

§. 1. Nos igitur attendentes quod ſecundum canonicas ſanctiones & naturæ rationem, qui frigidæ naturæ ſunt & impotentes, iidem minime apti ad contrahenda matrimonia reputantur, quodque prædicti Eunuchi, aut Spadones, quas tanquam uxores habere non poſſunt, eaſdem habere ut ſorores nolunt, quia experientia docet, tam ipſos dum ſe potentes ad coeundum jactitant, quam mulieres, quæ eis nubunt, non ut caſte vivant, ſed ut carnaliter invicem conjungantur prava & libidinoſa intentione, ſub prætextu & in figura matrimonii turpes hujuſmodi commixtiones affectare, quæ cum peccati & ſcandali occaſionem præbeant, & in animarum damnationem tendant, ſunt ab Eccleſia Dei prorſus exterminandæ: Et inſuper conſiderantes, quod ex Spadonum hujuſmodi, & Eunuchorum conjugiis nulla utilitas provenit, ſed potius tentationum illecebræ, & incentivæ libidinis oriuntur, eidem fraternitati tuæ per præſentes committimus & mandamus, ut conjugia per dictos & alios quoſcumque Eunuchos & Spadones, utroque teſte carentes cum quibuſvis mulieribus, defectum prædictum ſive ignorantibus, ſive etiam ſcientibus, contrahi prohibeas,

eoſque ad matrimonia quomodocumque contrahenda inhabiles authoritate noſtra declares, & tam locorum Ordinariis, ne hujuſmodi conjunctiones de cætero fieri quoquo modo permittant, interdicas, quam eos etiam, qui ſic de facto matrimonium contraxerint ſeparari cures, & matrimonia ipſa ſic de facto contracta, nulla, irrita, & invalida eſſe decernas.

§. 2. Eos etiam qui ſic jam contraxerunt, ſi appareat illos non ut caſtè ſimul vivant contraxiſſe, ſed actibus carnalibus & libidinoſis operam dare, ſimulve in uno & eodem lecto cum prædictis mulieribus dormire convincantur, omnino ſimiliter ſeparari cures.

§. 3. Nos enim ita in præmiſſis, & non aliter, per quoſcumque Judices & Commiſſarios, quacumque auctoritate & dignitate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, in quacumque cauſa & inſtantia judicari & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter attentatum forſan eſt hactenus, vel attentari in poſterum contigerit, irritum & inane decernimus.

§. 4. Nonobſtantibus cujuſvis civita-

tis, provinciæ, aut Regni ſtatutis, legibus municipalibus, aut conſuetudinibus, quæ abuſus potius & corruptelæ cenſendæ ſunt, etiamſi ab immemorabili tempore obſervatæ dicantur, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud ſanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris, anno Incarnat. Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſeptimo 27. Junii, Pontificatus noſtri anno tertio.

## *CONFIRMATIO ET AMPLIATIO Conſtitutionis Pii quarti edita contra Sacerdotes in Confeſſionibus ſacramentalibus Pœnitentes ad turpia ſollicitantes.*

# GREGORIVS PP. XV.

*Ad perpetuam rei memoriam.*

UNiverſi Dominici Gregis curam quamquam immeriti, cœleſti diſpoſitione gerentes ſedulò invigilare tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conſervetur immunis, multoque majori ſtudio providere, ut omnis peſtis ab iis avertatur, quibus alios ſanandi officium eſt commiſſum, ne quod Evangelica ſcripta nos admonent, ſale infatuato non ſit in quo ſaliatur, & ad nihilum proſit ultra, niſi ut mittatur feras, & conculcetur ab hominibus.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris quibuſdam in locis proviſum fuit, ut impium ac nefandum ſcelus, quod non ſolùm inter Chriſti fideles non eſſe, ſed nec etiam nominari debet, procul ab eis arceatur, videlicet ut aliquis Sacerdos ad ſacras au-

ſto injuriam facere vereantur, mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones, alliciendo & provocando, ſeu allicere & provocare tentando & procurando, ac loco earum per Sacramentum Creatori noſtro reconciliationis, graviori peccatorum mole eas onerando, & in manibus diaboli tradendo in divinæ Majeſtatis offenſam & animarum perniciem, Chriſti fidelium ſcandalum non modicum.

§. 3. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè ſentiunt, ſacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis injuriam faciant, fraternitati tuæ, de cujus eximiæ virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus & mandamus, quatenus per te, vel per alium, ſeu alios, à te deputandum, ſeu deputandos contra omnes, & ſingulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Civitatum, & Diœceſum de præmiſſis quomodolibet diffamatos, tàm ſæculares, quàm etiam exemptorum ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectorum Ordinum Regulares, cujuſcumque dignitatis, ſtatûs, gradûs, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſtant, tàm ſuper præ-

miſſis ; quam ſuper Fide Catholica , & quid de ea ſentiant , diligenter inquiras, & juxta facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæreſi quovis modo ſuſpectos à Sede Apoſtolicâ conceſſarum continentiam , & tenorem procedas , ac culpabiles repertos juxta exceſſuum ſuorum qualitatem , pro ut juris fuerit , punias , eos etiam ſi, & pro ut de jure fuerit faciendum, debita præcedente degradatione ſæcularis judicis arbitrio puniendos tradendo.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis , ac Eccleſiarum , & Monaſteriorum , nec-non Ordinum quorumlibet , quorum ipſi Sacerdotes fuerint , etiam juramento , confirmatione Apoſtolica , vel quavis firmitate alia , roboratis , ſtatutis , & conſuetudinibus , privilegiis quoque indultis , & litteris Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus , ac formis , ac cum quibuſvis clauſulis , & decretis etiam motu proprio, aut aliàs quomodolibet conceſſis , etiam iteratis vicibus approbatis , & innovatis, quibus omnibus eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes , hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud ſanctum Petrum,

ſub annulo Piſcatoris, die 16. Aprilis 1561. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

§. 5. Igitur, ut litteræ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inviolabiliter obſerventur, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, ac de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum, præinſertas litteras hujuſmodi, ac omnia & ſingula in eis contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus & confirmamus, illiſque omnibus & ſingulis inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, illaſque non ſolùm in prædictis Hiſpaniarum Regnis, ſed in quibuſvis Chriſtiani orbis partibus firmiter, & inviolabiliter obſervari præcipimus & mandamus.

§. 6. Ac præterea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo intra eoſdem procedendi, ab aliqua dubitari poſſit, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quòd omnes & ſinguli Sacerdotes tam ſæculares, quàm quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectorum, Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum Regulares, cujuſcumque dignitatis & præminentiæ, aut quovis pri-

vilegio muniti exiſtant, qui perſonas, quæcumque illæ ſint, ad inhoneſta, ſive inter ſe, ſive cum aliis quomolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confeſſionis, ſive antea, vel poſt immediatè, ſeu occaſione, vel prætextu confeſſionis hujuſmodi etiam ipſa confeſſione non ſecuta, ſive extra confeſſionis occaſionem in confeſſionario, aut in loco quocumque ubi Confeſſiones ſacramentales audiantur, ſeu ad confeſſionem audiendam electo, ſimulantes ibidem confeſſiones audire, ſollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos & inhoneſtos ſermones, ſive tractatus habuerint, in officio ſanctæ Inquiſitionis ſeveriſſimè, ut infrà puniantur. Et præterea omnes hæreticæ pravitatis Inquiſitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum univerſi orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diœceſibus, & Territoriis per has noſtras litteras, etiam privativè quoad omnes alios ſpecialiter, ac perpetuò judices delegamus, ut ſuper his contra prædictos, ſimul, vel ſeparatim in omnibus, prout in cauſis fidei, juxta ſacrorum Canonum formam, nec-non officii Inquiſitionis hujuſmodi conſtitutiones, privilegia, conſuetudines, & decreta diligenter

inquirant, & procedant: & quos in aliquo ex hujuſmodi nefariis exceſſibus culpabiles repererint: in eos pro criminum qualitate, & circumſtantiis, ſuſpenſionis ab executione ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, nec-non vocis activæ & paſſivæ, ſi Regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum, abſque ulla ſpe gratiæ, aliaſque pœnas decernant, eos quoque ſi pro delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione Curiæ ſæculari puniendos tradant.

§. 7. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tam enorme, & Eccleſiæ Dei tam pernicioſum remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis ſit probationis, teſtibus etiam ſæcularibus concurrentibus præſumptionibus, Indiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum eſſe arbitrio ſuo judicandi, & Curiæ ſæculari, ut præfertur, reum tradendum eſſe, pronuntiandi.

§. 8. Non obſtantibus omnibus, quæ dictus prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 9. Mandantes omnibus Confeſſariis, ut ſuos pœnitentes quos noverint fuiſſe ab aliis, ut ſupra, ſollicitatos, moneant de obligatione ſollicitantes, ſeu ut præfertur, tractantes, Inquiſitoribus ſeu locorum Ordinariis prædictis: quod ſi hoc officium prætermiſerint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denuntiandum Confeſſarios ſollicitantes, ſeu tractantes, ut ſupra; ijdem locorum Ordinarii, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

§. 10. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ indignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 11. Quodque eædem præſentes litteræ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 30. Auguſti 1622. Pontificatus noſtri anno 2.

SANCTIS-

# SANCTISSIMI D. N.
# URBANI
## DIVINA PROVIDENTIA
## PAPÆ OCTAVI.

## *CONSTITUTIO CIRCA formam & habitum ſacrarum Imaginum.*

## URBANUS PAPA VIII.

*Ad futuram rei memoriam.*

SAcroſancta Tridentina Synodus optimè agnoſcens non leve ſcandalum afferre poſſe, ſi quid inordinatum, aut præpoſterè accommodatum, vel prophanum in Eccleſiis appareat, ſtatuit nemini licere ullo in loco, vel Eccleſia, etiam quomodolibet exempta, ullam inſolitam imaginem ponere, vel ponendam curare, niſi ab Epiſcopo approbata fuerit. Cum autem, ſicut accepimus, ex prædicti Decreti inobſervantia varii abuſus irrepſerint; idcirco nos abuſus hujuſmodi tollere pro debito Paſtoralis officii noſtri volentes, re etiam cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſacris riti-

bus præpoſitis communicata, & maturè conſiderata & diſcuſſa, inhærendo dictæ diſpoſitioni ſacroſanctæ Tridentinæ Synodi, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne quis cujuſcumque gradus, qualitatis, ordinis, ſtatus, vel conditionis, ac dignitatis, & præeminentiæ, etiam Eccleſiaſticæ, etiam individua ac ſpeciali expreſſione dignæ exiſtat imagines Domini noſtri Jeſu Chriſti, & Deiparæ Virginis Mariæ, ac Angelorum, Apoſtolorum, Evangeliſtarum, aliorumque Sanctorum, & Sanctarum quarumcumque ſculpere, aut pingere, vel ſculpi aut pingi facere, aut ante hac ſculptas, aut pictas, & alias quomodolibet effictas tenere, ſeu publico aſpectui exponere, aut veſtire cum alio habitu & forma, quam in Catholica, & Apoſtolica Eccleſia ab antiquo tempore conſuevit, nec etiam eum habitu peculiari alicujus Ordinis regularis tenore præſentium prohibemus. Ac ut imagines aliter pictæ vel ſculptæ, ab Eccleſiis, & aliis locis quibus libet amoveantur & deleantur, vel reducantur & reformentur ad habitum, & formam in Eccleſia Catholica, & Apoſtolica, ab antiquo tempore conſuetam, ut veneratio,

& cultus ſic dictis imaginibus augeatur, & quæ oculis fidelium ſubjiciuntur non inordinata, nec inſolita appareant, ſed devotionem pariant, & pietatem. Et ne exponantur in Eccleſiis quibuſlibet, ac quomolibet qualificatis, ac earum frontiſpiciis, & atriis imagines prophanæ, vel aliàs indecentiam & in honeſtatem præſeferentes, cum domum Dei deceat ſanctitudo, præcipimus. Quo circa quibuſcumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, ac noſtris & Apoſtolicæ Sedis Nunciis, & Legatis, etiam de latere, ſub obteſtatione divini judicii mandamus, ut prædicta inviolabiliter & exacte obſervent: Mandantes inſuper omnibus capitulis Eccleſiarum etiam Cathedralium, & majorum, ac Uniuerſitatibus etiam ſtudiorum, Monaſteriis, ac Collegiis, & perſonis quibuſcumque, etiam Eccleſiaſticis, Sæcularibus & Regularibus cujuſcumque Ordinis, etiam Ciſtercienſis inſtituti, Congregationibus, & Societatibus, etiam Jeſu, etiam militaribus, etiam Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, aliarumque militarium, & cæteris quibuſcunque quomodolibet qualificatis, ac eadem individua expreſſione, & ſpeciali

nota dignis, ac Monialibus, etiam Regularium gubernio ſubjectis, ac etiam ſedi Apoſtolicæ immediate ſuppoſitis, ut in eorum Eccleſiis, & locis omnia & ſingula præmiſſa obſervent & obſervari faciant. Quatenus vero ipſi, præſertim Regulares, & Moniales præſentibus litteris, ac omnibus contentis in eis parere neglexerint, poſſint, & debeant Epiſcopi, & locorum Ordinarii, Metropolitani, Primates, Patriarchæ, Nuncii, & Legati Apoſtolici de Latere miſſi, tanquam in hoc à Sede Apoſtolica ſpecialiter delegati, contra omnes & ſingulos prædictos, & quoſcunque alios quomolibet inobedientes & tranſgreſſores procedere, & quacunque appellatione, recurſu, reclamatione, aliiſque juris & facti remediis ordinariis, & extraordinariis penitus, & omnino remotis ad omnimodam obſervantiam illos prævia unica Monitione, Cenſuris Eccleſiaſticis, & aliis eorum arbitrio, & præſertim quoad loci ſuperiores, etiam privationis officii, & vocis activæ & paſſivæ pœnis compellere, præſentes quoque litteras, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu inintentionis noſtræ, vel quocumque alio

etiam quantumvis ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, vel redargui poſſe, ſed illas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios effectus ſortiri & obtinere, & ab omnibus ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari, ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque judices Ordinarios & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici auditores ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, nunc & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, ſeu interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obſtantibus fel. recor. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; in favorem etiam perſonarum, atque Ordinum quorumcunque etiam Ciſtercienſis, ac tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, militiarum, etiam ſancti Joannis Jeroſolymitani; Congregationum, Societatum, etiam Jeſu, ac cujuſvis alte-

rius inſtituti etiam neceſſario & individuè exprimen. Monaſteriorum, Conventuum, Capitulorum, Eccleſiarum, & aliorum quorumcunque tam ſæcularium, quàm regularium locorum, nec-non illorum etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, etiam inmemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis etiam in corpore juris clauſis, aut ex cauſa & titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis etiam mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, Conſervatorum deputationibus, eorumque atque aliis inhibitionibus, quibus Epiſcopi & alii Ordinarii, & Superiores prædicti deferre minimè teneantur, & quibuſvis aliis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec-non irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certâ ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut alias quomolibet, etiam per vim communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti de-

rogatione de illis; eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi, volumus & Apoſtolica auctoritate decernimus, ut præſentes litteræ, ſeu illarum exemplum ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Urbis, ac in acie campi Floræ affixæ omnes per inde arctent, atque afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent, quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtico conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud ſanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 25.

Martii 1642. Pontificatus noſtri anno decimo nono.

M. A. Maraldus.

*Die 26. Iunii 1642. ſupradictæ litteræ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Vrbis per Dominicum Vareſium S. D. N. Papæ curſorem.*

*Pro Magiſtro Curſorum Dominicus* Mangilius Curs.

# CONSTITUTIO S. D. N. D. URBANI divina Providentia Papæ VIII.

*Pro obſervatione Feſtorum.*

## URBANVS EPISCOPVS SERVUS SERVORUM DEI.

*Ad perpetuam rei memoriam.*

UNiverſa per orbem novit Eccleſia Romana Pontificis ſupremæ incumbere ſollicitudini Dominicum Gregem ad æternam dirigere ſalutem, & Apoſtolica ſic explicare præcepta, ut fideles in viam mandatorum currere, & ad beatitudinem valeant fœliciter pervenire. Plurimorum ſiquidem venerabilium Fratrum noſtroruum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum per varias regiones conſtitutorum relatione ad nos pervenit Feſtorum multitudinem per ſingulas eorum Diœceſes, ac Provincias adeo creviſſe, devotione, atque conſuetudine nova in dies introducente, ut multi jam dubitare videantur, quænam ex præcepto quæve ex libera cujuſcumque voluntate ſint ſervanda, pietatis fervore ob nimiam eorum

Q v

dem numeroſitatem tepeſcente; quin imo & clamor pauperum frequens aſcendit ad nos eandem multitudinem ob quotidiani victus laboribus ſuis comparandi neceſſitatem ſibi valdè damnoſam conquerentium, & quod ſummopere dolendum eſt, magno cum animi noſtri mœrore didicimus tanta ſæpe ſæpius malignatum inimicum in ſancto, ut ipſa multitudine non ad ædificationem, & ad laudandum in Eccleſiis Deum populi utantur, ſed ad otia, vanitates, & vitia frequenter abuti non formident, ita ut quæ ad glorificandum divinum nomen ſunt primitus inſtituta, temporis decurſu inimicus homo corrupit, & in magnam illius offenſionem, gravemque jacturam converterit animarum: Quamobrem dicti vener. Fratres Archiepiſcopi, & Epiſcopi nobis fecerunt humiliter ſupplicari, ut in prædictis de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine congruam aliquam iniremus rationem. Nos itaque volentes ex debito Paſtoralis officii providere, & ſanctificationis Feſtorum certum deinceps firmare præceptum, antiquam Eccleſiæ in hoc conſuetudinem ſectantes, habitis prius frequentibus per doctos, pioſque viros quos ad hæc ſpecialiter deputavimus, conſultationibus, ut rei vide-

tur gravitas poſtulare, motu proprio, & certa ſcientia, meraque deliberatione noſtris; nec-non de prædictæ Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, hac perpetua valitura conſtitutione de voto etiam Vener. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris ritibus præpoſitorum, Apoſtolica auctoritate decernimus, & declaramus, infraſcriptos duntaxat dies pro Feſtis ex præcepto colendos eſſe, quos nempe, vel ab initio veneranda ſacravit antiquitas, vel univerſalis Eccleſiæ probavit conſuetudo, vel omnium gentium unanimis pietas veneratur; Dominicos videlicet dies totius anni, Nativitatis D. N. J. C. Circumciſionis, Epiphaniæ, Reſurrectionis, cum duabus pariter ſequentibus Feriis, Aſcenſionis, Pentecoſtes cum duabus ſequentibus feriis, ſanctiſſimæ Trinitatis, ſolemnitates corporis Chriſti, & Inventionis ſanctæ Crucis, nec-non feſtivitatum Purificationis, Annunciationis, Aſſumptionis & Nativitatis Deiparæ Virginis, Dedicationis S. Michaëlis Archangeli, Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ, SS. Petri, & Pauli, S. Andreæ, S. Jacobi, S. Joannis, S. Thomæ, SS. Philippi & Jacobi, S. Bartolomæei, S. Mathæi, SS. Simonis & Judæ, & S. Matthiæ Chriſti Domini Apo-

ſtolorum; item *S. Stephani* Protomartyris, *SS.* Innocentium, *S.* Laurentii Martyris, *S*ilveſtri Papæ & Confeſſoris, S. Joſephi etiam Confeſſoris, & S. Annæ, Deiparæ reſpectiuè ſponſi, ac Genitricis, ſolemnitatis omnium Sanctorum, atque unius ex principalioribus Patronis in quocumque regno, ſive provincia, & alterius pariter principalioris in quacunque civitate, oppido, vel pago, ubi hos patronos haberi, & venerari contigerit. Ad reliquorum vero dierum obſervantiam, quos hactenus ſive in univerſa Eccleſia, ſive in quavis Natione, aut Regn o, Provincia, Diœceſi, aut loco quomodocumque, ſive ex præcepto, ſive ex conſuetudine, ſive ex devotione Chriſti fideles tanquam feſtivos celebrarunt, nequaquam ex præcepto ipſos teneri dicta auctoritate tenore præſentium perpetuo etiam decernimus, & declaramus. Ne autem dies Feſtos à locorum Ordinariis nimia aliquorum facilitate, aut populorum importunitate deinceps iterum multiplicari contingat, eoſdem Otdinarios in Domino monemus, ut ad Eccleſiaſticam ubique ſervandam æqualitatem de cætero perpetuis futuris temporibus ab indictione ſub præcepto novorum Feſtorum ſtudeant

abſtinere. Ut vero ea quæ ſuperius expreſſa ſunt ferventiori, qua decet veneratione, ac devotione colantur, eiſdem Ordinariis antiquorum Canonum obſervantiam ad memoriam revocamus in concedendis licentiis laborandi diebus Feſtis, quæ quidem licentiæ non aliter quam ad formam prædictorum Canonum, ut præmittitur concedenda non niſi gratis, liberè & ſine ullo prorſus precio, aut pacto, directè, vel indirectè concedantur, ſub pœnis etiam gravioribus noſtro, ſucceſſorumque noſtrorum arbitrio infligendis. Non intendimus tamen per hanc noſtram Conſtitutionem dies Feſtos circa judicialia in aliquo immutare, quos ad hunc effectum relinquimus in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus erant ante ejuſdem promulgationem. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ pœna, nunc, & pro tempore exiſtenti noſtro in Urbe, ejuſque diſtrictu Vicario in ſpiritualibus generali, ac univerſis, & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque Prælatis, ac cujuſcumque generis locorum Ordinariis, etſi Cardinalatus honore fulgeant, ut has præſentes litteras, omniaque & ſingula in eis contenta ſinguli videlicet in

eorum reſpective Diœceſibus publicent, & ab omnibus eorum ſubditis ad unguem obſervari faciant, nonobſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, etiam in Provincialibus, Synodalibus, & univerſalibus Conciliis, editis, & edendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac ſingularum Provinciarum, Civitatum, oppidorum, & locorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus longiſſimo tempore præſcriptis, ac obſervatis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, Decretis, Declarationibus, & litteris Apoſtolicis, aliiſque gratiis, tam per ipſos Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos etiam motu ſimili etiam conſiſtorialiter, quam per Ordinarios locorum cujuſcumque qualitatis, etiam Cardinalatus honore, ut præfertur fulgentes, Legatos etiam de latere & ſedis Apoſtolicæ nuncios, ipſis Provinciis, Civitatibus, oppidis, & locis, aliiſque quibuſcumque etiam quantumvis privilegiatis perſonis, etiam, Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerump. Ducum, aut aliorum Principum contemplatione, vel intuitu, ac alias in contrarium, forſan

quomodolibet conceſſis , approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etſi alias pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem & earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, & manu Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam noſtrorum Decretorum, Declarationum, Monitionis, intentionis mandati, derogationis, & voluntatis infringere,

vel ei auſu temerario contraire : Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſum. DATUM Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Domini 1642. idibus Septembris, Pontificatus noſtri anno vigeſimo.

E. DAT.

Viſa de curia P. GENTILIS.

Loco plumbi † pendentis. F. RENTIUS

P. CIAMPINUS.

*Die 22. Decembris 1642. ſupradictæ litteræ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ principis Apoſtolorum, & in acie campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis: Per me Ioannem Garziam, S. D. N, Papæ Curſ.*

*Raymundus Brambilla Mag. Curſ.*

Digitized by Google

# DECRETUM

## *SACRÆ RITUUM CONGREGAT. de non jejunando in vigilia S. Ioannis Baptiſtæ quando contingit in die ſolemnitatis corporis Chriſti.*

Die 24. Septembris 1638.

CUM anno proxime venturo 1639. vigilia S. Joannis Baptiſtæ incidat in diem ſolemnitatis corporis Chriſti, fuit à pluribus locorum Ordinariis ſupplicatum Sanctiſſimo pro declaratione, quid agendum, de jejunio eo die præſcripto; & ſupplicatione per Sanctitatem ſuam ad ſacram Rituum Congregationem remiſſa; eadem ſacra Congregatio re mature diſcuſſa cenſuit; non eſſe jejunandum, neque abſtinendum à carnibus in Feſto ſolemnitatis Corporis Chriſti, ſed anticipandum jejunium die antecedenti, nempe Feria quarta, prout jejunaretur in ipſa Vigilia; & videri eidem Sacræ Congregationi, quod Sanctitas ſua ſi ita placuerit, præciperet ſuper hoc expediri Breve pro perpetuis futuris temporibus, quando idem caſus con-

tigerit; & facta per me Secretarium de præmiſſis ſanctitati ſuæ relatione, ſanctitas ſua ſententiam ſacræ Congregationis laudavit, & Breve pro toto orbe expediri mandavit, prout expeditum fuit, tenoris ut infra.

C. Epiſc. Portuen. Card. Pius.

Loco † ſigilli.

Julius Cincius Secr.

Digitized by Google

# VRBANVS PP. VIII.

*Ad perpetuam rei memoriam.*

CUm evenire quandoque poſſit, ut vigilia S. Joannis Baptiſtæ in diem Feſtum ſolemnitatis ſanctiſſimi Corporis Domini noſtri Jeſu Chriſti incidat: Nos attendentes diem Feſtum hujuſmodi, quo tanti Sacramenti inſtitutio, ſumma totius populi Chriſtiani lætitia recolitur, è principalibus Anni feſtivitatibus exiſtere propterea de venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum conſilio, deinceps perpetuis futuris temporibus quoties vigiliam prædictam in dictum diem Feſtum ſolemnitatis ſanctiſſimi Corporis Domini noſtri Jeſu Chriſti incidere contigerit, non eſſe jejunandum, neque à carnibus abſtinendum in die feſto hujuſmodi, ſed anticipandum jejunium die immediate antecedenti, nempe Feria quarta, prout jejunaretur in ipſa vigilia, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus & ordimus, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Volumus autem ut præſentium tranſumptis etiam impreſ-

ſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Octobris 1638. Pontificatus noſtri anno decimo ſexto.

M. A. MARALDUS.

*DECLARATIO, AC CONFIRMATIO Decretorum editorum circa imagines defunctorum nondum à Sede Apoſtolica canonizatorum cum ſplendoribus, aut laureolis non proponendas, & proceſſus pro eorum beatificatione, aut canonizatione conficiendos.*

# URBANUS PAPA VIII.

*Ad perpetuam rei memoriam.*

CÆleſtis Hieruſalem cives, quorum glorioſis natalitiis ſancta lætatur mater Eccleſia, ſicut hujus ſanctæ Sedis Apoſtolicæ miniſterio à piis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus venerantur in terris, ita Romanum decet Pontificem militantis Eccleſiæ regimini divina Providentia præpoſitum, pro ſuo præcipuo honoris domus Dei zelo invigilare, ne quid in perſonarum cum ſanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctarum memoriam, ſive cultum, inconſulta ſancta Sede prædicta innovetur.

§. 2. Aliàs ſiquidem nos ſollicitè animadvertentes, abuſus, qui irrepſerant, & irrepere non ceſſabant in colendis qui-

buſdam cum ſanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etſi neque canonizationis, neque beatificationis honore inſigniti eſſent ab eadem Sede, eorum tamen imagines in oratoriis, atque in Eccleſiis, aliiſque locis publicis atque etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, ſeu ſplendoribus proponebantur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia à Deo per eorum interceſſiones accepta in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrabantur, & ad illorum ſepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponebantur: Volentes proinde hujuſmodi abuſibus pro debito Officii Paſtoralis occurrere, re etiam cum Venerabilibus Fratris noſtris S. R.E. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in univerſa Republica Chriſtiana generalibus Inquiſitoribus ab eadem ſede ſpecialiter deputatis, communicata, & mature conſiderata, ac diſcuſſa; de eorumdem Cardinalium conſilio ſub die 13. Martii 1625. declaravimus, ſtatuimus, & decrevimus, ne quorumvis hominum cum ſanctitatis, ſeu martyrii (fama quantumcunque illa ſit) defunctorum imagines, aliaque præfata, & quodcunque aliud venerationem, & cul-

tum præſeferens, & indicans, in oratoriis, aut locis publicis, ſeu privatis, vel Eccleſiis, tam ſæcularibus quam regularibus, cujuſcunque Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponerentur, antequàm ab Apoſtolica ſede canonizarentur, aut beati declararentur, & (ſi quæ appoſitæ eſſent) amoverentur, pro ut eas ſtatim amoveri mandavimus, ac pariter imprimi de cætero inhibuimus libros eorumdem hominum, qui ſanctitatis, aut martyrii, fama, vel opinione, ut præfertur, celebres; è vita migraviſſent, geſta, miracula, vel revelationes, ſeu quæcunque beneficia, tanquam eorum interceſſionibus à Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in eis recognoſcendis Theologos, alioſque pios, ac doctos viros in conſilium adhiberet: & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid novi, & inordinati in re tam gravi committeretur, negotium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmitteret, ejuſque reſponſum expectaret: revelationes verò, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ in libris horum hominum vitam, geſtaque continentibus eatenus ſine recognitione, atque approbatione hujuſmodi impreſſa erant,

nullo modo approbata cenſeri voluimus, mandavimuſque. Ad horum hominum ſepulchra vetuimus etiam, ac inhibuimus tabellas, atque imagines ex ære, aut argento ſeu ex alia quæcumque materia, tam pictas, quàm fictas, atque exculptas appendi, ſeu affigi, & lampades, ſive alia quæcunque lumina accendi ſine recognitione ab Ordinario omnino prout ſupra, facienda, ſedique Apoſtolicæ referenda, ac probanda. Declarantes, quòd per ſupraſcripta præjudicâre in aliquo noluimus, neque intendimus iis, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia præfatæ Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarii celebrantur. Cumque poſtea, die 2. Octobris ejuſdem anni 1625. à quibuſdam revocari in dubium accepiſſemus, an tabellas, & imagines, quas in poſterum offerri contingeret, recipere, & antea oblatas conſervare liceret, nos qui tantummodo volúimus occurrendo abuſibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum ſanctimoniam divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illuſtrari; re prius cum

eiſdem

eiſdem Cardinalibus communicata, de ſimili eorum conſilio declaravimus, quòd ſicut nunquam prohibuimus, nec intentionis noſtræ fuit prohibere oblationem; receptionemque tabellarum, & imaginum hujuſmodi, itaut deinceps nulli dubitationi locus relinqueretur; ſtatuimus, & decrevimus ut quoties ad aliquam Eccleſiam, aut Oratorium, locum ve alium publicum, ſecularem ſeu regularem tabellas, & imagines, aliudve ſimile quiſpiam deferret, ac interceſſione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adſcriptorum, quamvis cum Martyrii, aut ſanctitatis fama de mortuorum, optata ſe impetraviſſe diceret, liceret Eccleſiaſticis perſonis Eccleſiarum, locorumve prædictorum curæ præpoſitis, tabellas, & imagines ſive pictas, ſive ex quavis materia fictas; atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia ſimul cum deferentis, aliorumque qui conſcii fuiſſent atteſtationibus recipere, atque approbantibus Ordinariis, ad quos referre ſtatim omnia tenerentur, in ſecreto aliquo ſeorſum ab Eccleſia loco cuſtodire, ibidemque jam ammota collocare, & aſſervare, ut ſi quando Dominus talium virorum merita beatifica-

tionis, ſeu canonizationis honore in terris decorare voluiſſet, extarent hujuſmodi ſanctitatis qualeſcunque probationes Apoſtolicæ ſedis judicio tunc examinandæ. Demum verò, ut ejuſmodi decreta obſervarentur indubiè, ac omnimodam ſortirentur executionem, cum eiſdem Cardinalibus re pariter communicata, deque eorumdem conſilio, præmiſſis addidimus, ſtatuimus, decrevimus, atque declaravimus, ne ex tunc deinceps quiſpiam Ordinariorum, aut ab Apoſtolica ſede ad hoc ſpecialiter delegatorum, ſuper alicujus utriuſque ſexus cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defuncti miraculis, revelationibus, aliiſve ejuſmodi ſanctitatem redolentibus, ex integro informationes quoquo modo reciperet, aut proceſſuum inſtrueret, vel hucuſque receptas informationes, inſtructumve proceſſum ulteriùs proſequeretur, niſi poſtulator prius per legitimas juridice ſuſceptas probationes circa perſonam ejus, de cujus miraculis, revelationibus, aliiſve rebus geſtis ſanctitatem præ ſe ferentibus ageretur, præſcriptam in præfato noſtro Decreto formam omnino ſervatam extitiſſe docuerit; & niſi poſtea ſucceſſivè idem Ordinarius, aut ab Apoſto-

lica ſede ad hoc ſpecialiter delegatus, diligenti præhabita diſquiſitione circa eandem perſonam, ſupracitato Decreto nullatenus contraventum eſſe rite pronuntiaverit. Utque id inviolabiliter obſervetur, ſtatuimus inſuper, ac decrevimus, ne tranſmiſſi ad urbem undecumque hujuſmodi proceſſus, à Congregationis ſacrornm Rituum ſecretatio, minuſve à ſanctæ fidei Promotore, quomodolibet aperiantur, niſi priùs in ipſa ſacrorum Rituum Congregatione, alio ſejunctim oblato authentico proceſſu, ex eo Nrdinarium, aut ab Apoſtolica ſede ſpecialiter delegatum ritè, ac rectè ut præmittitur, cognoviſſe, aut pronuntiaſſe prælibato Decreto nequaquam contraitum eſſe plenè conſtiterit, ac deinde à nobis judicialiter aperiendi eos proceſſus facultas indulta fuiſſet. Inſuper longiſſimum tempus, illiuſve immemorabilem curſum, de quo in prædicto Decreto, intelligi declaravimus eſſe tempus centum annorum metam excedens: deque his atque infraſcriptis omnibus, quæ in his Decretis diſpoſita, & ordinata ſunt, aliqua ſuboriente difficultate, Ordinariis locorum, & Delegatis Apoſtolicis quibuſlibet omnem omnino interpretandi

facultatem ademimus. Utque ſedem Apoſtolicam deſuper conſulerent, ab eaque reſponſum expectarent, mandavimus eiſdem, & aliàs prout in Decretis deſuper editis plenius continetur.

§. 2. Quare inviolabili Decretorum prædictorum obſervationi, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, motu proprio & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Decreta prædicta, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omniaque & ſingula Decreta hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, obſervari omnino præcipimus, ſub pœna nullitatis quorumcumque informationum, proceſſuum, ac interpretationis aliter, quàm prævia ſupraſcripta præcognitione inſtructorum, eorumque admiſſionis, publicationis, aut interpretationis; itaut earumdem informationum receptiones, proceſſuumve inſtructiones, nec-non eorum admiſſiones, ac publicationes & interpretationes habeantur pro non receptis, non inſtructis, non admiſ-

ſis, non publicatis, non interpretatis, eorumque amplius ratio aliqua nullatenus alicubi unquam haberi debeat.

§. 3. Decernentes præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd quicunque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes, ad præmiſſa vocati, & auditi, minuſve cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, ſeu aliàs ſufficienter, aut etiam nullatenus juſtificatæ fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut ali quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & ſubſtantiali, ſive etiam ex eo quòd in præmiſſis, ſeu eorum aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplendâ, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa etiam quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario expri-

menda foret ; aut quod de voluntate noſtra hujuſmodi , & aliis ſuperiùs expreſſis , ſeu relatis nihil ullibi appareret , ſeu aliter probari poſſet , notari , impugnari , invalidari , retractari , in jus vel controverſiam revocari , aut ad terminos juris reduci , vel adverſus iſtas reſtitutionis in integrum , aperitionis , oris , reductionis ad viam , & terminos juris , aut aliud quodcunque juris , facti , gratiæ , vel juſtitiæ , remedium impetrari , ſeu quomodolibet concedi , aut impetrato , vel conceſſo quempiam uti , ſeu ſe juvare in judicio , vel extra poſſe ; neque ipſas præſentes , ſub quibuſvis ſimilium , vel diſſimilium gratiarum revocationibus , ſuſpenſionibus , limitationibus , aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi , ſed ſemper ab illis exceptas , perpetuoque validas , firmas , & efficaces exiſtere , & fore , ſuoſque plenarios , & integros effectus ſortiri & obſtinere , ac per omnes , & ſingulos , ad quos ſpectat , & quomodolibet ſpectabit in futurum , inviolabiliter obſervari.

§. 4. Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus & ſingulis , per quoſcumque judices Ordinarios , & delegatos , etiam

cauſarum Palatii Apoſtolici auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, & alios quavis auctoritate, & poteſtate fulgentes; in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere: irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Quocirca venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, nec-non dilectis filiis noſtris, & Apoſtolicæ ſedis Nunciis, ac hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus ubilibet exiſtentibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, ut ſtatim atque præſentes litteræ noſtræ ad eorum, & cujuſlibet eorum notitiam pervenerint, in ſua quiſque reſpectivè Diœceſi vel Provincia ſedulò prævigilet, ne ſine approbationibus prædictis imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia publicentur prædicta, aliave contra ſuperius diſpoſita fiant: tranſgreſſores verò, ſi regulares fuerint, privationis ſuorum officiorum, ac vocis acti-

væ & paſſivæ, nec non ſuſpenſionis à divinis: ſi verò Clerici ſeculares, privationis pariter ſuorum officiorum, ſuſpenſionis à divinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, executioneque ſuorum ordinum reſpectivè, aliiſque arbitrio prædictorum ordinariorum, ſeu Inquiſitorum, pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo. Qui autem libros impreſſerint, aut imagines pinxerint, ſculpſerint, ſeu quoquomodo affixerint, vel formaverint, cæterique artifices circa prædicta qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & inſuper pecuniariis, aliiſque etiam corporalibus pœnis juxta criminis gravitatem, eorumdem Ordinariorum ſeu Inquiſitorum arbitrio afficiantur. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per Sententias, Cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacunque appellatione, recurſu, & reclamatione remotis compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

§. 6. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, rec. mem. Bonifacii Papæ Octavi, etiam Prædeceſſoriis noſtri, de una, &

in Concilio generali edita de duabus diætis, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcunque.

§. 7. Ut autem præſentes, & in eis contenta quæcunque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit, volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præſentes per aliquem, ſeu aliquos ex curſoribus noſtris ad Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, nec-non Cancellariæ Apoſtolicæ valvas, ac in acie campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm inde amovebuntur, earundem exempla in eiſdem locis affixa dimittantur: quæ ſic publicatæ, & affixæ poſt duos menſes à die publicationis computandos, omnes & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

§. 8. Quòdque illarum tranſumptis impreſſis, ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

DATUM Romæ apud ſanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Julii 1634. Pontificatus noſtri anno undecimo.

*Anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto, indictione ſecunda, Pontificatus S. D. N. D. Vrbani divina providentiæ Papæ octavi, die verò 5. Septembris ſupradictæ litteræ, ſive Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicarum S. Ioannis in Laterano, & Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie campi Floræ, ut moris eſt per me Alexandrum Latinum prælibati S. D. N. Papæ Curſ.*

Pro D. Mag. Curſ. Dominicus Mang. Curſ.

# BREVE
## S.D.N. INNOCENTII X.

### *CONTINENS*

*Nonnullas reſolutiones in favorem Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi Epiſcopi Angelopolitani.*

Contra RR. PP. Societatis Jeſu Provinciæ Mexicanæ in quatuor Congregationibus habitis obtentas.

*Nec-non intimationem ejuſdem, Reverendiſſimo Generali Ieſuitarum.*

Una cum Reſponſione pro illius obſervatione.

*In nomine Domini. Amen.*

PRæſenti publico inſtrumento cunctis ubique pateat evidenter & ſit notum: Quod anno à Nativitate Domini 1653. indictione 6. die vero 23. menſis Auguſti Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Innocentii divinâ Providentiâ Papæ X. anno nono, pro Illuſtriſſimo & Reverendiſſimo D. D. Joanne de Pala-

S

fox & Mendoſa Epiſcopo Angelopolitano in Indiis Occidentalibus contra Reverendiſſimum Patrem Caſſuvinum Nichiel Præpoſitum Generalem, nec-non admodum R. P. Pirrum Gherardum Procuratorem Generalem Societatis Jeſu, & alios Clericos Regulares ejuſdem Societatis in dictâ Angelopolitanâ Diœceſi commorantes, & eorum quemlibet tam conjunctim, quam diviſim, & alias omni, &c. In officio Joannes Radica S. D. N. Papæ Curſor, &c. retulit in ſcriptis ſe die 16. hujus intimaſſe & executum fuiſſe perſonaliter Monitorium in Actis expeditum ſuper paritione, executione, & obſervantiâ plurium litterarum Apoſtolicarum in eo præinſertarum, traditâ copiâ collationatâ dicto Reverendiſſimo Patri Generali & Procuratori generali, prout in dicto Monitorio originali, quod factô reproduxit, prout in octo foliis quæ facto dedit tenoris ſequentis: Videlicet. INNOCENT. PAPA X. ad futuram rei memoriam. Alias à nobis emanarunt litteræ in ſimili forma Brevis tenoris ſequentis, videlicet INNOCENT. PAPA X. Ad futuram rei memoriam. Cum, ſicut accepimus, aliquæ fuerint ortæ differentiæ inter Venerabilem Frat. Joannem Epiſcopum Angelopolitanum, ſive populi

ſanctorum Angelorum in Indiis Occidentalibus ex unâ; & dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jeſu partibus ex alterâ, de & ſuper munere prædicationis verbi Dei tam in propriis eorumdem Clericorum Regularium, petita ſolum Epiſcopi benedictione, quam in alienis Eccleſiis petitâ & obtenta ab eodem Epiſcopo Diœceſano licentiâ exercendi; necnon ſuper confeſſionibus laïcorum audiendis prævio examine, ſive approbatione ejuſdem Epiſcopi Diœceſani, quæ dicti Clerici Regulares in vim privilegiorum prædictæ Societati Apoſtolicâ auctoritate conceſſorum ſibi proprio jure licere prætendebant: Et deſuper in partibus fuerit deventum ad plures actus judiciales, & pro parte Clericorum Regularium hujuſmodi ad electionem conſervatorum privilegiorum hujuſmodi: Nobiſque tam dicti Joannis Epiſcopi, quam eorumdem Clericorum Regularium nomine pro ſopiendis differentiis hujuſmodi, quædam dubia deciſionum differentiarum prædictarum, nec-non Juriſdictionem Ordinariorum in exemptos, & ipſorum Clericorum Regularium exemptionem à Juriſdictione Ordinarii concernentia fuerint propoſita, atque ambæ partes reſponderi, &

quid deſuper obſervandum ſit auctoritate noſtrâ Apoſtolicâ ſtatui & ſtabiliri deſiderabant. Nos, qui omnium Fidelium & præſertim Eccleſiaſticorum quieti libenter incumbimus, differentias prædictas, totumque negotium particulari Congregationi aliquorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum examinanda commiſimus, qui, auditis ſæpius Procuratoribus prædicti Joannis Epiſcopi, nec-non Procuratore generali Societatis prædictæ, negotio maturè diſcuſſo, omnibus dubiis & petitionibus hinc inde propoſitis reſponderunt prout ſequitur. Videlicet, Sacra Congregatio à Sanctiſſimo Domino noſtro deputata ſuper controverſiis vertentibus inter Epiſcopum Angelorum in Indiis Occidentalibus, & Religioſos Societatis Jeſu ſæpius auditis procuratoribus ab eodem Epiſcopo ad Urbem delegatis, nec non ipſius Societatis Procuratore generali, negotioque accurate diſcuſſo cenſuit, prædictos Religioſos nequaquam poſſe in Civitate & Diœceſi Angelopolitanâ perſonarum ſæcularium confeſſiones audire ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani, nec verbum Dei prædicare in Eccleſiis ſui Ordi-

nis, non petitâ ipſius benedictione, nec in aliis Eccleſiis ſine ejus licentiâ, nec in Eccleſiis etiam ſui Ordinis ipſo contradicente & contraveniente, ab Epiſcopo tanquam Sedis Apoſtolicæ delegato coerceri & puniri poſſe, etiam cenſuris Eccleſiaſticis in vim Conſtitutionis Sanctæ memoriæ Gregorii XV. quæ incipit, Inſcrutabili Dei providentia; ac proinde memoratis Religioſis, qui hujuſmodi approbationem ac licentiam ſe obtinuiſſe non docuerint, potuiſſe Epiſcopum, ſeu ejus Vicarium Generalem præcipere ſub pœnâ excommunicationis latæ ſententiæ, ut à confeſſionibus audiendis & verbi Dei prædicatione abſtinerent: Nec ob eam cauſam licuiſſe dictis Religioſis, quaſi à manifeſtis injuriis & violētiis, eligere Conſervatores, eoſque, ut prædicitur, electos, in Epiſcopum ejuſque Vicarium Generalem indebite ac nulliter excommunicationem fulminaſſe. Cæterum ſacra Congregatio ſerio in Domino hortatur ac monet Epiſcopum, ut Chriſtianæ manſuetudinis memor erga Societatem Jeſu, quæ laudabili ſuo inſtituto in Eccleſiâ Dei tam fructuoſe laboravit, ac ſine intermiſſione laborat, paterno ſe gerat affectu, eamque in regimine Eccleſiæ ſuæ perutilem adjutricem

agnoſcens benigne foveat, ac priſtinæ ſuæ benevolentiæ reſtituat, quemadmodum Sacra Congregatio ipſum facturum confidit, ſibique certò pollicetur, cum ejus zelum, pietatem, ac paſtoralem ſollicitudinem compertam habeat. DATUM Romæ die 16. Aprilis an. 1648. Et præmiſſorum occaſione pro parte prædicti Joannis Epiſcopi, nec-non Religioſorum Societatis Jeſu in eadem Congregatione propoſita fuerunt diverſa dubia de mandato Sanctiſſimi reſolvenda, quæ quidem Sacra Congregatio, ſæpius auditis ut ab in præmiſſis ab eodem Epiſcopo ad urbem miſſis, nec-non Procuratore generali ab ipſius Societatis, negotioque mature perpenſo, ac ſingula dubia ab utrâque parte propoſita reſpondit ordine quo ſequitur. 1. An in caſu quo Epiſcopus præcipiat decreta aliqua Concilii Tridentini à Regularibus obſervari & executioni demandari, Regulares quicumque, etiam Societatis Jeſu ſub prætextu quod hujuſmodi præcepta infringant ſua privilegia, poſſint eligere Conſervatores? Congregatio reſpondit: Si Epiſcopus præcipiat Regularibus, etiam Societatis Jeſu, ut decreta aliqua Concilii Tridentini obſervent ac exequantur; In illis caſibus in quibus per ipſum Concilium

vel Conſtitutiones Apoſtolicas Regulares exempti ſubjiciuntur juriſdictioni & correctioni Epiſcopi , minime licere ipſis Regularibus ob eam cauſam Conſervatores eligere. 2. An quando Ordinarius procedit Juris ordine ſervato adverſus Regulares prædictos, in caſibus , in quibus per Concilium Tridentinum vel Conſtitutiones Apoſtolicas ipſi ſubjiciuntur , poſſint Conſervatores Judices aſſignare ? Reſpondit , ut ad proximum non poſſe. 3. An Regularibus, etiam Societatis Jeſu, aſſerentibus ſe habere privilegia , quominus obediant Epiſcopo in executione decretorum Juris Communis Concilii Tridentini & Conſtitutionum Apoſtolicarum , Ordinarii debeant ipſis adhibere fidem abſque exhibitione hujuſmodi privilegiorum ? Reſpondit , Ordinarios non teneri hujuſmodi aſſertioni fidem adhibere abſque integrâ privilegiorum exhibitione. 4. An in caſu, quo Regulares quicumque, etiam Societatis Jeſu , exhibeant aliqua privilegia , & Ordinarii judicent ea non ſuffragari caſui de quo agitur , & ad rem non facere , Regulares poſſint & debeant provocare ad ſummum Pontificem , vel in partibus Indiarum remotiſſimis ad Metropolitanum , ſive Ordinarium viciniorem , vel

potius poſſint hoc caſu eligere Conſervatores? Reſpondit, Si verba privilegiorum ſint obſcura & ambigua, non licere recurrere ad Metropolitanum, vel viciniorem Epiſcopum, nec Conſervatores eligere, ſed ſummum Pontificem pro interpretatione eſſe adeundum. 5. Utrum Conſtitutio fel. record. Gregorii XV. circa Conſervatores Regularium publicata anno 1621. cum declarationibus Eminentiſſimorum S. Congregationis Concilii Tridentini Interpretum deſuper editis æque afficiat & comprehendat Religioſos Societatis Jeſu, ac reliquos Regulares; ita ut omnia alia prædicta Societatis privilegia fuerint reducta ad terminos dictæ Conſtitutionis, & ſic in poſterum ab his debeant eligi Conſervatores juxta formam & tenorem prædictæ Conſtitutionis? Reſpondit, Hujuſmodi conſtitutionem cum declarationibus, &, ut præfertur, editis, æque afficere Religioſos Societatis Jeſu, atque aliorum Ordinum, & Conſervatores ad illius præſcriptum eſſe eligendos, nonobſtantibus quibuſvis privilegiis, quippe quæ omnia ſunt reducta ad terminos ipſius Conſtitutionis. 6. An Regulares prædicti ære alieno gravati, vel ad ratiocinia obligati, vel Teſtamentorum Executores poſſint

conveniri coram Ordinario, ſi Conſervatores non nominaverint intra tempus habile ab Ordinario præſcriptum? Reſpondit, Regulares in cauſis præfatis coram Ordinario loci eſſe conveniendos, ſi ad præſcriptum Conſtitutionis ſanctæ memor. Gregorii XV. Conſervatores non elegerint, ipſiuſque electionis documentum intra præfinitum tempus in actis Curiæ ipſius Ordinarii non exhibuerint ac dimiſerint. 7. An dicti Regulares, Conſervatores ſive ad jura, ſive ad privilegia tuenda aſſumentes teneantur ante exercitium Commiſſionis præſtare cautionem coram Ordinario, ſive alio Judice competenti de judicio ſiſti & judicatum ſolvendo, caſu quo in lite, ſive causâ ſuccubuerint? Reſpondit non teneri. 8. An quando Epiſcopi jura, vel decimas cathedralium adverſus Regulares prædictos dote ſuâ ſpoliantes Eccleſias coram Judice competente tuentur, libroſque, memorialia & allegationes producunt, jus Eccleſiarum cathedralium exprimentes, & acquiſitiones Religioſorum, aliaque id generis annumerantes, hujuſmodi ſcriptorum occaſione poſſint Regulares nominare Conſervatores & prætendentes injuriam ſibi inferri in referendo immoderatas acquiſitiones? Reſpondit,

S v

Si Epiſcopi pro tuendis juribus cathedralium Eccleſiarum coram Judice competenti hujuſmodi ſcripta producant, & Regularium immoderatas acquiſitiones veraciter & modeſte referant, non licere Regularibus ob eam cauſam ad Conſervatores recurrere. 9. Utrum Regulares quicumque, etiam Societatis Jeſu, poſſint adminiſtrare Sacramentum Pœnitentiæ ſæcularibus abſque licentiâ Epiſcopi Diœceſani, etiamſi in alienâ Diœceſi approbati ſint? Reſpondit Regulares, etiam Societatis Jeſu, in una Diœceſi ab Epiſcopo approbatos ad confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas nequaquam poſſe in alienâ Diœceſi hujuſmodi confeſſiones audire ſine approbatione Epiſcop Diœceſani. 10. An Epiſcopus contra dictos Regulares audientes in ſuâ Diœceſi confeſſiones ſæcularium abſque ſua approbatione, vel Concionatores abſque licentiâ Epiſcopi intra & extra proprias Eccleſias poſſit procedere, eos à talibus miniſteriis removendo, ſive præceptis & aliis juris remediis coercendo? Reſpondit eiſdem Regularibus qui confeſſiones perſonarum ſæcularium audiunt ſine approbatione Epiſcopi loci, vel prædicant in Eccleſiis ſui Ordinis non petitâ illius benedictione,

aut in aliis Eccleſiis abſque ipſius licentiâ, vel in Eccleſiis etiam ſui Ordinis ipſo contradicente, poſſe Epiſcopum in vim Conſtitutionis fel. rec. Greg. XV. quæ incipit, Inſcrutabili Dei providentia, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatum adminiſtrationem ſacramenti Pœnitentiæ ac munus prædicationis interdicere, eoſque juris remediis coërcere & punire. 11. An quando Epiſcopo conſtat dictas licentias obtentas non fuiſſe, ipſe poſſit præcipere, ut, donec licentiam intra præſcriptum tempus exhibeant, à tali miniſterio abſtineant, & an requirendus ſit per Epiſcopum pro his exhibendis Provincialis in aliâ Diœceſi, vel longiſſime exiſtens, vel ipſi Regulares Confeſſarii, vel eorum Superiores ejuſdem Diœceſis, in quâ prædicta exercentur? Reſpondit poſſe Epiſcopum ſic præcipere, nec pro hujuſmodi licentiis requirendum eſſe Provincialem, ſed ſatis eſſe ipſos Religioſos requirere, aut eorum ſuperiores in Diœceſi Epiſcopi exiſtentes. 12. An ſi contingat, ut aliquis prædictorum Regularium inſurgat contra Epiſcopum in propria Diœceſi maledictis cum ſcripto vel dicto populum ſcandaliſando, poſſit ab Epiſcopo puniri & quâ animadverſione? Et quid, ſi hujuſ-

modi delinquens tranſiverit ad aliam Diœceſim, hoc caſu ſervandum ſit? Et quâ pœna puniendus ſit Regularis, qui commorans in unâ Diœceſi ſpargat famoſos libellos contra Ordinarium alterius Diœceſis? Reſpondit, ſi Regulâris intra clauſtra degens extra ea in caſibus in dubio expreſſis ita notoriè deliquerit, ut populo ſcandalo ſit, Epiſcopo inſtante teneri Superiorem Regularem intra tempus ab Epiſcopo præfigendum ſevere illum punire, ac de punitione Epiſcopum certiorem facere, alioquin ſic delinquentem ab Epiſcopo puniri poſſe ad præſcriptum Concilii Tridentini cap. 14. ſect. 25. de Regul. Quod ſi delinquens ad aliam Diœceſim migraverit, ſervandum eſſe quod præcipitur in Conſtitutione ſanctæ memoriæ Clementis VIII. incipiente, Suſcepti muneris ratio. 13. An Conſervatores nominati & electi à Regularibus prædictis ante exercitium ſuæ Religionis, teneantur electionis documentum authenticum exhibere coram Ordinario ſub pœnâ nullitatis actuum? Reſpondit utique teneri. 14. An privilegia quæ ſunt contra juriſdictionem Ordinarii, & quibus gaudent & gaudere prætendunt Regulares prædicti, debeant Epiſcopis notificari ſive inſinuari? Reſ-

pondit Regulares teneri hujuſmodi privilegia Epiſcopo exhibere, ſi eis uti voluerint. 15. An prædia ruſtica metallorum, fodinæ, ſaccari, opificinæ à Regularibus Societatis Jeſu vel aliis poſſeſſa, vel aliæ domus ſæculares, in quibus videlicet unus vel duo Regulares tantum commorantur, gaudeant privilegio, Collegiorum ſeu Conventuum? Reſpondit non gaudere. 16. Utrum Regulares prædicti apothecas quarumcumque mercium, macella, & ſimilia, præſertim prope Collegia ſive Conventus exercentes, poſſint ab Ordinario ſub cenſuris inhiberi, ne hujuſmodi exerceant? Reſpondit non poſſe Epiſcopum hoc prohibere Regularibus exemptis; ſed ſi in præmiſſis ita notorie delinquant extra clauſtra, ut populo ſcandalo ſint, ſervandum eſſe quod dictum eſſe ſupra in reſponſione ad duodecimum. 17. Utrum Regulares, etiam Patres Jeſuitæ, in ſuis prædiis, opificinis, aliiſque ſuis domibus ſæcularibus ſitis intra limites Parochiarum ad ſe non ſpectantium poſſint adminiſtrare ſacramentum Baptiſmatis, ſolemnis Matrimonii, Extremæ-Unctionis & Euchariſtiæ in feſto Paſchatis, famulis, Mercenariis, ruſticis, ſive aliis id genus hominibus ſæcularibus abſque Ordinarii

vel Parochi licentiâ? Reſpondit non poſſe. 18. Utrum Patres Societatis in Civitate & Diœceſi Angelorum poſſint conſecrare vaſa ſacra, altaria, & ſimilia in quibus Unctio requiritur? Reſpondit itidem non poſſe. Pro parte vero Religioſorum Societatis Jeſu propoſita fuerunt infra ſcripta dubia. 1. An Epiſcopi in partibus Indiarum poſſint ex integro totum unum Monaſterium vel Collegium ab audiendis Confeſſionibus ſuſpendere? Reſpondit Epiſcopos Indiarum poſſe quidem omnibus ſimul unius Monaſterii vel Collegii Confeſſariis adimere facultatem audiendi Confeſſiones perſonarum ſæcularium, etiam inconſulta S. Congregatione Epiſcoporum & Regularium negotiis præpoſitâ, cum decretum ab ea editum ſub die 20. Novembris 1615. ex intentionis defectu & convenientiâ morali non extendatur ad Regiones illas tam longe ab Urbe diſſitas. Verum ab hac generali ſuſpenſione, quæ vix ſine ſcandalo & animarum pernicie contingere poteſt, abſtinendum eſſe Epiſcopis, niſi graviſſimâ ſubſiſtente cauſâ, ſuper quos S. Congregatio illorum conſcientias graviter voluit eſſe oneratas. 2. An Epiſcopus Regularem pro Confeſſionibus ſemel approbatum ſi-

ne novâ causâ ſuſpendere poſſit ab ipſis Confeſſionibus audiendis? Reſpondit Regulares aliàs libere ab Epiſcopo prævio examine approbatos ad audiendas confeſſiones perſonarum ſæcularium, ab eodem Epiſcopo ſuſpendi non poſſe, ſine novâ causâ, eaque ad ipſas confeſſiones pertinente. 3. An Bulla Pii V. 34. in ordine Tom. 2. Bullarii conceſſa, inſtante & ſupplicante Sereniſſimo Rege Catholico, non ad petitionem Regularium, ſit revocata in Bullis ſummorum Pontificum in quibus exemptiones Regularium mitigantur? Reſpondit agendum cum Sanctiſſimo, an velit declarare Bullam non eſſe revocatam; illam tamen non ſuffragari, niſi in locis ubi eſt defectus Parochorum. 4. An Epiſcopus poſſit cum cenſuris procedere contra Regulares exemptos, ſi inobedientes fuerint in confeſſionibus audiendis, vel prædicatione verbi Dei; & hoc an vigore Concilii Tridentini, vel per quem canonem? Reſp. poſſe procedere, non quidem in vim Concilii Tridentini, ſed in vim Conſtitutionis Gregorii XV. quæ incipit, Inſcrutabili Dei providentia. 5. An licentiâ audiendi confeſſiones & prædicandi ab Epiſcopo, per litteras miſſivas; an ſolum per litteras Pa-

tentes Cancellariæ concedi poſſit? Reſp. concedi poſſe etiam per litteras miſſivas, vel ore tenus, ſi ita Epiſcopo videbitur. 6. An talis licentiâ ore tenus ſine ſcriptis concedi poſſit? Reſp. ut ad proximum. 7. An facultas eligendi Conſervatores conceſſa Societati à Greg. XIII. ſuffragetur illis in locis, in quibus non adſunt judices Synodales. Reſp. ubi non ſunt, judices Synodales, privilegium Greg. XIII. non ſuffragari; quoad hoc, ut Societas non teneatur ex illis eligere Conſervatores; dummodo tamen in reliquis ſervetur forma Conſtitutionis Gregorii XV. hac de re editæ. 8. An Conſervatores Societatis Vicarios Generales Epiſcoporum authoritate Apoſtolicâ per Sententias, Cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas compellere poſſint virtute Bullæ Gregorii XIII. incipientis, Æquum reputamus, datæ ultima Februarii 1573. Reſp. poſſe à manifeſtis injuriis & violentiis eos compeſcere, etiam cenſuris & pœnis Eccleſiaſticis. Datum Romæ die 16. Aprilis 1648. Quapropter ut præmiſſa firmius ſubſiſtant & inviolabiliter obſerventur, Nobis pro parte Joannis Epiſcopi hujuſmodi fuit humiliter ſupplicatum, ut illa autoritate Apoſtolicâ confirmare de benignitate Apoſtolicâ dignaremur. Nos

igitur D. Joannis Epiſcopi votis hac in re annuere, illumque ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eundem Joannem Epiſcopum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occane vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſerta reſponſa ſeu reſolutiones autoritate prædictâ, tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis vim & robur adjicimus, & inviolabiliter obſervari mandamus, ſalvâ tamen in præmiſſis ſemper autoritate dictæ Congregationis; Decernentes ſic & non aliter in præmiſſis, per quoſcumque judices ordinarios, etiam delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, judicari ac definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper iis à quoquam quavis autoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Nonobſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque & Synodalibus Conci-

ciliis, Edictis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus; nec non Eccleſiæ Angelopolitanæ, ac Societatis prædictæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel aliâ quavis firmitate roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis & litteris Apoſtolicis eidem Eccleſiæ & Societati ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriis aliiſque efficacioribus & inſolilitis clauſulis, ac decretis, etiam irritantibus, etiam motu proprio, ac etiam conſiſtorialiter & alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum; non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia expreſſa forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſorum ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque

contrariis quibuſcumque. DATUM Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 14. Maii 1648. Pontificatus noſtri anno quarto. Et ſubinde cum Clerici Regulares Societatis prædictæ prætendentes ex pluribus capitibus præinſertas noſtras litteras non eſſe juſtificatas, novam deſuper à nobis audientiam obtinuiſſent. Nos negotium hujuſmodi particulari Congregationi nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum examinandum & definiendum commiſimus, qui pro partibus, etiam in contradictorio pluries auditis, eorumque oppoſitionibus maturè perpenſis, eaſdem præinſertas noſtras litteras eſſe juſtificatas, ac proinde illarum executionem nullatenus eſſe impediendam aut retardandam decreverunt.

Noſque deinde decretum hujuſmodi, ac omnia & ſingula in eo contenta, Apoſtolicâ autoritate confirmavimus. Poſtmodum vero petitâ etiam ab ipſis Clericis Regularibus dictæ Societatis novâ Audientiâ ſuper eorum Conſervatorum electione, & deputatione, emanavit itidem à particulari Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum

ejuſdem S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum dictæ Romanæ Curiæ Prælatorum à Nobis ſuper hoc ſpecialiter deputatorum Decretum tenoris ſequentis videlicet. Propoſito dubio in causâ vertente inter Epiſcopum Angelopolitanum & Patres Societatis Jeſu; An ex aliis cauſis, quàm in Brevi expreſſis, fuerit locus electioni Conſervatorum; Congregatio particularis nonnullorum S. R. E. Cardinalium & Romanæ Curiæ Prælatorum à S. D. N. ſuper hoc ſpecialiter deputata, repetito Mandato, ut pareatur Brevi in eo, in quo non fuerit paritum, Cenſuit non fuiſſe locum electioni talium Conſervatorum, & in hac causâ perpetuum ſilentium eſſe imponendum, pro ut præſenti decreto imponit. DATUM die 17. Decembris 1652. Cum autem, ſicut ejuſdem Joannis Epiſcopi nomine Nobis nuper expoſitum fuit, ipſe Decretum præinſertum, quo firmius ſubſiſtat Apoſtolicæ noſtræ Confirmationis robore communiri ſummopere deſideret: Nos ejuſdem Joannis Epiſcopi votis hac in re benigne annuere, ac illum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis

ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum ac omnia & ſingula in eo contenta, Apoſtolicâ autoritate tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa inviolabiliter obſervari Mandamus. Decernentes ſic & non aliter in præmiſſis per quoſcumque judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos judicari & definiri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis autoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari; Nonobſtantibus omnibus illis, quæ in eiſdem præinſertis litteris voluimus nonobſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 27. Maii 1653. Pontificatus noſtri anno primo. G. Gualterius.

De Mandato Illuſtriſſimi ac Reveren-

co & tempore exhibendis latius continetur.

Ideo moneantur iidem Reverendiſſimi Pater Caſſuvinus Nichiel Præpoſitus Generalis dictæ Societatis Jeſu, omneſque etiam alii Clerici Regulares, Miniſtri, Aſſiſtentes, Procuratores, & Cfficiales ejuſdem Societatis, & eorum quilibet in executione præſentium nominandi & cognominandi & ſua quomodolibet tam conjunctim, quam diviſim, & alias omni, &c. intereſſe putan. ſibique vel in totum, vel in parte contentorum in litteris Apoſtolicis quovis modo tangen. & incumben etiam omni, &c. quatenus intra triduum proximum ſub pœnâ ducatorum mille auri de Camera ipſi Cameræ Apoſtolicæ applicandorum & pro illis Mandati executivi, ac in juris ſubſidium Excommunicationis, Suſpenſionis à divinis, interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, aliarumque cenſurarum & ſententiarum; nec non ſub eiſdem excommunicatione, ſuſpenſione, interdicto, & aliis cenſuris & pœnis arbitrio prædicti Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. A. C. ſive dicti, aut alterius pro tempore exiſtentis: ejus in civilibus cauſis locum tenentis, etiam omni meliori mo-

do & debeant & eorum quilibet debeat vere, & realiter & cum effectu litteras Apoſtolicas prædictas, omniaque & ſingula in eis contenta quæcumque obſervaſſe, adimpleviſſe & totali executioni demandaſſe, illiſque in omnibus & per omnia juxta earum formam & tenorem omnino paruiſſe & obediviſſe, & pro paritione & executione prædictis viden. & audien. fieri, ferri & promulgari, quaſcumque ſententias declaratorias & definitivas de & ſuper præmiſſis omnibus & ſingulis, & eorum quomodolibet neceſſarias & opportunas, decernique & relaxari quodcumque mandatum de manutenendo, & quatenus opus ſit & non alias, &c. Deque, &c. Omni, &c. de immittendo, ac de reintegrando executivum ad factum & quodcumque aliud de ſuper neceſſarium & opportunum, & alias pro uti quando & quoties opus fuerit, & facti neceſſitas & indigentia rei exiget, ac juris ordo dictabit, eidemque D. A. C. ſive dicto ejus D. locum tenenti videbitur & placuerit expedire & cum eodem Illuſtriſſimi D. inſtante deducen. circa præmiſſa omne jus ſuum, omnemque actionem ſibi de jure quomodolibet competentem jure ſtetiſſe,

juſque & juſtitiam fieri & adminiſtrari vidiſſe præmiſſo & omni alio meliori modo, præſentibuſque omnino paruiſſe; & ſi quis, &c. compareat, &c. Alioquin, &c. Et inſuper ſupradictis omnibus & ſingulis monitis vel inonendis, ut ſupra in executione præſentium nominantur & cognominantur, inhibeatur, ne viſis, receptis, aut executis præſentibus ſub jam dictis ſententiis, cenſuris, & pœnis audeant, nec præſumant, nec eorum aliquis audeat vel præſumat in præjudicium dicti Illuſtriſſimi D. Epiſcopi inſtantis & contra formam, ſeriem & tenorem præinſertarum litterarum Apoſtolicarum, & contentorum in eis quicquam attentare, nec innovare, minuſque attentari nec innovari facere per ſe, nec per alios, ſub quovis prætextu, cauſa, ingenio, vel quæſito colore, quoniam in vim earumdem litterarum Illuſtriſſimus Dominus ita mandavit, & nihilominus ſiquis, &c. compareat, &c. Alioquin, &c. DATUM Romæ ex ædibus noſtris, die 8. Auguſti 1653. Præinſertæ litteræ Apoſtolicæ cum ſuo originali reviſæ concordant. Joachinus Valtrinus Officialis deputatus, &c. Hi Datarius. Locus † ſigilli D. Datarii, Franciſcus Jacobus Belgius Notarius.

Locus † ſigilli eiſdem anno, indictione, menſe & Pontificatu, quibus ſupra, die vero decima nona Auguſti. Pro Reverendiſſimo Patre Generali, venerabilis Societatis Jeſu contra quoſcumque legitime comparituros pro Illuſtriſſimo & Reverendiſſimo D. Epiſcopo Angelorum in Indiis Occidentalibus, in Officio adm. R. P. Pirrus Gherardus Procurator Generalis dictæ Societatis in termino ejuſdem Monitorii cum præinſertâ copiâ duarum litterarum Apoſtolicarum expeditarum in forma Brevis ſub diebus 14. Maii anni 1648. & 27. Maii 1653. ſeu, &c. emanatarum ſuper terminatione certarum differentiarum ſeu controverſiarum alias verten. inter dictum Illuſtriſſimum & Reverendiſſimum D. Epiſcopum ex unâ, & R. R. Clericos Regulares dictæ Societatis commorantes in Diœceſi Angelopolitanâ pro animarum ſalute expedita per acta mei de præſenti menſe Auguſti ac dicto Reverendiſſimo Patri Generali per unum ex ſanctiſſimi Domini curſoribus intimati continentur, quatenus ſub certis in eo contentis pœnis debeat vere, realiter & cum effectu litteras Apoſtolicas prædictas, omniaque & ſingula in eis contenta quæcumque obſer-

vaſſe ; adimplevisſe & totali executioni demandeſſe, illiſque in omnibus & per omnia juxta eorum formam & tenorem omnino paruiſſe & obedivisſe, & alias latius, ut in copia dicti Monitorii ad quod, &c. dixit dictum Reverendiſſimum Patrem Generalem ipſumque comparentem omnes Apoſtolicas litteras quarum executio ipſis dirigatur, ſeu ad ipſos quomodolibet ſpectare dignoſcatur ab initio earum expeditionis ſupra caput reverentiſſime, provt tenentur recipere, ſeque promptos & paratos, & promptiſſimos & paratiſſimos pro illis omnino obſervandis animo & corde, ac verbis & facto ſemper & omni tempore exhibuiſſe & exhibere proindeque pro illarum obſervantiâ opus non fuiſſe nec eſſe compulſu litterarum Monitorialium ; in reliquis, ſi quid aliud ultra prædicta ex adverſo prætendatur, quod non creditur citra conſenſum in juriſdictionem, niſi ſi & quatenus opus ſit & non alias dixit ad illa non teneri, nec obligatos exiſtere, ac in illis & quo ad illa nihil fieri, niſi docto de legitimo mandato ex adverſo comparentis, ſeu comparentium & ſer. ſer. ver. ver. Alias, &c. omni, &c. modo, &c. ſuper quibus omnibus & ſingulis præmiſſis pe-

titum fuit à me Notario publico infra-ſcripto, ut unum vel plura, publicum, ſeu publica conficerem & traderem inſtrumentum & inſtrumenta. Actum Romæ in Officio mei Notarii infraſcripti, diebus & anno prædictis, præſentibus DD. Dominico Buratto & Muttio Gallo Connotariis, teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis atque rogatis. Ego Franciſcus Jacobus Belgius Virdunen. Cur. cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Notarii de præmiſſis rogat. præſens inſtrumentum ſuſcripſi & publicavi reg.

# EXCERPTA EX INSTRUCTIONE

*Miſsâ à S. Congregatione de propag. Fid. ad Vic. Apoſt. in Indias proficiſcentes.*

## *Antequam diſcedant.*

QUONIAM vos eâ etſi diligentiâ & is quoque eſt in natione Gallorum Religionis zelus & pietas, ut jam à vobis & multi ad hanc Sinenſem Miſſionem invitati ſint, & multi quoque ſponte ſua ſeſe ultrò obtulerint, nolite facilè omni ſpiritui credere, ſed probate ſpiritus ſi ex Deo ſunt. Experientiâ namque compertum eſt plurimos, neſcio quo pietatis impulſu actos, maximè ubi pauló fervidior natura eſt, ad opera pia & ſancta ruere magis quam ferri, & quoniam in his virtus radices non jecerat, ubi primus ille fervor reſederit, ipſis laborum primordiis fractos animos dimittere & ab aratro retrò reſpicere.

Hoc itaque inprimis curandum vobis eſt, ut inter plurimos magno ſtudio perquiratis ac ſecernatis viros ætate ac corporis valetudine ſuſtinendis laboribus idoneos, tum verò, quod pluris eſt, non mediocri charitate ac prudẽtia inſignitos,

quas virtutes non aliorum judicium & conjectura, ſed diuturnus rerum uſus & experientia, aliis in muneribus cum laude peractis probaverit, qui ſecretorum ſint capaces, tenaceſque cuſtodes, qui gravitate morum, comitate, manſuetudine, patientia, humilitate, & omni virtutum exemplo Chriſtianæ fidei, quam ore profitentur, opere adſtipulentur, qui denique, ad Evangelicæ charitatis normam efformati, aliorum ſeſe ingenio ac moribus accommodantes, nec ſociis quibus cum vixerint, graves, nec exteris inviſi ingratique reddantur, ſed cum Apoſtolo fiant omnia omnibus.

*In ipſo itinere.*

Maxime cavendum eſt à regionibus & locis ſubjectis dominio temporali Principum Chriſtianorum, quæve illis quomodolibet ſunt obnoxia quæ nec prope quidem quoad fieri poterit ſalutaveritis in itinere. Cum verò perveneritis, nec Macaum, nec alia loca, quæ Luſitanis parent, etiamſi intra fines veſtræ adminiſtrationis comprehendantur, ad veſtram pertinent curam. Quamobrem vel per Perſiam & regna Mogolis iter inſtituendum, vel

etiàm mari, ſi navis aliqua ſeſe opportune obtùlerit, quam certò noveritis rectà in Sinas profecturam.

Abſtinendum etiam à divulgando nomine veſtræ Miſſionis, niſi fortè gravis neceſſitas id exigat; quapropter nomina veſtra, patriam, habitumque ipſum commutate, iter, curſum itineris, inſtitutum & inprimis terminum, & quod omnium caput eſt, Epiſcopalem dignitatem ſubticete. Jam longis vero itinerum ſpatiis vel mercaturam obtendite, vel ingenitam Europeis alienas regiones peragrandi, & dignoſcendi curioſitatem. Quod ſi denique neceſſitas ipſa caſuſque ferat ut Miſſionarios vos eſſe fatendum ſit, fateamini licet, verùm longè aliò quam ad Sinas deſtinatos.

Regionum per quas tranſieritis & itineris veſtri brevem deſcriptionem facite; & quidquid per viam didiceritis huc ſcribendum eſt eo modo atque ratione, qua ſuo mox loco præſcribetur.

Inter itinerandum diligentiſſimè inquirendum eſt num quis ſit modus, quo in Europam litteræ perferantur, num quis fidus vir cui litteræ tutô committantur, cum hoc ſicubi occurrerit, amicitia ineunda, mutua officia præſtanda, ſed taci-

to veſtræ Miſſionis ſecreto. Hortandus eſt ut litteras in Europam veſtras ſeduló curet. Inveſtigandum eſt ab hujuſmodi homine ; num quidpiam in Europa ſua cauſa velit, & offerte liberaliter operam veſtram, & cui opus fuerit, ſcribite nomen, ſedem, & negotia hominis & commendatitias ejuſdem epiſtolas.

Quas veró occaſiones nacti fueritis, earum nullam prætermittite ad hanc ſanctam Congregationem procuratoreſque rerum veſtrarum ſcribendi ea omnia quæ vobis in toto itineris curſu acciderint.

Difficultates maximè itineris enarrate omnes, & rationes quibus vos eas ſuperaveritis, ut qui vos ſequentur, eas ſuperare facilius poſſint.

Quo perveneritis obſervate ibidem diligenter quæ ad fidei propagationem, animarnm ſalutem, & Dei gloriam promovendam pertinent, ſtatumqne Chriſtianitatis, Miſſionum, & Miſſionariorum, Hinc tamen cavendum eſt exiſtimetis ullum vobis viſitatoris munus aut jus tributum eſſe, ſed ita res inveſtigate ut Chriſtianæ charitatis cauſa excitaſſe videatur veſtram inquirendi curioſitatem, non alius finis.

Si quis veſtrum ſociorumque veſtrorum

infirmitate correptus fuerit, eaque inter paucos dies habitura finem ſperetur, præſtolandum pauliſper eſt, quo uſque convaleſcat & iter vobiſcum proſequatur. Sin longius protractum iri ægritudinem conſpexeritis, & elabi interim itinerandi opportunas occaſiones, commendandus eſt infirmus piis, religioſiſque viris, & maximè Miſſionariis, ſi quos offenderitis, aut ſi mavultis, veſtrûm aliquem cum eodem relinquite auxilio ſimul ſolatioque futurum, & poſtmodum cum eodem iter arrepturum & vos ſtatis locis conſecuturum.

Viribus omnibus incunctanter contendite, ut ad veſtram Miſſionem quo Deus vos vocavit, quam celerrimè perveniatis, nevè ullo pietatis ſive charitatis prætextu quamvis maximo, patiamini vos à recto itinere, vel tantillum detineri aut deflectere. Inordinata ſiquidem eſt charitâs, quæ maximæ populorum vobis commiſſorum indigentiæ vos ſubtrahit, ut aliis opem feratis.

*In ipſa Miſſione.*

Potiſſima ratio quæ ſacram hanc Congregationem movit ut vos Epiſcopos in

has regiones mitteret, ea fuit ut omnibus modis atque rationibus curaretis juventutem illam ſic inſtituere ut Sacerdotii capaces reddantur, & à vobis conſecrentur, ſuiſque locis per vaſtas illas regiones collocentur, rem illic Chriſtianam ſumma diligentia vobiſque diligentibus curaturi. Itaque hunc finem ſemper ob oculos habetote, ut ad ſacros Ordines quamplurimos & quam aptiſſimos adducatis, inſtituatis, & ſuo tempore promoveatis.

Quod ſi ex illis quos provexeritis occurrerint nonnulli Epiſcopatu digni, nolite, ( atque hoc diſtrictiſſime vobis prohibetur,) hujuſmodi aut eorum aliquem tantæ dignitatis caractere inſignire, ſed ad hanc ſacram Congregationem prius ſcribite eorum nomina, dotes, ætatem, & quidquid demum ſciri par eſt, uti quo in loco conſecrari poſſint, quibus diœceſibus præfici, & innumera hujuſmodi ut mox dicetur.

Et quoniam ex obedientia Epiſcoporum erga ſanctam ſedem Apoſtolicam pendet totius Eccleſiæ unitas, ſanctorum communio, hæreſum & ſchiſmatis, quod maximè in tam longinquis Regionibus timendum eſt, averſio atque propulſatio, non ſolum vos obſequioſiſſimos præſta-

te erga Romanum Pontificem; verum etiam omnem operam adhibere ut Sinenſes cæteræque nationes vobis ſubditæ exiſtiment orthodoxæ fidei firmitatem atque regulam in eo conſiſtere, ut ipſi quoque hanc ſanctam Sedem uti Magiſtram & Spiritus ſancti organum revereantur, ipſius mandatis & diſpoſitionibus in his quæ ad ſpiritualia pertinent exactiſſimè ſubjaceant, eam in difficultatibus conſulant, ejuſque reſolutionibus dirigi ſe libenter patiantur, quod veſtrûm potiſſimùm exemplo qui eorum duces eſtis; planius atque æquabilius reddetur.

Itaque nolite quidquam magni momenti gerere ſine hujus ſacræ Congregationis mandato earumque rerum, quas pro veſtro munere temporiſque neceſſitate geſſeritis, rationes ad hanc S. Congregationem ſic ſcribite, ut Sinenſes intelligant in negotiis gravioris momenti conſulendam eſſe Apoſtolicam ſedem, eoſque omni cura inducite, ut hùc ſæpiſſimè ſcribant & per litteras ſententiam ſummi Pontificis exquirant atque reſponſa expectent.

Et ne locorum diſtantia & difficultate recurſus perterriti Sinenſes obtendant forſan eam Religionem capeſcendam non

eſſe ; cujus capitis oracula vix unquam illuc pervenire poſſunt , veſtro exemplo oſtendite quibus mediis Romani Pontificis etiam irrequiſiti ſollicitudo diſtantiæ defectum ſuppleat per Epiſcopos , nimirum ampliſſimis facultatibus munitos. Quod ſi Deus dederit Chriſtianam illic Religionem firmius radices agere , etiam per nuntios nulla cujuſvis diſpendii atque incommodi ratione habita plenius ſuppleturam , ut in aliis licet non tam diſſitis regionibus nullo prorſus incommodo fit.

Si in exequendis ſacræ Congregationis mandatis tam magnæ vobis difficultates occurrerint , ut ſine tumultu non poſſint acceptari omninò , cavete ea invitis obtrudere , & ob aliorum inobedientiam diſſenſiones ſerere , mentes alienare , animos exacerbare , verum indulgendo tempori & Neophytorum infirmitati compatiendo , mandata in præſens omittere ſatius erit , quouſque ad ſacram Congregationem rem omnino ſinceritate ſumma præſcribatis , eaque quid ſit agendum reſcripſerit.

Cum gentium converſioni & unitati fidei nihil magis officiat, ſubtrahatque pœnè modum omnem Evangelicum in univerſum mundum invehendi, quam litterarum

& commercii cum Chriſtiano orbe, & maximè cum ſede Apoſtolica difficultas, eo major debet eſſe veſtra cura & diligentia atque ſtudium, ut litteræ ultro citroque quam tutiſſime & dentur & reddantur. Hoc ergo ante omnia præfigendum eſt vobis, ut huc litteras quam frequentiſſime ſcribatis, quod ut acuratius præſtetur, diſtrictius in Domino præcipitur.

Ut vero litteræ veſtræ ſecurè perveniant quò diriguntur, eas per plures tabellarios viaſque mittite, atque etiam diverſa earumdem paradigmata per eandem viam crebrò iterate. Scitote autem litterarum commercium ſic vobis commendatum atque imperatum, ut ſi illud neglexeritis nullum à vobis errorem commiſſum iri noveritis qui ſacræ huic Congregationi magis moleſtus futurus ſit, ac cui difficilius indulgeatur.

Rerum politicarum negotiorumve quæ principes & rerumpublicarum Rectores offendant, nihil omninò huc ſcribite, ſed rerum hujuſmodi plenam uberemque enarrationem in opportuna tempora reſervate.

Si litteris ipſis diffiditis & res urgentiſſimæ acciderint, quæ ſciri omnino oporteat, unus etiam ex veſtris Miſſionariis ad

breve tempus extra fines provinciæ excurrat ſtatum rerum tuto ex loco Romam ſcripturus, quam ob idipſum nihil celabitis modo fidus ſit & Religionis ſtudioſus. Antequam verò diſcedat, exeundi à vobis facultatem obtineat ſcriptam, in qua ei locus præſcribatur quò recta contendat, & tempus intra quod revertatur. Poſtquam verò ſcripſerit, quæ vos ſcribenda jubebitis, in ſuam mox redeat provinciam neque reſponſiones expectet ne quid interim Chriſtiana res detrimenti patiatur ex illius abſentia.

Miſſionarii porro ipſi ſi velint ſcribere, tantum abeſt ut impediendi ſint, ut è contrariò ad id faciendum modis omnibus invitare debeatis, & omninò jubeatis. Litteras vero eorum nec aperite nec legite, nec quid contineant ullo pacto inveſtigate, modo ne politica & principes offenſura ſcribant, quod diſtrictiſſimè prohibete.

Ad vos verò ipſos ſcribendi ex iis locis ad quos eos deſtinaveritis nullam prætermittant occaſionem.

Cæterum quoties tutò ſcribi poteſt aut quoties huc quempiam mittetis, eum ſic paratum atque inſtructum mittite ut pleniſſimè ſatisfacere queat omnibus inter-

rogationibus quas in annexo vobis folio conſpicietis.

Si quis Regum, Principum, Magiſtratum potentiumque inſpirante Deo benevolam in vos mentem oſtendat aut benignam erga Chriſtianam Religionem propenſionem exhibeat, grati eſtote, ſed ad cavendam invidiam nolite poſcere privilegia, exemptiones, inſueta tribunalia. Eorum vero juriſdictionem nullo modo imminuite, ſi quod porro obtinueritis quod nec odioſum ſit, & in augmentum Religionis cedat, id non jure ſuo impetratum eſſe jactitare, ſed ex mera principum benignitate profectum, & hoc omninò fugite ut ſibi rebuſque ſuis vel minimum à vobis timeant. Quare ſuſpicionum omnium vel ipſas umbras evitandas eſſe arbitrandum eſt.

Tam longe ſemper abeſte à rebus politicis, negotiiſque ſtatus, ut civilium rerum adminiſtrationem ne quidem rogati & enixis precibus fatigati ſuſpiciatis. Quam ſemper rem ſacra hæc Congregatio & ſeriò & diſtrictè prohibuit & porro prohibebit. Quare vobis & veſtris idipſum eſt diligentiſſime cavendum, & hoc vobis certiſſimò perſuaſum ſit, rem ſacræ Congregationi moleſtiſſimam facturum

eum, quicumque ſe rebus hujuſmodi ingeſſerit aut etiam immiſceri ſe ſiverit. Neque id modò cum res cedit in detrimentum Religionis & in diſtractionem Miſſionariorum; verum etiam tum quoque cum certiſſima ſpes affulget inde Religionem augendi & fidem longè latèque propagandi.

Neque vobis hac in parte quidquam ſuffragabitur aliorum licet Religioſorum hominum exemplum; quod fortaſſe in excuſationem veſtram adduxeritis, vos è contra illis exemplo præite ut ex vobis & illi & populi ſanctæ ſedis mentem ediſcant. Verbum enim Dei non his artibus, ſed charitate, rerum humanarum contemptu, modeſtia, frugalitate victus, patientia & oratione aliiſque virorum Apoſtolicorum virtutibus diſſeminandum eſt.

Imò verò data opera curate ut intelligant omnes quam longè abſint à ſanctæ Congregationis mente ſimilia, & quam diſtrictè & ſeriò ſuis Miſſionariis prohibeat, quove ſtomacho excipiantur, ſi quæ ejuſmodi ex Miſſionariorum relationibus advenerint.

Itaque noverint atque deprædicent vos ac veſtros à ſimilibus plurimum abhor-

rere, nihilque præter ſpiritualia, animarumque ſalutem intendere, veſtroſque labores, deſideria, mentem ad cœleſtia dumtaxat omnibus aliis excluſis directam eſſe.

Quod ſi quem ex veſtris in abſurditatem ejuſmodi prolabi ſenſeritis, nulla interpoſita mora ex Miſſionibus dimittite atque expellite, nihil enim in veſtram perniciem aptius & ad Dei cauſam, quam præ manibus habetis, deterius excogitari poteſt.

Si tamen Principes conſilia quandoque veſtra conquiſierint, non niſi multoties rogati, & prohibitionem noſtram hanc cauſati, dabitis ea quæ fidelia ſunt & juſta, æternitatemque ſapientia. Mox verò curiam aulamque illicò relinquite & in Diœceſes veſtras diſcedite functionibus ſacris vacaturi, & potius quam illic remaneatis, fingite omnimodam rerum politicarum inſipientiam & civilis adminiſtrationis ineptitudinem, ut bona ipſorum venia quam ocyſſime egrediamini ex loco periculis pleno.

Populis verò prædicate obedientiam erga Principes etiam diſcolos, pro quorum proſperitate & ſalute tam privatim quam palam Deum ex animo orate; illorum

actiones etiam perſequentium nolite carpere, nec ſeveritatem arguite, nec quidquam in eis reprehendite, ſed in patientia & in ſilentio tempus conſolationis à Domino præſtolemini.

Factiones ullas in eorum Regionibus ſive Hiſpaniarum, ſive Gallorum, ſive Turcarum, ſive Perſarum ſimiliumve nolite ullo pacto ſeminare, imò vero omnes hujuſmodi contentiones quantum in vobis eſt radicitus tollite.

Quod ſi quis veſtrorum Miſſionariorum hæc monitus, non tamen à ſimilibus abſtinuerit, nulla interpoſita mora in Europam dimittite, ne ſua imprudentia negotia Religionis tanti momenti in periculum adducat.

Nullum ſtudium ponite, nullaque ratione ſuadete illis Populis ut ritus ſuos, conſuetudines & mores mutent, modo ne ſint apertiſſime Religioni & bonis moribus contrariæ. Quid enim abſurdius quam Galliam, Hiſpaniam, aut Italiam vel aliam Europæ partem in Sinas invehere? Non hæc, ſed Fidem importate, quæ nullius Gentis ritus aut conſuetudines, quæ modo prava non ſint, aut reſpuit, aut lædit, imò vero certa tecta eſſe vult.

Et quoniam ea pœnè eſt hominum natura, ut ſua & maximè ipſas ſuas nationes cæteris & exiſtimatióne & amore præferant, nulla odii & alienationis cauſa potentior exiſtit quam patriarum conſuetudinum immutatio, earum maximè quibus homines ab omni Patrum memoria aſſuevere, præſertim ſi abrogatarum mores loco tuæ nationis ſubſtituas & inferas; itaque uſus illarum Gentium cum uſibus Europæorum conferte, quin immò vos illis magna diligentia adſueſcite.

Admiremini & laudate ea quæ laudem merentur, quæ vero laudis expertia ſunt, ut non ſunt præconiis aſſentatorum more extollenda, ita prudentiæ veſtræ erit, de his aut judicium non ferre, aut certè non temerè & ultrò damnare: quæ vero prava extiterint, nutibus magis & ſilentio quam verbis proſcindenda, opportunitate nimirum captata qua diſpoſitis animis ad veritatem capeſcendam ſenſim ſine ſenſu evellantur.

In prædicatione verbi Dei & in adminiſtratione Sacramentorum nolite ullam tumultus & rebellionis ſuſpicionem creare ex concionis & cœtuum frequentia, ſed hoc curate diligenter ut Chriſtiani ad ſacra vobiſcum facienda conveniant

magnâ cum modeſtiâ, nec in horum conventibus quidquam niſi ſacrum pertractari ſinitote, & omnino prohibete, ne de rebus ad publicam rem ſpectantibus illa occaſione agatur.

Ex induſtria ſeparatæ ſunt veſtræ Provinciæ, ut neuter in alterius Miſſiones ſeſe ingerat; ſi verò urgens neceſſitas & ingens captura piſcium exegerit, vocate ſocios ex aliena navi: poſtquam non ſemel, ſed ſæpius invitati fueritis ad breve tempus permitti vobis poteſt ex veſtra Provincia abeſſe, & in aliena laborare, ſed veſtræ inter hæc, ne quid damni patiatur providendus eſt idoneus Vicarius; abeſtote vero quam breviſſimo tempore & ſacræ Congregationi ſcribite & cauſas exeundi & quamdiu abſueritis & quo in ſtatu res cum abieritis reliqueritis & eaſdem inveneritis poſt reditum.

Scribite ſæpiſſimè ad vos invicem & communione litterarum initam amicitiam colite, ut poſſitis manus laborantibus & conſilia porrigere.

Si quid inter vos aut veſtros controverſiarum oboriatur, cavete omninò à rixis, clamoribus & ſcandalis, maximè coram populo. Veſtras contentiones ſi per vos ſedare nequitis, ad hanc ſacram

Congregationem eas referre, certi ſeveriorem eam propenſioremque ſemper fore ad obſtinatos, pertinaces & jurium ſuorum plus nimis tenaciores condemnandos; qui vero juribus ſuis libenter ceſſerint, & ſua potius amittere quam aliena invadere & uſurpare præoptaverint, in hos proniorem atque indulgentiorem futuram eſſe.

Clerum Miſſionarioſque optimos & ſemper habetote, & tales conſervate omni cura & ſollicitudine. Eorum verò cuique ſuum munus in Provincia adſignate & vincam ſuis limitibus diſtinctam in qua laborandum ſit. Extra hanc nequaquam licitum ſit cuiquam egredi abſque veſtra in ſcriptis obtenta facultate quæ quidem haud facile concedenda eſt, niſi legitima & urgentiſſima cauſa impellat, tum verò præſcripto breviſſimo tempore ſubrogatoque altero qui abſentis defectum ſuppleat.

Jam verò ſi Miſſionarius quiſpiam in alienam Provinciam ingreſſus nolit legitimum ordinem obſervare: Primò quidem corripite hominem, ut ſi reſipuerit, Fratrem lucremini, ſi verò in ſua ſtultitia perſeveraverit, tum fugiant ii quorum jus læditur cum hujuſmodi contendere,

ſed cedentes jure ſuo certiores vos reddant eorum quæ acciderint omnium.

In Europam nolite quemquam amandare, niſi pura-puta neceſſitas & urgentiſſimæ cauſæ non modo id ſuaſerint, ſed pœnè invitos coëgerint. Cauſa porro eſſe poſſunt, mala hominis vita, ſcandaloſi mores, perverſa doctrina, ingenium turbidum, rixoſum & aliorum impatiens & maximè negotiis ſecularibus, Politicis, & temporalibus ſeſe immiſcens: aut demum ſi neceſſitas poſcat ſacram Congregationem fieri certiorem, de ſumma rerum & totius Miſſionis omniumque Provinciarum ſtatu. Qua verò prudentia vos continere debeatis cum Regularibus & multa vobis hic ore tenus dicta ſunt, & poſtquam diſceſſiſtis, ſcripta ſunt multa, quæ perfectiſſima norma vobis interea ſint quouſque ad ſacram Congregationem Regionum illarum ſtatum accurate præſcripſeritis. Hoc vobis in univerſum præceptum ſit ſatius multò eſſe vobis hoc rerum ſtatu ſi veſtrum jus ab illis lædi ſinatis, quam ſi cum ſcandalo vindicetis vel minimum quid eorum quæ vobis jure debeantur.

Nolite ullo pacto moleſti eſſe Populo ob temporalia, memoreſque eſtote pau-

pertatis Apoſtolorum quorum manus ſubminiſtraverunt neceſſaria & ſibi & iis qui ſecum erant : ut multò magis vos illorum æmuli & imitatores victu & veſtitu contenti abſtineatis ab omni turpi quæſtu, exigendis eleemoſinis, corradendis pecuniis, donis, atque muneribus, & ſi quid etiam renuentibus obtrudant ipſis qui dedere inſpectantibus, diſpergite pauperibus, ſcientes nihil magis Populis admirandum videri eorumque oculos convertere, quam rerum temporalium deſpicientiam & Evangelicam paupertatem quæ ſupra humana & terrena omnia ſeſe extollens theſauriſat in cœlo.

Nec vos, nec veſtri ullius lateri continenter adhæreatis, aut ita obnoxii ſitis cuiquam maximè ex potentioribus, ut illi uni non toti Provinciæ ſubſervire videamini. Quare nolite vos ſinere nimiis, ſed inſidioſis beneficiis devinciri quæ non modo communi bono officiant; ſed etiam libertatem loquendi & vitia ipſius benefactoris reprehendendi impediant.

Quia vero ad ſacra, atque ſtudia iis in regionibus promovenda non paucos ſacrorum Doctorum libros, alioſque hujuſmodi ex Latina, ſive ex Græca lingua in patriam earum regionum linguam transferre

opus eſt, idcircò diligentiſſimè perquiri-te quiſnam ex noſtris illic vel alibi reperiatur qui utraque lingua doctriniſque imbutus huic muneri par ſit, & ſacram Congregationem certiorem reddite.

Scholas ubique ſumma cura & diligentia erigite & juventutem illarum Regionum gratis docete Latinam linguam & doctrinam Chriſtianam vernaculo, idiomate, & conemini quoque ut nullus Catholicus filios tradat infidelibus erudiendos, ſed vobis, veſtriſque.

In his Scholis ſi quos juvenes inveneritis bonæ indolis, piæ mentis, devoti generoſique animi, aptos ſtudiis litterarum, & qui ſpem faciant vitæ Eccleſiaſticæ, nutrite illorum zelum, opem ferte, ut ſtudia litterarum proſequantur, nec aliorſum diſtrahantur & cum ſatis inſtructi litteris & pietate fuerint, poteritis eos in Clericorum numerum adſciſcere, & ſuo tempore ad Ordines ſacros promovere multis primum ſpiritualibus exercitiis probatos, & examinatis eorum intentionibus & ad Clericalem vitæ rationem vocationibus.

Hos poſtmodum deſignate, qui Gentem ſuam doceant Evangelium Chriſti. Cæterum innumera alia quæ dici & præ-

ſcribi poſſent ad veſtram conſolationem ſpiritualem, tum etiam ad inſtructionem ex induſtria idcircò omittuntur, quoniam ſacræ Congregationis ea eſt opinio atque exiſtimatio de veſtro zelo & diligentia, ut ſibi certò perſuadeat vos quæ defuerint, ſive circa notitiam illarum Regionum, ſive circa dubia multa quæ ibi & olim fuere & futura eſſe poſſunt plurima, lectione librorum ſuppleturos qui de rebus Indicis, atque Sinenſibus & maximè qui de eorum Populorum converſione cum laude ſunt editi. Inter cæteros verò commendatiſſimæ vobis ſint, vita ſancti Franciſci Xaverii & maximè illius Epiſtolæ, ex his namque multa haurietis quæ vobis ad inſtar certiſſimæ normæ eſſe poſſunt, ſive ritus earum Regionum ſpectetur, ſive ratio cum incolis agendi, voſque in ſummis anguſtiis cum laude gerendi.

# INDEX

## EORVM QVÆ IN HOC Volumine habentur.

## PRIMA PARTE.

DEcretum S. Congretionis generalis de propag. fide habitæ die 7. Auguſti 1651. ſupplicandi ſuæ Sanctitati, ut in auxilium Eccleſiæ Annamiticæ quæ regna Tunchini, Cocincinæ, &c. comprehendit, unum Patriarcham cum duobus aut tribus Archiepiſcopis, & duodecim Epiſcopis ad prædicta Regna deſtinet. Pag. 1

Decretum ejuſdem Congr. quo illuſtr. D. F. Pallu Epiſc. Heliopolitanus deſignatur Vicarius Apoſtolicus Tunkini cum adminiſtratione quarundam Provinciarum Imperii Sinenſis. 3

Breve D. N. Alexandri VII. quo illuſtr. Epiſc. Heliopolitanus deputatur Vicarius Apoſtol. Tunck. 5

Decretum Sancti Officii Romani

ã

*qno eidem Epiſcopo conceditur authoritas deputandi duodecim Sacerdotes cum facultate conſecrandi calices, Feria 5. die 26. Febr. 1660.* 9

*Breve quo venerabilibus Fratribus Franciſco Pallu Heliop. & Petro Lambert Berytenſi conceditur ei qui ſuperſtes fuerit Sacerdotem in Epiſcopum conſecrandi.* 11

*Breve quo conceditur Vicariis ſuperſtitibus facultas conſecrandi Epiſcopum in locum defuncti D. N.* 19

*Facultates conceſſæ à ſanctiſſimo D. N. D. Clemente IX. P. P. D. D. Vicariis Apoſtolicis.* 29

*Licentia ordinandi indigenas abſque titulo.* 37

*Indulgentia plenaria pro die Aſſumptionis B. Mariæ Virginis.* 43

*Breve quo declaratur quinam nomine Neophytorum ſint cenſendi, die 8. Iannarii 1669.* 45

*Conſtitutio Clementis IX. qua determinatur poteſtas Vicariorum Apoſt. præſertim in Regulares in locis Vica-*

*riatus.* 47

*Conſtitutio ejuſdem qua cavetur variis abuſibus Miſſionum Indicarum.* 59

*Conſtitutio ejuſdem qua prohibetur negociatio ſive mercatura perſonis Eccleſiaſticis & Regularibus, præſertim Miſſionariis.* 73

*Conſtitutio Clementis X. pro Vicariis Apoſtolicis, qua confirmantur & innovantur Brevia Alexand. VII. & Clem. IX. & decreta Congreg. de propaganda fide ad eorum favorem emanata.* 87

*Breve Clementis X. quo approbatur Synodus Tunkinenſis illuſt. Epiſcop. Beritenſis.* 121

*Conſtitutio Vrbani VIII. ſuper Miſſionibus Religioſorum ad Iaponiam, & alias regiones Indiarum Orientalium.* 139

*Confirmatio & extenſio Conſtitutionis Vrbani VIII. ſuper facultate accedendi ad partes Orientis per aliam viam quam per Luſitaniam,*

*pro Epiſcopis & Vicariis Apoſtolicis in dictis partibus Orientis.* 153

*Prorogatio facultatis ordinandi indigenas abſque titulo cum indulto eis commutandi Officium divinum.* 163

*Breve Clementis X. dilectis filiis Inquiſitoribus civitatis Goæ.* 171

*Exemptio à Iuriſdictione Inquiſitionis Goanæ pro Vicariis Apoſtolicis eorumque Miſsionariis.* 175

*Breve ejuſdem Pontificis venerabili Fratri Archiepiſcopo Goæ, ſeu dilectis filiis ejuſdem Cathedralis capitulo.* 181

*Breve ejuſdem Pontificis, quo declaratur Epiſcopos Indiarum non poſſe in Vicarios Apoſtolicos exercere actus juriſdictionales.* 185

*Breve ejuſdem Pontificis pro Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis quo prohibetur ne quiſquam emendicet, vel acceptet litteras Vicariatus pro exercenda juriſdictione in locis eis commiſſis.* 189

*Indultum ejuſdem Pontificis pro Vicariis Apoſtolicis eorumque Miſſionariis celebrandi Miſſam capite tecto.* 195

*Breve ejuſdem Pontificis dilectis filiis Sacerdotibus, Catechiſtis, & Chriſtianis Tunkini & Cocincinæ, quo eorum erga ſanctam Sedem & Vicarios Apoſtolicos commendat obedientiam.* 199

*Indulgentia plenaria pro Chriſti fidelibus & Catechiſtis in partibus Sinarum in duobus Feſtis SS. Ioſephi & Franciſci Xaverii, & die admiſſionis ad officium Catechiſtarum.* 203

*Breve ejuſdem Pontificis pro Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis apud Sinas, quo eximuntur à juriſdictione Ordinariorum.* 205

*Præceptum Epiſcopis Indiarum & aliarum partium Orientis, ac Regularibus eorumque Superioribus ſuper ſtrictâ obſervantia Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Decretorum Congregationis de propaganda fide.* 209

*Extenſio Conſtitutionis Vrbani VIII. pro Epiſcopis & Vicariis Apoſtolicis in partibus Orientis ad impedientes exercitium eorum Iuriſdictionis, &c.* 213

*Conſtitutio Clementis X. qua prohibetur Miſſionariis cujuſcunque Ordinis, &c. imprimere libros tractantes de materia Miſſionis ſine approbatione ſacræ Congreg. de propaganda fide.* 217

*Extenſio Iuriſdictionis Vicariorum Apoſtolicorum ad Regnum Siam, & civitatem Iuthienſem.* 223

*Facultas diſpenſandi in gradibus prohibitis conſanguinitatis, ſeu affinitatis, excepto primo.* 227

*Breve Clementis IX. Sereniſſimo Regi Siam, quo commendat ei Vicarios Apoſtolicos.* 229

## SECUNDA PARTE.

*Quæſita Miſſionariorum Chinæ, ſacræ Congregationi de propa-*

*ganda fide exhibita, cum reſponſis ad ea.* pag. 1

*Decretum ſacræ Congregationis eadem reſponſa approbantis anno 1645.* 19

*Reſponſa ſacræ Congregationis univerſalis Inquiſitionis à S. D. N. Alexandro VII. approbata ad quæſita Miſſionariorum Societatis Ieſu apud Sinas, anno 1656.* 22

*Decretum ejuſdem Congregationis ſuper inſtantia Patris Ioannis Pollanco Ordinis Prædic. de eiſdem quæſitis.* 35

*Decretum pro diſpenſando in diſparitate cultus 23. Ianv. 1669. in Congr. S. Officii Romani.* 38

*Duodecim dubia Iaponica cum eorum reſponſis à Theologis Romæ conſultis.* 39

*Reſponſa Sacræ Congregationis ad quædam dubia de matrimonio Iaponum.* 45

*Decretum S. Officii 26. Martii 1611. quo Miſſionariis Societ. Ieſu*

*conceditur facultas celebrandi Miſſam capite tecto, transferendi ſacra Biblia in linguam Sinarum eruditis propriam, tum eadem lingua Sacramenta adminiſtrandi, &c.* 52

*Decretum ejuſdem Sacræ Congregationis prohibentis confraternitates mancipiorum Matris Dei.* 53

## TERTIA PARTE.

*EXtenſio Iuriſdictionis Vicariorum Apoſtolic. ad regna Camboyæ & Ciampæ.* pag. 1

*Reſponſa ad varia Miſſionariorum quæſita.* ibidem.

*Reſolutio Theologorum ſuper uſu Medicinæ Miſſionariis concedendo.* 18

*Cenſura quarundam propoſitionum ab Epiſcopo Beritenſi lata.* 23

*Decretum Romanæ Inquiſitionis eandem cenſuram approbantis.* 27

*Breve Clementis X. occaſione ejuſdem cenſuræ Epiſcopo Beritenſi.* 30

*Epiſtola conſolatoria ad eundem*

*Rev. Epiſc. nomine ſacræ Congreg. de propaganda fide ſcripta.* 33

*Extenſio Iuriſdictionis Vicar. Apoſt. ad inſulam Iava.* 39

## PARTE QUARTA.

*Capita quibus in relationibus Miſſionum, Miſſionariorum eſt ſatisfacere, diſtinctè reſpondendo ſingulis eorum.* pag. 1

*Excerpta ex inſtructione data Vicariis Apoſtol. à S. Congreg.* ibidem.

## PARTE QUINTA.

*Bulla Pii V. de Ethnicorum matrimoniis quando ad fidem convertuntur.* pag. 1

*Bulla Sixti V. damnantis contractus ſocietatis ſecuritatem capitalis, aut certam reſponſionem, aut aliter uſurariam pravitatem continentes.* 3

*Ejuſdem P. damnatio conjugiorum per Eunuchos & Spadones contracto-*

rum, & contrahendorum. 13

Conſtitutio Gregor. XV. adverſus Confeſſores ad turpia ſollicitantes, &c. 17

Conſtitutio Vrb. VIII. circa formam & habitum ſacrarum imaginum. 25

Ejuſdem P. Conſtitutio pro obſervatione Feſtorum. 33

Decretum S. Rituum Congreg. de non jejunando in vigilia S. Ioan. Bapt. quando contingit in die ſolemnitatis corporis Chriſti. 41

Breve Vrb. VIII. ſuper eadem re. 43

Decreta Vrbani VIII. circa imagines defunctorum nondum à ſede Apoſtolica canonizatorum. 45

## SEXTA PARTE.

BReve Innocentii X. in cauſa Illuſt. Epiſc. Angelopolitani, pag. 1

# *Privilege du Roy.*

LOUIS PAR LA GRACE DE DIEU, ROY DE FRANCE ET DE NAVARRE: A nos amez & feaux Conſeillers, les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maiſtres des Requeſtes ordinaires de noſtre Hoſtel, Baillifs, Seneſchaux, Prevoſts, leurs Lieutenans, & tous autres nos Iuſticiers & Officiers qu'il appartiendra: SALUT. Noſtre amé CHARLES ANGOT, Marchand Libraire de noſtre bonne ville de Paris, Nous a fait remontrer qu'il luy a eſté mis entre les mains un Manuſcript, intitulé, *Conſtitutiones Apoſtolicæ pro Miſſionibus Sinarum Tunquini ad uſum Epiſcoporum*, lequel il deſireroit imprimer & donner au public, s'il en avoit nos Lettres ſur ce neceſſaires. A ces causes, deſirant favorablement traiter ledit Expoſant, Nous luy avons permis & permettons par ces Preſentes d'imprimer ledit Manuſcript en tels volumes, marges, caracteres, & autant de fois que bon luy ſemblera le faire vendre & debiter par tous les lieux de noſtre obeïſſance, pendant le temps de dix années entieres & conſecutives, à compter du jour que chaque Volume ſera achevé d'imprimer pour la premiere fois en vertu des preſentes: Pendant lequel temps faiſons tres-expreſſes deffenſes à toutes perſonnes de quelque qualité & condition qu'elles ſoient d'imprimer, faire imprimer, vendre & diſtribuer ledit Manuſcript, ſous quelque pretexte que ce ſoit, ſans le conſentement de l'Expoſant, ou de ceux qui auront droit de luy, ny d'en faire des extraits ou abregez, ſous peine de trois mil livres d'amende, & confiſcation des Exemplaires con-

trefaits, dépens, dommages, & intereſts; à condition qu'il ſera mis deux Exemplaires dudit Manuſcript dans noſtre Bibliotheque publique, un en celle de noſtre Chaſteau du Louvre, & un en celle de noſtre tres-cher & feal le Sieur d'Aligre Chevalier, Chancelier de France, avant de l'expoſer en vente, à peine de nullité des Preſentes: Du contenu auquel Vous mandons faire joüir l'Expoſant, ou ceux qui auront droit de luy, pleinement & paiſiblement, ſans ſouffrir qu'il leur ſoit donné aucun trouble ou empeſchement. Voulons qu'en mettant au commencement ou à la fin de chaque Exemplaire dudit Manuſcript un extrait des Preſentes elles ſoient tenuës pour deuëment ſignifiées, & que foy ſoit ajoûtée aux copies d'icelles collationnées par l'un de nos amez & feaux Conſeillers Secretaires, comme à l'Original: Et en cas de contravention auſdites Preſentes, Nous nous en retenons la connoiſſance, & à noſtre Conſeil: Mandons au premier noſtre Huiſſier ou Sergent ſur ce requis faire pour l'execution des preſentes tous Exploits, ſaiſies, & autres Actes neceſſaires, ſans demander autre permiſſion, nonobſtant clameur de Haro, Chartre Normande, & autres Lettres à ce contraires: Car tel eſt noſtre plaiſir. DONNE' à Verſailles le premier jour d'Octobre l'an de grace mil ſix cens ſoixante-ſeize; Et de noſtre regne le trente-troiſiéme. Signé, par le Roy en ſon Conſeil, d'ALENCE'.

*Regiſtré ſur le Livre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Paris, le 3. Octobre 1676. ſuivant l'Arreſt du Parlement des 8. Avril 1653. & celuy du Conſeil Privé du Roy du 27. Fevrier 1665.*

*Signé* D. THIERRY, *Syndic.*

Achevé d'imprimer pour la premiere fois le 15. Ianvier 1677.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE